

శ్రీ మత్పరదేవతాయై నమః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

చతుర్థాశ్వాసము

చ॥ తిరమగు రామదాసును పదేశమునన్ బలుపొందు పూనికన్
బరికర బద్ధుడై శివనృపాలుండు కొల్వున భావి కార్య బై
ఖరి వివరించుచుండ, వడిగా నొక వేగరి వచ్చి యూరుపుల్
చెరుగుచు విన్నవించె షహజీ జెఱు బెట్టు నుదంతమంతయు॥ 1

శ్రీ షాజీ నిర్బంధము విన్నతరువాత శివాజీ ప్రయత్నము శ్రీ

చ॥ బెడిదముగాఁగఁ దండ్రి జెఱుబెట్టిన వార్త హఠాత్తుగాఁ జెవిన్
బడి కుదురొ నెడందఁ గలఁపన్, గలుచన్ గనుచున్ శివప్రభుం
డుడుకును మ్రింగికొంచు దలయూచి, మొగమ్ము గభీరముద్ర ము
ట్టడిఁగొన, ధీర భావ నిబిడమ్ముగఁ గొల్వును జూచి యిట్ల నెన్ ॥ 2

శా॥ “విన్నా రే? సులతాను గారి దురుసుంబీరంబు; లీనాఁడు మే
ల్కొన్నారో యఱగన్నులం దెఱచి? యక్కుం జూపి యీరీతిఁ బై
కొన్న ‘లోఁబడిపోదు’ రంచు బయల్ గోరాడిరో? యెందు కీ
పన్నాంగబులు? సింగపుంగొదమ నాఁపన్ ద్రాదుల్గు దల్లులా?॥ 3

మ॥ తమ రాజ్యంబును జక్క బెట్టుకొను పంతం బొప్పెయొక గాక-యు
త్తముడౌ తండ్రినిఁ బట్టనేల? బలవ ద్ధర్మంబున మేముగా
తమరాజ్యంబును గొంటి - మందుకతన్ దండెత్తి రాఁగూడదో
మము సాధింప? నవాబులై పెరటిగుమ్మం బేల దూఱు జన్?॥ 4

మ॥ పరమోదాత్త త వీరిరాజ్యమునకై ప్రాణమ్ము మాతొడ్డి, నె
త్తురుగండల్ దెగఁగోసిపోసె రణమందూ ముందుమాతండ్రి; దూఁ
బఱవో నన్నియు వారిఁబట్టు తెగుదెంపా? యప్పుడైన సరా
సరి పోర జెయిచేయి గల్పి కొని తూచ గూడదో బీరము?॥ 5

మ॥ 'ఒకషాజీ చెఱిపోయె' నంట తగ దీయుద్యోగము జూడ: సే
వకవృత్తి దలఁదాల్చి, భారతము సర్వం బిట్లు విశ్వాసఘా
తుకులౌ రాజులక్రిందఁ గుందెడు నరేంద్రుల్ నేఁడు కన్మాసి, యూ
రక యీ కప్పయెలుంగుఁబాములకుఁ జేరంబోయి పాల్వోతురే॥ 6

చ॥ కుదిరిక లేని భారతముఁ గ్రుక్కి పదంబునఁ ద్రొక్కి నల్గడ
గదుముచు, నేల్బడి నడుపఁగా మొదలై చనె మూఁడువంద లేం
డ్లదనముగాఁగ: నూరకిపు డాయలవాటులు వోవునే పదిం
బదిగఁ బయింబయింబడక, పట్టక, యాయువుపట్టు ముట్టక? ॥ 7

చ॥ తన బలఁగమ్ము పై కొలిపి తా నరిగాపుగ నుండునొండె, బై
కొను బలఁగమ్ము చెయ్యములకుఁ దల యూపుచు నుండునొండె, మె
ల్పున సులతానుఁ డిట్లు పొరిపుచ్చుఁజుమీ దరి లేని భారతం:
బనువునఁ బట్టి యీబెడిద మార్చక తీర్ప కెడంద కూర్చునే?" ॥ 8

తే॥ అని వచింపుచో గంచుకి యరుగుదెంచి
"యల బిజాపురి సులతాను లంపు లేఖ"
లనుచు నర్పింప, శివరాజునాజ్ఞఁ గొనుచు,
శ్యామరాజపం తవ్యానిఁ జదివె నిట్లు ॥ 9

మ॥ "శివరాజా! చిననాఁటి నీ నడక వాసిం జూచి 'మా రాజ్య గౌ
రవముల్ పెంపొనరింప వాఁడిగల సర్దాగుండవై, కీర్తి వై
భవముల్ తండ్రికి మాకుఁ దెత్తు' వనుచు భావించితి నాఁడు; నేఁ
డవురా! యల్లరిమూఁకలఁ గలిసి, యన్యాయంబులఁ జొత్తు వే?॥ 10

ఉ॥ కొండిక వాడవౌట జెడుగుల్ పొడిగింతువు; దీన లాభ మే
ముందె నటం చెఱుంగ; వెదురొడ్డి ప్రభుత్వము ధిక్కరించి యె
వ్వండు సుఖంబు నొందె బలవంతుఁడు తండ్రి విధంబుఁ జూడు; ధీ
రుండుగు నట్టివాని కొమరుఁ డనఁగాఁ జరియించు టొప్పుదే?॥ 11

చ॥ ‡ జరిగిన దంతయుఁ మఱచి సమ్మతి మాకొలు వంద రమ్ము నీ
పరుసము లెల్ల సైఁ చెదము: పట్టిన దుర్గములెల్ల నీదు జా
గిరుగ ననుగ్రహింతు: మెదిగింతుము మా సరదార్లలోన నీ
పరువుఁ బ్రతిష్ఠ : నీ తరముపట్టున మ మ్మెడ సేఁత మానుమీ!॥ 12

ఉ॥ అంచిత రాజభక్తి వెలయఁ మముఁ గొల్చిన నీదు తండ్రికిఁ
బెంచిన మాకు నీవలన భేదములేర్పడె; నాతఁ డిట్లు వ్రా
ప్తించిన సేగి కెంతయుఁ దపించి, హితమ్ముఁ దలంచి, నీకు వ్రా
యించిన కమ్మఁజూడు; మెడయెత్తుల సందియ మందఁబోకుమీ!॥ 13

తే॥ చల్లఁగా మను ప్రజలు రాపిళ్ల నద్రువఁ,
బరిణతుఁడు తండ్రి లేని తొందరలఁ గుడువ,
నరుల కెడమిచ్చి, గగ్గోలు పఱుపనేల?
రమ్ము, శివరాజ! నీ యభీష్టమ్ముఁ దీర్తు” ॥ 14

చ॥ *అను సులతానుగారి సనయమ్మగు కమ్మఁ బఠించి, చూపు మా
తీన శివరాజు మోముఁ గని, రెండవ యుత్తరమంది శ్యామరా
వనుగత మీగర్తి జదివె, ‘సభ్యుదయంబుఁ జిరాయు వందుమీ
తనయ! హితంబుగోరు సులతానుల యుత్తరువంది వ్రాసెదన్’ ॥ 15

‡ There was Badshahi letter (also) (to the following effect) "Your misdeeds will be pardoned and the provinces will be confirmed. Come to the presence"
- Page 174, SABHASAD:

* "Shahji sent a letter to Shivaji under the Sultan's complusion to go to Bijapur."

Ch. VIII. N. S. TAKAKHAV.

ఈ అని చదువుచుండ, ధర్మా
సనమును డిగి శివవిభుండు చయ్యనఁ జేతుల్
పెనఁచి - తలవఁచి-నిలిచెన్
వినయంబున; శ్యామరాజు వినిపించె నిటుల్ ॥

16

చ॥ “వినఁబడియుండు నన్నుఁ జెఱఁ బెట్టిన వార్త : నవాబుగారు-నీ
వొనరుచు చేతలఁ గినుక నొందుచు, నిఁ బురికొల్పినాఁడ నం
చనియు, మదీయ ముక్తి కొఱకై నను నీ విఁక మీఁద మంచిత్రో
వ నడుతువంచు, నన్నుఁ జెఱపట్టిరి : కూడ దనంగ వచ్చునే? ॥

17

ఉ॥ పెక్కు- తెఱంగులఁ మనసువిప్పి వచించితి నీకడంక నా
కెక్కిని దంచు, నాపలుకు లెంచవు నీ వని, దండనంబునఁ
దక్కొనుండంచు : నాపలుకు నమ్మక నీ కొఱ కిట్టు లీ చెఱఁ
గ్రుక్కిరి నన్నుఁ; గాయకయి కొమ్మకుఁ దప్పునె టాలరువ్వుటల్ ॥

18

చ॥ ఉసురులపోక కై తలఁకు నొందుట లే: దొకనింద వొంది, య
క్కసుఁ గుడిపించు వీరి కొఱగాములకుఁ దలయొగ్గి, శాత్ర వ
గ్రసన విహార ధీరము పరాక్రమ మాఱడిఁబో - దినమ్ములఁ
గొసరుచుఁ, జీఁకటింటి బ్రదుకుఁ గడపఁ గడు భారమయ్యెడిన్ ॥

19

ఉ॥ పిన్నటనాటఁగోలె వినిపించితిఁ ‘దొందర మాను’ మంచు: నీ
యున్నతి యెట్టిదో తలఁపనోపవు నాపలు కాదరింప; నేఁ
డిన్నెగు లేఁగుదెంచె, సడియెత్తకపోదు జగంబు నీకు; నే
నన్నది వేఱుసూడ, కిప్పుడైనను మీఁదటిమే లెఱుంగుమీ! ॥

20

చ॥ తరములనుండి యీ దొరలదాపున నింతటివారమైతి: మే
తెఱంగున నైననే మొకటఁ దింటిమి వారల యుప్పు కొంత: తొం
దరపడి నేఁడు వారి కహితమ్ముగ మాఱుకొనంగవచ్చునే?
యెఱకలు వచ్చెనే నెగిరి యేఁగుము-కూల్చెదవే కులాయమున్ ॥

21

ఉ॥ ఉన్న రవంతపుప్రాపుగొని, యూర్జితశక్తియు రక్తి సూపుచు
గన్నడమందు నిందెనయగల్గితి రాజ్యము - రాచకొల్వులో
నున్నతి: యింత యెందుకొఱకో గమనింపుము; దీని ప్రాపునఁ
జిన్నది పెద్దగాదో? విడి చేతుల సంద్రము లీంద నేర్తువో?॥ 22

ఉ॥ తోచిన యూహ విన్ను- సరితూచుము దానిని : నీకుఁ దండ్రిగా
నోచిన నన్ను- నా బలమునోచిన రాజ్యముఁ గోరికొందువే
నా చనుదారితీరు మననం బొనరింపుము; లేనిపోని సం
కోచములేల? యొండు తెఱఁగుఁ గొని కార్యముఁ బట్టనున్నదే?॥ 23

ఉ॥ చీకటిచూపు చూడకుము: చేతులకందని పండుఁగోయ న
ఱ్ఱాకలఁ దూలిపోకుము: యథార్థ మెఱుంగుము జీజియా మనః
పాకము వేచి: నీవు బలవంతుఁడవు మతిశాలి; వన్నిట
దేకువఁ బట్టుమీ! తలుపుఁదీయకుమీ సుడిగాలి ధూళికి! ॥ 24

ఉ॥ ఏవెతలైన, మమ్ముభరియించుట నీవిధిగాఁ దలంపు: మీ
యావనరాజ సేవ తగ దం చను టెందుకు - రాజనీతి వి
ద్యావిదు లిట్టిచో నడుచుదారులఁ బట్టుము; నన్నుఁ జూడఁగా
నీ వొకసారి రమ్ము: గమనింపుము నీ హితవాదివర్గము! ॥ 25

తే॥ అభ్యుదయమందు నీభాగ్య మరసి,
మేము దీవనలఁబోసి హర్షించు తెరువుఁ జూడు:
మిదియ నాకోర్కీ సులతానుఁ డిదియ కోరె
నని తలంపుము తనయ: భంగ్యంతరమున" ॥ 26

చ॥ అని పరియించి, యుత్తరము లాతనిముంగల నున్న తాసనం
బున నిడె శ్యామరాజు; శివభూపతి తండ్రి యొసంగు పత్రిక
గనుఁగవ నొత్తుచు గొలుపు గన్గొని, తొన్మని పాలవెల్లిపైఁ
జను చిఱుగాలికూనల పచారున వాతెఱ విప్పె నీగతి ॥ 27

ఉ॥ “కూడలి యంతయు దెలిసికొంటిమి నేడు; నవాబు జాబులో
జాడలు దేఱిచూచునెడఁ జక్కెరపూతవినమ్ము చందమై
యూడెడు; దండ్రీగా రిడిన యుత్తరమో చిగురాకునీడల
వేడిమివోని యెండవలె వెక్కిరి ముమ్మద ముక్కళించెడు! ॥ 28

ఉ॥ ఇంతకుఁ దేలు సారమిది, యే మొనరించు మహోద్యమంబున
అంతులువోయి తండ్రీనిఁ జెఱంగొని-రందును మోసగించి; మా
పంత మడంపఁగా నెడమువట్టరి - తండ్రీనిఁ దొందరించి: యీ
తంతువుఁ జుట్టి నన్నుఁ దమదాసునిఁ జేయుట వారి తీ రగు ॥ 29

చ॥ ఇది యొనఁగూడు నే - ప్రళయమే యగుఁగా; కధికార మత్తులై
యెది రెడువారు లేక బిరుసెక్కుచు, హైందవభూమి నేచు బ
ల్లిదుల నడంచి, దీని - కనిలింప చమూపరిముక్త దేవతా
సదనమువాసిఁ దేక, కుటు చల్గొని యేనొక వానిఁ గొల్తునే? ॥ 30

ఉ॥ ఇంతయుఁ దీర్చుగా వెలితి యెందు నొకింతయు లేదు గాని, య
భ్యంతరమౌచుఁ దండ్రీ చెఱయన్నది నేఁ డెదురయ్యె; వీరు దు
శ్చింతులు, మావడి బడి కసి గొని పాపమొకంటఁ దండ్రీ దూ
లింతురొ! యట్టులైన విదళించి జయించియు సేద దీటు నే? ॥ 31

చ॥ కొఱవడియున్నయప్పు డనఁగూడదు గాని, కుమారుఁ డిట్లు దు
ర్గర నిజధర్మ నిర్వహణ తత్పరత జెరలాడుచుండఁ, దా
నొరులకు దోయిబొగ్గఁ బనియున్నదె? యుక్త మె? రాచబాటకు
దెఱఁగులు దిద్దువాఁడిది మడి గమనింపఁ డనంగ వచ్చునే! ॥ 32

చ॥ గతజల సేతుబంధనము కార్యముగాదు; తెగించి దూఁకు ధూ
ర్తత సరిగాదు; కాదని వెతంబడి, లోకహితంబు జాటు భీ
రుత కొఱగాదు; ధీరుఁడు నరుం డెదిరించువిపత్తు లోర్పుచు
గుఱిలవడంగఁజోక, యెదకుం గుదురిచ్చి కడంక యొప్పుగు ॥ 33

ఉ॥ కొందఱి కుందుగోరములకు గుఱియైనది నేటికార్య : మా
కొందఱుఁ బ్రాణమట్లు విడఁగూడనివా రగునప్పు దూర తే
కొందరపాటు మేలె? సరితూచి కడంగుద మొక్క దారి : మీ
రందఱుఁగూడ నిందలి శుభాశుభముల్ పరికించి పల్కుఁడీ!" ॥ 34

తే॥ అనఁగ సభ లోని జను లెల్ల 'రౌను, గా' ద
టంచు గుసగుసవోవంగ నాలకించి,
యుద్ధతుఁడు తానజీ వారి నోసరించి
పలికె - నిజరాజభక్తి దర్పమున మెదిపి ॥ 35

మ॥ "అనువుల్ పెక్కులు సూపి మీనుడికి మాటాడంగ నోరాడ, దై
నను సుల్తానుల 'సైఁపఁగూడ' దనుటే నామాట: 'షాజీప్రభు
గొని' రన్నప్పుడు పేదపన్న గతిఁ జేర్కొనేల? మావంటివా
రనుగుల్ గల్గియు మిమ్మువంటిప్రభు లీ యన్యాయముల్ సైఁతు రే? ॥ 36

మ॥ తమ రీరాజగడమ్ము కోటగవఁకుఁ దాఁటం బనే - మాజ్ఞ యిం:
డమితోత్సాహులు మావళాభటులు తోడైరాఁగఁ బైఁదూఁకి, య
ద్దముగా నెవ్వఁడు వచ్చిన దఱిగి తుంటల్ సేసి, కారా కవా
టము భేదించెదఁ -దండ్రిగారిఁ దమ యండ్ల జేర్తు నిశ్చంకతఁ ॥ 37

ఉ॥ దీనికిఁ దప్పేనేనిఁ దెగఁదీయుఁడు నాతల; లేనిపోని సం
ధానములేల - యేల వ్యవధానము? దేవరవారిచిత్త మా
పై" నన, శ్యామరా జనె "నపాయము లేని యుపాయ మూను టే
పూనిక ; ముల్లు ముల్లుగొనిపుచ్చక కొఱ్ఱునఁ గ్రుమ్మివై తు రే!! ॥ 38

మ॥ మన సన్నాహము లెన్నియున్న, మనపై మాతొడ్డి పోరాడఁగా
ననుమానింప - రఖండ చండ పటుసైన్యాటోపు లవ్వారు, హె
చ్చినచో రేఁగెద - రింత లొచ్చునెడల 'జేనున్న షాజీప్రభు
గొని, యేపాపము సేతురో' యనుట నాకుఁ దోచు మీరన్నటుల్ ॥ 39

చ॥ మఱియును 'మీరు రావలయు మాకడ' కంచను మాట 'వంచనా
వర' మని తోచు; నమ్ముకముఁబట్టుచుఁ దండ్రినిఁగోరి పోయిన
జురచుర నందఱు బొదువుచో? - షహజీవిభు నట్లుసేయుపో
టరు లెది సేయఁజాల? రెదుర్బ బడి యొంటిఁ బెనుగు నేటికి?॥ 40

చ॥ తమపయిఁ గూర్చి గాక - సులతానులయొత్తిడి నందు రమ్మనె
మిము షహజీవిభుం డనుట మిక్కిలిమాట: లిఖించు కమ్మలో
నిమిడిన భావమెన్న - నెదు రేఁగుట మాని యుపాయ మూని కా
ర్యముఁగొను టెచ్చరించు: నది యర్హ పథమ్మని నాకుఁ దోచెడి? 41

చ॥ ఒక బలవంతుఁ బై కొలిపి యుండె, నవాంతరమా కలంత లొం
డొకరికిఁగూర్చియొండె, దగు నొక్క ని కాసలుగొల్పి యొండె, బా
నికఁ గొను టొక్కతీరగుట - నేఁటివిభుత్వముల బలీయమా
నొకటిఁ దలంచి: దాని నుచితో పచిత్తి మొగియింపఁ బోలదో!॥ 42

చ॥ పర హృదయమ్మునీడలను బట్టెడు యంత్రము మీ మనీష; నే
ర్పరితన మిచ్చి దానికిఁ దిరమ్మగు రూపము వోయఁజాలు మీ
వెర; వొకతీరు సేసి నడిపింపుఁడు కార్యము; మీ విధించు వై
ఖరి మును మెత్తి కూర్చు - మదిగాక కొలందులు కొల్వనేర్తుమే!॥ 43

చ॥ అని వచియింప, నంద టిది యౌనని; రంత శివప్రభుండు "మీ
మనసు మధించి చూడుఁ డొకమార్గము; నేనును నాకుఁ బెద్దలొ
ఘనుల యెడంద ముట్టి, మొనకట్టెద నొక్క తెఱం" గటంచుఁ గొ
ల్వునువిడి, జీజియాఁగనఁగఁబోయె విధేయు పథానుగామియై॥ 44

ఉ॥ డాయఁగఁబోయి భక్తి నిబిడమ్ముగ మ్రొక్కినఁ, బుత్రు నెత్తి దీ
ర్ఘాయురనామయంబుల శుభాశిషముల్ గురియించి, జీజియా
బాయి కుమారు నెమ్మొగముపట్టిన విన్నదనంబుఁ - గావికం
దోయినిఁ జూచి, జాటు నెదతోడ నిమిత్త మెఱుంగఁ గోరిన ॥ 45

శ్రీ షాజీ విడుదలకై శివాజీ పర్యాయోచన - జీజియా నిర్ణయము శ్రీ

- చ॥ కొతుకు నెడందతోడ నతుకుల్ గొను కుత్తుకతో శివుడు సం
గతి వినిపింపఁగా, విప దకంపిత వీరవధూటి జీజియా
చితుకు నెడ గుదించి, పగ చేతల కూర్చుచుఁ బల్కె, “నంతలా
జతనము లింతలయ్యెఁ బలశాలులకుఁ జెరసాల లయ్యెనే॥ 46
- ఉ॥ పోసరమార నిట్లు కదుపుంబలె హైందవ మెలఁ దోలుచుఁ,
మోసము లెంచుచుఁ, గదనముల్ నడిపించుచు, మృత్యుదేవతా
హాసముల న్నటించు యవనాధిపులఁ గననోడి, దైవమే
వీసరవోయి యోసరిలె; వే రొకరుం డిపు డేమి చేసెడున్”॥ 47
- చ॥ అను నెడ నామెనెమ్మొగము నంటిన జేగుఱుఁగప్పు, చూపులఁ
దునుఁగుమిఱుఁగుఱుల్, పలుకుదూఁచిన వాఁడియు, లోని వేఁడియుఁ
గని, తెగుదెంపు ముమ్మరముగా మొనకట్టియు నిర్వికారతఁ
గొని, శివరాజు తల్లియుడుకుఁ దడి చేతుల నంటి యిట్లనెన్ ॥ 48
- చ॥ “కనలకు తల్లి! నీమది నొకంటఁ దిరం బొనరింపకున్న మా
మనసులు ప్రీతిపోవె? యది మాన్పఁగవచ్చునె? దైవ మెప్పు క
న్గొన లఱమోడ్చునే? మెఱుఁగుఁగోఱలు దుల్లఁగ మృత్యుదేవతా
నన మఱకాలఁ దన్ని, భువనమ్ముల నోమ శివుండు చాలఁడే॥ 49
- ఉ॥ అత్యమలంబు ధర్మపథ; మందు జయమ్ము ద్రువంబు: దానితో
నిత్యము లాపదల్; మనసునిండిన యోర్మి కడంక తెంపు సాం
గత్యమువొంది పండు; నటుగావున సాత్త్విక వీర భూమికా
సృత్యముల న్నటించు, జననీ! నడిపింపుము కార్యరంగములీ॥ 50

ఉ॥ అంతటి షాహజీన్సుపున కర్మలిబిడ్డఁడనై, యుదాత్త శు
ద్ధాంతర జీజియా యమృతహస్తములఁ బెనుపొంది, ఖాండదే
వంతటి దేశికుఁ గొలిచి, యాపుల నందఱ నేలఁగల్గి, యీ
క్రంతలు కాఠీయల్ దుడువఁగానక, యే నిఁక రిత్త వోదునే?॥ 51

ఉ॥ మానుము చింత, చేయఁగల మార్గమున దగవుఁ దలంచి నీ
యాన నొసంగు: మిష్ట యవనాధిపుఁడుఁ జనకుండు కొల్వుకుఁ
రా నొక కమ్మఁ బంపిరి; తిరస్కృతిఁ జూపిన నొక్కముప్పు, లే
దే నిరువైపు ముప్పు - మొదలెత్తిన కార్యముతప్పు దోచెడిది ॥ 52

చ॥ 'రమ్మనినాఁడు తండ్రి' యనరా దనకుండఁగరాదు; 'నాదు క
ర్ణమ్మును మెచ్చినాఁ' డనఁగరా దనకుండఁగరాదు; 'నాకుఁ గా
ర్యమ్మును జూపినాఁ; డనఁగరా దనకుండఁగరాదు; వారి బం
ధమ్మునఁ దక్కి వ్రాసెనిటు-తా నెదకోతలఁ గ్రుంగి పోవుచు॥ 53

చ॥ ఒక యెడ భారతోదయసముద్ధరణైక మహోద్యమంబు, వే
ఱొక యెడఁ దండ్రికై జతన - మొండొకఁ డిట్లు పరస్పరోపరో
ధకముగ నడ్డుతాకెబీ నొక దానినిఁ బెంచితినేను పెంచితినేను - బెంచె న
న్నొకఁ-డివిప్రాణమట్టిబీ వెదియోముదు? రెండు భరించు టెట్లుగూ॥ 54

ఉ॥ కేవల రాజనీతిఁ బరికింపఁగరా - దిది ప్రేమతత్త్వ వి
ద్యావిదులార్చి తీర్చఁగల యంశ మగు; బ్రణయ ప్రబుద్ధవౌ
దేవత - వన్నిటిం, దనుకు తేజమునఁ గనువిచ్చి చూడు, మా
జ్ఞావచనమ్ము నిమ్ము: సడిసవ్వడికిఁ ననుఁ బాయఁ ద్రోయువిరీ! ॥ 55

ఉ॥ ఉన్నది చేతశస్త్ర - మదియుఁ బదనైనది; లోనఁ బౌరుషం
బున్నది మొక్కవోక - యదియుఁ బదనైనది; వెంట మార్పులం
బున్నది మున్నదూఁక - నదియుఁ బదనైనది; ప్రాణశక్తి నీ
వన్నిటఁబోసి యొక్క తెరువాడుము తల్లి! జంయితు విశ్వము॥ ॥ 56

- చ॥ అను శివరాజువిన్నపము నందుచుఁ గన్నుల మోమునఁ మనంబున వడఁ దేతీ, తేఱుకొను పూనిక మీఁదటితీరు సేయఁగాఁ బెనఁగు తలంపులఁ జదివి, ప్రేమపరీక్షల నిల్చి, జీజియా ననుపున వాకొనె - హృదయనాడుల దాఁపఱికమ్ము విప్పుచు॥ 57
- చ॥ “అవును గుమార! నీ వనినయట్టులు గార్యవిధానశక్తి పాటవములు నీయెడఁ గడు దిటమ్ముగ నున్నవి; చెప్పినంత చేయు వెరవు పెద్ద; పెద్దల హితోదితముల్ గొని ధర్మమార్గముఁ దవులుదు; నీ తెఱంగు లు చితమ్ములు శ్రేయము గోరు వారికి॥ 58
- ఉ॥ పెద్దల చాటుఁబాసి, బడిపెద్దఱికమ్ము గడించి, తీఱముల్ దిద్దగ నేర్చినప్పు - డొక తెంపును దేఁకువ లేక యుండ; వా పద్దశ లడ్డమైన, బిగఁబట్టిన తాలిమి కేలఁ గొండలఁ బ్రద్దలుసేసి కార్యములఁ బట్టెడు ధీరులజాడఁ జూడవో? ॥ 59
- ఉ॥ ఉండఁగవచ్చు భక్తి రతియుఁ దలిదండ్రులపైని: ధర్మశూరుండవుగాన వారి యెడఁ రు వెడలింపఁగవచ్చుఁ : గార్య శూరుండనఁ జిక్కుఁ బాపఁ జతురుండవు గావలదయ్య? నిన్ను బ్రహ్మాండము లాఁపజాల - విటులానయిడఁ బనియేమి నాపయి॥ 60
- ఉ॥ నీమది కొండలంబు గమనించితి: ‘లోక హితమ్ముపొంటె నుద్ధామత రేఁగఁ దండ్రి కహిత మ్మగునో’ యని, దాన దుర్వ్యధల్ నామది ముట్టునంచు, నిటు నచ్చిన యుద్యమ మాఁపరామియుఁ బ్రేమసమాధికిఁ జలదరింపులు వోయఁగీలేమి కన్నడు॥ 61
- ఉ॥ ఉన్నతిఁ గోరి, హైందవ సమున్నతిఁ గోరియు, నంతలంతలౌ బిన్నములంది, యన్యులకుఁ బ్రాణము లొడ్డి గడించెఁ బ్రాపు - నీ కన్నగురుండు నీహితముఁగన్న విభుండగు తండ్రి నీకు, నా కన్నిట దైవ; మయ్యనఘుఁ దాపదవో నెటు తాల్మి నిల్చెడు? ॥ 62

ఉ॥ అంచితరీతి హైందవ మహాభ్యుదయంబును గన్నులారఁ బ్రే
మించితి: దానికై యధిగమించిన నిన్ను మనంబునిండఁ బ్రే
మించితి: నీవుగాఁ బరిణమించిన మూలమహస్సు నేల ప్రే
మించినమాట! యిట్లుపరమించెఁజూమీ ప్రణయ ప్రబంధములీ॥ 63

చ॥ బుడిబుడి చెమ్మటల్ మునుఁగఁబోయుచుఁ బెంచఁగఁ బూలుపూచునీ
వడి యుడిగింతునా? యటుతబంటి సెగఁ దగవోపు తండ్రి నా
ఱడి విడుమందునా? కఱకు అక్కె సతాలిమిఁ బూని వారిచేఁ,
బడ నినుఁ బుత్తునా? తనయ! ప్రాణములే బరువై కలంగెడు! ॥ 64

చ॥ అడుగకునన్ను: వట్టిబయలై పెనుగాలికిఁ దూలిపోవు నా
యెడఁదకు నిల్పు లే; దయిన నిప్పటి కప్పటి కొక్క నమ్మకం
బడగొనియుంటి; నీ వభయహస్తముల్ గొని పూరి పోఁచయే
విడు - మది వజ్రమై యమృత వీరుధమై ఫలసిద్ధిఁ గొల్పెడు! ॥ 65

ఉ॥ ఇంతట నిల్చియుందుఁ; దగ వెంచుచు నీ వెదియైనఁ జేయు; మా
పంతమునఁ ఫలించెడు శుభ మృశుభమ్మును 'దైవ నిర్ణయా
గంతుక' మంచు మొగ్గవడుకన్నులఁ గన్గొను చుందుఁ, గందు ని
శ్చింతత: లేదు నీకు సడి - సేగియు: రాదనియు గడంగుమీ ॥ 66

ఉ॥ తక్కినమాట లట్లునిచి, తండ్రియొసంగిన యుత్తరమ్ములో
దక్కిన తెల్విఁ బట్టు; మది తాఁకునఁ దప్పునఁ దాటిపోక పై
కెక్కు తెఱంగునఁ జొనుపు; మిందునఁ దప్పుదు తండ్రికోసమై
యక్కఱఁగొన్న కీర్తి : యదియై జయమబ్బిన, రెంట మేలగు॥ 67

చ॥ అకపడు రెంటిలో నొకటియైనను దక్కును టొక్కదారి: కొం
చక తన మేలుఁ జూచికొని చల్లఁగ జాటు టధీరవృత్తి : యెం
దుకు వెనువోక దూఁకి, తఱితోఁ దల లెక్కుట సాహసంబ: యీ
సకలము దాఁచి, మేటి యొక చక్కటి సర్వముఁ దీర్చఁజాలఁదో! ॥ 68

ఉ॥ డాపక తల్లిదండ్రులయెడ గల యప్పును, భారతావనీ
తాపముఁ బాపఁగా నదను దప్పిన తప్పును, మచ్చరించువా
రోపుచు నీ కొనర్పఁగల యుప్పలికప్పును దూచికొమ్ము; నీ
యేపునఁ దూఁగుదాని విరియింపుము: తీర్పరు లెవ్వ రిందున॥ 69

తే॥ అన్ని వైపుల శుభము జయమ్ముఁ గూర్చి
యేఁగుదెంచెడు నీరాక కెదురుచూతు:
నలఁతమైఁగాక - ముమ్మరమైన తనివి
జెమ్మటలఁ దోఁగు నిన్ను నాశీర్వదింతు”॥ 70

చ॥ అని తగవాడి, పుత్రు హృదయమ్మును మోమునఁజూచి, జీజియా
తనువునఁ బొంగి, “పుత్ర! కులదైవతమైన భవాని నీదురూ
పున సకలమ్ముదీర్చు, శుభము జయము సమకూర్చు; దత్తదం
బును శరణందు”మన్న, శివభూపతి ‘భాగ్య’ మటంచుఁబల్కు చు॥ 71

ఉ॥ పొంగెడు మేనఁ దల్లి సెలవు గొని యాత్మగృహంబు సొచ్చి, చే
యంగల సాంధ్యకృత్యముల నాదటఁదీర్చి, యనేక భావనా
సంగతిఁబోవు చిత్తమున సాపడి, నెయ్యమవోసి తోడు సూ
పం గల మేడకుం జనియె భావికథా రచనాభిలాషియై ॥ 72

శ్రీ సయీబాయి సలహా - భవానీ ప్రార్థనము శ్రీ

మ॥ నవమాసంబుల నిండు గర్భమున మందస్పంద యానంబున
నవకంబుల్ దులకించునిల్వన నలంతల్వో సయీబాయి త
న్నవలోకించి యెదుర్కొనంగ, శివరా జానెల్వ చెల్వంబు క
న్గవకుఁ జల్వలువోయ, ‘నిల్వు’ మనుజోకఁ దాసి కేలందుచు॥ 73

ఉ॥ అదర వీచికా నిచుళితాంతరుండై, మృదులో పధాన త
ల్పదరసీమఁ జేరఁ, బతియోర మెలంగుచు నామె తన్ముఖ
శ్రీ దిగువాఱు నీడలును రీతులుమాఱిన చేత లెంచి, త
ద్వేద మెఱుంగ విన్నపముఁ బెట్ట, శివప్రభుఁ డండఁ జేర్చుచు॥ 74

ఉ॥ సంగతియంతయుఁ దెలిపి, “చాన! విధానము దోఁప; దిప్పు డే
భంగిఁ జనంగ నేదొసఁగు పట్టునొ, చూడుము నీవుఁ గూడ! ‘రా
జ్యాంగములందు మాకుఁ జొరవా’ యనెదో యదిగాదు నాకు న
ర్థాంగివి: తెల్వి కొక్కనెలవన్నది యున్నదె? తోడుసూపుమీ!” ॥ 75

చ॥ అని వినిపింపఁ, బెన్దెఱఁగులౌ తలపోఁ తల నూర్పువుచ్చి, నా
ధుని యనునీతిరీతిఁ గొని, తొంగలి తెప్పలఁబోలె నెమ్మనం
బునఁ దెరమంచుఁ బోఁదుడిచి, పుట్టిన వంగడపుం గొనంబు మె
ట్టిన యిలు వావి రాచసురఁఁడీ గదలింపుచు నామె యిట్ల నె॥ 76

మ॥ “నను మన్నింపుము నాథ; యిట్టిపనులఁ నాబోఁటు లేమన్నఁ జా
లిన దానే, ‘యొక యాఁడుకూ’ యనుచుఁ దూలింపంగ నొఁగాక : నే
ర్చిన మీ తీరులు దిద్దనొనె? యది యాచిత్యంబె? యేమైననే -
మనెడఁ మీ చనువంది, పొందుగొనఁదోడై యున్న మేలయ్యెడి॥ 77

ఉ॥ తీఱమి యింతపట్టు కడతేఱిన దిప్పటి కీగతి; దునే
దారితనంబులేక, పెరదారుల వైరులు పుట్టలోన పూ
త్కారము సేయుచుండిరి: తెగంబడ కిప్పుడు వారుఁబోయుచు
దోరము వెట్టి, మ్రొక్కుబడి నోఁచుట యానను లిచ్చమెత్తురే! ॥ 78

చ॥ మనసున-మాట - రెంటఁ బురిమార్చుచు, ముప్పురితీరు చేతఁ బెం
చిన పగత్రాళ్ళు ద్రెంపఁ దడిచేతులు చాలునె - వాఁడికత్తుల
దునియలు సేతఁగాక? పెరత్రో వ ల వెన్నియు వారిమంచికై
పను పడ నేర్చునే-యడుగుఁ బట్టినఁగా? కిది శూరుఁ డోర్చు నే? ॥ 79

చ॥ ఇరుదరు లంటఁజూచి మొదలెత్తుట మే; లొక కొంత యీఁది, ద
గ్గతి దరి వీడుచో - నవలిగట్టును మెట్టుట గట్టిపూని; సా
గరమున దూఁకునప్పు తరఁగల్ నురుఁగుల్ సురగాలిసుక్కు పైఁ
దెరలఁ, దలంకు గుండియలు ధీవరులఁ దనియింప నేర్చునే?॥ 80

ఉ॥ ఉత్త ముఁడైన మామ పగయొత్తుల గత్తరవోవుచుండ నే
జిత్తులతోఁ బనేమి? యెగఁజిమ్ము మగంటిమి కావి రేఁగఁ, బై
కెత్తిన కేల విచ్చిపరువెత్తఁగ దాయలఁ దోలి, కార్యము
బొత్తిటఁ జేర్చుదాఁకఁ దఱిపుత్తురె డాగురుమూఁత లాడుచు?॥ 81

ఉ॥ ఇంతగ లోఁతు పాతరయనేటికి -వైరులు మామగారికి
బంతమువట్టి యేదయినఁ బాపము సేతు రటంచుఁగాదె? యీ
వంతు తొలంగుఁగా - 'కది యవశ్యమ యొనెడ దాఁగనొనె? వి
భ్రాంతియగాక పట్టుగొని ప్రాణము లెవ్వఁడు గాదెఁ బోసెడు?''॥ 82

ఉ॥ అత్తకు మామకుఁ గుఱుచలాడిన పాపము సేయ: వారు నా
యుత్త మ దైవ దైవతము: లూర్జితశక్తిఁ గడంగి వారి యా
పత్తులు దీర్చు టాద్యమ - యవశ్యమ; కాదనదానిఁ గాని, యీ
పొత్తున మీకడంక గఱివోవకవిచ్చుట లామతించెదఁ॥ 83

ఉ॥ తల్లిమొగంబుఁ జూచి, పగదారుల దక్కిన తండ్రి జూచి, మీ
యుల్లము సక్కువోనునికి యొప్పునె? హైందవ రాజ్యలక్ష్మికి
బల్లవతోరణంబు నిలుపంగల యీకర మిట్లు చెక్కిట
జెల్లువడంగ, నేభువన జేత శతారము చేతఁబట్టెడు?॥ 84

ఉ॥ పున్నెము నోఁచి, క్రొత్త సరిపువ్వులు వోసి భవానిపూజలఁ
గన్నది జీజియా - భరతఖండము గొన్నది మిమ్ముఁ; దత్త ప
శ్చిన్నములొచు విఘ్నములు చేద్దడుఁ; దత్సుమనోరథామృత
స్విన్నము మీకడంక వికసించుఁజుమీ నిలువెల్లఁ బూచుచు?॥ 85

శ్రీ శివభారతము

చ॥ గడుసరివాయి మీఁగడలుగట్ట వచింపఁగ నేరనయ్య, వా
విడిచిన తెంపు సైఁపుఁ; డదవీయసమా నిజ కార్యసిద్ధికి
దొడిమెలు నొక్కువారివడి దోచి, స్వతంత్రత నిగ్గుదేఱ, న
ల్లడ జయ మంగళధ్వను లెలరెడు హైందవలక్ష్మి జూడుఁడీ! ॥ 86

తే॥ తలఁప సలుపఁగా మనము కర్తలమె యైనఁ,
గనులకందని బ్రహ్మాండ గర్భగోళ
మెనసి యూఁకొట్టు సర్వభోక్త ను దలంపుఁ,
డతని మే లంద భావి కార్యమునఁ జనుఁడు” ॥ 87

చ॥ అనెడు వధూమణి బులకితాశయుఁడై తుదికంట విచ్చు మె
చ్చునఁ గని, ముంగురుల్ పుణుకుచు శివభూపతి వల్లె “నీ వచి
చిన తెఱఁ గింతయొప్పునొకొ! చిత్తము గెంజిగురాకులెత్తె, మా
నిని! సరిక్రాంత పోకడల నేర్చితి - మబ్బులలో మెఱుంగుల ॥ 88

ఉ॥ నాదము లెన్ని యేనియు వినంబడి గింగురు మ్రోసె: నీ శ్రవో
భేదమునఁ శ్రుతి గలిపి వీణీయతంత్రులు మీటఁజాలఁ: జిం
తా దమనంబు శాంతి సదనంబు వివిక్తమునౌ సమాధి నే
నాదటవోదు; నీవు బరువౌ కనుటెప్పల సేద దేర్చుమీ!” ॥ 89

తే॥ అనుచు నిల్లాలి మృదుల తల్పాంతరమున
విడిచి, యేకాంతమాధురీ విహృతి గోరి,
పాలపొంగుల వెన్నెల ల్వాటు మేడలెల్ల యడలించి
బయలఁ - జల్వరాచప్పటఁ బవ్వళించె ॥ 90

ఉ॥ దొంతరలై తలంపు లెడదోపక చుక్కలువోలెఁ బొంగి, భా
వాంతరవీధి నాడి, నయనాంతముల దిగువాటి, యిందుపా
దాంతరితంబులై చనఁగ, నన్నిటికి దరువాయి - సర్వవి
శ్రాంతి నికేతనంబు - కడసారి భవానిపదంబు తోచినన్ ॥ 91

ఉ॥ అంకటం దూలు తేఁటి యొకఁడై వికచోత్పలపాళి నిల్చి, య
 బ్రాకల టెక్కలార్చుకొని యాడుచుఁ దేనియ లానియాని, యం
 గీకృత గీతికారతి సుఖించినరీతి భవానియంఘ్రుల్
 జేకొని, టెప్పవ్రాలుపురుచి శివరాజు తలంచె నీ గర్భి ॥ 92

తే॥ “గగన ఫలకము - వెన్నెల జిగురుఁబూత,
 తారకాపజ్జి నీ మహత్త్వంపు వ్రాత,
 కనులు మలపక నిలువెల్లఁ గలయఁజూచి
 చదివితిని; దల్లి! తాత్పర్య మొదుఁగదే మొ! ॥ 93

తే॥ అరసితిని వారివారి భావాంతరముల,
 ననుసరించితి నురక విద్యార్థివోలెఁ
 దనువు దొరకదు - తగినయుత్తరము రాదు:
 గురువు దరి లేని చదు వెంతబరువు తల్లి! ॥ 94

తే॥ తఱపిపాఁడిలోఁ గొసరు తత్తరము తరిబి ;
 ధర్మజిజ్ఞాసలో నిరుత్త రతఁ గఱచి,
 యాత్మశక్తిని మఱచి యిట్టై తినేమొ!
 దారిచూపుము తల్లి! చిత్తమున వెలిఁగి! ॥ 95

తే॥ కొతుకుమదితోడఁ గార్యమ్ముఁ గొనుట లేదు,
 కొను కడంకలో ద్రోహచింతనము లేదు,
 చింతితము చేతిమోపైనఁ జెదరలేదు,
 చెదరఁజోమి పరీక్ష సేయుదువో తల్లి! ॥ 96

తే॥ అటుతనిడు తమ్ములపుటాకు నఱకునపుడు,
 తూఁగు త్రాసులో ధర్మంబుఁ దూఁచునపుడు,
 వణకకులాడని కరము - నిల్వఁగల కన్ను -
 తగవు - మెలఁకువ - చొరవ నీ ధర్మభిక్ష ! ॥ 97

తే. రేణవలు వెల్గుకంట గుర్తింతు వనుచు
సాంగదోలితి ధర్మరక్షారథంబు,
గనులు మలపకు; మీరు లరుల్ క్రమ్ముకొన్న
జీకటిజగంబులో నేమి సేతువమ్మ? ॥

98

తే. ఇంత నిక్కచ్చి - సిరులు నిల్వెల్ల నమలి,
కొలుపుగద్దెపై నొఱగి కుల్కుటకుఁగాదు;
'దొడ్డతల్లివి - గుంపెఁడుబిడ్డ' లనుచు
గొదవఁ దూలింపఁ 'బ్రాతపల్కు లకుఁ' జోతి॥

99

తే. అయిన నేమాయె, నిప్పటికైనఁగాని
నన్ను నడిపించుకొనుము నీ కన్నయట్లు;
తలఁపుఁ దిరుగ కే నెట్టైనఁ దఱిమినడిచి,
దుడుకుబిడ్డల తల్లి ప్రేముడి గడింతు॥

100

తే. ఇంతకును, నన్నుమీటి కల్పాంతకమగు
వాన - గాలియు - నగ్ని పర్వతము లేదు;
'ప్రేమ' మని 'ధర్మ' మని తూచి పెనఁగు మనసుఁ
ద్రెంప లేనైతిఁ దగవుఁ జూపింపవమ్మ॥

101

తే. చెఱయు - సంకెల - తలిదండ్రు లురియుచుంట -
యందు నిందును సమమ: నీ వవతరించి,
తలుపు దీయించి యమునలో దారియిమ్ము;
కలఁడు శ్రీకృష్ణుఁ డీవలఁ - గంసుఁ డవల॥

102

తే. రావణుని లంక మ్రింగె భారతతపస్సు;
నడ్డు పడె వార్ధి; భేదింప నగునొ హింస!
ధర్మలక్ష్మికిఁ జెఱఁబాపఁ దలఁచు నాకుఁ
దెరు వొసంగెదో? శరము సంధింపు మనెదొ ॥

103

తే॥ అణువు మొదలుగా సర్వ సర్వాంతరములఁ
గార్య కారణ కర్తృ తాఖండమూర్తి
వెలుగుచున్న తేజోమయ విశ్వశక్తి
మేలుకొలుపుము! నాయందు మేలుకొనుము!” ॥

104

తే॥ అనెడు తలపోత గాఢసమాధి మునిఁగి
కన్నమూసెనో - తెఱచెనో కన్న దెవఁడు!
సృష్టిశాంతిలో జరుగు సంసృష్టి యేదో!
కోడి యెలుఁ గెత్తె 'గొక్కారోకో!' యటంచు॥

105

చ॥ మలయుచు నిందునందు సుకుమార సమీరము లోరఁ బాఠి మే
ల్కొలుప, శివప్రభుండు పురికొన్న మది గనుదోయి విచ్చి, తె
క్కలు విదిలించి లేచు విహగమ్ములవెంటన కాల్యకృత్యముల్
సలిపి, దివాకరుం డుదయసానువు నెక్కుటఁ గొల్పు దీర్ఘచు॥ 106

చ॥ పరిణత సత్తులైన సచివప్రవరుల్ హితులు జమూపతుల్
దొరసినకొల్పుఁ జూచి సరితూచి శివప్రభుఁ డిట్లు వల్కె, “ము
ష్కరమగు నేఁటిచిక్కు నలుచక్కియల్ గదలించి యొర్పుమై
నరసితి; నెట్లువో - జివర కడ్డమగు జెఱలోని చీకట్లుల్॥ 107

చ॥ అడఁకువయు బెనంకువయు నంకిలివో మొనకట్టఁ జాల వీ
గడుసరిమూఁక పట్లఁ; దునుఁగ బడ లాగిన లగ్గులేని యీ
వడి కడుసున్నితంబ; యిరువైపుల మ్రొగ్గతిలంగఁ బోని కా
వడిఁ గొని, తొట్రువో కడుగుపట్టును బైలివ చూపఁగాఁదగు॥ 108

తే॥ అడఁగి పోవుచో - సులతానుఁ డణఁచు మనల,
నెదిరి మార్కొన్న - దండ్రి కేయెడరు గలదో!
యిరు దెఱంగుల మేలులే, దిపుడు బలియు
నొకని వానిపై కనుపు సేయుటయ తగవు॥

109

ఉ॥ మోగలుపాదుషాబలఁగముఁ దలపోయుచు లోఁగి, వారి వై
రాగమ మెన్నుచుఁ బడగయాడక యుండె బిజాపురీశుఁ; డా
మోగలుపాదుషా యదనుముట్టుచు దక్షిణభూమియెల్ల స్వా
హా గౌన వేచియుండె-స్వసహాయుల బంగరు కేల దువ్వచు॥ 110

చ॥ ఇది తగు వేళ: మోగలుల కేదియొలాభముఁ జూపి, సాయముఁ
బదిలము చేసి, తండ్రిఁ జెఱఁ బాపఁగ వచ్చు; బిజాపురంబుతో
నెదిరెడు మాకు సాయపడ నింతయు లోఁగఁడు పాదుషాహ: యీ
యదుపునఁ జక్కు వాపి, సమయానుగుణంబుగఁ జూత మవ్వల॥ 111

ఉ॥ ఇప్పటిదాఁక మోగలుల కెగ్గొనరింపక యుంటగూడఁ డా
నొప్పిదమయ్యె: రెంటఁ బగయూఁది నిలంబడునే బిజాపురం
బప్పులఁబోయి మోగలుల కగ్గమ యైన: దొకంట వారికి
దప్పఁదలంచి, తాను మనదాపునఁ జేరుటయైనఁ గాఁదగు॥ 112

తే॥ అనువుమెయి నిప్పు డల పాజహానుసాయ
మందు టుర" వని తననిశ్చయంబుఁ దెలిపి,
యంద 'తీది యుక్త' మని మెచ్చి యాడ, నపుడ
కమ్మ వ్రాయించెఁ బాదుషాగారి కిట్లు॥ 113

శ్రీ పాదుషా కుత్తరము - పాజీ విడుదల శ్రీ

సీ॥ “శ్రీమ దుద్దామ డిల్లీ మహాసామ్రాజ్య
సార్వభౌములవారి చరణపీఠి
వినతుడౌ శివరాజు విన్నపమ్ములు, - మేము
తమనియోగుల మొక్కతరమునుండి,
భారతభూ సార్వభౌములౌ మీ ప్రభు
త్వము నండఁగొనఁ బెద్దతలఁపు గలదు,
దక్షిణభూమియంతయు గెల్వఁదలఁచు మీ
జతనమందునఁ దోడు సలుపఁగలము,

తే॥ మా మనవిఁ జిత్త గించి, సామంతులందు
మమ్ముఁ జేరిచి, మాతోడు సమ్మతింపుఁ:
డిందు వంశక్ర మాన మే మందుచున్న
‘దేశముఖి’ హక్కులను మాకుఁ దీర్చు గనుఁడు ! ॥ 114

చ॥ మఱియొక విన్న పంబు: తను మార్కొనఁగా నను రేఁ పెనంచుఁ దీ
వరపడి, నాదుతండ్రిఁ జెఱపట్టె బిజాపురపున్నవాబు; మీ
యెఱుఁగని దున్నదే! యెవరికే నొక యెగ్గుఁ దలంప; నడ్డుగాఁ
దిరిగిన వారిఁ గొందఱ నెదిర్చితి - వారికి మాకు మేలుగఁ॥ 115

చ॥ వివరము లెల్ల మీకు వినిపించెడు మా రఘునాథపంతు;
మీ చెవినిడ కెట్టిసాహసముఁ జేయఁగరా; దీపు డేము తీర్చుగా
నవుతెరు వానతిం; దుచితమౌనెడ వారల కాజ్ఞసేసి తం
డ్రి విడుపు నేయుఁ-డిట్టులు ఘటించిన నిందుఁ గలంత దీఁతుడఁ॥ 116

శ్రీ శివభారతము

ఉ॥ ‡ 'గోటన తీటు కార్యమున గొడ్డలి యే' లని, మీ కలమ్ముతో
ద్వాటునఁ దండ్రీకిఁ జెఱకవాటముఁ దీసితి రేని, మేది యా
రాటమువోఁ గృతజ్ఞత దిరమ్ముగ మాతల మోసియుండుఁ; బో
రాటములేని దక్షిణధర్మ దమయేల్పుడి తీవసాఁగెడు! ॥ 117

తే॥ భరతఖండముఁ గొనగోరఁ బట్టి యేలు
తమయెదుటఁ దద్దవల్కు పెత్తనము దగునె!
నెరసు లెఱుఁగఁమిఁ గన్న మన్నింపవలయు!
వేచియున్నాడఁ దమయాజ్ఞ వెడలుదారి!"॥ 118

మ॥ అనుచు గమ్మ ముగించి ముద్రయిడి, న్యాయాధీశవర్యుండు నా
త్తనయుండౌ రఘునాథపంతుకిడి కర్తవ్యంబు బోధించి, యీ
పని 'దారా' యువరాజుమూలమునఁ దీర్పు గట్టడఁ జేసి, యా
తనికిఁ గాన్క లొసంగి వీడ్కొలిపె - భృత్యశ్రేణిఁ దోడంపుచు॥ 119

చ॥ పదపడి తండ్రీగారికి నవాబునకుఁ బదు లీయఁగోరి, బ
ల్లిదముగ వారిచిత్త మగలించు సెగల్ పయిఁ బ్రాకకుండఁ, దాఁ
బొదు పొనగూర్చుపూన్కి వెడపొంగులఁ బ్రొయ్యిని బ్రుంగకుండ్, యు
క్తి దనర నుత్తరమ్ముల లిఖించె నతం డిటు వేఱువేఱుగ॥ 120

‡ "Shivaji petitioned to the Padsha invoking his patronage and instant aid ... and urged that in saving the life of such a distinguished General the Emperor would strengthen the foundations of the Moghal power in the Deccan and could count upon the grateful assistance of Shahji and himself."

Ch. VIII. N. S. TAKAKHAV, M. A

తే॥ “శ్రీ విజాపురపట్టణ సింహ పీఠి
భామినీ రాజ్య ధవళాతపత్రసీమం
బ్రభుత నెఱపు నాదిలుషో నవాబుగారి
చెంత వినతుడై శివరాజు సేయుమనవి॥ 121

మ॥ తమ యాహ్వానముం గొంటిం; బెద్దలగుటఁ దామింత గై కొంటయు
త్తమఃమీనాఁడును నన్ను రాఁబిలుచు మీ తాత్పర్య మెంతేనియో
గ్య మనఁ జెల్లదె! తప్పుగల్గునెడఁ జక్కంజేయు దండం బవ
శ్యము కాదందురె-కన్నులు జెవు లొకందై దారి చూపించినఁ॥ 122

చ॥ ఒక కొఱగామియే కలిగియున్న దనుం - డది మత్తుతంబ; దా
నికి గుఱియైన న న్విడిచి, నిర్మలుం దండ్రీ నిం గొంటి; రిట్లు గొం
చక తమరాజనీతి కలుషం బగునో యని లోఁ దలంతు: నిం
తకు నుచితజ్ఞులైన తమదాపుగదాయని యూఱడిలైదఁ॥ 123

శా॥ నా కార్యంబులయందు నెం దెవరికైనఁ గుందు పొందించు నూ
హా కాలుష్యము లేదు, పట్టుగొని రాజ్యాకాంక్షయు లేదు: ధ
ర్మైకాంతంబు మతంబు నోముటిది న్యాయ్యంబంచుం గైకొంటి; శి
క్షా కల్పంబున దీనఁ దప్పుఁగొను రేకల్ మీరు భావించు రే॥ 124

ఉ॥ మోసముం జేయువా రడఁగ మొట్టుచు, దుర్గపదంబునఁ విప
ర్యాసముం జూపువారి దిగఱాచుచు, మ మ్మొదిరించువారికిఁ
ద్రాసముఁగొల్పి-యిట్లు దమరాజ్యము మామత మోము పూనికఁ
జేసితి నాజ్ఞవేచి; పెడచేతల కిందున దారిం జాతురే॥ 125

ఉ॥ శాంతపథమ్మునఁ దరిచి సాఁగిన సర్వముం జూడు: దెందుఁ బ
క్షాంతర దీక్ష లేని తమ యానతి కొప్పమి లేదు: తండ్రీ వి
శ్రాంతికిఁ దోడు సూపెడు తెఱంగున నెమ్మదిముట్టి మిమ్ము ద
ర్శింతుం, బొసంగుతీరు వివరింతుం, ద్వరంబడఁబోమి కోరదఁ॥ 126

తే॥ అనుచు గమ్మ ముగించి, యనంతరంబి
తండ్రినిగుఱించి యెడఁదలోఁ దరఁగ లెత్తు
వెడతలంపులఁ బొడము నవ్వడి నడంచి,
తడవికొను కేల వ్రాసె నుత్తరము నిట్లు॥ 127

చ॥ “అదరు నెడందతో వణఁకు హస్తముతో వెనుకాడు పూన్కితో
'నిది' యని తేల్చలేని యెదియే లిఖింపఁగనైతిఁ దండ్రి! శ్రీ -
మొదలిడి, పైని మీ కుశలము మఱి మాకుశలంబునైన వ్రా
యఁ దెరువు లేనికమ్మ హితమౌనె నమస్మతి వ్రాసి పెట్టినా! ॥ 128

చ॥ అటఁ జెఱసాల, గుండె లవియంబడు చీకటికొట్టు, వాఁకిట
భటుల తళత్త లించు కరవాలు మెఱుంగులు, తీవ్ర వేదనా
కుటిలము మీ మొగం - బిటులుగోచరమై, : యెద గ్రుమ్మివై చునా
రట మొక కేల నొత్తి కొని; వ్రాసేద రెండవ కేలి తూలిక ॥ 129

చ॥ తెగువన కొంటి మీ రనుమతింపని యుద్యమ మొండు; దీనిపై
దిగినవి నేఁటిబన్నములు, తీఱకపో వవి వచ్చినట్లై; యీ
తగవున నేనొ - మీరొ - సులతానొ నిమిత్త మనంగవచ్చునే!
జగదు దయంబునఁ జిగురుఁ జాఱలు పోరులు సూడకుంటి మే! ॥ 130

ఉ॥ ఏమని తప్పుగాఁదలఁతు రియ్యది వారును మీరుఁ గూడ? నా
సేమముఁ గోరిగా, కెదుటి సేగిఁ దలంచియుఁ గాక, నా మతం
బోమఁగ - నాదు హైందవము నోమఁగ - నేనిటు చేయఁగూడదో?
తాము దలంపరో తమహితం - బది మీరును సమ్మతింపరో? ॥ 131

చ॥ దొరలమటంచు దీమసపుఁ ద్రుళ్ళున? వా రిటు రేఁగి రైన - న
చెఱ గొనరాదో? తండ్రి వని చేతికిలోఁబడు మిమ్ము శిక్షకు
గుఱికొనుటేమి? మీరు నిదికూడదటం చలవారిఁ బల్కగా
నఱగొనుటేమి? మీకుఁ బ్రభులై రనుచు ననుఁ దప్పజూతురో? ॥ 132

చ॥ ‡ కొడుకని తండ్రియంచు నొనగూడిన బంధమకాక, నాయొన
రైదుకృతులందు మంచికిని జెడ్డకు-మీకును బొత్తులేదు, వా
రడుగిడ హక్కు లే - దెవరియత్నము వారుగ నుండవచ్చు; ధీ
రుడుసుతుడైన దండ్రయెడర్దు దొలంగించు నిజోద్యమంబున॥ 133

ఉ॥ ‡ వారల యుప్పు దింటిమని వాకొనరాదని నాతలంపు; నే
నేరనినాడు మీయొడిని నిల్చిననాడు డది యుండవచ్చు; నే
నీరతి రెండునుం బదియు నేడుల ప్రాయమునుండియు స్వతం
త్రారభిణి జరించితి-సహాయులు పెక్కురు తోడుసూపంగ॥ 134

ఉ॥ ‡ పట్టితి వారిదుర్గములు భ్రాంతము - లట్టులే మీవికూడ జే
పట్టితి: నిర్వు రేకమయి బల్మిని న న్నరికట్టి పోరున
నెట్టంగవచ్చు - నిల్వగల నేరిమిగల్గిన నిల్లు: నట్లుపో
కిట్టటు వ్రేలుచూపి, వెడయెత్తుల నెత్తు టుదాత్త రీతియే?॥ 135

చ॥ ‡ నిజము వచింప నింతె; గమనించెద నీపయి సాధురీతి నీ
గజిబిజి యంతయు దులుప, గాంగలయంతయు గాక మాన; దా
తృజుండగువాడు చూపందగు ధర్మమునంతయు జూపెద; మనో
రుజ లెడఁబాసి నిశ్చయపరుండవు గమ్ము, తలంకు బాయుమీ!? 136

ఉ॥ మీ యుపదేశ మే ననుగమించితి సర్వము, తల్లిభావము
దోయిటగొంటి, నిందుమదితోడ భవానిహితమ్ము గంటి, నా
ధేయము రాజనీతి గణుతించితి, నెందు గొఱంత లేని సం
ధేయము తీరుబొందంగ విధేయుడనై మిము జూడ వచ్చెద॥ 137

‡ "I owe my birth to you but not my deeds ... you may argue that till to-
day I have eaten their bread ... but up to the twelfth year one is accounted
a child and up to that age I lived upon your bread... As I have taken forts
and strong- holds belonging to others, so are yours in my possession...
About them you should decide as is fit ... I shall in this way acquit myself
of the duties of a son".

తే॥ కల యధార్థము సులతానుగారి కేను
దెలియబఱచితి నొక్కింత వెలితి లేక :
నాప్రయత్నము వారిదెందము నిజంబ
సరళమైన - భవానియే సరదుఁగాక ॥ 138

తే॥ అనుచు వ్రాత ముగించి, ముద్రాంకనమున
భద్ర మొనరించి, యుత్త రద్వయము భటుల
చేత ననిపి, కొల్వును వీడి శివవిభుండు
చనె - ననంతర కరణీయ సజ్జుఁడగుచు ॥ 139

చ॥ దినములు కొన్ని వోయె; జనుదెంచె వర్షి రఘునాథపంతుఁ; డ
య్యనఘుండు, -పాదుషాయనునయంబునఁ గార్యము సమ్మతింపఁ గై
కొని, షహజీవిభుఁ విడువఁగోరి, నవాబున కాజ్ఞ చేసి పం
చిన వివరంబు లెల్ల విని శివభూపతి సంతసింపఁగఁ ॥ 140

సీ॥ సార్వభౌముండైన షాజహా నంపిన
యాజ్ఞ యనుల్లంఘ్య మగుటవలనఁ,
దగు శివరాజునుత్త రముల షాహజీ
యనపరాధత వ్యక్తమగుటవలనఁ,
దన మంత్రులందుఁ గొందఱు సేయువిన్నపం
బవలఁ ద్రోయఁగరాని దగుటవలనఁ,
గ్రమముగాఁ బ్రజలలోఁ గలుగు నసంతృప్తి
యణఁప కుండఁగరాని దగుటవలన,

తే॥ సర్వమెఱిగిన యాదిలుషానవాబు
షాహజీప్రభు విడిపించి సత్కరించి,
తనకొలువుఁ జేర్చి మన్నించె; దద్విధంబు
చెవుల కమృతమై హర్షించే శివవిభుండు ॥ 141

శ్రీ బాహువారి పన్నుగడలు - శివాజీ ప్రతిక్రియలు శ్రీ

చ॥ ఒక యెడ భోన్సలేకుల శుభోదయమౌ సుతజన్మవార్త - వే
తొక యెడఁ దండ్రుగారు చెఱునుండి తొలంగుట - భావి భాగ్య సూ
చకముగ రెండు దండగొని సంపతిల్ల, శివరా జొనర్చెఁ గౌ
తుకమున దైవతార్చనలు తోరపు వేడుకలన్న దానముల్? 142

శా॥ కారాగారముఁ బాసియుం జనకుఁడాకర్ణాటముఁ జేర కా
యూరఁ గొన్ని దినంబు లుంటఁ గని, యేయుద్యోగముఁ జేయ నే
యారాటం బొనఁ గూడునో యని, శివుండందాఁక రాజ్యాంగ సం
స్కారంబుల్ గనుచుండె వారి మదిపోకల్ పైని గుర్తింపుచు ॥ 143

చ॥ చనె మూఁడేం; డ్లటుపైని కన్నడపుదేశం బేగుచు, షాహజీ
“నను మోసంబునఁబట్టి కట్టి చెఱలో నఁ బెట్టు ‘బాజీ’ ముఢోళ్
జననాథుఁ గసిదీటు కక్కసమునఁ జక్కాడి, నాపుత్రకుం
డనుటఁ నిల్పు” మటంచు వ్రాసి చనె, నీర్వాహ తప్త చిత్తంబున ॥ 144

చ॥ జనకుని యానఁ దీర్చుగలచందముల్ దఱివేచి, యుద్యమం
బనువునఁ గూర్చుగాఁ దెరువులారసి, నల్లడ వేగువారల్
బనిచి రహస్యమందుచు, శివప్రభుఁ డెప్పటియట్ల రామదా
సును గన నేఁ గెఁ దోడుగొనుచు ‘బరళీ’ గిరిదుర్గ సీమకు ॥ 145

చ॥ గురుఁడగు రామదాసమనిఁ గొల్చి శివప్రభుఁడంతఁ బూర్వపుం
జరితముఁ దెల్పుగా, నతఁడు సంగతముల్ వివరించుచుండె: నీ
మురువున రెండు మూఁడు దినముల్ గడవఁ, మును పంపియున్నవే
గరి యొకఁ డేగుదెంచి, యటఁ గన్న యుదంతము వల్లె నీగతి ॥ 146

శ్రీ శివభారతము

తే॥ “షాహజీరాజుగారు బిజాపురమున నుండుతఱి - వారిక్రింది యుద్యోగు లెల్లఁ గెరలి కర్ణాటసీమలోఁ దిరుగఁబడిరి, కనకగిరి దుర్గమునఁ బెద్ద కలహమయ్యె॥ 147

శా॥ + ఆ జంజాట మడంపఁగాఁ జనిరి సైన్యాటోప మేపార సాం భాజీగా; రట ముస్తఫా బలియుండై మాతొడ్డః దుస్తంత్ర రిం ఖా జంఘాలుండు దూరమున్న యఫజుల్ ఖా ముస్తఫా తేపి, సాం భాజీగారిని.. పల్కనోడెదను, దేవా! వారు లే రీధర॥ 148

చ॥ అను నెడ బల్లెముఁ జొనిపినట్లుగుచు శివరాజు వ్రేటునాటిన పులివోలె రేఁగి, “వికటించిన వీరి దురంత మెంతకు జన వెనుదీయదో! బ్రతుకుచావులు నేమగు - నిందుపై లయం బొనరుచు తొందుగా” కనుచునుండగ, నొండొక దూతడాయుచు॥ 149

శా॥ “దేవా! నేను బిజాపురంబరిగి నిర్దేశంబుఁ గైకొంటి. మా యావుల్ వా రెటులైన మీకొక యపాయం బీయఁగాఁ దంత్రపుం జేవాటంబున నుండి, రాపనికి ‘బాజీశ్యామరా’ వన్న దుర్భావుం బంపి; రతండు కాచుకొనెఁ ద్రోవల్-మిమ్ము సాధింపఁగ॥ 150

చ॥ తతిఁగొని పల్మఱిచ్చటికిఁ దా మరుదెంచుటఁ గాంచి, త్రోవలో నతఁడు ‘మహద్పురంబు’ దరియంచుల దాఁకొనియుండె: జావళి పతియగు చంద్రరా వతని పట్టయి దారియొసంగి సాయ మీ జతగొనియుండె; సైన్యము లసంఖ్యము-లింతయుఁ జూచివచ్చితి॥ 151

+ "Instigated, if not actually aided, by... .. Afzal Khan, Mustafa Khan overpowered Shivaji's garrison and occupied Kanakgiri. ... Mustafa Khan treacherously ordered his artillery-men to hit, if they could, Sambhaji and the knot of officers about him. The batteries killed him instantly".

Page 147, KINCAID, C. V. O, I. C. S.

చ॥ అని వినిపింపగా శివమహాప్రభుఁ డా సులతానుగారి వం
చనములఁ గ్రించుఁ జేతల నెసంగు మిడుంగులు లప్పళించుచు
గనుల గభీరముద్ర వెలుంగఁ దలయూపుచు, భావికార్యము
గనుబొమసుళ్ళు ముళ్ళుగొనఁగాఁ బెన వైచుచు నిట్లువాకొనె॥ 152

చ॥ “సరి: యింక జంకు దీతినది: సజ్జనతల్ కొఱగానివంచు నే
ర్పిరి సులతానుగా - రిటులువింగడముల్ మొదలెత్తి; యింక నె
వ్వరి చెయిమించు వారు తెగఁబట్టఁగవచ్చు నెటైన; నీసునఁ
గొఱవినిఁ జూపఁ గుంతమునఁ గ్రువ్వక, పువ్వులఁ బూజసేతు రే?॥ 153

మ॥ తడయంగాఁ బని లేదు, పొండిపుడ, మా తానాజితోఁ బల్కి స
వ్వడిలేకుండ నఖండ సేవఁ గొని త్రోవల్ మార్చి రాఁగా నొన
ర్చుఁడు; నే నైదవనాఁడు పార్క నుమలోఁబొంచుండు; మీలోన నొ
క్కఁడు వీరిఁ గనుచుండు; డీ పనులు లెక్కల్ గట్టి తీర్పందగు॥ 154

మ॥ అని వారిఁ వెడలించి, తాను గురు డాయంబోయి సుల్తాను వ
ర్తనము దెల్పుచు నిట్లువల్కె, “మునినాథా! రాజ కార్యమ్ము లిం
త నిరాఘాటములొనె! పాపమని పుణ్యంబంచు లేదొనె! యే
ఘనుఁ డైనఁ దన మానవత్వ మిటఁ జక్క నిల్పవీలున్న దే! ॥ 155

ఉ॥ ఏ నలు సంటరా: దన్యత మెన్నఁడుఁ గూడదు: మోసగింపరా:
దే నొరుఁ గొల్వఁగూడ, దనియే తలపోయుదు; గాని, తండ్రి కై
యా నియమంబు తేలగొను టయ్యెనొ! నేఁడొనరించు కార్యసం
ధానము లొప్పవో! మనసు తత్తఱమందు, నెఱుంగఁ బల్కవే!” ॥ 156

చ॥ అన విని రామదాసముని యాడె, “గుమార! యుదారమైననీ
మనసున కీమెలంకువ సమంజస: మిప్పుడ రాజ్యతంత్రముల్
గను మెఱపించుచున్న వటుగానఁ దలం కెద: వొక్క నిల్వనఁ
గనుఁగొన నొనె ధర్మ - మధికారి విభిన్నత రూపుమాతెదు॥ 157

శ్రీ శివభారతము

ఉ॥ తాను జగమ్ము మేల్వడంగ ధర్మము కావలె; ధర్మబద్ధుడై
తాను జగమ్ము నోమవలె; ధర్మము దైవ మొకండ - దానికి
దాను జగమ్ము గూర్చంగల తారక మేది? జగమ్ము తాను లే
రే నలధర్మ మేది? కిది యెన్నుచు ధర్మము వాడుకోదగు॥ 158

ఉ॥ మానవధర్మమున్న నొకమచ్చున నచ్చగునయ్య? దైవమే
మానుషరూపతా నదుపు మంచియుఁ జెడ్డయు; నిట్లు సర్వసం
ధానము దైవమానవవిధా సదసద్గుణశీల; మౌటచే
దేనియవోలె మానవవిధి గొనుమీ మలినాంశ మూడ్చుచు! ॥ 159

ఉ॥ 'లోకులు కాకు' లన్న నుడిలో నిజమున్నది: వారి నోటిలోఁ
బాకముదీఱి, పున్నెమును బాపమును జని మాటు, రంగును
రేకయుఁ దేలు; నేలవివరింపంగ - 'నా' కనిగాక లోక ర
క్షా కృతికై యొనర్చునది సర్వము పున్నెముగాఁ దలంచుమీ! ॥ 160

ఉ॥ అందును రాజనీతి కడు నబ్బురమైనది: యెత్తు కెత్తు వే
యం దగువాడె కార్య సమయజ్ఞుఁడు: పంటలు పండివచ్చు నే
కందును గుండు లేక - వెలికంచెలు వేయక? వజ్ర వర్మము
బొందని మేన శాతశరముల్ చొరఁబాటుచుఁ జీల్చి వేయవే! ॥ 161

ఉ॥ కావున నీవు చేయంగల కార్యము సర్వము యుక్త; మొక్క ధ
ర్మావసరంబుఁ బట్టి తగవాడుట దబ్బుట గొంట గాదు; మా
యావుల మోసగించుట యనర్హము గాదు; జగద్ధితంబు కై
సేవయు నేవగాదు; వగఁజెందకు - నీమది మార్చు బోకుమీ! ॥ 162

ఉ॥ అనఁ దెలివొంది వారి సెలవంది, కడంగిన కార్యసిద్ధికై
పనిగొని యుత్సహింపుచు శివప్రభుఁడు సుఖటాళి వెంటరాఁ
జని, మునుముందు శ్రోవ నలుచక్రియల్ దుదిగన్న వెట్టి, పా
ర్థనుమకు దాపుగా నిలిచి కన్గొనె నచ్చటి యంగమచ్చముల్ ॥ 163

మ॥ తన యాజ్ఞ గొని యంతలో బలముతోఁ దానాజియుఁ వచ్చె; నా
తని కాసర్వముఁజూపి చేయఁగల సంధానంబు వాక్రుచ్చి, న
చ్చిన సైన్యంబునఁ గొంతగైకొని శివాజీరాజు తాఁబొంచి, నె
మ్మిని వా రేమఱియున్న వైపుఁగొని దొమ్మి దూఁ కెనొక్కుమ్మడి॥164

మ॥ అటఁ దానాజీ మఱొక్కవైపు తత సైన్యాటోపుఁడై దూఁకి, యె
చ్చటఁ దానై రిపుసైన్యముఁ బొదివె; నస్తవ్యస్త సన్నాహలం
పటతఁ డీల్పడి వారు - నల్లడ దవ జ్వాలావలీధం బులై
యెటువోఁజాలని లేడిగుంపులటు - లెంతేఁ గుంది రాదందడి॥165

మ॥ ఒక కేలఁ గరవాల మన్యమున డా లొప్పారఁ, గళ్ళెంబు మా
టి కుడాయించి, శివప్రభుండు హయముఁ ధీకొల్పుచు, వైరి మ
స్తకముల్ గోయుచుఁ గుప్పవోయ, శివరాజ క్షాత్రముఁ బేర్చుపో
లికఁ దానాజియుఁ గోల్తలఁ నెఱపి చీల్చె శత్రు గాత్రంబుల॥166

మ॥ అమితో త్సాహముతో శివప్రభుని సైన్యం బేచి భంజింపఁగాఁ
దమ పన్నాగము లిట్లు నేఁడు విపరీతంబొటకుఁ గుంది, యె
చ్చెముఁ దీర్పం దెరువేది పేదవడి, బాజీశ్యామరా వే నికుం
జములోనో తలఁదాఁచె; సైన్యములు విచ్చు బాటె నల్మూలల॥167

ఉ॥ పాటెడు వైరులఁ దఱిమి పట్టు నిజానుగులఁ మరల్చి, దు
శ్చారుండు శ్యామరాపు దిగజాఱునెడల్ వెదకించి, జావళీ
శూరుండు చంద్రరావు తలచూపమికిఁ దలయూఁచి, భోసలే
వీరుండు సేనతోఁ జనియెఁ బెంపున రాజగడమ్ముఁ జేరఁగ॥ 168

శ్రీ ప్రతిపక్షుడగు చంద్రరావు మోరేను శివాజీ శిక్షించుట శ్రీ

శా|| అపై శ్రీ శివభూపుఁ డొక్కతఱి మంత్రాలోచ నై కాంతిక
వ్యాపారంబున నాంతరంగికుల నాప్తమాత్యులఁ జీరి, మా
యోపాయంబులఁ బన్ను వైరుల దురుద్యోగంబు విన్పించి, మా
ర్యాపాతంబుగఁ దత్ప్రతిక్రియలు సేయఁ గోరి తా నిట్లనెన్ || 169

శా|| “శ్రోవలు పాదుషాచెలిమితో వికటింప, బిజాపురీంద్రు దు
ర్భావము హెచ్చెఁ; దండ్రుఁ జెఱఁ బాపుటనుండియు రాజకీయ వా
తావరణంబు గుల్లవడి, యందముచందము మాతె ; సాహస
శ్రీ వెలివో నవాబు లొనరించెద రీ తెరచాటు బీరముల్ || 170

శా|| తమ కొలువందునున్న సరదారుల - హైందవులైన కొందఱు
గమిగొని, యాసఁజూపి, బయకారములఁ బచరించి, మాపయ్య
దుముక్కఁగ - రేఁపుచుండెఁ దఱితోడ నవా - బిట నెవ్వ రీల్గినఁ
దమకొక లాభమం; చిది యెదఁ గమనింపర వా రమాయికుల్ || 171

శా|| ఇటువురు శత్రులే యయిన, నించుక పై చెలిమిన్నదించి, కీ
ధృఙుపఁగ లోఁ దలంచు కులబంధులు వీ రనుకూలశత్రు ; లే
యొరిమిటు లేక మాకుఁ బగయొత్తెద రాబహిరంగశత్రులొ
దొర; లిపు డేరిపై రథముఁ దోలుటకై మొదలెత్తఁగావలెన్ || 172

శా|| ‡ బయటికి రాక తప్పదు నవా బెపుడైనను, నాడె తత్ప్రతి
క్రియఁ గొనవచ్చు: నేఁ డనుసరిం పని యీ కులబంధువర్గము
నయమునఁ జేరఁదీసి యొకనమ్మిక లోగొన నైనచో ననా
మయమగు నాత్మపక్ష; మటు మాఱనివారలఁ జూత మవ్వలన్ || 173

‡ "The times dictated a policy of union and mutual trust for a common purpose..... Shivaji tried to interlace to men's interests or ambitions in a way to make them feel pride in common success and shame in common defeat." Page 54, "Rise of the Maratha Power" by M. G. RANADE,

సీ॥ జావళీధవుండు, మోరే వంశజుండైన
 'కృష్ణాజిబాజీ' ప్రకృష్టబలుండు,
 బలవంతులైన తమ్ములు సుతుల్ గలవాండు
 పది వేల మావళా భటులు గలండు;
 తన పెద్ద లెవరో యుద్ధమున బిజాపురీ
 పతిమెచ్చు బోరంగా, నతం డొసంగు
 'జావళీ' జాగీరు - 'చంద్రరావ్' బిరుదంబు
 తరము లెన్నిదినుండి దక్కె వాని;

తే॥ కట్టిశూరుండు మనపక్ష మయ్యె నేని
 తఱుంగని బలమ్ము, దాన నుద్యమము పెరుంగు;
 మనము పశ్చిమదక్షిణ మధ్య మేం గు
 దారి సుగమమై, తజ్జయశ్రీ రహించు॥ 174

ఉ॥ కావునం జంద్ర రావు నొడికమ్ముగ లోంగొను టొప్పు; నైన దు
 ర్భావుం డతుడు, తంత్రపుం దెఱంగులంగాక మతాభిమానపుం
 ద్రోవలం బోండు, ధర్మము నెఱుంగండు, చుట్టటికమ్ము చూడం; డీ
 యావన సేన మెచ్చి, మరియుదలు వోం, గులహాని కొగ్గె డు॥ 175

చ॥ పనివడి రాయబారములం బంపితి, "వారలవీడి, మాకడం
 కనుగొని, యైదు వేల బలంగమ్మునం దోడ్పడుచు స్వతంత్రత
 గను; మటుగాక వారికిడు కప్పము మాకిడి, మా స్వతంత్రత
 జను" మని; 'యోనుగా' దనక చాటుమఱుంగుల జాతి పోయెడు॥ 176

ఉ॥ అంతటంబోక, 'చుట్టటిక మంటినం గూడిక హెచ్చు' నీంచుం, బ
 క్షాంతరమైన నోర్చి, మను వంపితిం 'గన్యక ని' మృటంచుం; దా
 నింతయు సమ్మతించి బదులీ కొకపోండిమి నుండె; నింక ని
 ధ్ధాంతము చేసి వాని విహితాహితరీతులం దేల్పు టొప్పుగు॥ 177

తే॥ అనుచు వివరించి శివవిభుం డచటనున్న
ధీరు రఘునాథబల్లాలుకోరదేవు -
నాజి దుర్జయుడైన సాంభాజికవజ్జి
నాదరమ్మునఁ జూచి యిట్లనుచుఁ బలికె ॥

178

ఉ॥ “వింటిరి జావళీవిభుని వింతచరిత్రము: లిప్పు వాని లోఁ
గొంటకు రీతులెల్లఁ గనుఁగొంటిరి: నేర్పున నందు మీకు మే
లంటినరీతి వాని మనయండకుఁ జేర్చుట చూడుఁ; డింతకుం
గుంటును గంటులేక పనిగొంచు మెలంకువతో మెలంగుఁడీ॥

179

తే॥ పరువుఁ గార్యమ్ము సెడకుండు తెరువు ముట్టి,
యతని లోఁగొను తెఱఁగైన నది హితంబ;
‘బిరుసుతల’ గానఁ బెనఁకువ దొరయు నేని,
మీ కపాయము లేకుండ మెలంగుఁ డచట ॥

180

ఉ॥ నే నిపు డేఁగనుంటి జననీసహితంబు మహాబలేశ్వర
స్థానముఁ జూడఁ, గొన్నిదివసంబులు మేమట నుందుమేమో! యే
దైనను ముఖ్యమైన సలహా గొను పొందిక పుట్టు నేని, మీ
లో నొక, రేఁగుదెండు; మనలోపము లేదనఁ దీరు సేయుఁడీ!” ॥

181

చ॥ అని శివరాజు వల్క, వినయానతులై సెలవంది వార లే
చిన బలఁగంబు వెంటఁ గయిసేయ నెకాయకి జావళీపురం
బున కరుదెంచి సేవకునిఁ బుచ్చి నిజాగమనంబుఁ దెల్ప, వా
రిని విడియింపఁజేసి, యొనరించె నతండు యథార్థ సత్పుత్రుల్ ॥

182

మ॥ తమ తోడ్పచ్చిన రాయభారమును సూత్రప్రాయతం దెల్పి, “చూ
తము లెండిప్పుడు విశ్రమింపుఁ” డని యాతం డాడ వీడ్కోంచు, దు
ర్గము నల్మూలలు సంచరించి, యట మర్మస్థాన సేనా రహ
స్యములెల్లఁ గమనింపుచుండిరి శివక్షౌపాల సేనాపతుల్ ॥

183

మ॥ ఒక సాయంతన వేళఁ దన్న గర బాహ్యోద్యాన సౌధంబునం
దొక్కడై కొల్వయి, చంద్రరావు శివరాజోద్యోగులఁ ద్వారపా
లకుతోఁ బిల్వంగఁ బంపి సంగతులు తెల్పంగోర, ద్రాక్షాసవో
త్సుకితాత్ముండగు వానితోడ రఘునాథుం డాడె నీరీతిగఁ॥ 184

శా॥ “రాజా! మాశివరాజమౌళి తమ ధైర్య ప్రాభ వోదారతా
తేజంబుల్ గని చెల్వింగోరి మముఁ బుత్తెంచె; మహాభాగుఁడా
షాజీపుత్రుఁడు జాతి నీతి మతరక్షా దీక్షఁ గైకొంచు, ని
ర్వాజంబౌ “స్వకులీన బంధుల సహాయం బిప్పుడర్థించెడుఁ॥ 185

చ॥ తమకడఁ బెక్కు లేల విశదంబులు సేయఁగఁ, జూడుఁ డిష్ట దే
శము పడుచున్న కష్టములు; సమ్మతి నందఱు మీరు గూడి యు
ద్యమమును నిర్వహింపవలదా; యిటు దాయలఁగూడి యాత్మప
క్షముఁ దెగఁజూతురా -యడవి కట్టియ గొడ్డటఁదూఱుతీరునఁ॥ 186

చ॥ ఇదియునుగాక, మా శివమహీపతి చుట్టఱికంపుమేర మీ
యదు కొనరింపఁగాఁ దలఁచె; నంతటియుత్తముఁ డల్లుఁడౌట య
భ్యుదయమకాదె! యీ సమయ మొచ్చెముసేయక భావి కార్య దో
హదముగసమ్మతించి, యుభయాన్వయముల్ వెలుఁగొందఁ జేయుమీ॥ 187

ఉ॥ అన్యుల నమ్మి జాతి కహితాచరణం బగు రీతియేల! సౌ
జన్యము శీలము బలము చాతురియుఁ గల వీరలోక మూ
ర్ధన్యుని మాశివప్రభుని రాజనియుఁ హితుఁ డల్లుఁడంచు మీ
కన్యకనిచ్చి, సర్వసహకారము లిచ్చియుఁ, దోడ్పడఁదగుఁ॥” ॥ 188

చ॥ అని వివరింప, మున్న మనసంటిన యీసు రగుల్చు నట్టులై
యినుమడి కావి రేఁగఁ, గయిపెక్కు తలంపులు వేఁడియూరుపుల్
పెనఁగొనఁ, జంద్రరావు తన పీఠ టఁ జివాలున డిగ్గఁ బాఱి యి
ట్లనె - వడగండ్లువోని పరుషాక్షరముల్ వలకేలఁ జల్లుచుఁ ॥ 189

చ॥ “బళిబళి! రాయబారము సెబాసుగ నున్నది! కొంటెగాండ్రకు
దలముడియైనవాడు సరదారుల కిప్పుడు మేలుబంతియై
వెలసెనె? దొమ్మిపోటు, దలపెట్టుచు మమ్ములఁ గొల్వఁజేరఁగాఁ
బలిచెనె? వార్వమెక్కు తన వెంబడి మేము సవారిదీయుటో?॥ 190

చ॥ ఎఱుంగఁడొ మమ్ము? మాబలము నేమనుచు దలపోసెనో? బిజా
పురిసులతానుగూడఁ దన పోటుఁదనమ్మున కాఁగఁడో? సరా
సరి జగమెల్లఁ దాన పిడుచు గొని మ్రింగునో? నేఁటిదాఁకను
దిరి పెవుఁ గూటికి గొలుపుదీతెడు తండ్రి తెఱంగెఱుంగఁడో?॥ 191

చ॥ * పలువ యతండు మాకొలము వాడని పల్కి న నైన సిగ్గుచే
టలమెడు - నల్లుఁ జేసి తనయఁ ముడివెట్టెడు వెఱ్ఱు లుందు రే?
తల బిరుసయ్యెనే - కులముతక్కువకు సుత నిమ్మనంగ? మీ
కొలఁదులఁ బోక-యెక్కు వలకుం దల లెక్కు ట లో ర్వవచ్చు నే?”॥ 192

చ॥ అని యెడు పల్కులఁ గినుకనంటియు, వచ్చిన కార్య మెట్టులై
నను సవరింపఁజూని, తమనాయకు నానతి మేరముట్టి, యా
తని మధుపానరీతి యని యారసి, పే రభిమాన మొర్మి లోఁ
గొని, రఘునాథుఁ డాడె-ననుకూల వచో రచనా ధురీణత॥ 193

చ॥ “ఘనుఁడవు చంద్రరాయ! తమకమ్మునఁ బోవఁగఁ బాడియొనె! నె
మ్మనమును జిక్కఁ బట్టు: మభిమానమె యున్నను - దేశకాలముల్
గని యనుకూలవృత్తి మెలఁగఁ దలపోయుట మేలు: మా వచిం
చిన దొసఁ గున్నదయ్య? నిరసించుట పెద్దలు మెచ్చు దారియే!॥ 194

* Balaji More, who regarded the Bhonsles as inferior to his own
ancient house, declined the offer (marriage).

చ॥ తమమది మాటిపోకకుఁ గతంబు నెఱుంగము గాని - మా ప్రభూ
త్త మునెడ లోటు లేదనక తప్పదు : మీరును వారుఁ గూడి యు
ద్యమమును దీరు సేయఁ దగునంటిమి; వంతును వాడు లే, దవ
శ్య మనఁగలేదు; శాంతమతులై బదులిం-డిపు డింతయేటికి?!" 195

చ॥ అనుటయు, నేయివోయ సెగలారైడు పావకునట్టు లిన్నడి
గనలుచుఁ జంద్రరా వనియెఁ, "గాని కువాడము లేల మాటికి
విని చెదరోయి? మాకుఁ దెలివి గఱపంగల బంటులైతిరో?
చనుఁ, డధిక ప్రసంగములు చాలు, నిఁక బెడనోరు మూయుఁడి॥ 196

ఉ॥ పెద్దతీకమ్ము వేసికొని పిల్వని పేరఁట మేలరాఁగ? మా
సుద్దులతోఁ బనేమి? గడుసుందన మంటు గరాసు నొక్క ని
బెద్ద యొనర్చి వేడబపుఁ బెండ్లికి వత్తురే? యంచకూనకు
గ్రద్దకుజోడె? వియ్యమునఁ గయ్యమున మముఁ దేటి చూతు రే?" 197

చ॥ అని కనులెఱ్ఱ జేసి తెగనాడు నుడుల్ మదిఁ గ్రుమ్మి వైవ, రేఁ
గిన కను తెప్పవిప్పు మలఁగింప కెగాదిగ నిల్పు సూచి యి
ట్లనె రఘునాథుఁ, "డాఁగు, మధికాధికముల్ తెగఁగోయ నేల? యె
వ్వని బలగౌరవంబు లలవాని - వోరుల్ తడవంగ నేటికి? 198

చ॥ మా కిది యుక్త మంచుఁ దగుమాటలు పల్కితి: మిష్టమైన 'నౌఁ
గా' కను - మట్లుకానియెడఁ 'గా' దను మింతియ, లేనిపోని వా
చా కుచీలత్వమేల? బల సంపద తూచుకొనం దలంతువా -
వాకులతోఁ బనేమి? మధుపాన మొకింతయు గుట్టెఱుంగ దే? 199

ఉ॥ వీరుండ వాడుగాక, పది వేల తరమ్ముల కైన భోసలే
ధీరునిఁ దేఱిచూడఁగల తెంపరివే? పయికన్ను శూలము
దూరమువెట్టి యొక్క జడ దూయ జనించిన వీరభద్ర భ
ద్గారభర్తీ భరింపఁగలవా? శివుపైఁ జను దక్షు లుందు రే?" 200

మ॥ అనఁ, దీండ్రింపుచుఁ జంద్ర రావు పటురో షావేశ దుర్దాంత వ
ర్త నుండై, ఖడ్గముఁ 'జఙ్ఘన' దిగిచి యుగ్రస్ఫూర్తి బైఁదూఁ తె:నా
తని కీడై రఘునాథుఁ దేమఱని పంతం బొప్పువాఁడౌట, నె
త్తిన కౌక్షేయముఁ బాయఁజిమ్మి, తనకర్త్తి నాటె వక్షంబున॥ 201

ఉ॥ వ్రేటున రేఁగి, మైఁదొరఁగు వెచ్చని నెత్తుటఁ దోఁగి, చంద్రరా
వోటఁదొలంగి పైఁబడఁగ 'హుమ్మ'ని యార్చి కుఠారముఁ మెయ్యే
నాటి గతాసుఁ జేసె రఘునాథుఁడు; కావలివారు గొందఱు
చోటున సందడిఁ దెలిసి, చుట్టును ముట్టిరి శస్త్రపాణులై ॥ 202

శా॥ దంభోళి ప్రతిమాన ఖడ్గమును హస్తంబందుఁ గీలింపుచు
సాంభాజికవజీ యెదుర్కొను విపక్షవ్రాతముఁ దోలె: ది
క్కుంభి ద్వంద్వముఁబోలు నాయరువు రుక్మంజూపి, యచ్చోనవ
ష్టంభంబుఁ దొలఁగించుకొం చరిగి బైటఁ సేనల్ జేరుచు॥ 203

చ॥ జరిగిన కార్యమందుఁ జెయిజాతిన తొందర- దాన నచ్చుట
దుర మొనగూడిన గలుగుతొందరయు - శివరాజఁ జూడ కే
తెఱఁ గొనరింపరామి - గణుతింపుచు, వారు వెసఁ మహాబలే
శ్వరమున కేఁగి రాజుఁగని పల్కిరి నాఁటి యుదంత మంతయు॥ 204

చ॥ వినయముతోడ వారు వినిపించెడు సంగతు లొందొకండుగా
వినుతఱి - 'జంద్రరా వుసురు వీడె' నటంచు వినంబడఁ మనం
బునఁ గడు నొల్లఁబోయి, శివభూపతి నివ్వెఱపాటు నెవ్వగల్
మునుకొన నూర్పువుచ్చి, తలపోఁతలకుఁ దలయూఁచి యిట్లనె॥ 205

చ॥ § “అనుకొనురీతి యేమి - కడకైనదియే? మొక బాంధవంబు మె
ల్పున నయిన్ సృజాతి బలము నిల్వ బెట్టెడు పూన్ని యిట్లు ల
య్యెనె! యనుతాపమే నిలిచెనే తుద! కింతకు బోక తీరద
య్యెనె కులబాంధవం! బతనియేపున కింతలు రాక యొప్పునే! ॥ 206

తా॥ § శత్రు పక్షమై యహితమే సలిపి నైనఁ,
దలఁపుమాతీన నెపుడైన ధర్మరథముఁ
బ్రా పొసఁగి లాగు నొకమహారాష్ట్ర వీరుఁ
డంతరించిన కొఱతవో ననువు గలదె! ॥ 207

శా॥ + ఆయోబోయ ననంగరాదు, రఘునాథా! యెంతలో నెంతకీ
డోయా! నీ కరవాలుకంటె మది కెంతో వాఁడి యున్నట్లుగాఁ
బోయో గార్యము; చంద్రరాయఁడొకడే పోలేదు-విభక్తియు
మా యౌదార్యముగూడఁబోయె; నపనిందా రేఖ నిల్చె దుర్ది! ॥ 208

చ॥ + కలిగినదీనిలో నిజము కన్నడసేసి, యసూయఁజూపి, నిం
దలు తల కెత్త దే జగము నాకును వారికి మీకుఁగూడ? నీ
మెలఁకువఁజూపి మీ మది దమించినచో మనకీర్తి యెంత రం
జిలు బహిరంగ యుద్ధములఁ జేతికటారికి విల్వ హెచ్చదే! ॥ 209

§ "From the recently discovered Mahabaleswar account, it is clear that Shivaji repeatedly strove to win More to his side, that More as often tried treacherously to take Shivaji prisoner and that he eventually fell in a quarrel between him and Raglo Ballal Atre, while the latter was delivering him an ultimatum. Shivaji was thus clearly innocent of More's death!"

శ్రీ శివభారతము

ఉ॥ + సంగతి యిట్లులుండఁ, దెఱచాటునఁ బోయిన దీనికిఁ బ్రాధా
నాంగము "నేనుగాఁ దలఁచి యాత్మకులీనుల హత్యచేతగా
రంగులు పూయునేమో వివరంబులు మాసిన భావికాల! మీ
యింగిత మెంచి, యిందు నిజ మిట్టిదిగాఁ గనువాఁడు గల్గునో!"॥ 210

చ॥ అను శివరాజమౌళి హృదయంబు నెఱుంగుచు శ్యామరాజపం
తనియె, "మహాప్రభూ! వెలితియయ్యె ననన్ బని లేదు; ద్రోహచిం
తనుఁ బొలియించి ధర్మము యొనర్చిన యీ రఘునాథు మన్ననన్
గనఁదగు; దోస మెంచెడు జగమ్మున కీశ్వరుఁడైనఁ దప్పునే!"॥ 211

చ॥ కడచిన దానికంటె జరుగంగల దానినిఁ జిత్త గింపుఁ డీ
యుడుకున జావళీ విజయ ముద్ధవిడిఁ గొననొప్పు: నింత సం
దడివడి యొల్లఁబోక తగునా! యొక ధర్మము నిర్ణయింపుచున్
దడయుట మేలె! దాన నమృతమ్ము వినమ్ముగ మాఱఁగూడదో!"॥ 212

+ "This active hostility of Chandrarao More could not be safely put up with any longer, and Shivaji's agents, Ragho Ballal and Sambhaji Kawji resolved on their own account to punish the Mores."

Page 93. M. G. RANADE.

+ "చంద్రరావు ఘాతవృత్తాంతమంతయు శివాజీచరిత్రలోఁ నొక గొప్ప కళంకమనియు నతఁడు నీతివిహీనుఁడని చూపుటకు గొప్పనిదర్శనమనియుఁ గొందఱు... చరిత్రకారుల యభిప్రాయ మైయున్నది.. తన్ను మోసపుచ్చిన వానిని, మోసపుచ్చునున్న వానిని మోసపుచ్చిన నెంతదోషముండునో అంతకంటె నధిక దోషము శివాజీపై నారోపింపరాదనుటకు సందేహము లేదు."

పుట 95. "శ్రీ శివాజీ చరిత్రము" కె. వి. లక్ష్మణరావు.

చ॥ అనుటయుఁ గార్యమెంచి, సమయానుగుణంబగు తత్ప్రబోధముఁ
బనిగొని, యష్ట సేననడుపఁ రఘునాథుని కాఙ్గసేసి, యే
చిన బలఁగమ్ముతో మసక చీకటి వాయకమున్న తత్పురం
బు నెగిచిముట్టి, కోట నలుమూలల ముట్టడివెట్టె నేపునఁ॥ 213

ఉ॥ “ఇప్పుటి కైన వారు తగవెంచి చలమ్మును వీడి, కూడి రా
నొప్పెద రేమొ” యం చనునయోక్తులతో నొకదూతఁ బంపెఁ గీ
డొప్పక షాహజీతనయుఁ; డుక్కి-వులై పగ రేఁగి యీసునఁ
గొప్పరమెక్కి వారు కసికోతలకు దిగి రక్క- సింపుచుఁ ॥ 214

ఉ॥ గండు మగంటిమి బిరుదు గట్టిన వీరులు - చంద్ర రావుత
మ్ముండగు సూర్యరాయఁడు, చమూపతియౌ హనుమంతరాయఁ, డు
ద్దండులు పుత్రులుఁ దెగువ దందడిలఁ బడి వేల మావళా
దండు వెలార్చుచుఁ గవను దాఁటి పయింబడి రంగ వేయుచుఁ ॥ 215

ఉ॥ పంతము వంతు వాఁడఁ దెగఁబట్టి పెనంగెడు రెండు వైపులఁ
దంతురమయ్యె మొండెముల తండము, నెత్తురు టేఱు పాతెఁ ; గా
లాంతకుఁడౌచుఁ దెంపుమెఱయఁ రఘునాథుడు సూర్యరావుపైఁ
గుంతముదూసి, వక్షమునఁ గ్రుచ్చి ధర్మ బడఁద్రోసె నార్చుచుఁ॥ 216

తే॥ దానఁ జెలరేఁగి సేనలఁ దఱిమి నఱ కె
మారి మసఁగినయటు హనుమంతరావుః
వాని కెదురెక్కి యుఱిమి సాంభాజికవజి
శాతశరమున నానిమస్తకము దునిమె॥ 217

ఉ॥ ఈ జడి యిట్టలుండ, మును మెత్తుచు మూఁకల మ్రొగ్గఁదోలి తా
నాజి కరాళ ఖడ్గ వలనంబులఁ బీనుఁగు బెంట జేసెః నా
తేజున శత్రు సైన్యములు దిక్కుఱి నల్గడఁ బాఱసాగెః నీ
యోజను జంద్ర రావుసుతు లొంటిఁ బెసంగుచుఁ జిక్కి రచ్చటఁ॥ 218

ఉ॥ చిక్కిన వైరిపుత్రకులఁ జేకొని, సేన మరల్చి, జావళి
దక్కొని, యందు పాతఱలదాఁచిన పెద్దలనాఁటి రొక్క పుం
బొక్కన మేన్గుల్గు దురగముల్ గొని, స్వీయపతాక దానిపై
నెక్కొనఁజేసి, తజ్జయము నించె శివప్రభుఁ డుత్సవముల్ ॥ 219

చ॥ తలఁచిన యంతకంటె వితత మృనఁగా నెదురైన కార్యము
గెలిచి, శివప్రభుం, డచటి కీడును మేలును దీర్చిదిద్దఁగాఁ
గొలువొకఁడానతిచ్చి, యనుగుల్ సచివుల్ హితుల్ - జమూపతుల్
వలగొని కొల్చుచుండ నలవారలఁ గన్గొని పల్కె నీగతి ॥ 220

చ॥ “బలియుడు చంద్రరావు మనపక్షముఁ జేరిన మే లటంచు మా
కొలిచిన కార్య మిట్లు తలకొఁతలతో ముగియంగనయ్యె: నిం
తలు ముడిపెట్టఁగాఁ దలఁచు దైవము కారణమయ్యెఁగాక - దా
యలవలె మేము పోరఁ దగవా పగవారికిఁ జోటొసంగుచు ॥ 221

ఉ॥ + మాయలు పన్నె; వైరులకు మంతనము బలమిచ్చె నాతఁ డ
న్యాయము గూడదంచు రఘునాథునిఁ బంపితి సంతి; కైనను
మాయకపోయెఁ దద్దురభిమానము, మా తగ వోర్మియు వృథా
వోయె! గుటుంబమెల్లఁ జెడిపోయె! సహాయము పోయె జాతికి! ॥ 222

తే॥ ఏ మనఁగనేమి! కడచనె నెల్ల తగవు -
నిలిచె వారికి మన కొక్క వెలితిమాత్రః
మంతయును దైవనిర్ణయం బగుట నిజమ
యైన, మనవైపు కొఱలేమి యరయవలదె! ॥ 223

+ "At the suggestion of the Bijapur government, More now allowed
Baji Shamraj to use his fief as a base from which to surprise and kill
Shivaji."

ఉ॥ పోయినదానితోడఁ బగఁబుచ్చక, తత్సతు లిర్వు రింత లేఁ
బ్రాయమువారుగానఁ దెగరాఁజెదః రందున సత్రువర్తనఁ
బోయెడుదాఁక వీరి మన పొత్తున నేమటకుండి యోగ్యులఁ
జేయుఁడు - రక్షకాళి పరిశీలిత రాజగృహంబుఁ జేర్చుచు ॥ 224

తే॥ పతిని బాసిన నెవ్వగఁ బరితపించు
తత్కుటుంబమునెడ సమాదరముఁ జూపి,
యుచిత సౌకర్యములఁ గూర్చి యుపచరింప
నంచితోద్యోగులను నియమించుఁ డిచట॥ 225

ఉ॥ తక్కిన రాజ్యపాలన విధానము లొచితి యెంచి శ్యామరా
విక్కడఁ దీర్పగావలయు; నీవిజయమ్మున దేశలక్ష్మికై
యుక్కునఁ బ్రాణవాయువుల నొప్పరికించిన వీరయోధులఁ
మక్కువ నాదరించి, తగు మన్నన లీవలె వారి వారికి ॥ 226

తే॥ అనుచు రఘునాథువైపున - నతనిపజ్జఁ
గవగొని వసించు సాంభాజికవజి పైనిఁ
జూపు వెలయించి యాదర సూచకముగఁ
దనకడకుఁ బిల్చి వారితో ననియె నిట్లు॥ 227

చ॥ “పొరపడియుంటి మీ జతనము వినిపించినయప్పు మీరు తొం
దరపడినా రటం, చది కతమ్ముగ రాఁగల కోపతాపముల్
విరసతఁ జూపకుండఁ గనువిచ్చె దయాళు భవాని; వారి ము
ష్కరతను గంటి నే స్వయముగా నిట - మీ నెఱిలే మెఱింగితి॥ 228

ఉ॥ ఈ విజయమ్మునందు మొదలెత్తుటనుండియు మీరుచూపు స
ద్భావము - ప్రాణమైనఁ దెగఁబట్టిన తెం - పెడఁబోనియోర్పు బా -
హా విభవంబుగూడి సమయానుగుణంబయి మెచ్చుఁగూర్చె; మీ
పోవు తెఱంగు తక్కిన చమూపతు లందఱు నేర్వఁగాఁ దగ్గె ॥ 229

ఉ॥ శక్తియు రక్తియు బలము సాహసము వెలయించి, దేశము
భక్తి భజించు మీకు బహుమానముగా నిడు నీకటారు లా
సక్తి నిఁ గొంచు, మా కుడిభుజమ్ము నెడఁ గొలుపుండు, డాహవో
ద్రిక్తుల వైరులఁ దఱిమి తేజముఁ గూర్పుండు దేశలక్ష్మికి॥ 230

తే॥ అనుచు మన్ననఁ జూపి యనర్హ భూష
ణాంబరమ్ములఁ దనియించి, యర్హ రీతిఁ
దక్కు యోధుల మన్నించిబీ దండనున్న
వినయవంతు మోరోపంతుఁ గనుచుఁ బలికె॥ 231

శ్రీ శివాజీ రెండవసారి దండయాత్రలు - విజయములు శ్రీ

ఉ॥ “ఏ నిటు దండయాత్ర మును మెత్తెదఁ బశ్చిమవార్ధియంచు ల
ఱ్ఱానెడుదాఁక; నేఁటి విజయమ్ము వెలుంగ, మహాబలేశ్వర
స్థానమునొద్దఁ ‘బా’ ర్మనుమదాపున దుర్గముఁ గట్టమీవు - కృ
ష్ణానది కియ్యెడఁ బురుటిసంతన దీరుటఁ బావనంబగు॥ 232

సీ॥ నాల్గు వైపులఁ - గొంకణము సహ్యాధరణి యం
తట - రాను బో ముఖద్వార మిచటఁ,
దొలుత బిజాపూరీశుల మహాధన రాశి
యుడివోక మన చేతఁ బడియె నిచటఁ,
జెడుతలంపున మమ్ముఁ జెనకి బాజీశ్యామ
రాయఁ డేపటి దాఁగిపోయె నిచటఁ,
బగఁబూని సకుటుంబముగఁ జంద్రరావు రూ
పణివోవ ‘జావళీ’ దొరకె నిచట,

తే॥ మన ప్రతాపోదయము దినదినముఁ బెంచు
క్షేత్ర మిదియౌట నిట దుర్గసీమఁ గట్టి,
యట భవానికి దేవాలయము ఘటించి,
దానికిఁ 'బ్రతాపగడ' మభిధాన మిమ్ము! ॥ 233

తే॥ అనుచు నియమించి, తక్కిన పనులు దీర్చు
వారివారినిఁ బంపి, తత్ప్రాంత దు
ర్గ ముల 'వసోటా' ముఖంబులు గెలిచి, 'హీర
దాస' మను ప్రాంతమును గెల్వఁ దరలె శివుఁడు ॥ 234

మ॥ అట 'బండా' లను 'రోహిదా' పతి యవార్యాటోపుఁ డై పోరి, త
త్పటు ధార్టీ దెగి మ్రగ్గెఁ; దత్సచివుఁడౌ బాజీ ప్రభుం డాహవో
ద్భటుఁడై మార్కొని, యల్ప సైన్యములతో దర్పించి పోరాడె; నే
మిట నేపౌ శివరాజ సైన్యములు దొమ్మి బట్టె నా దుర్గమ ॥ 235

ఉ॥ అప్రతిమాన విక్రమ విహారములఁ బ్రభుభక్తిఁ జూపు బా
జీ ప్రభు మెచ్చికొంచు శివజీ యట దుర్గపతిత్వ మిచ్చి, సై
న్య ప్రభుఁగా నొనర్చి, తన యాన మెలంగుచు నాల్గు వైపులఁ
స్వప్రతిపక్షముఁ దఱుముచాడ్చునఁ గట్టడచేసి యేల్కొ నె ॥ 236

ఉ॥ వారక 'హీరదాస' మను ప్రాంతము గెల్చి, శివప్రభుండు శృం
గారపురమ్మునుఁ గెలువఁగాఁ జనె; నీకథ లాలకింపుచు
వీరుఁ డెయ్య్యు' రామదళనీ' యను తత్పతి పాఠిపోయె; శృం
గారపుర ప్రభుత్వమును గానుక వెట్టెఁ దదీయమంత్రి యు ॥ 237

ఉ॥ అంత శివప్రభుండు ముదమందుచు, 'వాడి' ధరాధినేత శా
వంతుని గెల్వఁబోయె; బలవంతుఁ డతం డెదిరింప నుండి సా
మంతులు వానిమంత్రి లతిమానుషమౌ శివరాజు విక్రమం
బింత యెఱుంగఁ జేసి, యెలయించిరి లోఁబడ శాంతిదూత లై ॥ 238

శ్రీ శివభారతము

మ॥ # అలశావంతుఁడు భోఁ సలేకులమువాఁడై యుంటఁ - బూర్వప్రభుల్
నిలయంబుదున నిల్చి కొల్చెడు 'భవానీఖడ్గ' మర్పించి, కా
న్మలతో లోఁబడ సమ్మతించుట - శివక్షౌపాలుఁ డవ్వానితోఁ
జెలికారంబున కిచ్చగించి, మది మెచ్చె వాని సౌజన్యము ॥ 239

తీ॥ # మూడు వందల మొహరీల మోపు గలిగి,
కలిత నవరత్న ధగధగత్కాంతు లీను
నా భవానీమహాఖడ్గ శివ మందికొనుచు
శివపతి జగత్త్రయంబు గెల్చినటు లల రె॥ 240

ఉ॥ ఆపయి దండయాత్ర నపరాంబుధిమేరకుఁ బోవనుండ, "బీ
జాపురిలో నవా బొకరుజ్జు మరణించె" నటంచు, "దత్తుతుం
డేపునఁ దండ్రిగద్దెపయి నెక్కె" నటం, "చవురంగ జేబు; బీ
జాపురి గెల్వఁబోయె" నని చారులచే శివరా జెఱుంగుచు ॥ 241

చ॥ అనుకొనియున్న దిగ్విజయ మాఁపి, జయించిన రాజ్యమెల్లఁ బా
లనమునఁ దీరుసేయునటుల దగువారల కాజ్ఞసేసి, చే
సిన పనికంటె జేయఁగల చేతలకు మది నుత్సహింపుచు
జనె శివరాజు సేనఁగొ ని చయ్యన రాజగడంబుఁ జేరఁగ ॥ 242

ఉ॥ అంతట దూతల బనిచి యచ్చటి సంగతుల గ్రహించి, సా
మంతుల మంత్రుల గలిసి మంతనముల్ శివరాజు వల్కె "నీ
పొంతన మొక్క మేలునకు బుట్టెనొ, కీడున కయ్యేనేమొ, సి
ద్ధాం తము సేయరాదయినఁ, దప్పదు మార్పొక డంచుదోచెడి॥ 243

There was a famous long sword worth 300 huns (pagodas) with
a chief, Gowalkar Sawant by name The Sawant ... seeking an
interview with Shivaji presented him with the sword. He (Shivaji) gave it
the name of his tutelary deity Bhavani.

ఉ॥ బాలకుఁ డీనవాబు: బలవంతులు సైన్యపతుల్ వజీరులు
దాలిమిఁదూలి లోనికలఁతల్ పైన వైతుర కాని, తెంపునఁ
మేలు దలంప; రి య్యదను మెట్టినవాఁ డవురంగజేబు తా
నాలమునెత్తి వచ్చె, సమయజ్ఞున కందని త్రోవ లున్నవే! ॥ 244

ఉ॥ షాహజహాను వోలె నొక చక్కటివాఁ డనరా దితండు - దు
ర్వ్యాహములోడ్డు తాంత్రికుఁ, డపోహలకుఁ గుదు, రెంత కేనియ
సాహసమూను తెంపరి: బిజాపుర మీతని చేతియందుఁ బూ
ర్ణహుతి గాకపో - దెవరియంతకువారయి కన్నుమూసినా॥ 245

చ॥ పయిఁబడి రాకయుండఁ దొలివంతున లోఁగొని గోలకొండ, న
క్షయముగ వారిపొత్తు జరుగఁ దనపుత్రున కానవాబు క
న్నియఁ గొనె, వారు తోడుపడ నేఁడిటుపైకొనె - స్వీయ సమ్మతి
గయికొన కేల్బడి గొనుట కప్పములీమి నెపంబు వెట్టుచు॥ 246

ఉ॥ ఇంతయుఁ బాదుషానికృతి : యిందు బిజాపుర మంతరించు తీ
రెంతయుఁ దోచు: 'నైన మన కే' మనియ, 'బలవద్విరోధ' మం
చంతరమెంచి కన్మలఁపు టర్థమె! నేఁ డిది మ్రింగి బల్బున
గంతులు వేసి, 'రేపు కడకఁ మనపై కతఁ డెత్తి రాడొకో! ॥ 247

చ॥ మనము బిజాపురీశుఁడు సమానముగాఁ దెగి పోరవచ్చు, నా
తని మన - మాతఁడు మనల దక్కొనవచ్చు, మఱొక్కఁడిందుఁ బై
కొనఁ దగ : దట్టు లైనఁ గలుగుఁ జెడు గిర్వర కౌట, నేఁడు ము
న్మొని యవురంగ జేబు నులుగొట్టి, బిజాపురి కూఁత యీఁదగు॥ 248

ఉ॥ ఆ వెర వొప్పునైన, మనమై మునుదూఁకుచు సాయమీయఁ గా
బోవుట మేలుగాదు, నయమఁ బ్రియమఁ లిగింప-దొక్కచోఁ
ద్రోవలుమాతీ యిర్వయిపు ద్రోహముగానయి రెంటఁ గీడగు;
గావునఁ దేలిపోని యెసకంబు వేటొకదారి' తీరగు॥ 249

చ॥ ఒకట దిజాపురంబు బలమూడుచు నుక్కునఁ బోరుచుండ, వే
త్రాకటఁ బరాక్రమించి మన ముద్ధవిడిఁ మొగలాయరాజ్యమూ
వికలముఁజేసి కొల్లగొని వే యలయింతము; దీన వాని పూ
నిక యిరుపాయలౌచు, నెవని గెలువ దరిలేక చిక్కెడు ॥ 250

ఉ॥ ఇప్పటి కీకడంక సరియే; 'యొక చో యవన ద్వయంబు తా
మొప్పుగ సంధిఁగూ ర్చికొనియు మనపై కరుదెంచు' నఁ దలం
పొప్పరికింపరాని, దపుడో? - యపుడో యననేటి కావిధం
బెప్పటికైన నున్న, దది యెంచి తలంకిన నింత యేటికి! ॥ 251

తే॥ మట్టి విత్తులో నెంతటి మహిమ గలదో -
దెసలఁ గబళించు కొమ్మల నెసఁగునాడె
తెలియఁదగు; దాని మొలపించుదేవుఁ డెఱుఁగుఁ
బెంచువిధ - మూడవాఱ బల్పించు విధము!" ॥ 252

చ॥ అని వివరంబులాడి, తగునంచని యందఱు వల్కగా - ననీ
కిని వెడలించి, ముందు పరికించినత్రోవ నెకాయకి బలం
బును నడిపించి యందు తొలిముద్దగ జున్నరు పట్టణంబుఁ గై
కొన మదినెంచి కోటగవంకుల్ వడిదాటుచు లోనికి జనె ॥ 253

ఉ॥ జున్నరు నాయకుం డెడముసూపక వచ్చు శివాజి సైన్యము
గన్నులఁ జూచి, వారి నరికట్టుటకు బలఁగంబు లేమి నా
పన్నత నొందియు, బెనఁ కువ గొన మేలిమిలేమి నెంచి, మే
లొన్న తెఱంగున భటులఁ గూడి చనె శివరాజుఁ జూడఁగ ॥ 254

ఉ॥ ఆ సరదారు భక్తి వినయంబులకు శివరాజు మెచ్చి, "నీ
దోసము లేదు, మాకు బగతోఁ బనిలే, దిట మా ప్రభుత్వము
వాసియైనర్పఁగాఁ దలంచి వచ్చితి; మీవును మాపతాకకు
దాసుడనౌచు బొక్కసమున ధనమెల్ల నొసంగు" మంచన ॥ 255

తే॥ *దానికి విధేయుడై సుబేదారుఁ డపుడ
తలుపు తెఱచె భాండాగారములకు నెల్లః
మూఁడులక్షల మొహరీ, లమూల్య మణులు
నమితధనము, నిన్నూఱు వార్వములు దొరకె॥

256

ఉ॥ ఆ వసుసంచయంబుఁ గొని యందుఁ బతాక ప్రతిష్ఠసేసి, సై
న్యావళి వెంటనంటఁగ నహమ్మదుపట్టణ మేఁగె శ్రీశివుఁ:
దీవిధమెల్ల మున్నవిని హెచ్చరికఁగొని తత్పురీశుఁడెం
దే వెడలించె బొక్క సము; నింతటిలో నరికట్టె సైన్యముల్ ॥

257

తే॥ పురము లోఁబడె మున్న జున్నరునుబోలి,
యేడువందల గుఱ్ఱంబు లీడులేని
కరులు నాలుగుమాత్ర మాపురిని మిగిలె:
వానిఁ గొని శివభూపుఁ డవ్వలకుఁ జనియె॥

258

చ॥ తదుపరి శ్రీశివుండు సరదారులఁ గొందఱుఁ గొంత సైన్యసం
పదయిడి వేఱువేఱ పనుప, మొగలాయిచమూపతుల్ బలో
న్మదులయి వారలఁ దఱిమి మందటిలఁ గొనుచుండి-రొక్కచో
నొడుఁగుచునుండి; రండు గెలుపోటము లేఁతముఁ ద్రొక్కుటైతఁగె॥

259

మ॥ * శివరా జీగతిఁ బ్రాంతపట్టణములఁ జేపట్టి, యందందు వ
స్తు వితానంబు ధనంబు వాజులు కరుల్ తోరంబుగాఁ గొంచు, ని
ష్ఠ విహారంబులు సల్పి మోగలుల రాజ్యంబెల్లఁ గారించె; ని
య్యవి యిట్లుండ, బీజాపురంబున రణం బవ్యాహతంబై చనె॥

260

* They carried devastation and alarm to the very gates of Ahmadnagar .. He (Shivaji) carried off 30,000 hun in cash, 200 horses and much costly clothing and jewellery (from Junnar) .. The success of the Maratha raiders was due to the negligence of the Mughal officers and probably also to their military weakness. Page 60, J. N. SARKAR.

ఉ॥ మోగలు సైన్యధాటి కెడఁబోయె బిజాపురి సేన, వారికిఁ
లోఁగె వజీరు, సైన్యపతులు దమలోఁ గలహించుచుండి: రీ
యాగడమెల్లఁ జూచి భయమందుచుఁ గొండికయౌ నవాబు రా
జీ గొనఁగాఁ దలంచి పనిచేఁ వడిగా నిటు రాయబారముల్ ॥ 261

తే॥ “ పైక మొకలక్ష యిచ్చి, కావలయుగడము
లప్పనము సేసి, మిముఁ గొల్తు” ననె సవాబు;
రాజ్యమును మ్రింగ నెంచు నౌరంగజేబు
పట్టువిడ కాహవముఁ గట్టిపఱచుచుండె॥ 262

తే॥ అంతలోన శివప్రభుం డధికుండగుచు
దనదురాజ్యంబు గారించి తారసిల్లు
వార్త వినుచు నౌరంగజే బార్తి బొంది,
యిచటి యుద్ధము సడలించి యచటు చూచె॥ 263

ఉ॥ కొంతబలంబు వేర్పఱచి, కోరిన సాయములిచ్చి, దోః ప్రధా
వంతుల సైన్యాధుల శివప్రభు నొంపఁగఁ బంపుసేసె; నీ
యంతరమందుఁ దండ్రి మరణాంతరుజాపరిభూతుడైన వృ
త్తాంతము రాఁగ, దానఁ గలఁతంబడె నా యపురంగజే బట॥ 264

తే॥ “ ఏ నిచటనున్నచో రాజ్యమెల్లఁ గొందు
రన్నదమ్ము” లటంచుఁ దా నచటి కేఁగఁ
దలంచి, యౌరంగజేబు సుల్తానొసంగు
ధనముతోఁ దృప్తివడి సంధి యనుమతించె॥ 265

చ॥ కుదిరిన సంధిమాట విని కోల్పోనుచు శివరాజు “నేఁటి యం
గడ నపురంగజేబు మొనకట్టి పయి బడునేని లేని యా
పదలగు, వీని నిప్పు డెడఁ బాపి, నవాబును గెల్చి, యాపయి
గదియుట మే” లటంచు నొడికమ్ముగ నుత్తరమంపె నీగతి ॥ 266

సీ॥ # “తమ బీజాపురి జయోదంతము విని చాల
సంతసించితిమి, మీ చనవుఁబట్టి
తమరాజ్యమందుఁ బెద్దలనుండి మేమందు
కొను ‘దేశముఖి’ పన్నుఁ గొంటి, మీదియు
మును పాదుషాహగారినిఁ గోరియుంటి, మా
యన సమ్మతించియు నాజ్ఞ సుంత
తడవయ్యె; నైన మీదయ రాక పోదని
మునుకొంటి; మీ చేత యనుమతింపుఁ;

తీ॥ డైదునూర్ల గుఱ్ఱపుదళం బనువుపరచి
తమకుఁ దోడ్పడుచుందు; మీదక్షిణమున
నేము గెల్చిన వెల్ల మాయేలుబడిగ
సమ్మతింపుచు, నిండు దేశముఖిహక్కు” ॥ 267

తీ॥ అనెడుకమ్మ నౌరంగ జేబునకుఁ బంప,
నతఁడు సమ్మతించినయటు లభినయించి,
“యాజ్ఞగొన నీదు ప్రతినిధి నంపు” మనుచు
మచ్చుపొడిఁ జల్లి ‘ధిల్లీ’ కి మఱలి చనియె॥ 268

చ॥ ఇటు లవురంగజేబు చనుటెల్ల నెఱింగి శివప్రభుండు ము
న్నటివలె దిగ్భయంబు నడుపఁ దలఁపొంది బలంబు పెంచి, మి
క్కుటముగ దేశ దేశముల గుఱ్ఱములఁ గొని తెచ్చి, వానితోఁ
జటులతరాశ్వ సైన్యముల-సాహిబులఁ వెలయించె నేర్పునఁ॥ 269

Ch. IX. "Relations with the Mughals" by

N. S. TAKAKHAV, M.A.

Page 102. "Rise of the Maratha Power" by

M. G. RANADE.

శా|| # ఓజస్వంతము వాజి సైన్యమునకు యోధావతంసంబు నే
తాజీ పాల్కరు నాథుఁ జేసె; నప్పుడే తగ్గించె సైన్యంబుల
బీజాపూర్విభుఁ; డేదు నూర్ల యవనుల్ బీజాపూర్ సైనికుల్
షాజీపుత్రునిఁ జేరి వేడికొని రాసఁ గొల్వలోఁజేరఁగఁ|| 270

తా|| శత్రుపక్షమువారైన, శరణమడుగు
వారి లాలించి, నమ్మిక జేరఁదీసి,
చెంత - రఘునాథబల్లాలు చేతిక్రింద
శిక్షణము లిచ్చి, కొల్వించె శివవిభుండు|| 271

చ|| ఇటు బలఁగమ్ముఁ గూర్చి, మును మెత్తిన దిగ్విజయంబు పూర్తి చే
యుట కెద నిశ్చయించి, సచివోత్తముఁడై తగు శ్యామరాజు ను
ద్భట చతురంగ సైన్యముల దందడితో వెడలించె; నాతఁ డొ
క్కొకటొకటి దుర్గముల్ గెలిచికొందుఁ జనెఁ జరమాభిముట్టఁగఁ|| 272

సీ|| అట 'జింజిరా' యను నబ్ధిదుర్గ మొకండు
దనరుఁ, బత్తేఖాను దాని నేత;
యతఁడు 'నీగ్రో' జాతి నధికుడు, వానిరా
జ్యము సముద్ర ప్రాంత మలమియుండె;
సామంతుఁ డగుచు బీజాపూర్శులకుఁ, ద
క్కినవారిధరఁ గొల్లగొను నతండు;
బలిత మాతని యోడబలఁగమ్ముఁ దలఁచి యె
వ్వరుగాని వారితో నొరయ వెఱతు;

About 700 disbanded Pathans from Bijapur came to Poona and enlisted themselves under Shivaji ... Ragho Ballal Atre was placed in command of this Pathan division.

Chapter .X. "The Life of Shivaji Maharaja" by

N. S. TAKAKHAV, M.A.

తే॥ రతండు మునుమున్న శ్యామరా జరుగుదెంచు
వార్త విని; సైన్య సన్నాహ ధూర్తుడగుచు
వీచక నెదిరించి తఱిమి చీకాకుపఱప,
వెనుదిరిగిపోయె శ్యామరా జనువులేక॥ 273

ఉ॥ ఓడు మొగంబు సూపి తనయొద్ద నిలంబడి శ్యామరాజు మా
తాడకయుండ, నా యపజయమ్మునకు మదిఁ గిన్న వొంది నో
నాడుచు, 'బేషవా' పదవి కర్హతచాలమి వెట్టి, శ్రీశివుం
డోడక పింగళేశచివు నొప్పుగఁ దత్పదమందు నిల్పుచు॥ 274

తే॥ “జయముఁ గొని ర” మృటంచు నుత్సాహపఱచి,
బహుళ సైన్యముల్ - నేతాజి పాలకరుని -
ధూర్తు రఘునాథబల్లాలుఁ దోడొసంగ,
వెడలె నపుడ మోరోపంతుపింగళుండు॥ 275

ఉ॥ అంతటి పేష వాపదవి యబ్బుటకు మదిఁ బొంగి, పింగళే
పంతుఁ డజయ్య కార్యమును బట్టుదలఁ గెలువఁ దలంచి, త
త్రాంతములెల్లఁ గైకొనుచుఁ బశ్చిమవార్ధి తటంబుఁ జేరి, దు
ర్గాంతుఁడు జింజిరాధిపతి రాజ్యమునఁ నడిపించె సేనల॥ 276

ఉ॥ తక్కిన సైన్యనాయకు లుదగ్రముగా బలఁగంబుఁ గొంచు, న
ల్లిక్కుల నాక్రమించి యదలించి బిజాపుర రాజ్యభాగముల్
దక్కినుచుండ, నప్రతిహత ప్రభుత్వ వెలింగె శివప్రభుం;
డక్క జ మీసు రోస ముదుటై కనలె సులతానుఁ డాత్మలో॥ 277

శ్రీ మత్పరదేవతాయై నమః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

పంచమాశ్వాసము

చ॥ ఇట శివరాజు విక్రమమునెల్ల నెఱింగి బిజాపూరింద్రుఁ డు
త్కటముగ నీసుఁబెంచి ప్రతికారమునఁ దన రాజ్యలక్ష్మి కూ
ఱట యొదవింపఁగా నవసరంబగు నోలగ మానతిచ్చి, ముం
దటి చరితమ్ము లెంచి సరదారుల మంత్రులఁజూచి యిట్లనె॥ 1

శ్రీ శివాజీ నఱఁచుటకై బిజాపురికొల్వులోఁ బ్రయత్నము శ్రీ

ఉ॥ “నాఁటికినాఁటి కుద్యమమునఁ బలుపొంది శివ ప్రభుండు పో
రాటము పెద్ద సేసి, మన రాజ్యమునఁ నలుమూలలందు కుబా
హాటముగాఁ జరించి, యెదురాడిన వారి పథఃకరింపుచు
గోటలు దుర్గము ల్గొనియెఁ, గొల్లగొనె మనదేశ మెల్లెడ! ॥ 2

తే॥ సహ్య పర్వత ప్రాంత రాజ్య మదియెల్ల
దక్షిణోత్తర కొంకణధరణి యెల్లఁ
గైవసముఁ జేసికొని, బలఁగం బుఁ బెంచి
ప్రింగుచున్నాఁడు మన ధరిత్రీతలంబు॥ 3

ఉ॥ ఏఁబది వేల కాల్బలము, లేచిన గుఱ్ఱము లేడు వేలు, బా
హాబలగణ్య సైన్యపతు లర్థసహస్రము వెంటనంటి రాఁ
గాఁ బులివోలెఁ దా నని మొగమ్మున దూఁకుచు, దండయాత్రలఁ
రేఁబవ లెత్తి రా నిలువరింపఁగఁజాలర వాని నెవ్వరు! ॥ 4

ఉ॥ తేజీన ధీ బలంబు -గడి దేజీన బాహు బలంబు - కాంకల
దీరిన మార్చలంబు గల తెంపరియై, యటువైపు పాదుషా
గారిని సాగనంపి, మన గట్టిపెనంకువఁ జిమ్మి, య ప్రతీ
కార విహారముల్ వెలయఁగా శివరా జిటు విక్రమించెడు॥

5

ఉ॥ కట్టిన మొగ్గరంబు కడు గట్టిగనున్నది; క్రొత్త దుర్గముల్
గట్టఁగ జేసె; బ్రాతయవి గట్టియొనరె, నపార సైన్యముల్
దిట్టము చేసె; మాటుకొను తెంపున దండ్రి హితంబు గూడఁ జే
పట్టడు; వాని పట్టు మనపట్టణము గదలింప నుండెడు॥

6

ఉ॥ తగునని సల్పి యుండిమి గదా! వెడతంత్రము లప్పుడప్పు, దా
తెగువరి వాని నెల్ల నొక తెంపున వమ్మొనరించె; దానితో
మగుడక మాటుకొన్న పులి మాదిరి బైపడ దూఁకుచుండె; నీ
మొగి నరికట్టి, యెట్లు మన పోడిమి నిల్పుకొనఁ దరంబగు॥

7

మ॥ 'కలరే నేఁడు బిజాపురీశ్వరుకడఁ ఖడ్గంబు నంకించు వీ
రులు సర్దారు' లటంచు నాడికొను కాటుల్ సైంపఁగా వచ్చునే!
కలగం బాటెడు దేశము మత ముపేక్ష జూడఁగావచ్చునే!
నలుసై ముల్లయి. బాకు బలైమగు దంటఁ గెంట కిట్లోర్తురే! ॥

8

శా॥ మీలో నొక్కఁడుగాని, పల్వు రొకటఁ మెడొడ్డియేగాని, దు
శ్రీలుండొ శివరాజు నొంపవలయు; జీవమ్ముతోఁ బట్టు బెం
తే లెన్నై తగు, గానిచో నుసురు మా యింపఁదగు; శూరులా
రా! లెం, డెవ్వరు పట్టితేఁగలరో సహ్యరణ్య శార్దూలము! ॥

9

చ॥ అనుటయు రాజమాత యిటులాడె "నిజ ప్రభుభక్తి గీర్తిఁ బెం
చిన సరదారు లింద అవి జేయులు గల్గి, బిజాపురీ యశో
ధనమును గొల్లగొట్టు నొక తస్కరు నొంపఁగఁ జాలరో? గతిం
చిన సులతాను తోడన నశించెనొ మీ భుజసార సంపదల్? ॥

10

ఉ॥ 'ఈంటిల నెత్తి సైనికు లనేకులు వెంబడి రా శివాజి పె
ఘోటక మెక్కి సహ్యాగిరి కూటముల దిగివచ్చె" నన్ను ద
ద్దాది బిజాపురి గవంకుతల్పులు గిట్టున మ్రోయుఁ, దద్దుని
వీంటలువోవు మా హృదయభిత్తిక; లింతలు రాక యొప్పునే? ॥ 11

ఉ॥ అన్నిటి కాధ్యులౌ మహమదాదిలు శాహిసవాబు లూటట
గన్నులు మూసి; రీతండు పగ్గ దెగఁదీయు తలంపెగాని, యా
సన్న లెఱుంగఁ; డౌట బలశాలులు మీ రొక తెంపుసేసి, యా
మన్నెమరాట యాగడము మాన్పక పోయినఁ గీర్తి దక్కునే! ॥ 12

శ్రీ అఫజల్ ఖాను ప్రతిజ్ఞ రాజమాత ప్రోత్సాహము శ్రీ

తే॥ అనెడు పల్కు లఁ జిటచిటలాడు మనసు
గడుసుదేఱఁగ, వెడ మోము గండువాఱఁ,
గండబలుపున నఫజలుఖాను లేచి
కొలుపుఁ గలయఁ గనుంగొని పలికె నిట్లు ॥ 13

చ॥ "నలదు జహాపనా! వెఱగుపాటున నెమ్మది నొచ్చుకోలు; బె
బ్బులి మిడికోఱలే నొడిసి పుచ్చెడు మేల్ సరదారు లిందఱ
గొలుపున నేలు మీ రడవి కోఁతుల సేతల కొల్లఁబోదురే!
చలమున సాన దేఱిన బిజాపురికుంతము మొక్క వోపునే! ॥ 14

మ॥ అతఁడే మిందఱ మమ్ముమీఱు మొనగాఁడా? కొండగూడెంబుల
మెతుకుల్ చల్లుచు గుంపుగట్టికొని దొమ్మి దోపిడి జేయు కు
చ్చితుఁ; డేనాఁ డెదిరించి మాయెదుట నిల్చె? దండ్రికై పాదుషా
బతిమాల జనెఁగాని, బీరమున మాపైకెత్తి రాగల్గెనే? ॥ 15

చ॥ అఱమది లేని మా మహామదాదిలు శాపినవాఱుగారు ము
మృరమునఁ బోక, వానిపయి మంచితనంబునుజూపి: రంతఁ బో
సర మెగ మేసి మాఱుకొనసాగె; నిఁకఁ దమ రిట్లు మార్కొనఁ
దరమగునే బిజాపురపు దండుమొనఁ మొనకట్ట వానికిఁ! ॥ 16

ఉ॥ ఈ సరదారు లీబలఁగ మిందఱు కావలెనే - నిరర్థకా
యాసమగాక! యీ భటున కబ్బులు ఖానున కాజ్ఞయిండు; సం
త్రాసము దోఁప దూఁకి శివరాజును బ్రాణముతోడఁ బట్టి మీ
దాసునిఁ జేతు; లేక పెరదారిఁ బెనంగినఁ గ్రుమ్మివై చెదఁ! ॥ 17

తే॥ బొఱియ దాపునఁ దల నిక్క వొడిచి యెగురు
'కొండయెలుక' కై తమ కింత కుదిలి కేల?
యొక్కుబోనుగా నాబాహులొడ్డి వానిఁ
బొదివి మెదుపుచు, నేలపై నుదికి విడనె! ॥ 18

ఉ॥ చూడుడు నాబలంబు, మల చుట్టును సేనలఁదోలి కొట్టి గో
రాడెదఁ; గొండలందు గుహలం దెటదాఁగిన వెంటనంటి వేఁ
టాడెద, మీ పదాబ్జములనై న - యమాలయమైనఁ జేర్తు; బొం
కాడఁగ నేర్తునే! కొలఁదు లాడక న న్ని పుడాజ్ఞ సేయుఁడీ!" ॥ 19

చ॥ అని యభిమాన ముట్టిపడ నబ్బులుఖాను వచింప, నంద టా
తని బల శౌర్య దైర్యభుజదర్పములఁ గొనియాడి; రూఱుట
గొని సులతానుఁ డాబలియుఁ గొల్పునఁ బెద్ద యొనర్చి పేర్పు మ
న్ననలిడి, యుత్సహించు వచనంబుల నాతనితోడ నిట్లనె ॥ 20

చ॥ "అఫజలుఖానుజీ! యెఱుఁగమా భవ దద్భుత వీరకర్మములీ!
కుదితుఁడవైన నిన్నెదిరి కోల్కొ ను వీరులు గల్గి రే! కుతం
త్రపు మిడిమేల మెత్తుచు మరాటులు నేఁ డొకబంటులైరి; నీ
విపుల భుజాబలమ్ము పొదివించి విపక్షులు శిక్ష సేయుమీ! ॥ 21

చ॥ బలంగముతోడఁ గావలయుభంగిఁగి ఫిరంగులు మందు గుండ్లు క
త్తులు కరు లశ్వముల్ ధనము తోచినటుల్ గయికొమ్ము; సర్వశ
క్తులు వెలయించి యెట్లయిన దుర్జయుఁడౌ శివరాజు గెల్పు; మా
మెలపరితోడి పోరగుట మిక్కిలిగా నిటు హెచ్చరించేద9" ॥ 22

చ॥ అనుటయు రాజమాత సమయమ్మును గార్యము హెచ్చరించి యి
ట్లనె "సరదారుఁడా! యుచితమంతయు నీవ యెఱుంగ నేర్తు; మా
మనసు కలంతవాయ నరిమర్థన దుర్గమ శక్తి నై జయం
బును గొనిరమ్ము : శత్రుబలముల్ నినుఁదాఁకి భరింపనేర్పునే! ॥ 23

చ॥ 'బలితములౌ తల ల్పదియు - బాహువు లిర్వది లేవుగాని, యీ
కలియుగ రావణుం' డనియెగా నిను హైందవయోధు లెంత్రు; నీ
పలికినయంత చేయగల బంటవు, నీవలన బిజాపురీ
కళ విలసిల్లు, ఖానుకుల గణ్యతయుఁ దిరమై వెలింగెడి! ॥ 24

ఉ॥ అన్నిటిపైని నొక్క తెఱఁగ గారయు; మాతఁడు కార్య ఖడ్గ సం
పన్నుఁడు, నీవు రోసమునఁ బైపడుచోఁ గడు జాగరూకత9
బన్నుము; కొండయెల్క కెరఁట్టుచు బోనుకుఁ దీయఁగల్గుచో
నన్నిట మేలు; శత్రువిజయంబునఁ దంత్రము లీ వెఱుంగ వే? ॥ 25

తే॥ + సంగరారంభ మొకవైపు జరిపికొనుచుఁ
దంత్ర మనఁబోని మామంచితనము నడిపి
యతనిఁ జెఱపట్టు; మట్టిట్టు లయ్యెనేని
విడక తెగఁబట్టు - మదను గోల్పడకు మెపుడు ॥ 26

+ The dowager queen had beside instructed him to effect the capture
or murder of Shivaji by 'pretending friendship' and rousing hopes of the
Sultan's pardon

ఉ॥ దేహబలంబుకంటెఁ గడుఁ దీవ్రము బుద్ధిబలంబు, ధర్మసం
దేహముఁ బొందువానిఁ దెగఁదీయు నొకప్పుడు కార్యవాది, వి
ద్రోహము కూడదైనఁ - బగతుఁ బరిమార్చుట రాజనీతి, యు
త్సాహమలక్ష్మి; యింత మదిదప్పకు, మేగుము, గెల్పుఁ గాంచుమీ॥ 27

శ్రీ భానుని యుద్ధయాత్ర - శివాజీ కడకు రాయబారము శ్రీ

చ॥ అనుడు 'మహా ప్రసాద' మని యప్పుడ యబ్జులుభాను డాజ్ఞఁగై
కొని, పదివేలకాల్బలము - గుఱపు దం డొక యైదువేలు - న
మ్మిన సరదారు లేబదికి మిక్కిలిగా మొనకట్టి సర్వసా
ధన సమవేత సైన్య సముదాయముల నడిపించె నత్తఱి॥ 28

ఉ॥ బారులుదీరి పౌఁజు నడువన్, రణదుందుభు లొక్క పెట్టునన్
బోరుకొనంగ, శస్త్రములఁ బానుచు నల్లడ నంగరక్షకుల్
వాఱఁగ, వార్వమెక్కి పటు వైభవ మొప్పుగ భాను తత్పుర
ద్వారము దాఁటి, దీటుకొని దండు హుటాహుటిఁ దోలెఁ దెంపున॥ 29

ఉ॥ గుంపులుగట్టి యొండొకరు గూడుచు, బాయుచు. ద్రోపులాడుచు
దెంపున గంతు వైచి వెనుదీయక సేవలు పర్వఁ, ద్రో వలో
ఱంపులువోయెఁ బల్లెలు పురంబులు పంటపొలంబు, లింత దం
డింపులు లేని సైనికుల నిష్కరవృత్తికి మేర యున్నదే! ॥ 30

ఉ॥ # దండి మతాభిమానమున దర్పమున జెలరేఁగి, సైన్య నా
థుండగు భాను తాను జనుత్రోవల నూకులు గొట్టి, సాధు గో
తండము రూపుమాపి, వనితాజనము జెఱపట్టి, దేవతా
మండప విగ్రహాదుల క్రమం బడగించి కలంచె దేశము ॥ 31

ఉ॥ # అమున ఖానుఁ దేచెడు నపాయములఁ బడి, 'పండరీ' పుర
స్వామి యదృశ్యుడయ్యె, 'దులజాపురి' లోని ఛవాని విగ్రహ
శ్రీ మురిపెంబు వాసె, నవ శిల్పకళా కమనీయ దేవతా
ధామములెల్లఁ జేద్దదె, వెతంబడెఁ దైర్థిక సాధులోకమల్ ॥ 32

తే॥ + అలబిజాపురి మొదలుగాఁ దులజదాక
నడిచిన ధరిత్రి గగ్గోలు నడిపి, ఖాను -
శివపతి ప్రతాపగడమును జేరుటెఱిగి,
దండు మరలించి తద్దిశాధ్యమునఁ జనియె॥ 33

మ॥ ఇటు లుద్ధంటత నేగి, మార్గమన 'వాయీ' క్షేత్రమఁ జేరి, య
చ్చటి దేవాలయ గోపురాదికము లస్తధ్వస్తముల్ సేసి త
ల్లటముం బొందఁగఁ దత్పురంబు నిలువెల్లఁ గొల్లగొట్టించి, యం
తట ఖానుండు శివప్రభుఁ బొదువు తంత్రం బెంచె నీరీతిగఁ॥ 34

ఉ॥ "ఇంతలు అంతుసేసి మన మీగతి వచ్చు టెఱింగి, వంచనా
దంతురుఁ డాతఁ డొయ్యన ప్రతాపగడమును జేరె, దూర్గమో
పాంత వనాంతమౌ నచట వాని జయింపఁ బెనంగుకంటె, నే
వంతున నైన నమ్మకము వల్కుచు బై టికిఁ దీయుటొప్పదే! ॥ 35

ఉ॥ మంచితనంబుఁ జూపి యభిమానము గప్పడ సంధి పేరఁ బి
ల్పించిన రాకపోక, డడుగుపెట్టిన వాఁడొక లాభ మాసఁజూ
పించిన జాతిపోకడు, మన పెంపున కొగ్గకపోకడు: కాక వ
క్రించిన నెందుబోవు - నెదిరించి ముఖాముఖి నిగ్రహించెదఁ" ॥ 36

తే॥ అనుచుఁ దలపోసి, ప్రియవాది - తనకు రాయ
బారియైన గోపీనాథ పంతుఁ బిలిచి,
కార్యమును జూపి, తగిన వాక్యములు గఱపి,
నికృతి వెలయ శివాజి సన్నిధికిఁ బంపె ॥ 37

ఉ॥ ఖానుని రాక చారుల ముఖంబున మున్నె యెఱింగి, వైరి సం
ధానము నాఁప నోపిన ప్రతాపగడంబును జేరి, దుర్బిదం
బౌ నటు కోట లేర్పఱచి, యచ్చటనచ్చటనున్న సైన్యా సం
తానముఁ బిల్వఁగాఁ బనిచి, తత్పరుఁడై శివభూపుఁ డంతట॥ 38

ఉ॥ # సాగిన పట్టుల విడిదిసల్పిన పట్టుల శత్రు సేనలో
మూఁగుచు, గూఢచారుఁడయి పోకడలారయ నొక్క భృత్యు బై
రాగి విధానఁ బంపి, శివరాజు విరోధి రహస్యముల్ - తదు
ద్యోగము - తద్బలంబు నరయు, బ్రతికారము లాచరింపఁగ॥ 39

చ॥ అవసర మెంచి వారికి భయంపడినట్టులు వార్త లంపుచు,
దవులునఁ దత్త్రియా ప్రతివిధానములఁ నడిపింపఁ గొల్పులో
శివపతి వేచియుండ, నొక సేవకుఁ డప్పుడ యేగుదెంచి, యా
యవనుల రాయబారి తనయండకు వచ్చుట విన్నవించిన॥ 40

తే॥ తగిన మర్యాద నతని నాస్థానసీమఁ
జేర్చి, యుచిత పీఠము నిచ్చి శివవిభుండు
“కార్యమును దెల్పు” డని పల్కఁగా, నతండు
వినతుఁడై ఖానువాక్యంబు లనియె నిటు ॥ 41

మ॥ “శివరాజా! హితకాంక్షినై వినుతు నీశ్రేయంబు నాలింపు; మా
యవనాధీశుడు మాకు మీకును విభుండై యేలుచున్నాడు; గౌ
రవముఁ జూపుచు వారి యుత్తరపు మేరఁ బొక ధర్మంబు; శై
శవమందఁ బలె నాటలాడెదవు, రాజా! దీని పైరింతు రే? ॥ 42

మ॥ ప్రతికూలంబులు పెక్కు సల్పితివి; నీ పారుష్యము దీర్చ ను
ద్ధతుఁడౌచు సులతాను నన్ననిపె, బద్ధస్పర్థ మై నేను వ
చ్చితిఁ, బోరా నెడ మేలుఁగీడు మది యోజింపఁ దగు; సైన్యసం
హతిఁ బోరఁ బలిపెట్టనేల? యొకతీరా దారి లేదయ్యెనే? ॥ 43

మ॥ # నెరసుల్ దోపని చెల్మికల్మి నొకటా నీతండ్రియు న్నేను సో
దరులన్నట్లు మెలంగియుంటి మగుటా, దత్తుత్రుపై నీట్టి యా
దరమే యున్నది; వానికంటె నినుఁ బెద్ద జేయఁ గొండంత సం,
బరమే యున్నది; యిందు న న్నలియరమ్మా నీకు మేలయ్యెడి! ॥ 44

తే॥ రాజనీతిలోఁ గల యంతరంగమెల్ల,
నంతరంగములోని సౌహార్ద మెల్ల,
నొరులతోఁ బంప ననువొనె! యుచిత మానె!
హెచ్చు కుం దాడ కిందాక వచ్చిపోమ్ము! ॥ 45

చ॥ # మనసులు గల్పి యాడు కొను మాటలతో నొక చెల్మిగల్గుఁ జే
సిన యపరాధముల్ తొలగఁజేతు నవాబున కెక్కబల్కి గె
ల్చిన ధర యెల్ల నీ కొసఁగఁజేసెద జాగిరుపేరుఁ బెట్టి, కొ
ల్వున నినుఁ బెద్దఁజేతు, నెడబోవక నీవిటు వచ్చి పోఁదగు" ॥ 46

చ॥ 'ఇవి మన ఖానుగారు వచియించిన మాటలు; వారు మిమ్ముల
మివుల ననుగ్రహించిరని మేము వచింపఁగనేల! కార్య గౌ
రవమున మీకుఁ బోలిన తెఱంగున సమ్మతి జూపుఁ; డిందుఁ బొం
దవు తెరువైన నయ్యది ముదావహమే యగు నెల్లవారికి' ॥ 47

అ॥ అనుచు రాయబారి వినిపింప, శివరాజు
సాదరముగ సకల మాకళించి,
మనసుకొతుకు మ్రింగి కొని తెచ్చికోలు సం
బరము కనుల విరియఁ, బలికెనిట్లు ॥ 48

movements of the Khan to Shivaji.

Chapter IX, N. S. TAKAKHAV, M.A.

Your father has long been a great friend of mine and you are,
therefore, no stranger to me. Come and see me and I shall use my
influence to make Adil Shah confirm your possession of Konkan and
the forts you now hold

చ॥ “అభజులుఖానుగా రన మహామతిమంతులు; వాడుమా పయ్య
గృవ గలవారు; మాకహిత మెన్నడుం జేయ రటందు గట్టిగా
శపథము సేయవచ్చు; నిటు సాయము వా కొనరింతు రేని, నే
నిపుడ మదుద్యమంబువిడి యేలినవారిని జేరకుందునే? ॥

49

చ॥ జరిగినదాని కేమి కడుసంబరమే యొన గూడె నేఁటి; కం
దఱమును రేపు గూడి యుచితంబగు సంధి ఘటించి, మేల తొం
దరపడ? విశ్ర మించి గమనశ్రమముం దొలఁగింపుఁడిప్పు” డం
చరుసము పుట్టఁగాఁ బలికి, యప్పుడ కొల్వును వీడుకొల్పుచు ॥ 50

తే॥ తన దివాణము దాపుగాఁ దగిన వసతు
లడగు మేడ గోపీనాథు విడియఁ జేసి,
యతని యనుచరులకుఁ గొంతయవల విడిది
యిచ్చి, యందఱ కుచిత సత్కృతు లొనర్చె ॥

51

ఉ॥ వెన్నెల పొత్తిట, బొరలి, విచ్చిన తెక్కల గాలిసోఁకుల
గన్నులు మూసి, మైమఱచి గాఢసమాధి మునింగె లోక; మి
ట్లున్న, నసాధ్య కార్యమున కూఁది శివప్రభుఁ డాద గొన్న లోఁ
గన్నున రాయబారినుండిఁ గల్గిన మంతన మెంచె నీ గతి ॥

52

ఉ॥ ఖానుని తొంటి చేతల నికారమగాని కృపాగుణంబు లే;
దేనటు విన్నయంత కొక యెత్తున ద్రోహముసేయు మోసపుం
బునిక గాని సంధిగొను పోకడ లే; దిటు రాయబారపుం
దేనియపూత పూసినను దీన హలాహల ముండకుండు నే! ॥

53

చ॥ పగ మది యెత్తి, కీడుపఱుపఁ జనుదెంచిన వాఁడు మోసపుం
దెగువన పోవుఁగాక వెనుదీయఁడు; నేరిమి గల్గి, దానికి
దగు వెరవంది, ముప్పునకుఁ దప్పుట - ముప్పొనరింపంగల్గు ట
ప్పుగు; నెఱవాది కియ్యదదులందు మెలంకువ తెంపు గావలె ॥

54

శ్రీ శివభారతము

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారి తన వచ్చిన కార్యముఁ బల్కె దీన నే
కుచ్చిత మున్నదో తెలిసికొంట యసభ్యము గాదు: మర్మము ల్
విచ్చి వచించునే యనుట వే; అతఁ డేదియొ పల్కె - మానెఁగా,
కచ్చటి వన్నె చిన్నె మొగమందున రంగులు దేఱకుండునే?" ॥ 55

చ॥ * అని మదినెంచి, శాంతమగు నానడు రేయి నొకందె 'భాస్కరుం'
డను తన రాయబారిఁ గొని, యప్పడ ఖాను వకీలు మేడకుఁ
జని, బహుమాన మానిత వనఃపరిపాటి నిఁ ద న్మ: ప్రసా
దన మొనరించి, కార్యగతి తత్పరుఁడై శివభూపుఁ డిట్లనె ॥ 56

శా॥ # "పంతోజీ! తమ దివ్య చిత్తమున విశ్వాసంబు మైకొల్పియీ
చింతఁ బాపుడు; ఖానుగారి మదిలో స్నేహంబు తా నెట్టి వం
చెంతుఁ; మాపయిఁ గత్తికట్టికొని తానే వచ్చువాఁ డింతలో
నాంతర్యంబున సంధికిఁ దిగుట యౌనా? కూర్మియిందున్న దే? ॥ 57

ఉ॥ # ఎన్నఁడు లేని యీవినయ - మీయుపలాలన - మిట్టినెయ్యపుం
జిన్నెలు వింతలేక వికసింపవు నేఁ ; డతఁ డెట్టి వాఁడుగా
మన్నను, మీరువచ్చి తగవొంద వచించెద రౌటఁ బల్క రా
కున్నది కీడుమాట; తమయొద్ద మఱుంగు తెఱంగు లేదీకి ॥ 58

తే॥ # దైవతంత్రము జ్ఞాన నేత్రమునఁ జూచి,
శాంతి విధులచే జగదరిష్టము లడంచు
బ్రాహ్మణాన్వయుఁడవు, నీకుఁ బాడిఁ గఱవ
నేమి యున్నది? తెలియని దేమిగలదు? ॥ 59

ఉ॥ # ఇంతగ నేను మి మృదుగుబేలని యెంచకుండయ్యబీ నేఁడు దు
ర్ధాంతులచేత హైందవమతంబు నిరాకృతమై, స్వధర్మ సి
ద్ధాంతములెల్ల రూపుసెడి, దైవత భూసుర ధేను మానినీ
సంతతి, భంగమంద, గనఁ జాలక యుద్యమ మిట్లు సేసితి ॥ 60

* At night (Shivaji) met him in serenely and solemnly

ఉ॥ # కావున నేడు హైందవ జగంబు సమస్తము నాకుఁ దోడ్పడం
గా వలె; మీరు బ్రాహ్మణు-లఖండ మహామతిశాలు లౌట స
ద్భావముతోడ సాయపడి, తాకును దప్పును జూపుఁ; డింతయు
మీవిధి-ఖడ్గము గొనఁగ మే, మిటులై మత మోమఁగావలె ॥ 61

తే॥ ఖాను మదిలోని కపట రంగమును దెలిపి,
చేయఁగలయంత నీవంతు సాయపడుము;
నేఁడినుండియు మావాడవౌటఁ, దరత
ర మృనుభవింప 'హివరే' పురమ్ముఁ గొనుము" ॥ 62

చ॥ అని శివరాజు భక్తి వినయాదరణమ్ములు మీఱఁ బల్కఁగా
విని, తదుదార సాహస వివేక ధురంధరతా గభీర వ
ర్తనముల కుబ్బు చిత్తముఁ దిరమ్ముగ నిల్పుచు గోపినాథుఁ డి
ట్లనె - నిజ ధర్మదీక్ష యుభయానుగతి గొఱవోని యట్లుగ ॥ 63

ఉ॥ అబ్బురమయ్యో మీకృతి, కుశాగ్రమతీ! శివభూపతీ! కడు
న్నిబ్బరమైన పూన్కి గమనింతువు లోతును బాఁతు; నీ కడ
డబ్బుఱ లాడఁగాఁ - దగవుఁదప్పి చరింపఁగ నౌనే? యిందు నా
కబ్బము రాయబార, మదిగాకగునే మఱియొందు వల్కుగ? ॥ 64

చ॥ అవనిపు లిట్టి తాంత్రిక రహస్యములఁ దమ యాంతరంగిక
స్థవిరులతోడ మంతనము సల్పుదు; రంతియగాక దూతకు
జెవింబడ నిత్తురే? తమకు జెప్పిన పాఠము 'లౌను - గాదు నా
క వినుచుఁగాక దూత, పలుకఁ జనునే యధిక ప్రసంగముల్? ॥ 65

appealed to him as a Hindu and a priest to tell him of the Khan's real intentions. Krishnaji (Gopinath according to Rawlinson) yielded so far as to hint that the Khan seemed to harbour some plan of mischief

తే॥ చతుర మతిశాలి నిటు లొక్క సన్న వైచి
నాకు బాహ్మణత్వంబు హైందవత గూడ
సడిఁ బరీక్షించెదవుగాక, చారదృష్టి
నెఱుంగవే మబ్బులో నీర-ముఱుము-మెఱుము?॥ 66

చ॥ ఎఱుగని వానియట్లు వచియించిన 'నేమి యెఱుంగ' వంచు న
న్నరయుతలంపుతో నడిగినంతన 'నేనొక పెద్ద' నంచు, దొం
దరపడనొనె? నాదు వచనమ్ముల నిర్వుర మొక్కనిందకు
గుఱియగు టొనె ? నిక్కమునకు నను-ఖానుని నీ వెఱుంగవే?॥ 67

తే॥ నట్టనడురేయి మేడలో నన్ను నిన్ను
జగ మెఱుంగకున్న, నెఱుంగుఁజూ సర్వసాక్షి!
కలియఁజూడని నాకంటే, ఖానుహృదయ
మెఱుగు షాజీ కుటుంబ; మిం తరయ నేల? ॥ 68

చ॥ అడుగకు నన్ను, జెప్పఁడనియైనను దప్పుగఁ జూడఁబోకు; నీ
కడఁక సమస్త హైందవ జగ త్సుఖదం బగు నేనిఁ, దోడ్పడఁ
గడఁగు జగంబె; బ్రాహ్మణుఁడఁగావున దీవన లిత్తుఁ గొమ్ము-కా
ఱడవులు కమ్మఁదోఁట లగునట్లు భవాని యనుగ్రహించుతా!" ॥ 69

చ॥ అనియెడు గోపినాథు హృదయమ్మును మెచ్చి శివప్రభుండు వా
కొనెఁ, "దమ ధర్మనిశ్చలతకు ముదమయ్యె; నుదార ధీర వ
ర్తనమున హైందవత్వమును బ్రాహ్మణతా వెలిగించినాడ; వి
చ్చిన హివ రేపురమ్ము గయిసేయుము దొడ్డతనంపుఁ గావ్యగ్గ" ॥ 70

తే॥ మనసునిండుగ నిడిన దీవన యొకండ
చాలు - సకలార్థములఁ గార్యసరణి గెలువ,
రాయబారమ్మునకు నుత్తరంబు వినుతుఁ
గొలువునకు రం" డటంచు వీడ్కొనియె నతని ॥ 71

చ॥ మఱుదిన మాపుల గలిసి మంతన మాడి, రహఃప్రవృత్తుల
గుఱికొని, రాయబారులను గొల్వనకుం బిలిపించి మన్ననల్
జరిపి, శివప్రభుం డనియు “సాధుముఖంబున భానుగారు మ
మృగ సెడు నెయ్యవుంగలిమి యద్భుతమై మది విందుగొల్పెడి॥ 72

ఉ॥ అంతటివాఁడు, దిగ్గజమునైన బలంబున నిగ్రహించువాఁ
డంతకు నైనఁ గిట్టి రణమాడువడి బుజ మప్పళించువాఁ,
డింతలు కూర్చి పేర్చి వెలయించుట భాగ్యము గాదె? వారి సా
మంతులమై చరించుటయు మా కొకమన్నన గాక యల్పమే? ॥ 73

ఉ॥ కూరుమి భాను గారికడకు జని సంగతి విన్నివింపఁగా
గోరిక యున్న, దైన నొక కొంకును జంకును బాయకున్న; నా
వీరుని శౌర్య ధైర్యబల విస్ఫురణంబుల నెంచి, యందు రా
నేరమి మాయమాత్యులు గణింతు రుపాయ మపాయ భీతులై ॥ 74

ఉ॥ కావున నింత దూర మిటు కల్గదలించినభాను కూర్చి య
ట్లై వికసింపఁ గోటకడ కిచ్చటికి జనుదెంచు నేని, స
ద్భావముతోఁ దదీయ హితపద్ధతుల శిరసావహింతు; నీ
త్రోవకు వారు వచ్చుటయు దొడ్డతనం బగు మాకు వారికి ॥ 75

తే॥ ఇంతయును భానుగారికి నెఱుక పఱచి,
కపటతంత్రము లిరువైపుఁ గదురకుండఁ
ధీరు సేయుఁడు; మా రాయబారిఁ గూడ
ననుపు సేతు మీ వెంటఁ గార్యమును నడుప” ॥ 76

చ॥ అని శివరాజు వాకొని, ప్రియంబునఁ గాన్గల రాయబారుల
డనువుచు వీడుకొల్చి, నిభృతంబుగ మంత్రులతోడ మంతనం
బెనసి, భవిష్యదర్థమున నెందును గుండు పొసంగనట్లు - చే
సినపని ధర్మదూర మను నేగిరి లోఁగనియట్లు లెంచుచు ॥ 77

తే॥ ప్రతిభగలవాఁడు తన రాయబారియైన
భాస్కరునిఁ బిల్చి, సంధిలోఁ బట్టు విడుపు
వినిచి, ప్రతినిధిగా వారి వెంటఁ బని చెఁ
జనిరి వారలు భాను దర్శనముఁ జేయ ॥

78

ఉ॥ వచ్చిన రాయబారుల కవశ్యపు గౌరవమిచ్చి, భాస్కరుఁ
నచ్చిన యొక్కమండపమునఁ విడియఁ వెడలించి, భానుఁ డా
తెచ్చిన వార్తలోఁ బొసఁగుతీరు వినఁ మదిఁగోరి, “సంగతుల్
పొచ్చెములేక తెల్పు” మనఁ బొంగుచు భానువక్రీలు తాననె ॥ 79

ఉ॥ “కోరిన కార్యమేమొ సమకూరినః దాశివరాజు మా మహా
దారత కిచ్చ మెచ్చి తమ దర్శన భాగ్యము వేచి యుండె, వి
స్తారము లైన సైన్యముల - సాటి యొకింతయులేని మా భుజా
సారము నెంచి గుండె దిగజాఱ, నతం డిటు రాదలంకెడు ॥ 80

తే॥ ‘కార్యగౌరవమున నాత్మ గౌరవంబు
తడవ, కచ్చమౌచెల్మిఁ బ్రతాపగడము
క్రింది కరుదేర, మిమ్ము దర్శించి హితము
వినియెద నటంచు శివరాజు విన్నవించె ॥ 81

ఉ॥ కొండిక యౌట - దుంటరులు కొందఱు చేరుట - బెద్దవారిదొ
దండన లేమి దుండగముఁ దార్కొనెఁ గాక శివాజి కింతలొ
గుండెలు లేవు; దండుగొని ఘోరముగాఁ దమ రెత్తి రాఁగా, నీ
గండము దాఁటు బెట్లను వర్గ దిగఁబాఱి, వితాకు వొందెడు ॥ 82

ఉ॥ భాను మహాప్రభూ! తమ మగంటిమి కాశివభూపుఁ డెంత? యా
జాను మహాభుజుండ, వతిసత్వఘనుండవు : నిన్నుఁ జూచెనే
నేనుఁగు లైన భీతిఁ బరువెత్తెడు, వామనుఁ డీతఁ డేమగు
బోనము నాసఁజేసి పెనుబోనుఁ జొరంబడుఁగాక మీకడ! ॥ 83

చ॥ మిముఁ గదిలింపలే, రెవరు మేకొనియు : శివరాజు భీతుఁ : డీ
సమయమునందు మీ రతనిజాడన పోవుచుఁ గొంత నమ్మకం
బమర నటించు టొప్పు: మనయల్లెకుఁ జేరిన మీదనో - సమ
స్తము సుకరంబ: గోటఁ దెగుదానికి గొడ్డలి యెత్త నేటికి! ॥ 84

తే॥ ఇదియ నా చేయు విన్నపం, బిందుపైని
శివవిభుఁడు రాయబారితో జెప్పి పంపు
పొత్తుమాటలు స్వయముగాఁ జిత్తగింపుఁ
డనినఁ, గృష్ణాజిభాస్కరు నటకుఁ బిలిచి ॥ 85

చ॥ “శివపతి పల్కుల మనవి సేయు” మన నతుడై యతండు గొ
రవమునఁ బల్కె “మాప్రభుఁడు రక్తి మెయి దమ చెల్మి గోరె ; నేఁ
డవసరమయ్యు; మీ బలఁగమంతయుఁ గన్గొని సంశయంబునన్
సవిధముఁ జేరఁగా వెఱచి, సన్నిధి నీగతి విన్నవించెడు ॥ 86

ఉ॥ ‘మీరు తలంచుమేలునకు మేము కృతజ్ఞుల; మిట్లు మాహితం
బారసి తండ్రివోలె నుచితానుచితమ్ము లెవండు దెల్పెడు?
గూరిమివోసి పిల్చుటయె గొప్పగ నే నటువత్తు నైన, మీ
తీరున రాజనీతి గడిదేఱని చిత్తము తత్తఱించెడు ॥ 87

చ॥ తమమది నన్య మెంచక, ప్రతాపగడమ్మును కోటక్రింద నూ
త్నముగ రచించు మండపమున గలియ జను దెండు; వెంట సై
న్యము లితరాయుధమ్ము లెవరైనను దేదగ, దొక్కబంటు ఖ
డ్గముఁగొని వెంటవచ్చు, గపటమ్మును వీడి చరింపఁ గావలె ॥ 88

తే॥ అచట నియమంబు లెల్ల మాటాడుపిదప
మదియు మది గూడి మనపొందు కుదిరెనేని
నన్నదమ్ములమై పేర్ని నందవచ్చు
ననియె శివరాజు; మీ చిత్త మానతిండు” ॥ 89

శ్రీ శివభారతము

చ॥ అనుటయు ఖాను “డింతసుకువై జతనంబు ఫలించి” నంచు, “బన్నిన వలలో శివప్రభుడు నేరిమి లేక తనంత డాఁ దగుల్కొనియె” నటంచు, “గోటకడకు జనుచో నతడేమిసేయులె” మ్మని, “దరిఁ జేరువాని నెటులైనను బట్టెద” నంచు నుబ్బుచు ॥ 90

చ॥ తనుబలము; మనోబలము తద్దయుఁ బెద్దగఁ బోతరించి వంచనమెయిఁ గార్యసిద్ధిఁ గొనఁ జాతురి మించియు; గీడుసేయ నెంచిని విధినిర్ణయంబు నెడిసేయక యొడలవంచి, ఖానుఁ డిట్లనె - శివరాజు పద్ధతి నిజాభిమతంబని వెల్లడించుచు ॥ 91

చ॥ భయపడ నేల? మా కతనిపైఁ గడు గూర్మి; యతండు కోరినట్లయిదవనాఁడు కోటకడ నందఱుము బనిగొంద, మెట్టి సంతయమును గూడ” దంచుఁ దనసమ్మతిఁ గాన్కల నిచ్చె, రాయబారియుఁ జనె, ఖాను పౌఁజు నడరించెఁ బ్రతాపగడమ్ము త్రోవల ॥ 92

శ్రీ ఖానుని సంధించుటకై శివాజీ సన్నాహము శ్రీ

చ॥ + అట శివరాజు వేచి, సమయాగతుడౌ తన రాయ బారి యిచ్చటి చరితంబుల దెలుప సమ్మతిఁ జూపుచు, ఖానురాక కై కుటిలపు మార్గముల్ చదునుగొల్పి, తదశ్వ గజాది సేన కూట యొదవించె - మే ల్విడిదిరచ్చలఁ బచ్చిక నీరముల్ దగ ॥ 93

+ By Shivaji's orders a path was cut through the dense forest all the way from Wai to Pratapgarh and food and drink were kept ready for the Bijapur army at various points of it.

Page 75. Prof. J. N. Sarkar.

సీ॥ కోటకు దిగువగాఁ 'గోయనా' లోయ తీ
 రమున నీరంద్ర వృక్షముల నతీకి,
 సమ చతురస్రమై చదునైన యా నేల
 రమ్యమౌ నొక గుడారంబు గట్టి,
 చలువ చాందిని - ముత్తైముల జాలరులు - వ్రేలు
 రతనాల గుత్తులు రాణగొలిపి,
 పరువముకొలది నందఱుఁ గూరుచుండఁ బీ,
 తములఁ దివాసీలఁ గొమరుగూర్చి,

తీ॥ నడుమ నాస్థాన వేదిక నవ్య రాజ
 లాంఛనమ్ములు వెలయ నలంకరించి,
 యతుల సామ్రాజ్య వైభవోన్నతులు దొరయ
 సంధిభవనము నచ్చోట సంతరించె॥ 94

తీ॥ ఖాను సేనలు వచ్చు మార్గమ్ము దప్పఁ
 దక్కినవి యెల్ల బంధించి, దాఁగి వారి
 జాడలరయఁగాఁ దన యనుచరులఁ బంపి,
 యన్ని వైపులఁ గార్యంబు లనువు పఱచె ॥ 95

సీ॥ అబిసీనియనుల శౌర్య మడంప నేగిన
 ప్రోడ మొరోపంతు ముఖ్యమంత్రి,
 నతనికి సాయమై యరిగిన నేతాజి
 పాల్గూరు దౌరంగ బలము నేతఁ,
 గల్యాణి ప్రాంతంబుఁ గాచు సుబేదారు
 నబ్బాజిసోఁ దేవు నహితదావుఁ,
 భ్రాంతరక్షకులైన, భాజీ ఫసల్గూరు -
 శౌర్యనిశ్చంకు నేసాజి కంకు,

తే॥ మఱియు దూరమేగిన యోధవరులనెల్ల
బిలువంగాఁ బంచి, యొకనాఁడు గొలుపు దీర్చి,
యందు ముందు ఘటించు కార్యక్రమంబు
శివమహారాజమౌళి వచించె నిట్లు ॥ 96

చ॥ మనల జయింపగా నహిత మర్థన దుర్థమ సైన్యసంపద
ల్గొని చనుదెంచినాఁడు కుటలుండగు నబ్జులుఖానుఁ; డాతఁ డె
త్తి నపగ మీఱ బోర మొనదీర్పక, దర్పము డాఁగురించి, పం
చన మెయి రాయబారములు సల్పుచు, నల్పములఁ దలంచెడిఁ 97

తే॥ వేగువారలు వచియించు విధము వేఱు,
రాయబారులు వల్కు- మర్మములు వేఱు,
విహితుఁడని కౌగిలించుటో! యహితుఁడంచు
గత్తి దూయుటో! యొక తీరు గాక యుండె ॥ 98

మ॥ అతఁడట్లుండుట నేముఁ గూడ నొక మాయావ్యూహముఁ బన్ని మా
ఱుతుఁ జేరఁ దలకొంటి, మీ తెఱఁగు శూరుల్ మెచ్చరంచుఁ గ్రుథా
యతి నంబేదల సేనలఁ నటక నేలా? ఖానుఁడు న్నేనె కు
చ్చితపుంబోరునఁ దారసిల్లెద, మనొ చిత్తంబె నీల్గు దుర్ది! ॥ 99

చ॥ ఇది చదరంగమాడు తెఱఁ, గిందున రాజును మంత్రి సైన్యసం
పద గల; వెత్తుకెత్తు నడుపంగల చాతురితోడి తెంపు పెంపు
పొదవఁగఁ జేయు; నైనఁ బగయొత్తిడి హత్తు సజీవ సాధనం
బిది విపదాకరంబగుట నే నుసురొడ్డున జూద మాడెదఁ ॥ 100

ఉ॥ జూద మటంచుఁ బైచలువ సోఁక వచించితిఁ గాని, లోనఁ జి
బ్బె దరికొల్పుచున్నది. దురాత్ముఁడు ఖానుఁడు వచ్చు దారిలో
నూఁదిన దుండగంబు; వెడ యుక్తుల నైనను వైరిగర్భ ని
ర్భేదము చేసిగాక మది వేఁడిమివో! దనునట్లు లయ్యెడిఁ ॥ 101

ఉ॥ కావున సంధిబంధమున ఖానునిఁ జేరఁగ నుండి: నైన బా
హు విభవంబు సైన్యబల మగ్గల మాతని కౌటఁ గార్యము
ద్రోవకుఁ దీయు టెట్లనియుఁ దోచెడు; నిందు భవాని కూర్చి సం
భావనచేసి, చేయఁగల పద్ధతి నీగతి నిర్వహించెదఁ ॥ 102

మ॥ # అమృతో త్పాదనఁజేసి పెంచితిమిగాదా యీ మహారాష్ట్ర రా
జ్యము! నే నొక్కడ నెట్లులైన, నిది పూజ్య ప్రాజ్య సామ్రాజ్య క
ల్పముగాఁ గావలె; నా యనంతరము సాంభాజి మహారాజుగా
సమర్థ జేయుచు, మీర లేక మతిఁ బ్రోవై దీని రక్షింపుఁడీ! ॥ 103

ఉ॥ # ఏ యొకడైన మీరు జగ మేలఁగఁ జాలుడు, రైన జీజియా
బాయినిఁ బెద్ద సేసి పరిపాలన దీర్చుఁడు; దైవ భూసు రా
మ్నాయ మతాభివృద్ధికయి నాయొనరించిన ధర్మశాసనం
బీయెడ నున్న; దిందుఁగ్రమమే నడిపించి హితంబు సేయుఁడీ! ॥ 104

ఉ॥ ఇంతకు దైవనిర్ణయము నీ వెడ గన్నులఁ జూడరామి, గా
లాంతర మందుఁ గూడ దిటమైన మదుద్యమ మేపు లేక రూ
పాంతర మందఁగూడదని యర్థ విధి నియమించి యిట్లు ని
శ్చింతుఁడ నైతి, నింకఁ జెయిచేత న దృష్టము పెల్లగించెదఁ ॥ 105

ఉ॥ ఖానుఁడు చెల్మిఁగొన్న సరి: కాదని దుండగమెన్న, జావళీ
కానన మల్లెఁ ద్రొక్కి చనఁగా నెడమిత్తునె? పొంచియున్న పం
చానన మట్లు దూఁకి నిశితాసి లతాగ్రమునఁ దదున్నతా
పీనశిరోధిఁ గోసి బలి వెట్టక నెట్టన జాఱనిత్తు నే? ॥ 106

శ్రీ శివభారతము

ఉ॥ * ఈ జతనంబు రంగమున నెట్లగునో కనుఁ : డంగరక్షక దా
నాజి యొకండ వాలుగొని నా వెనుక జనుదెంచుఁగాక; యే
సాజి మొదల్ చమూపతులు సైన్యముల గొని దుర్గ రక్షణ
వ్యాజము వెంట వేచి సమయానుగుణంబుగ బైకొన వలె ॥ 107

సీ॥ మన దుర్గమునకుఁ దూర్పున గుట్టలను డాఁగి
నేతాజి సేనతో నిలువవలయు;
బలముతో జావళి వైపు కానలఁ బొంచి
పొలసి, మోరోపంతు మెలఁగవలయు;
ఖానుతోఁ గలియు మాకడక దుర్గమునుండి
కనుపెట్టి యబ్బాజి కడఁగవలయుఁ;
\$ బోరితమైన యప్పుడ శృంగరవము పి
రంగులై దిచట మ్రోయంగవలయు;

తే॥ \$ శృంగరవముతో నేతాజి చెలఁగి రిపుల
భంగ పఱుపంగవలయుఉబీ బిరంగి మ్రోత
విన్న వెంట మోరోపంతు వెడలి, యరుల
నఱిమి తఱిమి వెన్నంటి వేటాడవలయు ॥ 108

on the government in the event of his being killed.

Page 73. Prof. J. N. Sarkar.

* Attended only by Tanaji, Shivaji slowly descended From the gateway of the castle.

\$ 'When you see me strike' Shivaji ordered him (the Sentry) 'Don't think of me; sound the charge, whether I Stand or fall'. The signal was to be passed on to More Trimal by firing five guns at the same moment.

Chapter Iv, Rawlinson.

చ॥ ఇక మన మాలసింపఁదగ; దింతకు రే పుదయంబు నంద భా
ను కడకుఁ బోవలెఁ దను మనోబలముల్ వెలయించి ప్రొద్దు వ్రా
లక మును కార్య సిద్ధి పొదలఁ జను దేవలెఁ - గాన లెందు; పా
యక మనమీ యెడఁ గలియు నట్ల, భవాని యను గ్రహించుతఁ!" 109

చ॥ అని బలగంబు వీడ్కోలిపి యన్ని శి వుచ్చి యుష స్సమాధి మే
ల్కొని కరణీయముల్ నెఱపి గోకుల దైవత విప్ర వందనా
ర్చనములు దానధర్మములు సల్పి, భవాని ప్రసాదము శిరం
బునఁ గొని, వీర యోధు నుడుపుల్ గేయిసేసె నుదాత్తమూర్తియై॥ 110

సీ॥ శిరము నిండుగ నుక్కుఁదెర శిరస్రాణంబుఁ

గట్టి, పైఁ బట్టుపాగా ధరించి,

మైనిండుగా నయోమయమైన కవచంబు

నూని, పై నిల్పుటంగీనిఁదొడిగి,

యెడమచేఁ బులిగోళ్ళు గుడి చేతఁ బిడి బాకు

నంగీమఱుంగులో నమరఁ జొనిపి,

నిడుపైన కరవాలు నడుముపట్టిక నంటి

యొరసి వ్రేలాడ బంధురముఁ జేసి,

తే॥ భావ గంభీర సువిశాల ఫలమందు

సర్వరక్ష కుంకుమ రేఖ సంతరించి

యుబుకు నెమ్మది - యుప్పొంగు నొడలు దోఁపఁ

దల్లి కడకేఁగి పాదవందనము సలిపె ॥

111

శ్రీ జీజియాబాయి దీవన శ్రీ

ఉ॥ ఆయత భక్తి బాదముల నంటు కుమారకు నెత్తి జీజియా
బాయి తదీయ మస్తకము బాణితలంబునఁ బుణ్ణి విచ్చుకం
దోయిఁ దొనంకు బాష్పములతో గళభుగ్గు రవంబుతో జయ
శ్రీ యొదవించు దీవనలఁ జేపిన ప్రేమవచస్సు లీట్లనె॥ 112

తే॥ “తనయ! సమకదీనాఁడవు ధర్మదీక్ష
ఖడ్గ మొక చేత - నొక చేతఁ గార్యవృంతబీ
మెడఁద దైర్యంబు నంకించి, యీతలంపు
బెంచిన భవాని నిన్ను గెల్పించుఁగాత! ॥ 113

ఉ॥ కా దనరాదు నీ తెగువ, ఖాను బలంబుఁ దలంచి యందుఁ బో
రా దనరాదు, లో మరులుఁపిలు ప్రేవులపొత్తు తాల్మి రా
నీదు, కుమార! హైందవమహీ శుభముల్ తలమోసిపట్టి నీ
వీఁదెద వొంటిచేత - సుడియెత్తుల కందని రేవుఁ జూడుమీ! ॥ 114

చ॥ మొదలుచునున్న నీ మనసు మీతి - నినుఁ గనుటాది పుట్టెఁ డా
పద, లవి దీర్ప నాడిన పాట్లు, శుభమ్ములు గూడె నేఁటి క
న్నది యిటులయ్యె నాతపము లట్టివి, లోకముగన్న బిడ్డ వై
యెదుగుము తండ్రి ఖానుని జయింపుము హైందవ భూతపంబుల॥ 115

ఉ॥ వచ్చినవాఁడు ఖానుఁ డొక వైపునఁ గుత్తుక లుత్తరించు నా
పచ్చి కసాయి నీవెఱుగవా? భవదగ్రజునట్లు సేసె, నా
చి చ్చేదఁ బాయ కింతలు కృశించితి, నీ తరళాశ్రు పూర మీ
వెచ్చని యూర్పు నీకనులవ్రేల మెలంగుము ఖానుపొత్తున॥ 116

ఉ॥ నాకును నీకుఁ జిచ్చు మదినాటియుఁ దీఱక, హైందవ ప్రజా
లోకము నాచి వేచు కుటీర్లు దఱియఁ జనుచుంది; వో కుమా
రా! కసిగాటు నేమఱకు; మన్న కొనర్చిన సూడు దీర్పు; మా
చీకటి కోనలో నెవరి చేతులు మించునో? కన్ను విచ్చుమీ॥ 117

చ॥ అడుగడుగుఁ బ్రమాదకరమౌ నొక మొగ్గరమందుఁజొచ్చి, వే
పడగల పాముతోఁ జెలిమి పట్టఁగ నెట్టన దూకుచుంది; వీ
యెడ నినుఁ -గాలియాహి శిరమెక్కుచుఁ దాండవమాడు బాలకృ
ష్ణుడ వనుకొందు; నాకును యశోద తపంబు ఫలించుఁ గావుతఁ॥ 118

ఉ॥ బాలుఁడ వౌచు గోహనన పాపము నాపిననాఁడు, సాహసో
త్తాలుఁడ వౌచుఁ దోరణ మొదల్ గడముల్ గొనునాఁడు, ప్రౌఢ నా
చాలుఁడ వౌచుఁ దండ్రీఁ జెఱసాలకుఁ బాపిననాఁడు, నీకుఁ దాం
బూలములో సుధాంశమయి పొల్పు నదృష్టము నేఁడు తోడగు॥ 119

మ॥ అరిసేనా హృదయాంతరాళములు మ్రోయఁ దార హుంకార భీ
కరమౌ సింగము నెక్కి, యష్టభుజముల్ ఖడ్గాది శస్త్రంబులఁ
దరళింపఁ, రణమందు నీ మునుము వెంటఁ గోల్తలఁ జేయు శాం
కరి యవ్యాజ కటాక్షముల్ కవచరక్షా దీక్ష నిన్నోముతఁ॥ 120

మ॥ తనయా! పచ్చనిపైరు, లందు శిశుసంతానంబుతో నాడు పా
వన గోమాతలు, వాని సేవ ఘనులౌ బ్రహ్మణ్యు లవ్వారు నే
ర్చిన మంత్రంబులు, వాని దైవతములు జేయెత్తి నిర్వేత్తు దీ
వన పూర్ణ గురియింత్రుగాక తమకుం బ్రాపైన నీ యౌదలఁ॥ 121

మ॥ అసిధారా వ్రత మూని, తెంపు కుదురౌ నాత్మో పహారంబునఁ
బసుపుం, గుంకుమాఁ గాన్క వెట్టి ప్రణయ బ్రహ్మంబు పాసించుచుఁ
బసిపాప నినుఁ బెంచి, నీవలన విశ్వశ్రేయము గోరు తా
పసి నే నైతినయేని నా తలఁపుఁ జేవల్ తండ్రీ! ని న్నో ముతఁ॥ 122

తా॥ కలదు నా యంగరక్ష నీ నిలువు నిండి
భయము లే - దింక నీయన్న పగ నడంచి
మరలి రమ్ము; కుమార! యీ మన లలాట
కుంకుమాంకము నీ గెల్పుంగుదువ యౌత! ॥

123

చ॥ అని నిభృతాత్మయై యభయహస్తము ల్ దనమస్త మంది దీ
వనలిడు జీజియ్యా గని, శివప్రభు డున్నమి తాననాబ్బుండై,
“జనని ‘మహా ప్రసాద మిది : సర్వజగ ద్విజయంబు గందు నీ
యనుమతి, నెమ్మినుండు” మనియాడి, నతుండయి తల్లి వీడ్కొనె॥ 124

మ॥ తనవార్తి గొని యంగరక్షకుండు గాఁ దానాజి యేతేర, ని
బ్బరమౌ పూన్కి నగళ్ళు దాఁటుచు బహిర్ద్వారంబున డాసి, “మీ
రరుదెరు, డేమిదె వచ్చుచుంటి’ మని యాహ్వానంబు బుత్తెంచె స
త్వరభంగి శివరాజు ఖానునకు, నాతం డుబ్బి మిన్నందుచు ॥ 125

మ॥ పదునేనూలు సాహిబుల్ గొలువఁగాఁ బైనంబు సాగించె, న
య్యదన్ డగ్గతి గోపినాథుండిటు కార్యకార్యముల్ వల్కె, “ఓ
ప్పిదమే ఖాను మహాప్రభూ! తమ రిటుల్ వేంచేయ? నీ సైన్య సం
పద లీదందడిఁ జూచి యాతండు వెఱి బాటించి రా నేర్చునే?!! 126

చ॥ వల, దతఁ డెట్లుకోరె నటువైపునఁ గార్యము దీర్చికొంద మీ
బలఁగము నింద నిల్చి, యొక పల్లకితోఁ బయనంబు గండు; బో
యలుమనయండనుందురు; మహాబలుఁడొక్కఁడు వెంటనుండు, మీ
బలము పదాఱు వేల బలవంతులకుం దర-మింత చాలదే?” ॥ 127

చ॥ అన విని ఖాను డుబ్బి, యిదియొనని, తా నారమైలుదూ - రమం
దునఁ దనసేన నిల్చి, పటుదోర్బల గర్వితుఁ డౌట నెట్టి సా
ధనముల నెట్టి రక్షణవిధంబుల నైనఁ దలంప, కొక్క తె
ల్లని యుడుపుం ధరించి పదిలంబగు పల్లకి పాను పెక్కిన్ ॥ 128

ఉ॥ 'సయ్యదు బందు' నాఁగఁ బటుసత్త్వండు ఖానుని యంగరక్షకుం
డొయ్యఁ గటారి జంటఁ గొని యుక్కున వెన్నోనె; గోపినాథుండు
నెయ్యముఁ జూపి వెంటఁజనె; నేరని గుట్టలనెక్కి బోయిల్లా
డయ్యుచు మండపంబునికతంబునఁ బల్లకి నిల్చి రూర్పుచు॥ 129

చ॥ అనుచరు లండ రా నడిచి, యబ్బులుఖాను నవీన మండపం
బును గని దాని వైభవసమున్నతికిఁ గమనీయ శిల్ప శో
భనతకు విస్మయంపడి శివప్రభుఁ డచ్చటి రామికిఁ మనం
బున వెఱఁగంది యావివరముల్ వినఁ బంతును బల్కం రించిన॥ 130

శా॥ గోపినాథుండు ఖాను గారిమది సంకోచంబు వాయంగ నా
యా పల్కుల్ వచరించి, కోట దిగువాఁడై బంటు వెన్నంట పా
జీపుత్రుం డరు దెంచుచుండ "నదె వచ్చెఁ జూడు" డంచన్న డ
ద్రూపంబు గని ఖాను లేడిఁగను శార్దూలంబుగా నుబ్బుచు ? 131

చ॥ తనుఁ గని భీతిచెందిన విధంబు నటించు శివప్రభుఁ గనుం
గొని పయిమాటగా "నితండు కోపము తాపములేని మంచివా"
డని, "యొక మన్నెఱేడయిన నద్భుత వైభవమౌర మండపం"
బని, "యెటుగూర్చె నీవిభవ" మంచని నాలుక తీపు సూపుచు॥ 132

చ॥ "భయపడినాఁడు పాప! మిటువచ్చిన నేమగునో యటంచు సం
శయపడినాఁడు; గుండె దిగజాటు నితం డెటు దేశ మెల్లెడ
బయికొనినాఁడా! నీ వరిగి నమ్మక మిచ్చుచు నిందుఁజేరఁగా
గయికొని రమ్మ చూత" మనఁగా, మది నవ్వుచు గోపినాథుండు॥ 133

చ॥ "అవును, మహాప్రభూ! యతని కంతటిసంపద లున్న, వైన నే
మవు? దమ చేతిలోఁ బడుఁగదా యవి యిప్పుడ? మీరు మెల్లగా
శివపతి యిందురా ననువు సేయుండు; మీ భటు మిమ్ముఁ జూచి ని
క్కువముగ భీతుఁడయ్యె; బెనుకొంకున నియ్యెడ రాఁదలం కెడు॥ 134

శ్రీ శివభారతము

తే॥ అంగరక్షకు నెడముగా నంపి, మీరు
శస్త్రపాణులై యుండుఁ డిచ్చట; నతండు
నట్లరాఁ గూర్తు” నన, భానుఁ డనుమతించె;
శివుని వినిచి; గోపీనాథుఁ డవలఁ జనియె॥ 135

ఉ॥ పంతు వచించినట్ల తన పార్శ్వచర్మ విడి, భాను మండపా
భ్యంతరమందు నుండె; శివుఁ డవ్విధమే తన యంగరక్షకుఁ
బ్రాంతమునందునఁ నిలిపి ద్వారము దాయఁగబోయెబీ భానుఁడు
వితగఁ బేర్చి యోర్చి గనిపించి, యెదుర్కొని కేలుముట్టుచు ? 136

మ॥ శివరాజా! దయసేయు; మేల జడుపుం జింతింపఁగా? గ్రోత్రవా
రెవరున్నా - రొకయింటివారమగదా? యెన్నాళ్లకుఁ గల్గె ని
ట్టి విశేషం!” బని కౌగిలించె; శివుఁ డట్లే మారు గావించె; నా
కవుఁగింటఁ జని రొండు రెండడుగు లేకగ్రీవులై యిర్వరు ॥ 137

తే॥ ‘అదను దప్పిన విడిపోవు’ నంచు నొక్కఁ,
‘డనువు దప్పినఁ జెడిపోవు’ నంచు నొకఁడు,
నమ్మికలు లేని బాహుబంధములఁ దవిలి
నడిచి - “రెవఁడు ముం దెట్లు పైఁబడునో” యనుచు ॥ 138

మ॥ * బిగువౌ సందిట నొక్కి గొంతు నెడచే బిట్టాఁది, భానుం డదా
టుగ వాలుఁ గొని వ్రేయఁగా, శివవిభుండుఁ మోస మొటించి, బ
ల్పగు పూర్ణి జమకించి పట్టుబికి వాయు దూసి, డా కేలునఁ
మొగచాటౌ పులిగోళ్ళ భానునుదరంబు జీల్చె నుగ్రాకృతి॥ 139

* Suddenly Afzal tightened his clasp and held Shivaji's neck in his left arm with an iron grip, while with his right hand he drew his long straight-bladed dagger and struck at the side of Shiva.

ఉ॥ 'మోసము మోస' మంచఱచి ముట్టుచు వ్రేలెడు ప్రేవు లొక్క చే
నోపర వొత్తి వాలుగొని యుద్ధతి ఖాను శివాజి యౌదలర్
వ్రేసె, శిరస్త్ర ముంట నొదవె నటు కించుక గోదుమంత, పే
రీసున హొంకరించి శివుఁ డీవడిలోఁ బిడిబాకు నెత్తుచు ॥ 140

శా॥ "ఓయీ! పాపన రాధమా! కుటిల మాయోపాయములన్ని మై
త్రీయోగంబున మృత్యువు బిలిచి రక్షి నాట్యమాడింతువో!
నియాటల్ మొనకట్టునే యిచట? గుండెల్ గండలు రాల్చి నీ
యాయుర్దీపము నార్తు: నీ కెవఁడు తోడై వచ్చిన్ వ్రచ్చెద ॥ 141

శా # హిందూద్వేషముఁ ద్రావి, త్రోవనెచట హింసింతువో గోసతీ
బృందం? బీశ్వర విగ్రహాలయము లుర్వి గూల్తువో? ప్రేల్తువో?
పందా! దైవము దిక్కు లేనిదనుచు - బాషాణముల్ పల్క వం
చుం దీండ్రంతో? శివుండు నిన్నుగడ తేర్చు గాక సోఁ-కోర్పునే! ॥ 142

శా॥ షాజీరాజున కెగ్గు సేసి, చెఱలో స్రగ్గించి, మాయన్న సాం
భాజీరాజును దొంగపోటున ననిఁ ప్రుందించి, గర్వించి నేఁ
డాజి నా కెదురైతి; వింక నడుగే నట్టిట్టుఁ బోనీయ, మా
ర్థా! జాల్మా! నిలు"మం చదల్చి, పిడిబా కంకించి జంకింపుచు ॥ 143

ఉ॥ జందెపు వ్రేటున్ జొనిపి, సవ్యభుజంబుననుండి కుక్షికి
గ్రిందుగ దూయఁగాఁ దిగిచి, ప్రేవులు నెత్తురు బాఱ జీల్చి శ
త్రుదునిమె శివప్రభుఁడు; రోజుచు ఖాను గతాసుఁడయ్యె; నీ
సందడి నింతలో నెఱిగి సయ్యదుబండు కృపాణపాణియై ॥ 144

a brave exploit was it (indeed) to destroy stone Buildings and
break mute images that could not offer thee any resistance. Dost thou
know that if thou hadst not committed these barbarities, I would never
resolve to seek thee ... thou wilt pay with thy life for what thou hast done

P. 17. "Life of the celebrated Sevagy by Cosme-da-guarda.

శ్రీ శివభారతము

మ॥ శివరాజు వడిఁ దాఁకె; నాతఁడును గొక్షేయంబు సారించి యు
ద్ధవిడి వాని వదలె; నీ తెఱపిలోఁ దానాజి యేతెంచి ఖ
డ్గ విహారంబుల వానిపై కుఱికి, యుగ్ర స్ఫోటనాటోపుడై
యవియంగా నెదఁ గ్రుమ్మిదొమ్మింగొని సయ్యద్బంధుఁగూర్చె ధర్మ॥ 145

ఉ॥ ఈ నడుమంతరంబు గొని యేపునఁ బల్లకి మోయు బోయ లా
ఖాను శవంబు నెత్తి శిబిక్ గొని పోవుచునుండ, మార్గర
క్షా నియతుల్ శివుప్రభుని సైనికు లా చనువారి నొంపుచు
ఖానుశిరంబుఁ గోసికొని గ్రక్కున నేఁగిరి కోటమీఁదికి॥ 146

మ॥ పటు దర్పోద్ధతు ఖానుఁ దాఁకి శివభూపాలుండు పోరాడు పెం
పట దుర్గమ్మునుండి కన్గొని ఘనుం డబ్బాజిసో దేవుఁ డం
తటి లో శృంగములఁ బిరంగులు జయధ్వానంబు మ్రోయించె; ను
ద్భటులై శత్రుబలంబుపైఁ బడిరి నేతాజీముఖుల్ యూధపుల్॥ 147

ఉ॥ కొండలు లోయలు గుహలు గుట్టలు పుట్టలు చెట్టు లీ చమూ
తండము నీనెనో యను విధంబునఁ - జీమలపుట్ట ప్రీలిన
ట్లుండిన చోటునుండియె రయోల్బణమై శివరాజు సైన్యము
ద్ధండత రేఁగి, శాత్రవ వితానముఁ గూలిచెఁ గుప్పకూరగ॥ 148

ఉ॥ సంధి ఘటిల్లె నంచుఁ దమ సాధన వాహన శస్త్రపాళికి
బంధములూడ్చి, నిబ్బరమువట్టిన యావన సేన సర్వతో
బంధముగాఁ బయింబడు శివప్రభుసేనకు లోఁగి, కార్య మూ
కాంధత వీఁగి, రావడి భయంపడి చేడ్పడెఁ దాటుమాటుగ॥ 149

తే॥ నడుమనున్న పదేనువందల తురంగ
బలముపైఁ బడి నేతాజిపాలకరుండు
కత్తి కెదురైన ముక్క ముక్కలుగ నఱికి,
పలుచఁబడఁజేసె నాహవతలమునెల్ల॥ 150

చ॥ # శివపతి యింతయుఁ దెలిసి సేనల కీగతి నాజ్ఞచేసె “నా
హవమునఁ బాటువాని, శరణాగతు, శస్త్రము వీడు వాని వె
న్దవిలి వధింపరా, దకరుణంబుగ నెత్తురు వార్ప రాదు; వా
రి వివిధ సాధనంబుల హరింపుచు, నూరక సాగనంపుచు!” ॥ 151

ఉ॥ యావన సేన లా శివమహాప్రభు నాజ్ఞ యెఱింగి, పోరఁగాఁ
జేవ యొకింతలేక, యని సేసిన లాభములే దటంచు, నా
నావిధ వస్తు వాహన ధనంబుల నప్పనసేసి, వీటికిఁ
బోవ ననుజ్ఞవేడ, శివభూపతి వారి ననుగ్రహించుచు॥ 152

తే॥ # ఇష్టముండిన మముఁ జేరుఁ డెవ్వరైవ”
నని పిలిచి, యొప్పుకొనువారి కభయ మిచ్చి,
తరలువారికి జావళి దాటు దాఁకఁ
ద్రో వఁ జూపింప భటులను దోడుపని చె ॥ 153

ఉ॥ ఆలము దీఱెఁ, జేరె జయఁ; మర్వదియేన్గులు వేయియొంటెలుఁ
నాలుగు వేల గుఱ్ఱము లనంతములైన పిరంగు లెడ్లబం
డ్లోలి నమేయవిత్తము రణోచితవస్తువు లిట్లు లాభ ము
ద్వేలము గొంచు, రా జరుగుదెంచెఁ బ్రతాపగడమ్ముఁ జేరఁగ॥ 154

“శస్త్రంబులు మనకప్పగించి శరణుచొచ్చిన శత్రు సైనికులఁ జంపక రక్షింపవలయును
అనావశ్యముగా రక్తపాతము చేయవలదు” అని శివాజి వార్తనంపి... .. వారికి నభయ
దానమిచ్చి... తపయోధ నుండుట కొప్పు కొనిన వాండ్రకుఁ దగిన పనులనిచ్చి యితరుల
వారివారి దేశములకుఁ బంపెను.

పుట 102 7. కె.వి. లక్ష్మణరావు, ఎం. పి.

❧ విజయోత్సవము - తృతీయ దండయాత్రా ప్రయాణము ❧

మ॥ పురవీధుల్ విజయోత్సవధ్వనులతోఁ బొంగార నూ రేగి, త
త్పరుడై దేవి భవాని పూజ లొనరింపఁ జేసి, రక్తంపు జా
లరుదొ ఖానుశిరం బుదాత్త బలిగా నర్పించి, భక్తున్నతాం
తరుడై తల్లినిఁ జూడ నేఁగి చరణద్వంద్వంబు పై వ్రాలినఁ ॥ 155

తే॥ నెమ్మదినిఁ బొంగు నానంద నిర్ఘరంబు
కనుల నిండారి తెప్పలఁ దొనఁకులాడ,
జీజియా పుత్రుఁ గొగిటఁ జేర్చుకొనుచు
సహజ వాత్సల్య శీతలాక్షరము లుఱిసె ॥ 156

ఉ॥ “గండము దాఁటి నేఁటికి సుఖంబున వచ్చితివే కుమార! పూ
జ్యండగు నన్నఁ జంపు ననయుఁ గొనుచుఁ బగఁదీర్చికొంటి! నీ
యండన యుండి యేల్మోనెఁగదయ్య భవాని! - మదీయ పుణ్యమల్
పండె! జిరాయురున్నతుల వర్ధిలు మెందు జయంబుగాంచుచుఁ!” ॥ 157

మ॥ అని దీవింపుచు దృష్టి దోష పరిహారాచారముల్ దైవతా
ర్చనముల్ దానము లెన్నియే సలిపె జీజాబాయి; కర్తవ్యతా
ఘనుఁడౌచుఁ : శివరాజు తల్లి సెలవుఁ గైకొంచు నాస్థానముం
దునఁ గొల్పై విజయోత్సవంబు నెఱపెఁ దోరంబులౌ కాన్కలఁ ॥ 158

సీ॥ రణమునం దమిత శౌర్యముఁ జూపినట్టి యో
ధులకు భూషాంబరాదుల నొసంగి,
గండపెండేరముల్ కంకణ గ్రవేయ
కవచ ఖడ్గాదులఁ గాన్కలిచ్చి,
బవరంబులో గాయపడిన వారల నౌష

ధోపచారంబుల నూర్చి తేర్చి,
మృతులైన యోధుల సుతుల కుద్యోగంబు -
సతుల కబ్బాశనభృతి నొసంగి,

తే॥ # సత్యపరత గోపీనాథు సత్కరించి
నెమ్మి “హివరే” పురమ్మ దాన మ్మొసంగి,
యాజి దుర్జయుడైన తానాజిగళము
లలిత మాక్తికమాల నలంకరించె ॥ 159

మ॥ * ఎద నెమ్మి గొని రంద ; అప్దొక భటుండేతెంచి, “సుల్తాను సే
న దవీయంబుగ దాచిపోయె; మన సేనా నేత ‘ఖాండోజి’ యి
య్యదన లంచముగొంచు వంచనకు లోనై చోరమార్గంబున
గదియ ఖాను కుటుంబము గొని తొలంగ దీసె గర్వాడకు”॥ 160

చ॥ అని వినిపింపగా శివమహాప్రభు డాగ్రహమంది “వింటరే
మన సరదారువర్తనము? మాకొకమోస మగౌరవంబు
దన కొకలాభము దలంచి, ‘దక్కిన శత్రు కుటుంబమైన మ
న్నన గని పంపినా’ డను ఘనమ్మగు కీర్తికి బాపె మమ్ముల॥ 161

On Pantoji Gopinath he bestowed the village of Hivare.

Page 162, KINCAID, V.O.I.C.S.

* ఖండోజీ కాకడేయను నొక మరాఠీ సరదారుడు ద్రవ్యలోభము చేత
శత్రువులకు వశుడై శివాజీకి దెలియకుండ అఫజల్ ఖానుని భార్య పుత్రాదులను
దొంగత్రోవల దీసుకొనిపోయి సురక్షితముగా కర్వాడలో జేర్చెను. ఈ సమాచారము
శివాజీకి దెలిసినతోడనే వానిని బిలిపించి శిరశ్చేదము. చేయించెను.

పుట 103 “శ్రీ శివాజీ చరిత్రము” కె.వి. లక్ష్మణరావు,

శ్రీ శివభారతము

చ॥ అతని క్షమింపఁగూడదు; దురాత్ముఁ డతండును సేవ్య సేవక
స్థితి కొకదారి చూపవలెఁ; జేయఁగలట్టి మదుద్యమంబునం
దతుకులువోవు నిట్టి కుటిలాశయు లుండఁగరాదు; శస్త్రస
మ్మితమగు రాజనీతి యరి మిత్ర భిదఁ గొన దిట్టిపట్టులఁ ॥ 162

ఉ॥ * కావున వాని నెందఱునఁ గాని యవశ్యము పట్టి, క్రూరశి
క్షావిధఁ జంపుఁ; డీగెలుపు సంబర మూఱక తీఱఁగూడ; దు
చ్చావచ సైన్యముల్ గొని బిజాపుర రాజ్యము నెల్ల లోఁగొనం
గావలె; లొంగినప్పుడె తెగం గొనఁగావలె శత్రు వర్గముఁ ॥ 163

ఉ॥ రే పుదయంబునఁ వెలువరింపుఁడు సేనల; దుర్గరక్షణ
వ్యాప్యతిఁ గొంద తీంద నిలువై, సరదారులు గొంద తాహవో
ద్దీపితు లేఁగుదెండు; వెనుదీయక పశ్చిమవార్ధినుండి;
జాపురిదాఁక రాజ్యము విశాలముఁ జేయఁగఁ బై కొనవలెఁ ॥ 164

మ॥ అని శాసింపుచుఁ గొల్పువీడి, శివరా జా వేకువఁ సర్వసా
ధనముల్ తోడుగ సైన్యముల్ నడిపి, తొల్తఁ జింజిరా గెల్వఁగా
ననుచుఁ బైనము దీర్చి, మార్గమునఁ 'బన్వాళా' మహా దుర్గముఁ
గని దానిఁ గొనగా దలంచి నలుప్రక్కల్ ముట్టె నాదుర్గముఁ ॥ 165

తే॥ భీతుఁ డగుచు 'రుస్తుంజమ' పేర దుర్గ
నాథు డర్పించె దాని; ధనమ్ముఁ గొంత
బహుమతి యొసంగి యవ్వనిఁ బంపి, శివుఁడు
నాయకునిఁ జేసె నచ్చట నణ్ణాజిదత్తు ॥ 166

సీ॥ పదపడి శివరాజు ప్రాంతమందలి 'పావ
నగడంబు' మఱి 'వసంతగడ' మాది
బహుదుర్గముల గెల్చి, ప్రాభవంబున నందుఁ

గవ్వముల్ గొప్పకాన్కలను గొనుచు,
గ్రిందు మీందును సహ్యగిరి నంటుకొన్న 'రాం
గణ' 'భేలనాది' దుర్గములు గెలిచి,
భేలనాగడము 'విశాలగడం' బన
వెలయించి దానిపై బలంగ ముంచె;

తా॥ నింత యెఱిగి 'కొలాపూరు' ప్రాంత రక్ష
కుండు 'రుస్తుంఖాను' దుద్దండధాటి
మాటుకొన, వాని బలము దార్మాటు సేసి
తఱిమెం గృష్ణాతరంగిణి దాటిపోవ ॥ 167

చ॥ తఱుముచు నిట్లు బీజపురి దాపుగొన బెను దండయాత్రల
బఱచి, మరల్చి సైన్యముల బల్చిమవార్ధి తటంబుదాక నె
న్నఱిమి, 'దభోకు' 'రాజపుర' మాది జయించి, యఖండ లక్ష్మీ కొ
ప్పెరల కొలందిగా బని చెం బెంపున రాజగడంబు సేరంగ ॥ 168

శివాజీ పైకి బిజాపూరి వారి మూడు వైపుల మొగ్గరము శి

చ॥ శివభతి దండయాత్ర సవిశేషముగా వినుచు బిజాపూరి
ధవుడు వితాకుం జెంది, పరితాపముతోడి పరాభవ క్రుధా
దవదహనంబున మఱిగి, తత్పరిహారము చేసిగాక పో
దవు కసించెంచి, నిండుకొలువై సరదారుల జూచి యిట్లనె ॥ 169

మ॥ "వినుచున్నారుగదా! శివాజీ మనపై విక్రాంతుడై దుర్గముల్
గొనుచున్నాడని; వానియేపు నణంప గొండంత సర్దారు న
ట్లనుప గాలికి దూలిపోయె, నవురౌరా ఖా నుం డట్లెనె! నే
మన నేమున్నది సింగము దునిమెం గాదా నేండు సారంగములీ! ॥ 170

శ్రీ శివభారతము

తే॥ రాచకొలు వొక్కటియ గాదు రాజ్యమెల్లఁ -
జంటిబిడ్డయు - రాణివాసంబుగూడ
ఖాను మరణంబువిని, పరాధీన హృదయ
దీన ముఖముల నివ్వెఱఁ దేలిపోయె! ॥ 171

చ॥ ఇది సమయంబుగాఁ దలంచి యేడ్వెఱఁ బైకొనుచుండె నాతఁ; డి
య్యదనున తీచ్చవోయి మన మట్టిటు చూచినచో, నితోధికా
భ్యుదిత బలంబునఁ బలిసి యుప్పెన మీఱు నతండు; నేటికిఁ
గొడుకని భామినీ ప్రభుతర్కు మన పట్టున సేగి యొప్పునే? ॥ 172

ఉ॥ కావున నెట్టి దుష్కరముఁగాని ఘటించు తలంపుతో నహం
భావము కన్నుగప్పిన శివప్రభు నొంపక తప్ప, దిందుకై
లా వొనగూర్చు నాదగు బలమ్ము ధనమ్ము సమస్తముఁ బ్రతి
జ్ఞా విధి నొడ్డుకొందు; బలశాలులు మీరొక తెంపు సేయుఁడీ! ॥ 173

ఉ॥ పట్టినపట్టు మించి బలవంతముగాఁ దెగి పోరునప్పు వాఁ
డట్టిలు జాఱఁ గూడ, దడియాసల నేమఱఁగూడ; దింతలోఁ
గుట్టిన తేలుగా జుణిగి గోడల కెక్కినఁగూడ, దివ్వటీఁ
బట్టి సడించిగాక విడువఁ జన -దీగతి ముట్టఁగావలె ॥ 174

తే॥ దీని కురవైన వెరపు సంధింపుఁ, డెవరు
ప్రతిన గొందురో లెం” డని పలుక, నంద
తొండొరు మొగంబులఁ గనుచుండి; రంత
ననువున మురారిజగదేవుఁ డనియె నిట్లు ॥ 175

మ॥ “తమ రన్నట్లతఁ డొక్క యెత్తుగడపై దండెత్తుచున్నాఁడు; దు
ర్ధమ సైన్యంబులు పెక్కులున్న; వెచటఁ దైర్యంబు తంత్రంబు వి
క్రమముఁ జూపుచు, నోహటింపని కడంకఁ దూఁకు నవ్వానిపైఁ
దమి నొక్కం డెవఁడైన మార్కొను టనర్థం బంచు భావించెదఁ ॥ 176

తే॥ అంత నెఱిగోడు మనభానుఁ డట్టులవుట,
నంతకంతకు నతఁడు దుర్దాంతుఁడగుట,
నొంటి మొగమున నతని మార్కొంట దగమిఁ
దలంచుచున్నారు మన సరదారులెల్ల ॥

177

ఉ॥ నాలుగుమూలల గవిసి, నల్గురుగా మొనకట్టి, మత్త శుం
దాలములట్లు దాఁకి, కపటంబున బెబ్బులులట్లు దూఁకి, తం
త్రాలకుఁ జొచ్చి, తాఁకు నసిధారలకుఁ దలలిచ్చి, పెచ్చు గ
గ్గోలొనరింపకున్నఁ గుసిగుంపులఱంపుల కాతఁ డొగ్గునే? ॥

178

సీ॥ అనుకూల మిపు డొండు వినుఁడు; ఢిల్లీసేన
లరుదెంచె నతనిపై కనుట వింటి;
మొకట నయ్యని పోరు నొకవైపు కవియింత
మబిసీనియా జింజిరాధిపతినిఁ,
బగఁ గొన్నవాఁడు శావంతు 'వాడీ' నేత,
యతని రేఁపుద మొక్కయండఁ దవుల;
మనము స్వయమ్ముగా మార్కొని బలముతో
దఱుములాడుద మొక్క దండగొనుచు;

తే॥ నందుఁ 'గర్నూల్' సుబేదారుఁడగు 'జోహారు'
సేన కఠినాథుఁగాఁ బంపు సేయునెడలఁ
జుట్టుకొన్న దవాగ్నిలో స్రుక్కి పోవు
హరిణ యూధమై శివబలం బణఁగి పోవు" ॥

179

చ॥ అనుచు మురారి వల్క నిది యో నని రచ్చటి కొల్వవార; లా
తని వెరా విచ్చ మెచ్చి సులతా నల వారలఁ బిల్వఁబంచి, యె
చిన తన నిర్ణయంబును వచించి, జయించినమీఁదఁ గల్గు మే
కృనువునఁ జూపి, కావలయునట్లు ధనంబు బలం బొసంగుచు॥

180

శ్రీ శివభారతము

తా॥ వేటు వేట మార్కొని శివవిభుని గెల్వ
బలియ శావంతు, జింజిరాపతినిఁ గూడ
నంపకము వెట్టి, సిద్ధిజోహారుఁ డనెడు
వీరుఁ గర్నూల్ సుబేదారుఁ బిలువనంపి ॥ 181

మ॥ పదియున్నాలుగు వేల కాల్బలము, చేవల్ మీటు తొరంగికుల్
పదివే, లేనుఁగు లుష్టముల్ శకటముల్ శస్త్రాస్త్రముల్ పెక్కు లే
చి దిటంబౌ నొక సేనఁ గూర్చి, పతిగా సిద్ధిజోహారుఁ బొన
ర్చి, “దుదాధర్ము శివప్రభుఁ గెలిచి వాసిఁ గూర్పు” మంచాడుచు॥ 182

తా॥ అతని బలమును దొంటి కార్యములఁ బొగడి,
తగ ‘సలాబతుఖా’ బిరుదంబు నిచ్చి,
ధూర్తు నబ్జులుఖా పుత్రుఁ డో డొసంగి,
సత్కరింపుచు నందఱ సాగనంపె ॥ 183

ఉ॥ పంతముఁబట్టి ముట్టి, తమ ప్రాంతములఁ బలఁగంబుఁ దోలి, శా
వంతుఁడు జింజిరాఫతియు వైరుల మార్కొని; రా బిజాపురీ
కాంతుని సేనలుఁ జనె నెకాయకి, నబ్జులు ఖా సుతుండు దా
నెంతయు రేఁగి తండ్రి పగ నీఁగుటకై చనె వాని వెంబడి ॥ 184

శ్రీశివాజీ సన్నాహము - పన్నాళాగడమునుండి బయలు ద్రొక్కుట శ్రీ

చ॥ కడు దిట్టమైన మొగ్గరముగట్టి, నవా బిటు మూఁడు చోట్ల ము
ట్టడి యొనరింపఁగా దివురటఁ దనచారులచే నెఱింగి, ధీ
రుఁడు శివరాజు విక్రమహరుండు వివేక యుగంధరుండు నై
పుడిసిటఁ గార్యముఁ బిడుచుపోఁడిమి యోధులఁజూచి యిట్లనె॥ 185

చ॥ “అనుకొనినంతకంటె పరమై భరమై దుర మేఁగుదెంచెబీ దెం
పునఁదన సర్వసార మొకపుక్కిట నూఁదె బిజాపురీంద్రుఁ, డీ
పెనఁకువ బొబ్బరించి జడిపించినఁ బోదు, పరాక్రమించి పం
దిన బలమూఁది పట్టుదలఁ బెంచి తెగించి జయింపఁగావలె” ॥ 186

చ॥ ఇది కడసారి యెత్తుగడ, యిర్వుర కొక్క పరీక్ష; యిందునఁ
గోదుకని లావుమై గెలుపుఁగొంటిమయే నిఁకమీద నెన్నఁడు
బదరి బిజాపురంబు మనవైపునకుఁ దలయెత్తఁ జాల; దీ
కదన మమూల్యమంచు మొనకట్టిన నేల జయంబు తక్కిడు” ॥ 187

ఉ॥ ఉండినయట్టులుండి పగయొత్తుమది మనపైకి నిప్పుడే
దండు గదల్చినాఁ డదనుదప్పనివాఁడపురంగ జేబు; వా
డండుకువచ్చి ప్రాంతముల నాఁగిన నాఁగెడుఁగాక, తొల్తను
ద్దండము నీ బిజాపురపు దండు నడంచుద మొక్క యెత్తున” ॥ 188

సీ॥ అబిసీనియా జింజిరాధిపు నెదిరి గె
ల్వఁగ రఘునాథబల్లాలువంతు, కింక
“వాడీ” నియంత శావంతుఁ బంతమడంచి
తఱుమ బాజీఫసల్కరునివంతు, మో
మోగలుదండు నాపుచుఁ, గొంకణము నెల్లఁ
గావ నబ్బాజిసోన్దేవువంతు,
రాజధానియును దత్ప్రాంత దుర్గములెల్లఁ
బాలింపఁ బింగళేపంతు వంతు,

తే॥ తగినబలఁగమ్ముఁ గొని మీరుతరలుఁ డిపుడ,
యరుల కెడమీక పోరి జయంబు గొనుఁడు;
స్వయముగా నేను దొడరి బిజాపురీశు
సేనల విజృంభణంబు భంజించివైతు” ॥ 189

శ్రీ శివభారతము

మ॥ అని శాసింపుచు నందఱు బనిచి, యుద్ధాయత్త సైన్యంబుఁ దె
మ్మని నేతాజిచమూపతిఁ బనిచి, పన్నాళాగడంబందు వా
ని నిరీక్షించె శివప్రభుంబీ డతని యున్మి బోల్చి బిజాపురీం
ద్రుని సేనాని హఠాత్తుగా సుడిగొనె దుర్గంబు నల్యైపులఁ ॥ 190

ఉ॥ కావలి వెట్టి, నాలుగు మొగంబులఁ దల్పులు ముట్టి, యందు రాఁ
బోవఁగ దారిగట్టి, తగు భోజనవస్తులు బైదీనుండి రాఁ
గా వెలిఁబెట్టి, దుర్గమునఁ గల్గుజనంబులఁ జిక్కు వెట్టి, సే
నావిభుఁ డింక నెట్టులయిన నడికోటఁ బగుల్పునుండినఁ ॥ 191

సీ॥ ఇంతలో సైన్యసమేతుడై నేతాజి
యరుదెంచి యరుల వెన్నంటి తాకె,
బహిరంగముగఁ బోరె, గుహలు గుట్టలు చాటు
గాని పులివోలె గగ్గోలు పఱచె,
సంకులంబుగ దొమ్మిచఱచె దూరమునుండి
పలుశరంబులు ఫిరంగులును గురిసె,
వెఱచినట్లుండి యేమఱచి పైఁబడె, రేల
నిద్దురమబ్బులో నిగిడిదూఁ కె,

తే॥ యవన సేనల కందు ధాన్యములు గడ్డి
నీరము లభింపకుండఁ గంగారుకొలిపె;
నెంత పోరినఁ జెదరిపో కీసువెంచి
యవనసేనాని ముట్టడి నడచిపట్టె ॥ 192

ఉ॥ కోటకు లోపలఁ దిటవుగొల్చి శివప్రభుఁ డన్య లెత్త పో
రాట మడంపఁగా బురుజులందిన సోరణగండ్లనుండియు
మాటికి గ్రాగునూనియలు - మండు పిరంగులుగుండ్లుబాణముల్
పోటున గుప్పి, శత్రుబలముఁ దఱిమెఁ దరిఁ జేరకుండఁగ ॥ 193

తే॥ ఎంతపోరినఁ జెదరక యేపు సూపె
యవనసేనాని; శివభూపుఁ డద నెఱింగి
యాజి భరమౌటఁ దలఁచి, యణ్ణజిదత్తు -
శూరమౌళి భాజీప్రభుఁ జూచి పలికె ॥ 194

సీ॥ # “పిఱువోక పోరుసల్పితి మింతదనుక, నే
తాజియు వెలుపలఁ దఱుముచుండె;
నైన లాభములేదు, యవన సేనాని ము
ట్టడి గట్టిపఱచి కోట గొన నుండె;
మన బలంబులు దూరముననుంట నీయల్ప
సేనతో రిపుల భంజించు టరిది;
యిదిగాక దుర్గమియ్యది మొన్న లోఁబడి
దిటవొనర్పమియు సందియముఁ గూర్పు;

తే॥ మఱియు దుర్గరహస్యముల్ మనల మించి
వారె యెఱుఁగు దురౌట నపాయ; మింత
నిలువు నరయక నే నిందు నిలుచుటయును
దప్పిదమ యయ్యెననుచు లోఁ దడవికొందు ॥ 195

చ॥ కడచినదానికై వగచి కార్యము లే, దొక చిక్కు నేర్పునన్
గడపుట నీతి; దుర్గమిది గైకొనుఁగా కతఁడిప్పు రేపు మా
ర్పడ నిది గెల్వలేమి? పొరపాటు వెలార్పఁగ నేఁడు రాంగణా
గడమును జేరనెంతు; మొనకట్టుచు వీరి జయింత మవ్వల్ ॥ 196

శ్రీ శివభారతము

ఉ॥ చీమయు జాఱకుండఁ బరిశీలన సేయుచునున్న వీరిఁ గ
 న్నామి తొలంగరాదవుట, వారికి లోఁబడి దుర్గమిచ్చున
 ట్లే మెయినైన సంధి వెలయింపుచు నమ్మిక వుట్టఁజేసి, వా
 రేమఱియుండు వేళ నెలయించి తొలంగుట నేఁదికొప్పగున్ ॥ 197

చ॥ మన మిటు తప్పికొన్న, ననుమానముఁ జెందఁగవచ్చు లంచమున్ గొని
 వెడలించెనేమొ యనుకొంగొనిఁ - జమాపతిపై నవాబు; దీ
 నినె జనులాడుకొన్న గమనించు నిజంబని, యిట్లు భేదముల్
 పెనఁచిన శత్రుపక్ష మది వీఁగిచనున్, మన తెంపు పెంపగున్ ॥ 198

సీ॥ \$ అని పల్కి యుదయంబునంద సంధికిఁబోలు
 తెఱఁగెల్ల బోధించి, వెరవు సూపి
 పనిచె నణ్ణజిదత్తు; నతండు వోయి జొ
 హారుతో సంధి మాటాడ, నతఁడు
 “సమ్మతించితి సంధి, స్వయముగా శివరాజు
 రావలెఁ, మాయమర్మములు కూడ”
 వని చెప్పె; శివుఁడు నమ్మినయట్ల నటించి,
 తన జాగరూకతల్ ఘనముసేసి,

తే॥ తగిన సైన్యముతోఁ గోటదిగువ కేఁగి,
 యవనసేనానితో సంధియనువదించి,
 “యొదవెఁ జీకటి యిపుడు, రే పుదయమంద
 కోట యర్పింతు” నని తన కొలువు సేరె ॥ 199

\$ enemy far outnumbered the garrison. He had therefore, to contrive his escape by daring and stratagem. With this view he opened communications with the Sidi. ... First he consented to surrender the fort. ... By this time it was very dark and adjourned the conference for the night to be re- sumed the following morning.

Page 185. N.s. Takakhav

Rawlinson says, it was only an "apparent truce."

చ॥ # కొఱతలు దీతెనంచు, దమకు శివభూపతి లోఁగెనంచు, నే
పలు నితఁ డింకఁబోరఁగలఁడా యని, సంధి ఘటిల్లఁగా బిజ్జా
పురపతి సేన వేడుకలు పొంపిరివో నిసి గొంతవుచ్చి, యా
తురతలు దీఱమై మఱచి, తూఁగె దమస్విని కౌగిలింతలఁ ॥ 200

సీ॥ + నిశ్శబ్దమా యర్థనిశ లేచి శివరాజు
నలువైపుఁ గోటపైఁ గలియఁదిరిగి,
గాఢ నిద్రా ముద్ర గదలికల్లక పం
డిన సేవలున్న వైపునకుఁ జేరి,
కొంత సైన్యంబుతోఁ గోటఁ గాపాడఁగా
నణ్ణజిదత్తున కాజ్ఞ వెట్టి,
బాజీప్రభుం డైదువందల సేనతోఁ
దన్ను వెన్నాడ నుత్తరువు సేసి,

తే॥ త్రాళ్ళు దిగవైచి, సైన్యముల్ దాను గూడ
వాని వెంటన చప్పుడుగానియట్లు
కోట దిగివచ్చి, రాంగణాకోటవైపు
బలము నడిపించె సాహసోల్బులుండు శివుండు ॥ 201

చ॥ ఇది యెటులో యెఱింగె శివుండేఁగినయంతటిలో మెలంకువఁ
గదిసి నవాబుసేన; తమకన్నులఁ బ్రామి శివాజి యేఁగుట
బదరుచు, నెట్టులే నతనిఁ బట్టకపోయిన మాట దక్కదం,
చద నిది యంచు, గొందఱు రయంబున నేఁగిరి శస్త్రపాణులై ॥ 202

The sentinels relaxed their watch and for the first time after a long period of tension gave themselves to mirth and frolic. With the flower of his bravest Movalis, Shivaji slipped down the fort wall and marched through the enemy's sentinel outposts.

Page 185, N S TAKAKHAV

+ About midnight Shivaji and a body of chosen troops ... descended ... by a different path known as Shivaji's Window".

Page 168 KINCAID.

శ్రీ శివభారతము

తే॥ జవన తురగము లెక్కి గజంబు లెక్కి
పరువులిడు వారు - కాల్పడఁ బఱచువారు,
ముందు వెనుకగా గుంపులై సందడించి
చనిరి, సులతాను సైనికుల్ సైన్యపతులు ॥ 203

చ॥ కడు వడిగా శివప్రభుడు గాఢతమంబునఁ గొండత్రోవ నె
క్కుడు దిగు డీచుచుండఁ, దొలికొండపయ్య రవిదోచె, రాంగణా
గడ మింక మూడుకోసు లను గట్టునకు శివుఁ డేగి చూడఁ, గ
న్నడె వెను వైపు దగ్గఱగ బర్వులు వాటుచు వచ్చు సైన్యముల్ ॥ 204

తే॥ అంత శివరాజు సమయజ్ఞుడౌ చు, నింక
నాలసించిన నొక యపాయంబు యనుచుఁ,
జెంతనున్న బాజీప్రభుఁ జేరబిలిచి
యావన సైన్యముఁ జూపి యిట్లనుచుఁ బలికె॥ 205

ఉ॥ “అల్లవిగో! బిజాపురపు యావన సేవలు గుంపుగుంపులై
పెల్లుగ వచ్చుచున్న - వొక పెట్టునఁ బైపడ; నిష్ఠ సైన్యముల్
గుల్లవడంగఁ గొండలును గుట్టలు నెక్కఁగ నేల? వైరులే
తల్లడమంద నియ్యెడన తాకుఁద మొక్కట మోహరింపుచు॥ 206

మ॥ నునుపై నిల్వునఁ బొల్చు పార్శ్వములు రెండుఁ గోటలట్లుండ, మ
ధ్య నెడం బించుకగల్గు లోయ యిది; యీద్వారంబు బంధించి ని
ల్చినచో యావన సేన లేవయిపు జేరంగ రాజాల; వీ
మొనకు డాసినఁ గోసివై తము తలల్ పూబంతులై రాలంగ ॥ 207

మ॥ అన బాజీప్రభుఁ డుత్సహించి యనె, “దేవా! నిక్క- మీలోయదా
పునఁ దీండ్రింపుచు నిల్చి శాత్ర వబలంబు జీల్చుగావచ్చు; నీ
పనికైన న్నియమింపు; డింత చనవుఁ బ్రాపించిసఁ నీడు తీ
ర్చని దేమున్నది? # రాంగణాగడముఁ జేరఁ బొందు నిశ్చింతులై॥ 208

N S. Takakhav and J. IN. Sarkar say that Shivaji reached 'Vishalgad'

చ॥ ఒక శివరాజమౌళి? యిట నుండకపోయిన నేము లేమె? త
త్రు కట మనోబలంబును బరాక్రమ మన్నిట వజ్రవర్మమై
సకలముఁ గావదే? యతఁడు సాఁకిన యోధులు చిచ్చుమేసి క
చ్చెకు మునుదూఁకూర్చు రిపులఁ జీల్చక ప్రేల్చక తీచ్చువోదురే? ॥209

మ॥ భవ దాజ్ఞా పటుముష్టి బంధ నిపత ద్రుహ్యస్త్రమో వజ్రమో
యవు బాజీ చనుదెంచునే యురక? నృత్య స్ఫుత్య జిహ్వ కరా
ళ వలత్థద్గ విదారితారి తను కీలాలాభిషే కోదయ
ద్రవిబింబంబయి, రాంగణాగడముఁ జేరఁ వచ్చు మీ వెంబడి ॥210

తే॥ పావనం బిది 'పాండురపాణి' లోయ,
శూలపాణినై యిచటఁ గాచుకొనియుండి,
వైరిశిరముల సోపాన పంక్తిఁ గూర్చు;
నడువుఁ డింక మహాప్రభా! యడుగులెత్తి " ॥ 211

చ॥ అనుటయు, విస్మయ స్ఫుర దపాంగకుడై మది యారవిప్పు మె
ప్పున శివరాజు వాని శిరముఁ గరముద్రిక నంటి "యోధుఁడా!
వినిచితి వొక్క యద్భుత నివేదిక; తెంపునమించి తేఁకువఁ
దనరిన స్వామిభక్తి సదుదాహరణంబు గడించె నీయెడ ॥ 212

ఉ॥ హైహయరాజ వంశజున కర్హముగా వచియించినాఁడ; వు
త్సాహముతోడి నీనుడి యుదారమ యైన, నొకండవైన ని
న్నాహవమందు శాత్రవుల కగ్గముసేసి తొలంగుటెట్లు, దు
ర్వాహమునుండి తప్పికొనకుండుటయెట్లని యెంతు; నైనను ॥213

ఉ॥ అంచిత వీరవిక్రమ విహార మహాక్రతు దీక్ష నిన్ను నే
మించితి; సర్వసాధన సమీకృత సుస్థిర సుప్రయోగతో
దంచిత సిద్ధివై యవబృథంబున ర; మ్మిపు డేను *గోటఁ బ్రా
పించిన వార్త నీకు వినిపింతుఁ బిరంగియెలుంగు లైదిట ॥ 214

* నేను (శివాజీ) కోటమీదికి జేరగానే గుర్తుకొఱకు ఫిరంగిశబ్దము అయిదు సార్లు

తే॥ # రాంగడాగడ మేను జేరగనె తగిన
సైన్యముల నీకుఁ బంపుదు సాయపడఁగ,
ననువు గలుగుచో రిపుల వేటాడి రమ్మ -
కానిచోఁ గొండలెక్కి నఁ గలిసికొమ్ము" ॥ 215

తే॥ అనుచు నియమించి, యున్న సైన్యముల నిచ్చి
పరిమిత సహాయుడై శివప్రభుడు చనియె;
విచ్చుకత్తుల మిసమిసల్ వెల్లివిరియ
యవనరాజు తురంగ సైన్యములు డాసె ॥ 216

శ్రీ పదునైదు వేల బిజాపూరు సేనతో బాజీప్రభుడు పోరుట శ్రీ

ఉ॥ వేలకువేలుగా యవనవీరులు పైకొని బాకు బల్లెముఁ
వాలును డాలుఁ గేలఁగొని వార్వములఁ బఱపించి, విక్రమా
భీలతరాట్టహాసముల బిట్టుగఁ బైపడి - రథ విభ్రమముఁ
త్మాల ఘనాఘనంబు లనఁగా, నుఱుముల్ మెఱపుల్ సెలంగఁగన్ ॥ 217

ఉ॥ అప్రతిరోధమై యడరు యావన సైన్యము బిట్టదల్చి బా
జీప్రభుఁ డాత్మసేనలకుఁ జే విసరంగ, నుదాయుధాశుగ
క్షి ప్రతర ప్రహారములఁ జిమ్ముచుఁ గ్రమ్ముచు వార లేచి, ఘో
రప్రథనాబ్ధి మంధర ధరాధరమట్లు గలంచి రీసునన్ ॥ 218

చేయనగును. ఆశబ్దములు వినినతోడనే నీవు సైనికులతో గుట్టలచాటునఁ గోటమీదికి
రావలసినది.

పుట 113 "శ్రీ నివాజీ చరిత్రము" కె.వి. లక్ష్మణరావు,

The action at the Rangana Ghat has been compared ... to the
battle of Thermopylae.

RAWLINSON

ఉ॥ అందఱ కన్నిరూపులయి, యంతటఁ దా నగుచుఁ బ్రభుండు మ
ధ్యందిన భానుఁడౌచు నిశితాసి తళత్తళ లీన వైరులఁ
గొందఱికాకుల న్నఱికి, కొందఱి కుత్తుక లుత్తరించి, చే
యందని చోట నీఁటెయలుఁ గవ్వలికిఁ దెగఁగ్రుమ్మె నిమ్ములఁ ॥ 219

శా॥ బాజీ శాతకృపాణ పాతిత శిరః పాదోరు వక్షస్కర్త
వాజుల్ యోధులు చాపకట్టుగ ధరాభాగంబునఁ వ్రాల, న
య్యాజిక్ రక్త నదుల్ కబంధగిరు లేపై నిండె; నవ్వానిలో
బీజాపూర్విభు సైన్యముల్ సుడివడెఁ బెంపేది కంపించుచు ॥ 220

చ॥ అరి కరవాల శూల వివిధాహతులఁ నెఱిగంటు నిండి, మైఁ
బురపురఁబొంగురక్తములఁ బూచినకింశుకమై, ప్రభుండు తెం
పొరయుచు హుంకరించి రిపుయూధము నావులమందు చాడ్చునఁ
దఱుముచు వెంటనంటగ, యధాయధలై చనె శత్రు సైన్యముల్ ॥ 221

చ॥ మొన మొగవిచ్చి శత్రుబలముల్ వెనుదీయ, మరాటవీరు లే
చిన కసి వారివెంటఁబడి చిందఱవందఱలాడి; రింతలోఁ
గనుకని నా బిజాపురపుఁ గాల్బలముల్ చనుదెంచె; నయ్యెడఁ
బెనఁకువ ఘోరమయ్యెఁ బ్రతివీర పరస్పర ఖడ్గఘట్టనఁ ॥ 222

ఉ॥ గుంపులుగుంపులై కదియఁగూడిన యావన సేన లొక్కదాఁ
టింపున దూకుచు, బ్రతిఘటించి కటారుల నొంచుచో, ననా
కంపిత ధైర్యసాఠ మెదుగఁ శివసైనికు లేచి, మేను లా
సింపక ముందుకాలు, వెను సేయకఁ పోరి రఖండ చండిమఁ ॥ 223

చ॥ అడరిన దొమ్మి పోరున సహస్ర ములౌ యవనేంద్రుసేన లు
క్కడరఁ బరాక్రమించి వివిధాయుధముల్ పరఁగించి నొంచు సం
దడిఁబడి, బీరువోక రణతాండవ మాడుచు నల్పమౌటఁ జే
డ్చడి, శివరాజ సేన సగపాలుగఁజేకొనె వీరతల్పము ॥ 224

మ॥ పలుచం బాటుచు తీచ్చవోవు బలము బాదించి, కందోయిచా
అలలో నిప్పులు వాటు మేను గరుపాఱు దూఱి బాజీప్రభుం
డలుక వాలును డాలుఁ బూని పటు వీరావేశ దుర్దాంతుఁడై
కలన గోల్తలవెట్టి బిట్టడరె సాక్షా ద్వీరభద్రుండనన ॥ 225

సీ॥ కొఱవిద్రిప్పినయట్లు మెఱుంగు లేచినయట్లు
కరువాలు మిసమిసల్ గ్రమ్ము కొనఁగ,
మునుమెత్తి రిపు మధ్యమును జీల్చి చొరఁ బాఱి,
నలువైపు సేనల నఱకులాడి,
పెనుగాలి తాటిపండ్లను రాల్చు చందానఁ -
గొడవండ్లఁ బై రులు గోసినట్లు -
చెఱుకుగడల్ నిల్పు నఱికి వైచెడురీతిఁ -
జిగురాకు దూసిపోసిన విధానంఁ,

తీ॥ దలలు మొండెముల్ పాణి పాదములు కండ
లింతలింతలు తునియలై, యిందునందుఁ
బ్రోవులై, రాసులై, రణభూమి మిత్తి
వంటయిల్లనఁ బీనుఁగుపెంట జేసె॥ 226

ఉ॥ అతని వెంటఁ బార్శ్వచరులై చెలరేఁగి తదీయ సైనికుల్
శాత కృపాణ పాళిఁ బెలుచు బరఁగించి తెగించి శాత్రవ
వ్రాతముఁ గూల్చి; రిట్లు బవరంబునఁ జిందఱరేఁగు వారి పె
న్గోతల కోహించి యదుగుల్ మగిడించె న రాతి సైన్యముల్ ॥ 227

తీ॥ మూఁడువందల సేనతో మోహరించి,
దశ సహస్ర పతాకినీ దర్ప మడచి,
కనుమవాఁకిటఁ జొరనిక కాలుగట్టె
సింహవిక్రముఁడైన బాజీప్రభుండు ॥ 228

ఉ॥ అక్కసు దీర్చగా నడరి యబ్బులుఖానుకుమారుఁ డంతలో
నుక్కున సానఁదేటు భటు లొక్క సహస్రము వెంటనందిరా
నక్కడఁ జేరె; వానికి సహాయతఁ జూపిరి సైన్యనాథు; లా
దిక్కున గట్టిమొగ్గరము దీర్చి పయింబడి రంద తొక్కట ॥ 229

ఉ॥ అప్రతిమ ప్రతాపమున నందఱకుఁ దలమీఠి పోరి, బా
జీప్రభుఁడాకటఁ దనివిఁ జెందని సింగమవోలె రేగుచుఁ
స్వప్రతిపక్ష సైన్యము లపారములై చను దేర, ముందు తీ
వ్ర ప్రథనంబు నెంచి పరివారముఁ గాంచి వచించె నీగతి ॥ 230

ఉ॥ “వీరవరేణ్యులార! యరివీర విదారణ దారుణార్థటి
బారముముట్టఁగా నదనువచ్చె; నిదే యెదు రేగుదెంచుచు
నా రరు; లిందు వీరశయనంబునుండియు వాలు దూయుచు
న్నారు స్వకీయు; లింతటి రణం బెదురయ్యును జాగుసేతు రే? ॥ 231

ఉ॥ లెండు, పరాక్రమించి విదలింపుఁడు వైరుల; మృత్యు తాండవో
ద్ధండతఁ జిందులాడి, మిముఁ దాఁకిన వాఁ డెవఁడైన వాని పే
గండలు రాల్పుఁ; డింతబలఁగం బిది గొఱ్ఱెల మందగాదో? మీ
యండన రెండుమార్లు దిటవానక పర్విడి యిప్పుడాఁగునే? ॥ 232

చ॥ గడుసరియై శివప్రభుఁడు కట్టలుకఁ గుఱివెట్టి, రాంగణా
గడముననుండి శాత్రవులఁ గాల్చు ఫిరంగుల గుండ్లు ప్రేలెనో -
పిడుగులు రాలెనో యనఁగ బెబ్బులిదాఁటున దూకి, మూఁకలఁ
బడలువడంగ ముట్టి తెగఁబట్టుఁడు; నే నిదె ముందు దూఁకెదఁ ॥ 233

చ॥ అని కరవాలమెత్తి విలయాంబుధరార్థటి హుంకరించి చెం
గున రిపుసేనపై దుమికె; గ్రోల్పులులట్లు తదీయ సైనికుల్
మునుమున వాని ముందుఁబడి మూఁకఁ గకావిక సల్పి; రిట్లు తా
కిన యిరువాగు రేఁగి కలఁగెఁ బ్రతికూల తరంగ భంగిమ ॥ 234

మ॥ యవనాధీశ్వరు వీరయోధు లభితో వ్యామర్ష దుర్గాంతులై
కవియ గ్రమ్మి, కుఠార తోమర గదా ఖడ్గాదుల గ్రమ్ముచు
శివరాట్సేనల నొక్కని బదుగురై చెండాడి; రయ్యాహవం
బవశీర్షాంగ వమద్వసా రుధిర పూయంబయ్యె నొక్కమ్మడి ॥ 235

చ॥ తఱిమినఁ దాఱిపోక, నిశితప్రదరంబుల నెత్తి యంగముల్
తఱిగిన బీరువోక, దమదాపునఁ దోడిభటాళి నేలపై
నోఱగినఁ దూలిపోక, యుసురొడ్డుచుఁ బోరు నిజానుయాయుల
బురికొనఁజేసి దాసి శివభూప చమూపతి దాకె వైరుల 236

మ॥ కుటిలారాతి చమూ విపాటనవిధా కూలంకషాటోపుండై
పటు బాహాయుగమందు ఖడ్గయుగము బ్రాపించి, బాజీప్రభుం
డటు లంఘించి, తటిల్లతాశతము వోయ వాలు సారించుచు
విట తాటంబుగఁ గూల్చివైచె సమర్థోర్వి శత్రు గాత్రంబుల ॥ 237

సీ॥ ద్వంద్వ యుద్ధప్రాఢీఁ దారసిల్లిన వారి
నెదిరించి కుత్తుకల్ చిదిమి వైచి,
యనువుమైఁ బొంచి పైకొని చుట్టుకొను వారి
విదిలించి కాలేతు లొదుఁగనఱికి,
గుంపుగా నడరి దూకుచుఁ బోరువారిఁ బె
ల్చునఁ జాపకట్టుగాఁ జదియమోఁది,
వెఱచినట్లుండి వెన్నోరయు మూకలవెంట
నుఱికి తూలించి యుజ్జూతలూచి,

తీ॥ రాహుదంష్ట్రా కరాళ శాత్రవకృపాణ
పంజరముఁ బాయఁదట్టి యవ్వలకు నెగసి,
మొగులుఁబాయు దినేశ్వరుపగిది నధిక
దీప్ర కిరణుండై తఱిమె బాజీప్రభుండు ॥ 238

చ॥ పలుచని కూనయెండ తన పైఁబడు తేపటి ప్రొద్దునుండి ని
ప్పులుగురియించు వేఁడి కరముల్ మెయిగంటులు సూఁడుదాఁకఁగా
ల్నిలుపక పోరి, బిట్టలము నీరసతఁ నిజరాజభక్తి మై
కొలిపి, యవార్య ధైర్యమునఁ గోల్పోనుచుఁ బ్రభుఁదాఁగెవైరులఁ॥ 239

ఉ॥ అంతకునంత కేచి దిటమై తనుఁదాఁకు రాతిసేనఁ గా
లాంతికుఁడై యదల్చి, మెయినంతట జల్లెడవోని గాయపుం
గ్రంతలఁ బొంగి నెత్తురులు గాఱఁ, గొలందికి మీఠి యూరుపుల్
వంతులు వాఱఁ, కెవఁచెడి వ్రాలుచు-సోలుచు-విక్రమింపుచు॥ 240

చ॥ పయిఁబడు నాజ్యధారలకుఁ బాల్పడుచుఁ బొగరాఁజి, యంతలో
నెయిది ఛటచ్చట ధ్వనుల నేచి ధగద్ధగమండు పావకుం
డయి ప్రభుఁ డప్పు తన్నొడువ నాఁగుచు లోఁగుచునున్న విద్విష
చ్చయము నదల్చి ధిక్కరణసల్పుచు రోషమువోసి యిట్లనె॥ 241

తే॥ “రండు, రండోయి! యవన శూరవరులార!
చెదరి చూచెద రేమి? బాజీప్రభుండు
చిక్కినాఁడుగదోయి మీ చేతులందు?
దెంపు జూపించి యిపుడు బంధింపరాదె? ॥ 242

తే॥ ఔను, మీ పెద్ద సేనాని యండలేఁడు -
తలకు బరువైనపని మీకు వలదు లెండు!
కోరమీసంబు మునివేళ్ళిఁ గొసరిదువ్వు
నీ యెడమ చేతినైనఁ దీయింపరాదె? ॥ 243

తే॥ చెవులపోతుల వేఁటగాఁ గవిసినారో?
వచ్చినది పెద్దపులి, మిమ్ము వ్రచ్చి వైచు;
శివవిభుని సైన్యపతులలోఁ జిన్న వానిఁ,
జెనకఁజాలరో? యిది యెంత సిగ్గుచేటు: ॥ 244

శ్రీ శివభారతము

తే॥ రండు, రండోయి! యవన శూరవరులార!
కనుమఁద్రొక్కుడు మీకాలు గట్టివైతు”
ననుచుఁ దెగనాడి, రౌద్ర రసానుభూతి
నెనసి దూఁకుచుఁ, దనవారిఁ గనుచుఁ బలికె॥ 245

తే॥ “వెడలిరండు మహారాష్ట్ర వీరులార!
తఱిగిపోయుఁడు రిపులమస్తముల గములు!
మనకు రణరంగములు పెండ్లిమంటపములు -
వీరలక్ష్మితో జయలక్ష్మి వియ్యమాడు!॥ 246

తే॥ పడిన మనవారి యీ కళేబరము - లొకటి
యొకటి నిచ్చెన మెట్లుగా నూఁది ప్రభువు
నడుచుచున్నాఁడు రాంగణాగడము నెక్కఁ,
జివరి సోపానమైన మీ రవుట తగదో? ॥ 247

తే॥ ఖడ్గ ధారల మునిఁగి రక్తనదు లీఁది,
నవ్వుమోముల నరుగుచున్నారు వీరు;
లదిగో! మందారకుసుమ మాల్యములతావి
మలయుచున్నది సూర్యమండలముఁ దెఱచి ॥ 248

తే॥ వెడలిరండు మహారాష్ట్ర వీరులార!
చేతఁ గరవాలుఁబట్టి బాజీప్రభుండు
ముందుగా దూఁకుచున్నాఁడు - మునుము వెట్టి
నలుకుచున్నాఁడు రిపు కంఠనాళ తతులు॥ 249

తే॥ ఇదిగో! యొక్కటి - రెండు - మూఁ డెగిరిపోయె
నరులకంఠము; లింక నై దాటు గడవ
శివమహారాజు కోటలోఁజేరు వార్లు
వచ్చుఁ; దడవులే, దరిసేన వ్రచ్చుఁడిపుడ!॥ 250

తే॥ స్వామి భక్తి లో నిలువెల్ల జలకమాడి
దైర్యసారము నమలి, యుద్ధమునఁ దిరుగు
వీరుఁ డలయునే? బహుళాజ్యధార నెసఁగు
ననలుఁడై జ్వాల లంతంత కార్చుఁగాక! ॥

251

ఉ॥ దారులుగట్టి యీ కనుమదాపునఁ బోరుఁడు; నేఁటి కీ ముఖ
ద్వారము గర్వధూర్వహ విపక్ష వరూధిని పాలికిఁ యమ
ద్వారము - వీరయోధజన వల్లభ కీర్తి రమా సమాగమ
ద్వారము; స్వామిభక్తి పణబంధమునఁ జొరఁబారుఁ డిందునఁ"॥252

చ॥ అని యెలుఁగెత్తి యార్చి, రభసాహవ దోహలుఁడై ప్రభుండు జా
తీన యడు గూఁదికొంచుఁ, జెమరింపులచేఁ జెయిజాటు వాలు బ
ల్మిని జళిపించుకొంచు, సుతిమించిన సొమ్ముకు సోలి తెంపుపెం
పున మెయికొంచు, శత్రుబలముఁ దఱిమి దరిఁ జేరకుండఁగఁ"॥253

ఉ॥ ఆఱని రక్త ధార యరుణారుణమై మెయి జాలువాఱఁ, గో
పారుణమైన మోము నెఱయఁ గచబంధము వీడఁబాఱ, ర
క్తారుణ ఖడ్గజిహ్వ చెరలాడఁగ నార్చుచు, హుంకరింపులుఁ
జాఱల బెబ్బులిఁ దెగడి శాత్రవులఁ నుఱుమాడె నేపునఁ" ॥ 254

తే॥ గళిత శోణిత దుర్నిరీక్ష ప్రకారుఁ
డగుచు బాజీప్రభుండు పెందగ వగర్చి
సోలి తరుముచున్నను, వానిజోలిఁ బోవఁ
దెగువఁజూపర యొకరైన దిటవుమాలి॥

255

శ్రీ బాజీ ప్రభు మరణము - శివాజీ సానుభూతి శ్రీ

ఉ॥ ఆఱుగనున్న విక్రమ రసాంచితమౌ నొక పెద్ద వెల్గు దు
ర్వార శిఖాసహస్రములఁ బైకొని మండుచునుండ, నింతలో
వారక రాంగణాగడము వైపుననుండి పిరంగిమ్రోత లే
సారె - శ్రవోద్వయంబు నులియ బడు సవ్వడిఁ బంచవారముల్॥ 256

ఉ॥ ఆ నినదంబు కర్ణయుగళామృతమై చనుదేర, స్వామి సం
ధాన కృతార్థతఁ దనిసి ధన్యత ముట్టి, దురంత వేదనా
దూనతఁ గంఠనాళములఁ దొఱిలు ప్రాణము లాఁపలేక, ని
ధ్యానపరాత్ముడై ప్రభుఁడు తత్పరివారముఁ జూచి యిట్లనె॥ 257

తే॥ “మన ప్రభుఁడు - భారతీయ ధర్మ ప్రభుండు -
శ్రీ శివప్రభుఁ డదె కోటఁ జేరినాఁడు!
ధన్య మీ పోరు, మీరెల్ల ధన్యతరులు,
తనువుఁ దొఱుగిన వీరెల్ల ధన్యతములు! ॥ 258

ఉ॥ చాలు, నరాతిమస్తములచాలునఁ బువ్వుల బంతులాడు నీ
యాలము; కోటఁ జేరె నిరపాయగతిఁ మననాథుఁ, డింతయే
చాలు; రయంబునఁ దొడరి శత్రులకుఁ దరిగాని త్రోవలఁ
జీలిచి రాంగణాగడముఁ జేరి, భజింపుఁడు శ్రీ శివప్రభు॥ 259

చ॥ ప్రతిస యొనర్చినట్లు లె శివప్రభు నెమ్మదిఁ గోటఁ జేర్చి నా
బ్రతుకు కృతార్థమయ్యె; ననిఁ బారిన యొక్కొక రక్త బిందువు
క్షీతిఁ జరితార్థమయ్యె; గడ చేసిన మేను భరింపఁజాల; మీ
జత నెడఁబాయంగా నెలవొసంగుండు, తెల్పుఁడు స్వామి క్రిందుల్॥ 260

సీ॥ # 'తమయాజ్ఞ పుష్పదామమువోలెఁ దలఁదాల్చి
యరుల భంజించి వేటాడె' ననుచు,
'కడదాఁక రిపుల నొక్కండైనఁ గనుమలో
నడుగేయ నెడమీయఁడయ్యె' ననుచు,
'వ్రణితాంగకంబుల వచ్చి, మీ కీ వార్త
యర్పింపఁగా నోఁచఁడయ్యె' ననుచు,
'తమ సేవ సేయు భాగ్యములేమిదపు, నే
కొదలేక తుదిఁ గన్నుగూర్చె' ననుచు,

తే॥ 'స్వామి సేవా కృతార్థ మీ చంద్రహాస
మపయశః కశ్యపము గానిదయ్యె' ననుచు,
'పూలదండలోఁ దిరుగు పిపీలికయును
శివునిపద మంట ననుచు హర్షించె, ననుచు!" ॥ 261

చ॥ అనియెడు పల్కు లొండొకఁడు నంతకు వంత కణంగుచున్నయె
ల్లన డిగజాఱ, నీరసతఁ గూఱు కరంబున వాలు జాఱు, దే
లిన కనుదోయి తెప్పకబళింతల మూఁతలు వాఱ, నిట్టని
ల్చిన నిలువైన మేన వివశీ కృతుఁడై యొఱుగె9 బ్రభుం డిల9 ॥ 262

తే॥ అప్రతీప ప్రతాప మార్తాండమూర్తి
యస్తమించు నకాల సంధ్యాగమమున
నుభయ సేనల వేఁడి నిట్టుర్బుగముల
వాడు మోముల నులివెచ్చుఁ బడియె బ్రకృతి ॥ 263

Baji Prabhu expired with a sigh of satisfaction at having
accomplished his task. Rawlinson.

శ్రీ శివభారతము

చ॥ అలమెదు మబ్బులో మెఱుంగులానంగ నేర్పు శివాజి సైనికుల్
మెలకువ ముట్టుచు, గడియమించినఁ క్రీడగునంచు, వైరు లొ
త్తిలిగొని పూజ్యమౌ ప్రభునిదేహము ముట్టి కలంపఁగూడ ద
తలఁపునఁ దచ్చవంబుఁ గొని తత్పరులై చని రద్రులెక్కుచు ॥ 264

ఉ॥ చారులచే శివప్రభుఁడు సంగతియెల్ల నెఱుంగుచు, బహి
ర్వారము చెంతనున్న సరదారు న చేతిన మూర్తిఁ జూచి, త
ద్వీర విహారముల్ విని తదీయనివేదిక చిత్తగించి, నిం
డారు సహానుభూతి యెనయ్య తన డెందము విప్పి నీగతి ॥ 265

తే॥ “ఎంతలో నెంతలయిపోయె! నిపుడగాదె
సెలవుఁగొంటివి - మరల దర్శింపలేని
సెలవు! బాజీప్రభూ! కనుల్ సెదర మెఱిసి,
మెఱుంగులో తెప్పమఱుంగులో సురిఁగిపోతె! ॥ 266

తే॥ ప్రాణములు మ్రింగు మృత్యు వక్త్రమున కెదిరి
నన్నుఁ దొలఁగింప బలియిచ్చినాఁడ వుసురు;
లట్టినినుఁ జేతులావఁ బోఁగొట్టికొంటి!
నెందు వెదకుదు - వెల్లువ లేచి చనఁగ! ॥ 267

తే॥ అరులఁ దఱుము నీ వీర విహారములను
సాహసము స్వామిభక్తి నిశ్చలత నెంచి,
నీ నివేదిక స్మరియించి నిల్వ కరఁగు
మనసులో స్వప్న దృశ్య సంభ్రమమ మిగిలె! ॥ 268

తే॥ లేని చోనీవు శివరాజు లేని నేఁడు
నీవు లేనట్లే శివరాజు నిలుపు విశ్వ
వీరుఁడా! చీమగా నైన వెలసినట్లు
తనిసితో! యెంత నిష్కామ ధన్యతపము! ॥ 269

తే॥ ధన్యమూర్తి! బాజీ ప్రభూ! ధన్యకీర్తి!
నిలిచికొంటి ననర్థ జీవితముఁ బోసి
నన్నమాత్రము గాదు - హైందవజగంబు
నర్క- మండల మధ్య సింహాసనంబు! ॥ 270

తే॥ హైందవోదయ నాటకాభ్యంతరమున
రంగ మొకఁ డెక్కితివి, తెరవ్రాలె నపుడె!
భరతవాక్యము నీనోటఁ బలుకనైన
నెంతబాగుండు! నాభాగ్య మేది మాకు! ॥ 271

తే॥ స్వామిభక్తితో శౌర్యాగ్ని సంస్కరించి,
రణ మహాయజ్ఞ వేది స్వార్థమును వ్రేల్చి,
యవబృథమ్మున నమృతోపహార మంది,
వెలుఁగుచున్నాడ వో ధర్మవీర మూర్తి! ॥ 272

తే॥ అదిగో! తావకాత్మజ్యోతి యంబరమున
వెలుగుచున్న; దీ దీప్తిమండలమునుండి
యెన్ని కిరణముల్ హైందవం బెనయఁగలవో!
యంతయును నీ వొనర్చు నేకాంతతపము! ॥ 273

తే॥ పచ్చి నెత్తురు కాల్యలఁ బాఱగట్టి
సంగరక్షోణీ శౌర్యబీజములఁ జల్లి
స్వామిభక్తి పండించి విశ్వమునఁ బంచు
త్యాగధన! శాశ్వతామృతస్థాయి వగుము!" ॥ 274

చ॥ అనుచు సహానుభూతి హృదయంబునఁ గన్నుల నూరనాడి, త
త్తనువున కగ్ని సంస్కృతి విధానము దీర్చఁగఁబంచె; నింతలో
వెనుకొని శత్రు సైన్యములు వే చనుదెంచెడు వార్త వచ్చిన
ఘనతర యుద్ధసన్న హన కర్మశుదై శివుఁ డేగె గోటకు ॥ 275

శ్రీ శివభారతము

ఉ॥ తీఱని యీసునన్ బయలుదేఱిన యావనసేన లాహవో
దారత రాంగణాగడముఁ దన్నుచు నల్లెన ముట్టడించె; యు
ద్ధారభద్ర పదీయసము లయ్యిరు వైపున సేన లుక్కునన్
బోరెఁ బరస్పరంబు జయముఁ గొను తెంపున అంపులాడుచున్॥ 276

తే॥ + గ్రీష్మ మార్తాండ కనకన త్కిరణపూర
మీఁది, నెత్తురుఁ గండల నేఱి పోరు
వారిఁ గన లేనిదయ్యెనో ప్రకృతి యనఁగ
వానకారు కార్మబ్బు లభ్రమునఁ గప్పె॥ 277

చ॥ పెక పెక దార్భరీ గగనవీధిఁ బగిల్చి, తళతళ త్తడి
ద్వలనము లార్చి, నీలి తెఱ వైచి, వడిఁ జెరలాడు గాలి త్రో
పుల విడఁబాఱి, కార్మిగులు ముమ్మరమై వడగండ్ల వానలన్
దళకొని, కుండపోఁతలపు ధారలతో జడివట్టె నెల్లెడన్॥ 278

ఉ॥ ఊటలువాఱ నెత్తములనుండియుఁ బేటలనుండియుఁ రయో
ద్ధాటితమైన వర్షకణికల్ గుములై, చఱులందు లోయలన్
దూఁటుచుఁ గాల్వ లేఱులయి, తోరములౌ నలలెత్తి, రాంగణా
కోటను జుట్టి పాఱె, నలుఁగుల్ దెగి పర్విడు చెర్వులోయన్॥ 279

చ॥ విడువని వానలై పఱచు వెల్లువలన్ బడుచు గుడారముల్
గొడుగులువోలెఁ దేలిచనఁ, గూడునుగుడ్డయు నిల్వనీడయు
జెడి విసువెత్తి యావనుల సేనలు ముట్టడినాఁపి, రాంగణా
గడమును వీడిపోయె వడిగాఁ దమనాయకుఁ డున్న చోటికిన్॥ 280

+ అప్పుడు వర్షాకాలమైనందునఁ దురుష్కులు కొండక్రింద నుండలేక తిరిగి వస్తూ

చ॥ జరిగినదంతయు విని బిజాపురనాయకుం - డిట్లు చేతికి
దొరికి శివప్రభుండు తఱితో గనుబ్రాముచు బోకకు మనం
బెరియంగ, జేయుసన్నహనమెల్ల నిరర్థకమౌటగాక చే
కురె నవమాన మంచు, మదింగోపము తాపము పెద్ద సేయుచు॥281

ఉ॥ * “లంచముగొంచు గోటబయల్ బడంగా శివరాజు బంపె నీ
వంచకు” డంచు సైన్యపతిపై ననుమానము బెంచి, వారు వా
రెంచక పల్కు పల్కుల నిదే నిజమంచు దలంచి వాని క
ర్పించిన సైన్యనాథపదవి దొలగించి, స్వయమ్ముగా జనెన్ ॥ 282

తే॥ * సైన్యనాయకుడౌచు బిజాపురీంద్రుం డిట్లు
దురక సడిమోపి యవమానపఱచె నంచు
నాలము జేయమాని, కర్నూలు జేర
దిరిగి చనియె సేనాని సిద్ధిజోహారు ॥ 283

శా॥ క్షేత్రాభీల చలచ్చుమూ సహితుడై బిజాపురీ నాయకుం
'దాలీయాదిలుషా' శివప్రభుని సైన్యవ్యూహము దోలి, 'ప
న్వాళా' దుర్గము బట్టి, పావనగడం బార్జించి, సహ్యాంతిక
స్థూలోత్తాల విశాల దుర్గతతి గొంచు మించె దుర్వారుం డై ॥ 284

దుర్గమున బోయిరి. ... * శిజాజి యొద్దనుండి లంచము పుచ్చుకొని సైన్యాధిపతి
యైన సిద్ధి జోహారుడే పోనిచ్చెనని యాతనికి సంశయము కలిగెను. ... ఇట్లు నవాబు
తన నవమానించినందున సిద్ధి జోహారుడు కోపగించి తన జాగీరు అయిన కర్నూలుకు
వెడలి పోయెను.

శ్రీ శివభారతము

సీ॥ ఇది ఇటులుండ, నయ్యెడ శివరాజు యా
 వనులు దుర్గమువీడి చనిన వెనుక,
 బాజీప్రభు కుమారు బాలాజిఁ దనతండ్రి
 యుద్యోగమందు నియుక్తుఁ జేసి,
 తక్కిన సుతులకుఁ దగువృత్తిఁ గల్పించి,
 యా కుటుంబము నెల్ల నాదరించి,
 యవనులతోడఁ బన్తాళా గడంబునఁ
 బెనుఁగు నేతాజీనిఁ బిలువనంపి,

తీ॥ సైన్యములఁ గూర్చికొనుచు 'రాజాపురమ్ము'
 పై దండెత్తి దాని లోఁబఱచుకొనుచు,
 నచటి యాంగ్లేయవర్తకు లహిత పక్ష -
 మునకుఁ చెందినవారుగా వినుచుఁ గినిసె॥ 285

ఉ॥ # “యావన సైన్యనాయకున కప్పటిపోరున మందు గుండ్లు నా
 నావిధ సాహ్యముఁ జలిపినా” రని వారలఁబట్టి శైల కా
 రావసధంబునం దునిచి, యత్యధికంబు లమూల్యముల్ తదు
 చ్చావచ సర్వసంపదలు చయ్యనఁ గైకొనె నిల్వదోఁపుగ॥ 286

ఉ॥ అంతటఁ బోక తత్పురము నందునఁ దన్నెదిరించుచున్న శ్రీ
 మంతులఁబట్టి, వారి పెనుమందసమల్ దెఱపించి తద్గుహ
 భ్యంతరభూమిఁ ద్రవ్వి, వివిదార్థములు బహుళోరువస్తు ల
 త్యంతము నుష్ట దంతి శకటాదులపై నడిపించెఁ గోటకు॥ 287

The company incurred heavy losses during this invasion. Four British merchants, including the agent Henry Revington were taken prisoners ... on the allegation of having helped Sidi Johar with ammunition.

Chapter Xlii, N. S. Takakhav.

ఉ॥ ధీరత ముట్టి సహృదట దేశములెల్ల జయించి మించి, శృంగా
గారపురీశు డోలెఁ బెనుకానల; కీ సమయంబునందె వి
స్తారబలంబుతోడ సులతాను స్వయమ్ముగ వచ్చి ప్రాంతముల్
వారక ముట్టి దుర్గములఁ బట్టుచునున్న యుదంతము విన్పె॥ 288

మ॥ అటు మోగల్ బలగంబు లుత్తరమునం దవ్యాహతస్ఫూర్తి వ
చ్చుటయు వించు, శివుండు రెండుబలముల్ చూఱాడఁగానెంచి, యు
ద్భట సైన్యంబులతోడ నావయిపు నేతాజీనిఁ బుత్తెంచి, తా
నిటు సుల్తాను జయింపఁగా స్వయముగా నేగెఁ బలోపేతుడై॥ 289

తే॥ ఘోరసంగ్రామమున బిజాపూరువిభుడు
శ్రీశివప్రభుఁడును దారసిల్లనుండ,
నింతలో వార్త లొకకొన్ని యేఁగుదెంచె
గన్నడమునుండి సులతానుగారి కిట్లు॥ 290

సీ॥ “ఇచటి దుర్గాధీశు లెల్లసామంతులు
నెదిరించి, రల్లరుల్ హెచ్చె నిచట,
స్వయముగాఁ దా మిందుఁ జనుదేరవలయు, లే
దైన నరాజకం బొ” నటంచు;
నిదివిని సులతానుఁ డిందుండలే కందు
బోలేక యోజనా ముగ్గుడయ్యె;
నింతలో శావంతు “దే జయింతు శివాజి,
నింత సాయంబిచ్చి యేఁగు” డనియె;

తే॥ నదియ తగునని కొంత సైన్యమును సైన్య
పతులలోన బాజీ ఘోరపటని ధీరు
దైన బహిలోలుఖాను సాయముగ నిచ్చి,
తరలె సులతాను కర్ణాట దండయాత్ర॥ 291

చ॥ ఘనుఁడు బిజాపురీశ్వరుఁడు కన్నడసీమకుఁ పోయినంత, నా
తనిసరదార్లు - ఘోరపటతాంత్రికుఁడు బహిలోలుఖానుఁడు
క్కున జను దెంచి; రం' దొకఁడు ఘోరపటుండు బలంబు గూర్చుగా
నని పయనించె నుత్పకితుడై, నిజ పత్తనమౌ ముధోకుకు॥ 292

శ్రీ బాజీ ఘోరపటుని శివాజీ వధించుట శ్రీ

శా॥ # షాజీ యింత యెఱింగి పుత్రున కిటుల్ జా బంపె "నిన్నొంపగా
'బాజీ ఘోరపడే' ముధోకు పురముఁ బ్రాపించి యున్నాడు; దు
ర్బిజుం డాతఁ డొనర్చు తత్పరిభవాభీలవ్యథల్ నేటికి
లో జిచై సెగలార్చుచున్న, విని యెట్లు సైపరావయ్యెడు॥ 293

తే॥ అన్యసేవా నిబద్ధుడవైన నాకుఁ
దీర్పరాని దీహృదయాగ్ని యార్పరాని:
దాతృజుడవై ననీవె చల్లార్పు" మనుచు;
నుత్తరము నంది శివవిభుం డుక్కుమిగిలి ॥ 294

చ॥ జనన పరాభవజ్వలన జర్ప రితాంతరుడైన జామద
గ్న్యునివలె మండి, వైరియగు ఘోరపటుండు ముధోకు పత్తనం
బున బలగంబుగూర్చుకొను పోడిమినుంట యెఱింగి, సైన్యము
గొని శివరాజు వోయె - మిడికోటలఁ బైపడు సింగమోయన॥ 295

You will not fail to be courteous always to Bajji Ghorpade for you know the great obligations under which he has laid me." "Bajji Ghorpade has gone ahead to Mudhol with his men " He (Shivaji) grasped the real meaning of the sentence.

మ॥ అమితాబోపముతో మధోక్పరము డాయ్ బోయి, బాజీ నివా
సము నల్వైపుల వీరయోధ నిలిడచ్చన్నంబుగా ముట్టి, మ
ర్దముండై నిల్చె శివాజి; ఘోరపటుండొద్దై పాయనాంతః కృత
ద్యమ దుర్యోధనుడ డయ్యె; నంత శివుడ దుద్య ధీమగర్జారృటి॥ 296

శా॥ “ఓయీ! ద్రోహపరాయణా! కుటిల మాయోపాయ దుర్జీవ మీ
యాయు శేషము నేలపెంచెదవు? దాయల్ ద్వారముఁ ద్రొక్కి ‘ర
మ్మి యుద్ధమ్మున’ కన్న, వీరవరుడ డిస్సీ! తల్పు బంధించునే?
నాయండొ బడి యెందుఁబోదువు, కృతఘ్నా! మిత్తికన్మాయుఁచు॥ 297

ఉ॥ * ‘ఘోరపడే’ కులోద్భవులకుఁ మసిఁ బూసెడు పందవై, గృహ
ద్వారము మూసితే? యెఱుఁగవా తొలి నీకులవృద్ధుఁ డేపునఁ
బోరుచు, ద్రాడుగట్టి యుడుముఁ విడి కోటకుఁ బ్రాకి గెల్పుచు
‘ఘోరపడే’ ప్రతిష్ఠ గయికొంట? తదన్వయుఁ డిట్లా నర్చునే? ॥ 298

ఉ॥ జేనెఁడు పొట్టకై - పరులసేవ గడించెడు కూటికై - పరా
ధీనుడవై, స్వజాతి మత దేశ మహత్త్వము మంటఁగల్పియు
మానక, మాపయి దురభిమానముతోఁ దలమీటి వచ్చినా
వో? నెఱబంట వై నిలుపు, మొక్క తృటి నినుఁజక్క బెట్టెదొ ॥ 299

ఉ॥ విందుకు బిల్చి యొంటితఱివేచి మహామహు షాహజీన్పు
బందిగొనఁ దెగించు కులపాంసన! పందెము వైచి తత్ఫలం
బందఁగఁ జేతు - నీబలఁగమంతయుఁ దోడుగ లేచిరమ్ము; నాఁ
డందని విందుకై సమయమారసి వచ్చితిఁ దత్కు మారుండొ ॥ 300

* "The Ghorepurays were originally named Bhonslay and their ancestor acquired the present surname ... during the Bhamini dynasty from having been the first to scale a fort in the Concan ... by fastening a cord round the body of a ghorepur or guana "

ఉ॥ అన్న కపాయము జలుపు నబ్బలు ఖాను కసాయిగుండియల్
గొన్నకటారు తండ్రి జెఱంగొన్న నిను బలిగోరి కేలఁ బై
కొన్నది; మిత్తియు నిరయకుండక నాటము దీసి మ్రొంగగా
నున్నది నోరువిచ్చి; శివుడూరక నిన్నిక జూఱనిచ్చునే? ॥ 301

తా॥ పండి కోతలకెదిగె నీ పాపఫలము;
చావు తప్పదు నీ వెట్లుచనఁగనున్న;
బ్రతుకుతుదినైన నొక మహారాష్ట్ర వీరుఁ
డనఁగ మెలఁగుము; తెరఁబాసి మొనకు రమ్ము ॥ 302

తా॥ గడు వొసంగితి నీ కొక్క గడియ కాల;
మింతలోఁ దెంపుగొంట యెంతేని లెస్స;
కానిచో దొమ్మిదూఁకి, నీగర్భగృహము
దెఱచి వేటాడి మృత్యుమందిరము జేర్తు ॥ 303

చ॥ అనుటయు, వ్రేటుగొన్న పులియై భుజగేంద్రుఁడునై కృపాణిక్
గొని, ఘనరోష విహ్వలుఁడు ఘోరపటుండు కవాటభేదనం
బున శివరాజుపై దుమి కెఁ; బొంచిన తద్భటులెల్లఁ జెల్లు పై
కొని; రుభయానుయోధులకు ఘూర్ణిత సంగరమయ్యె నయ్యెడ ॥ 304

మ॥ తత హంకారముతోఁ గటారుగొనుచు దానాజి లంఘించి, యు
ద్ధతుఁడై ఘోరపడే నెదుర్కొని నిశాత స్ఫీత కాక్షేయ వి
క్షతగాత్రుం బొనరించె; నాతండును ఖడ్గ క్షేపణాటోప సం
గతిఁ దానాజికటారు కేడెముల వ్రక్కల్ సేసె నొక్కుమ్మడి ॥ 305

ఉ॥ అంతట గండు రేఁగి సెగలార్చుచు దానజితుండు గాటపుం
గుంతమునెత్తి మిత్తి వలె ఘోరపటుఁ బొలియింప దూకె; దు
ర్ధాంతుని వానిఁ జూచి శివరాజునె “శూరుఁడ! నిల్వమింక; నా
వంతుకు వచ్చువానిఁ దెగవైచెద, నియ్యది వీరధర్మమే? ॥ 306

ఉ॥ పాపము! నాదుతండ్రిఁ జెఱవట్టుచు ఘోరతపం బొనర్చి, మ
త్కోపవిధూత ఖడ్గమునకుఁ దలయొడ్డఁగా నెంచినాడు - రం
భా పరిరంభణార్థ మిటు బైసి తొలంగెనో! వీనికోర్కి దు
ప్రప్రపమునాక తీర్చెద, మఱల్పని నీయడు గట్ల నిల్పుమీ॥ 307

మ॥ అని తీండ్రింపుచుఁ దండ్రి యుత్తరము సద్యస్సీత కోపాగ్ని కిం
ధనమై రేఁపఁగ వాలుదూసి పగతుఁ దట్టించె; నా యిర్వూరుఁ
ఘనకోపారుణరేఖ మోమున వెలుంగఁ దార హుంకార ని
స్వనముల్ మీఱ నియుద్ధకౌశలము దోఁపఁ బోరి రత్యుగ్రులై ॥ 308

ఉ॥ సామున సాన దేఱి, జవసత్త్వములఁ దిటవారి, ఖడ్గసం
గ్రామములందుఁ బేర్వడిన గండరగండఁడు శ్రీ శివప్రభుం
డామువ శత్రు వేయు వివిధాయుధముల్ కరలాఘవ క్రమో
ద్ధామత వమ్ముసేసి బెడిదంబుగఁ బైకొని నొవ్వనేయుచు ॥ 309

ఉ॥ పొంచి పరాక్రమించి, యొడుపుం బెడుపుం బొడుపుం జెలంగఁదూ
లించి, యొకంటఁజూపి యవలీల మఱొక్కటఁ గ్రుమ్మివైచి యా
కుంచిత సత్త్వం దై సొలయు ఘోరపట్టు - బులి జింకఁబోలె నా
డించి, తదీయ బాహువు వడిఁ నఱకె శివుడక్క సింపు చు ॥ 310

ఉ॥ విశ్రుత విక్రమక్రముండు వీరివరుం డతఁ డొంటిచేతి భూ
రిశ్రవుండుయ్య డయ్య కెదిరింపుచు, దాపలికేలివాలుతో
నశ్రమధాటిఁ వై పడె; దురాగ్రహుడై శివరాజు శాతఖ
డ్గా శ్రీఁ దదీయమస్తకము నంబరవీధికిఁ జిమ్మె నార్చుచు ॥ 311

ఉ॥ చుట్టును ముట్టి రాబలియు చుట్టములు జెలు లంగరక్షకుల్
బిట్టుగ; హుంకరించి శివవీర చమూపతు లేచి వారి ని
ట్టట్ట తొలంగనీక నులియఁ గలియఁ బడఁ జావమోఁది; రా
పట్టున నిల్చె శాత్రవ కబంధశతంబులు పర్వఁ జాలమి ॥ 312

చ॥ అని బయలయ్యె, నయ్యె విజయం; బటుపై నొగి వానిజాగిరుల్
ధనములనెల్లఁ గైకొనుచుఁ దండ్రి యభీష్టముఁ బూర్తి చేసి, చే
సినపని తండ్రి కిఁ మనవిసేయఁగ నప్పుడ యాత్మభృత్యులఁ
బనుపుచు, శ్రీశివపథుఁడు వచ్చె విశాలగడంబుఁ జేరఁగఁ ॥ 313

శ్రీ వాడీ జింజిరా విజయము - సముద్రాధిపత్యము శ్రీ

స॥ బలవంతుఁడౌ ఘోరపటుఁడిట్లు తెగిపోవు
టను విని సులతాను వనుటఁ గూరి,
ఘనుఁడు 'కావస్థాను' డనువానిఁ బంపె; వాఁ
డును బహిలోల్భానుఁడును గడంగి,
పెనుదుర్గములు గొన్ని గొనిరి సహ్యాపాంత
ధరణిలో నందండుఁ దారసిలుచు;
నంతఁ గర్ణాటమం దాలము భరమౌచు
సులతాను వారలఁ బిలిచి కొనియె;

తే॥ నిటు నవాబు శివాజి పై కెత్తినట్టి
మొగ్గరంబుల నొక్కండు ముగిసిపోయె;
మఱియొకంట బాజీఫస ల్కరుఁ డనంగ
శివునిదళవాయి శావంతుఁ జేరిపొది వె ॥ 314

ఉ॥ పంతము లుల్లసిల్ల బలవంతులు వారు - ఫసల్కరుండు, శా
వంతుఁడు - బోరి, రందు నిరు వైపు జయంబు లుయేలలూఁగుచు
వంతులువాతె, నొక్క పరి పై కొని దూకి ఫసల్కరుండు శా
వంతునిఁ దోల, నడ్డుపడె వానిసహౌదరుండుగ్రమూర్తియై॥ 315

చ॥ బిరుసుగఁ దాఁకి వారు కసిఁబెంచి పెనంగుచు, ద్వంద్వయుద్ధని
ఘృరులయి, కుమ్ముచుఁ దెరలుచుఁ దెరలించుచు, నిర్వర్చు బర
స్పర కరవాలఘాత వినిపాతితులై ధరఁ గూలి; రీవిధం
బెఱిఁగి శివప్రభుండచటికేఁగి యరాతుల నొంచె నేపునఁ ॥ 316

తే॥ ఒంటి నిలిచియు శావంతుఁ డోపినంత
పెనఁగె - శృంగారపురనాథు వెంటఁ గొనుచు;
శివవిభుని సేన యవ్వారిఁ జిదిమి తఱుమ
శరణుసొచ్చిరి పోర్చుగీస్ దొరల వారు ॥ 317

ఉ॥ ఇంతకుమున్నె శ్రీశివమహీపతి వారికి వార్తఁ బంపై “శా
వంతునిఁ జేరఁదీయునెడ వైరము మీకునుమాకుఁ గల్గు” నం;
చంతటఁబోర్చుగీసు దొర లానృపుల్ దమసీమఁ బాపి; రీ
వంతున వారు పెక్కు నరపాలుర సాయముగోరి రార్తులై ॥ 318

ఉ॥ వ్రేసిన రాము బాణమున వీఁగి జగత్త్రయిఁ బర్వలెత్తు కా
కాసురునట్లు వారు జగమంతయుఁ గ్రుమ్మరి, దాఁపు లేక సం
త్రాసము నొంది కుంది శివరాజు పదద్వయి ముట్టి భక్తి వి
న్యాసముఁ జూపి, రాతఁడు దయామయుఁడై శరణంబొసంగుచు॥ 319

సీ॥ ఎవరి రాజ్యము వారికిచ్చి యవ్వారిరా
బడిలో సగంబు కప్పమిడునట్లు,
మూఁడు వేల తురంగముల సేవతో యుద్ధ
ములఁ దోడుపడి తన్నుఁ గొలుచునట్లు
సలిపి, తద్రాజ్యమందలి ‘రాయరీ’ ‘మాల
వణ’ దుర్గముల భద్ర, పఱచి, యందు
స్వబలంబులను నిల్పి, ‘ప్రబలకాయులు’ నాఁగ
నచటియోధుల స్వసైన్యమునఁ జేర్చె;

శ్రీ శివభారతము

తే॥ నిటులు రెండవముట్టడి యే పడంచి,
జింజిరాధిపు యవను భంజింపఁ జనిన
బలియు రఘునాథు నరయఁగా బలమునడిపెఁ
జరమ సింధూర్మి శిశిర భూస్థలుల శివుఁడు ॥ 320

చ॥ అట రఘునాథుఁ డేచి యవనాధిపు సేనులఁ దాఁకె, సంద్రపుం
దటమున కెక్కుకుండఁ బలుదారులఁ దూలఁగఁ దోలె; వారి హృ
త్పుటమగు 'దండరాజపుర' దుర్గముఁ గైకొనె; నిట్లు నొంచుట
దిటవఱి వారు నిల్చి రుదధి గల జింజిర దుర్గమందున ॥ 321

సీ॥ # ఇంతలో శివపతి యేతెంచి, దాగిన
యరుల నేమఱఁగూడదని తలంచి,
పెను పిరంగుల గుఱివెట్టి యొడ్డున నుండి
(1) జింజరాపై నుక్కుఁ జిచ్చుఁ గురినెఁ,
నద్దాని కులికి, సాయములేమిఁ దలంచి, ప
త్తేఖానుఁ డపుడ సందిని ఘటించెఁ;
దనకులోఁబడి, సముద్రము దాఁటిరాకుండు
నటుసల్చి, శ్రీశివుం డతని విడిచి;

తే॥ నబ్ధిపైఁ గూడ నధికార మాక్రమింపఁ
బంచశత యుద్ధనౌకలఁ బదిలపఱచి,
'స్వర్ణ దుర్గ', 'విజయదుర్గ' సంజ్ఞ లోపు
నోడ రేవుల రెంటి నయుద్ధధిఁ గట్టె ॥ 322

Shivaji first organized his fleet and made himself master
of all the Konkan sea-forts.

M. G. RANADE

(1) Maritime Fortress

శా|| # పారావారతటంబునందలి 'కొలబా' ముఖ్యమౌ రేవుగా
 చూరుల్ సైనికులైదువే లెపుడు నచ్చే నుండఁగాఁ జేసి, నా
 కారంభంబును దీర్చ నాయకుని (2) 'దర్యాసాగర్డు' జేసి, (3) 'బం
 డారీమైనకు' తోడుగా నడిపె నోడల్ వార్ధి నలైపులఁ || 323

చ|| * జల నిధి పై స్వతంత్రముగ సాగుచు, నన్యుల నాఁగుచు, నిర
 ర్గకుండగు శ్రీశివుఁ బ్రబలరాజునుగాఁ దలమోసి పోర్చుగీ
 సులు నబిసీనియాహ్వయులు సుంకమువెట్టుచు మందు గుండ్లు కా
 వలయుపిరంగు లిచ్చునటు పల్కుచు సంధి ఘటించి రత్తఁజే || 324

చ|| ఇటు సులతానుమువ్వయిపు టెత్తుల లోఁగొని, యుత్తరంబునఁ
 బటుతర ధాటితో మొగలు పాదుషహాబలగంబు లెత్తివ
 చ్చుట విని, తద్విజృంభణముఁ జూఱగొనఁ శివరాజు సాహసో
 ధృట భటరాజితోఁ జనియె వైశమ రాజగడంబుఁ జేరఁగఁ || 325

Shivaji first organized his fleet and made himself master of all the
 Konkan sea-forts.

M. G. RANADE

* The Portuguese agreed to furnish every year to

Shivaji a certain amount of guns and ammunition and
 other war material.

Page 215 N. 8.

TAKAKHAV

(2) Sea Captain (3) Water Leader

శ్రీ బిజాపూరు నవాబు సంధికై షాజీనిఁ బంపుట శ్రీ

సీ॥ ఇంతలో బీజాపూరీశుఁడు కర్ణాట

కమునుండి తనపట్టణమును జేరి,
బలియుండై శివరాజు పలుదుర్గ భూము లా
తీయసీమల నాక్రమించుటయును,
ఘోరపడేఁ ద్రుంచి, వీరు శృంగారపు
రాధీశు శావంతు నణచుటయును,
నంబుధీశ్వరులైన యబిసీనియా పోర్చు
గీసు నాయకులను గెల్పుటయును,

తే॥ అందఱు విధేయులౌచుఁ ద న్ననుసరింప

బహుళ గిరి వన భూ జల ప్రభుత మెఱసి
యసమవిక్రాంతిఁ గొనుటయు నరసి, యలసి
యున్న స్వబలంబుఁ దలఁచి యిట్లుమ్మలించె ॥ 326

ఉ॥ “కాని మహా ప్రయత్న మిది; గంతులు వేయుచు దేశమెల్ల స్వా
ధీనముఁ జేసికొంచుఁ, గడుఁదెంపరియై శివరాజు మించె; దు
ర్మానము వీడలే కతని మార్కొన లాభము దోఁప; దింతకు
న్యూనముగానియట్లు మన యున్నతి నిల్పుట నేఁటి కొప్పగున్ ॥ 327

ఉ॥ అల్లరినేయుఁవాఁడొ యధికాధికుఁడో యన నేల, ప్రక్కలో
బల్లెము వీఁడు; వీనిఁ దెగఁబట్టిన లాభము గల్గ-దోర్మి సం
ధిల్లక; సంధి కైనఁ దెగఁదీయునుగా కనుకూలుఁడౌనె! యీ
యొల్లని పొత్తుమాట సరియొత్తఁగా నేఁటి కెవండు చాలెడి! ॥ 328

చ॥ నయమున మాట నేర్పరితంబున దుర్బట కార్యసిద్ధి ని
శ్చయమున గెంటరాని భుజసారమునన్ దొరయౌటెగాక, ప్ర
త్యయమున వానికి గురుపదంబగువాతఁడ నేఁదీసంధి కా
శ్రయమగు; #నట్టివాఁడు బలశాలి షహాజి యొకందె కన్నుడు”॥329

తే॥ # అనుచుఁ దలపోసి సులతానుఁ డా షహాజి
నపుడ పిలిపించి యలరించి యనియె నిట్లు,
“షాహజీరాజ! తొంటి విశ్వాసబలము
దిరము కొలుపుచు, మా మేలునరయు మిపుడు ॥ 330

తే॥ శివపతికి మాకుఁ బోరయ్యె; జేరఁదీసి
తగవుగఱపు కన్యులరీతిఁ దలఁగు టురవె?
యాతఁడు సుతుండు - మేము మీ కాశ్రయులము
రెండు కన్నుల మేలు సారింపవలదె? ॥ 331

ఉ॥ సంధిం ఘటింపు మిర్వురకు సమ్మతిగా; నిటుసల్పు మంచు ని
ర్బంధము లేదు - నీ వుభయపక్షహితుండవు, రాజ్యలోభ పా
ణింధముఁడైన వీరుఁ డతనిఁ దనియింపుము మేలుచేత; హృ
ద్బంధులువోలె మేము విడఁబాయని చెల్మి మనంగఁ జూడుమీ!”॥332

చ॥ అన షహాజీ విభుం డనియె, “నంతయు మీరు వచించునట్లు వం
చనవిడి యిందు నే సలుపఁజాలిని దోడక నిర్వహింతు; * నై
న తనఁడు తొల్లి నా పనుపునన్ జన లేదను మాట మీ యెఱుం
గనియది గాదు; గాని తమకై వెనుదీయక పోయివచ్చెదన్” ॥ 333

"A convenient mediator was at hand in Shahji" "The good offices of
Shahji were again utilized by them

(Bijapur Goverament) P. 174 KINCAID & 100 RANADE.

* “నా కుమారుఁడు నేను చెప్పినటుల వినడను సంగతి మీకు దెలిసినదే. అయినను వానికి
బోధనచేసి చూచెద” నని చెప్పి శివాజీనిజూడ (షాజీ) వెడలెను.

పుట 122 “శ్రీ శివాజీ చరిత్రము” కె.వి. లక్ష్మణ రావు.

శ్రీ శివభారతము

సీ॥ అనుటయు సులతానుఁ, “డగుఁగాక, పోయిర”

మృని సందిలోఁ దనయంతుఁ దెలిపి,
ప్రత్యేకముగ నిర్వరకుఁ గానుకలు వెట్టి

సత్కారములనిచ్చి సాగనంపెఁ
దనయుని జూడఁగాఁ దగునవకాశ మి

ట్లొడఁ గూడ పాహజీ యుత్సహించి,
యతివ తుకాబాయి, సుతుఁడు వెంకోజియుఁ

దన వెంటఁ బయనింప ననుమతించి,

తే॥ తాను జనుదెంచుచున్న వృత్తాంతమెల్లఁ

దెలియ శివరాజునకు వేగరులను బంపి,

యొక్క శుభముహూర్తమున మహత్సవమున

ననుచరులఁ గూడి పాజీ ప్రయాణమయ్యె ॥

334

మ॥ బలముల్ వెంబడిరా షహాజి ‘తులజం’ బ్రాపించి, యాక్షేత్రమం

దిలువేల్చిన భవాని మ్రొక్కి, యటుపై నేతెంచుచుఁ భావన

స్థలమౌ ‘సింగనపూరు’ నందు హరు విశ్వత్రాత సేవించి, య

ర్మిలి ‘శ్రీ పండరి’ నాయకుఁ గొలిచి చేరె ‘జేజురి’ గ్రామము॥ 335

శ్రీ పాజీ శివాజీల పునస్సమాగమము శ్రీ

ఉ॥ అంతకుమున్ను శ్రీశివమహాప్రభుఁడు జనకుండు వచ్చు వృ

త్తాంత మెఱింగి, పట్టణము నర్హ విధి గయిసేయఁబంపి, సా

మంత హితానుయాయ జనమండలితో బహు తూర్వరాజితో

దంతుర రాజవైభవ వితానముతో షహాజీ నెదుర్కొనె ॥

336

తే॥ మూడుకోసుల దూరంబు ముందు కరిగి,
జేజురీ దేవతాలయ సీమ యందు
విడియుతండ్రినిగని, భక్తి వినత ఫాల
ఫలితపాణియై తత్పదాబ్జముల వ్రాలె ॥

337

మ॥ చరణద్వంద్వము నంటియున్న తనయు షా జీవిభుం డెత్తి, ని
ర్భర సమ్మోద నిరూఢ గాఢ పులక ప్రత్యగ్ర వక్షస్తలం
బొరయ గొంగిటఁజేర్చి, నేత్ర యుగ నిష్కృతాశ్రు ముక్తావళి
పరితన్విన్న శిరంబు మూర్కొని రసాద్వైతస్థితి గైకొనె ॥

చ॥ పరవశతా శ్లథంబయిన బాహుయుగంబునఁ బాసి భక్తి బం
ధురుండు శివప్రభుండు కరతోయజముల్ శిరమందుఁ జేర్చి, త
చ్చరణ, సమీపభూమిఁ దవజాను యుగంబున మోకరించి, వా
తెఱిగిగజాటు లోని తరితీపున నిట్లనె ధన్యవాదముల్ ॥

339

మ॥ “జనకా! నేటికి ధన్యత గనియె నాజన్మంబు; నే ముందుఁజే
సిన దోసంబులు దూలిపోయె; భవదాశీ ప్రాప్తి రాఁబోవు మే
లునకు బాత్రమనైతి; దండ్రియెదఁ గల్లోలించు నిర్వాజపు
న్నెనరుం దేనియలోని క్రొంజవులఁ గంఠి గొంటి నిన్నాళ్లకు ॥

చ॥ తెలియని మువ్వప్రాయమునఁ దెంపొనరించితిఁ గొంత, దాన మీ
కలయిక లేకపోదని జగం బనుమానము సూపె; నీ నవా
బు లిది నిజంబుగాఁ దలఁచి పూజ్యుల మిమ్ముఁ బరాభవించి; రిం
తలు దలమోసియు నెనరుదప్పమి దైవము గూడ నేరైనే! ॥

340

మ॥ ఘనసంగ్రామ కీరిటివై పటువిపక్షవ్రాతము దోలి, పం
చిన విఖ్యాతినిఁ గొన్న వీరుండపు, నీ పెంపేద నావంటి పు
త్రున కై యల్పుల చేతఁజిక్కి చెఱయందుఁ గ్రాఁగి తే! వేఁగితే!
నిను దాయల్ దెరలింప, నేమనియుఁ దండ్రి! లేనియట్లయ్యెనే! ॥

341

శ్రీ శివభారతము

మ॥ ఒకదుర్వాహముఁ జీల్పుమన్న నభిమన్యుం డుగ్రుడై సింహశా
బక మై ప్రాణము కోరు వెట్టి విమత వ్రాతంబుఁ జెందాడె; వా
నికి నా కెక్కడిసాటి! యేమనుచుఁ దండ్రీ నిన్ను దర్శింతు! నా
దు కృతఘ్నత్వము సైచి, నీయదుగులండు సుంత చో టీయవే॥ 342

తే॥ దూసిపోయుచుఁ, జిగురాకు తొడిమ మొగ్గ
పూవు పిందె పండును రాసిపోసినట్టు,
లప్పగించితి నా చేయు నభము శుభము;
తెఱఁగువడఁ దండ్రీ! నీవే యేర్పఱచుకొనుము” ॥ 344

చ॥ అనుటయు, నాదరోదవసి తాంతరుడై షహజీ వచించె, “నీ
మనమునఁ జింత వాయుము కుమార! భవానియనుగ్రహంబునఁ
మన కనుకూలమైనది సమస్తము: చేసిన కార్యమందుఁ జే
యనిపనియందు నీదుసమయజ్ఞత పెద్దల మెప్పుఁ గైకొనె” ॥ 345

ఉ॥ # నీ విటు మేల్మిఁగందువని నే మును సాధులచేత వింటి: శ్రీ
దేవి భవాని స్వప్నమునఁ దెల్పె భవద్భవితవ్య రేఖ: తా
నై వెలుఁ గొందుదాఁక నిదియంతయు నే మది మ్రింగికొంటి; వ
త్సా! విడిపోయె నాకొఱత లన్వయవర్ధను నిన్నుఁ గాంచుట ॥ 346

మ॥ మతము దేశము గో మహీసురుల నోము వాలు గేలంది భా
రతకల్యాణము నుద్ధరింపుచు, మహారాష్ట్ర ప్రభుత్వంబు శా
శ్వతమై వెల్గఁబునాది వేసితివి: వత్సా! నీ మహోత్సాహ సం
భృతమై భోన్సలరాజ కీర్తి రమ పర్వ భార్యణజ్యోత్స్నల్ ॥ 347

తే॥ అలముకొను పండు వెన్నెల యంచు నణఁగు
మచ్చవలె నాదు చెఱసాల మాసిపోయెఁ,
గలువలు చకోరకములై జగంబు తని సెఁ
దనయ! నా డెంద మువధియై తరఁగలించె” ॥ 348

చ॥ అను షహజీనుడు బిని మహాముదమంది, శివప్రభుండు త
మునిఁ బినతల్లిఁ బ్రణయపూర్వక భంగి బహూకరించి, యె
య్యన తన తండ్రి యాజ్ఞఁ గొని యప్పుడ పైనముదీర్చి, తూర్పు
స్వనములు పెచ్చుమ్రోయఁ బరివారముల నడిపించె గోటకు॥ 349

తీ॥ పాదచారియై జనకుని పాదుకలను
శిరముపైఁ బెట్టి పల్లకి చేతఁబట్టి,
శ్రీశివాజీప్రభుండు తండ్రి వెనువెంట
నంగరక్షకుడై త్రోవ ననుగమించె ॥ 350

తీ॥ బహుమంగళతూర్యరావములు మొఱయ
సాంద్ర సమ్మోద వైభవోపేంద్రుఁ డగుచు,
ఘనుఁడు షాజీవిభుఁడు రాజగడమునందు
రాజభవనముఁ జేరి విశ్రాంతుఁడయ్యె ॥ 351

మ॥ ప్రణయస్వాదు రహస్తపఃఫల పరీపాకంబు సాక్షాత్కరిం
చినయట్టై చనుదెంచియున్న దయితుఁ సేవించి పూజించి మిం
చిన తృప్తిం గనె జీజియాసతి; శివాజీరాజు దేవోపచా
ర నిరూఢిఁ దలిదండ్రులు గొలిచెఁ బుత్రత్వంబు ధన్యంబుగ ॥ 352

శా॥ తా నార్జించిన రాజ్యముల్ ధనము లుద్య ద్దుర్గ వర్గంబులు
దానాజీముఖ వీరయోధగణముల్ దండోపతండంబులౌ
సేనావారము లాయుధోపకరణశ్రీ సర్వము జూపి య
త్యానందం బొడఁగూర్చెఁ దండ్రికి శివుం డాయా ప్రదేశంబుల ॥ 353

సీ॥ ఇది రాజగడము - దుర్బిదవప్రసూత్న ని
ర్మాణ రమ్యము, నేఁటి రాజధాని;
యిది తోరణదుర్గ -మిందు జాతీయోద్య
మారంభమున న సంఖ్య ధన మబ్బె;

శ్రీ శివభారతము

నిది ప్రతాపగడంబు - మదమత్తుఁ డబ్బులు
భాను గోరాడు రంగస్థలంబు;
భానునితలఁ బూడ్చి కట్టినబురు జిది;
కులదేవత భవాని కోవెల యది;

తే॥ ఇది 'రాయరి' 'పన్నాళి' యిది యటంచు
వేటువేటుగా నవ్వాని వివరములను
విన్నవింపుచు, నందందు విందు గొలిపి,
శివవిభుఁడు తండ్రితోడ వచించే నిట్లు॥ 354

చ॥ “జరిగిందంతయుఁ దమ ప్రసాదమ; నేటికి సాటివారు మీ
చరణము లంటుచుఁ గొలువసాగిరి, లోఁగిరి వైరు; లిట్లు ని
ధ్వరమగుచున్న రాజ్యవిభవంబుల కెల్లఁ బ్రభుండవౌచు; నీ
జరుగు నహర్గణంబులఁ బ్రశాంతముగాఁ గడపఁ దలంపుమీ ॥ 355

తే॥ చరణదాసుఁడ నౌచు మీసలుపు నాజ్ఞ
శిరమున వహించి, సకలసంసిద్ధి మెఱసి
యుభయలోకసమృద్ధిఁ బెంపొందఁ గందు”
ననిన, షహజీ విభుండు తా ననియె నిట్లు ॥ 356

చ॥ “అవును, గుమార! నీవనినదంతయు నిక్కమ; నేనుగూడ ని
ట్లవగత శాంతి నిశ్చలుఁడనై మననెంచెద: నైన నొక్క లా
ఘవ మగునంచుఁ దోచు; ననుఁ గైకొన కోవటంచు నిన్ను, ని
దవులక నిల్వలేననుచు నన్ను జగంబొక లేత సూడదే? ॥ 357

ఉ॥ ఉండినయట్ల యిర్వురము నొందొక చోటుగ వేటు వేటుగా
నుండి, స్వతంత్ర రీతిఁ జనుచుందము; నే నటు కన్నడంబునం
దుండుటకూడ నొక్క గతి యుక్తము లాభమటంచు నెంతు, నెం
దుండిన నేమి; నీవు తనయుండవు నే జనకుండఁ గామొకో! ॥ 358

ఉ॥ కావున భేదబుద్ధి గనఁగాఁబనిలే, దది యుండనిమ్ముబీ నా
కీవఱ కింత యాశ్రయము నిచ్చినవాఁడు బిజాపురీంద్రుఁ డా
యావన నేతపై సమరమాఁగుము నే మనియుండుదాఁకబీ స
ద్భావముఁ జూపు నాపలుకుపై, నుపకారి బిజాపురీంద్రు పై॥ 359

చ॥ సమయము గురైఱింగి గుణశాలి యతందె వరించె నీ సహ
యము, నను సంది కై పనిచె, నాతనితో నియమంబులెల్ల న
ర్థ మనఁగ సంప్రతించితి, గొఱంతలు తోఁచినఁ దోఁ చుఁ గాక, నా
దు మతము నీ వొడంబడుముబీ దొడ్డ తనంబునఁ జెల్మి సేయుమీ॥ 360

సీ॥ # ఈవు గెల్చిన రాజ్యమెల్లఁ బర్వత దుర్గ
వితతంబుగా నీకె విడుచునట్లు,
వరుసఁ 'గల్వాణి' 'గోవా' 'కొలాపురి' మధ్య
నిను స్వతంత్రు నిగ మన్నించునట్లు,
లల బిజాపురికొల్పునఁదు నీప్రతినిధి
నుంచి, వా రతని భరించునట్లు,
లేదు లక్షల హొను లేటేట గప్ప మ
మర్పించి నీ సాయమార్జించునట్లు,

Being discomfited on all sides the Bijapur Govern-

ment sued for peace. The chief conditions were:

(1) that the conquests hitherto made by Shivaji should be allowed to remain in his hands and the Adil Shahi Durbar should make no further attempt at their recovery (2) The Durbar was to recognise Shivaji as an independent sovereign, cede him certain defined districts and stipulate to pay him an annual tribute of 7 lakhs of hons (3) There was to be a defensive alliance between the two powers and Shivaji's ambassador Shamji Naik Pande was permitted to reside at Bijapur and represent him at the Adil Shahi Durbar.

Chapter XIII N.S. Takakhav.

శ్రీ శివభారతము

తే॥ లెవరి రాజ్యము వారుగా నేలికొనుచు,
బనివడిన నొండొరులకుఁ దోడ్పడెడునట్లు
సంతరించితి సంధి: యిష్టపడు మింత;
యధికుఁ డీటు లొంగివచ్చు టత్యంతహితము ॥

361

ఉ॥ ఈ నియమంబులెల్ల లిఖియింపఁగఁజేసి నవాబుముద్రతో
మానక నీకుఁ బుత్తు, ననుమానములే; దింక రాజధాని కా
స్థానము 'రాయరీగడము' సల్పుము; తక్కిన రాజకార్య సం
ధానము జాగరూకత నొనర్చుము; నేనికక బోయివచ్చెదన్! ॥ 362

చ॥ అనుచు హితానులాపముల నాడి, కుమారకుపజ్జ నిల్పుపం
డిన లతనోలె నెమ్మొగమునిండిన తన్నునఁ బొల్పు జీజియాఁ
గని, నిబిడాదరోదర నఖంపచ లోచనరోచి రూర్మికల్
మునుకొనుచూడ్కి డెంపమును ముట్టి, షహాజి వచించె నీగతిన్ ॥ 363

ఉ॥ “ధన్యవు! జీజియా! యవితథంబుగ భారత వీరమాతృ మూ
ర్ధన్యవు; నీ యుదారచరితంబున భోన్సలవంశ కీర్తి స
మ్యాన్యతఁ గాంచె; నీ చనిన మార్గము భారత భాగ్యసాధనా
ధ్వన్యలు తల్లులెల్ల నడువన్ దగి మించు పరిమళించెడున్ ॥ 364

సీ॥ తనయవాత్సల్యంబు ధవుప్రేమ దేశభ
క్తియుఁ దూచి, సమత సాధించినావు,
వానిలో నొకఁడైన వాడిపోవనియట్లు
లెదిగించి, దోహద మిచ్చినావు,
దవకీలవోలె వెన్నపులు నాపద లొంపు
వెరవుమై దేహ మర్పించినావు,
కొఱవోవకుండ రూపణి వోవకుండ న
న్నిట నిండుఫలము పండించినావు,

తే॥ మనసు మాట చేతయుఁ దొనంకనివిధానఁ
గఠినదీక్షఁ దపస్సిద్ధిఁ గాంచినావు,
నిజము జీజియా! భరతోర్వి నీదు సేవ
కప్పువడినది సకల భాగ్యములతోడ ॥

365

తే॥ వీర పత్నివై నెఱపిన విందుకంటె
వీరమాతవై హృదయంబు నిలిచికొంటి,
వతివ! యర్థాంగివేమి - పూర్ణాంగివౌచు,
బెంచితివి కల్పతరువు నీ ఫెరదీయందె! ॥

366

తే॥ నేను గన్నడంబునఁ బోలె నీవు శివుని
యండ నుండుట విధినిర్ణయముగఁ దలఁతు;
నిది యవశ్యము, సూచితాభ్యుదయ మగుట
ననుసరింతము శాశ్వతాధ్యయనదీక్ష" ॥

367

చ॥ అనుటయు, జీజియా విభునియాజ్ఞ కనువ్ర తయౌచు నిల్చి, వి
చ్చిన హృదయంబు నిండి వికసించినకన్నులఁ దేలు సంతసం
బునఁ దనసమ్మర్తి దెలిపెబీ బుత్రు సతీమణి నుగ్గడించి దీ
వనలిడియుఁ షహాజి పరివారముతోఁ బయనించె వీటికి ॥

368

తే॥ తండ్రికినిఁ దమ్మునకుఁ బినతల్లిగారి
కర్త భూషాంబరాదుల నప్పగించి,
యట్లే సులతానునకుఁగూడ నందఁజేసి,
జనకుని శివప్రభుఁడు పేర్ని సాగనంపె ॥

369

ఉ॥ అంత బిజాపురంబున షహాజివిభుండు నవాబుగారితో
మంతనమాడి, సంధినియమంబుల సమ్మతిగొల్చి, వానిఁ బ
త్రాంతర రాజముద్ర ద్రువమౌనటు సల్పి శివాజికంపుచు
సంతసమంది తాఁ జనియెఁ జయ్యనఁ గన్నడసీమఁ జేరఁగన్ ॥

370

తే॥ తండ్రి దయసేయుట నవాబు తనకుదానె
సంధిగోరుట మిగుల నుత్సాహపఱుప,
శివమహీపతి రాజ్యవిస్తృతికిఁ దగిన
పెం పెనయ రాజధాని నిర్మింపఁదలఁచె ॥ 371

ఉ॥ # అప్పటి రాజ్యభాగముల కన్నిటికిఁ నడిచోటనుండి, పై
కుప్పరమంటు శైలశిఖరోపరిపీరిక రాయరీగడం
బొప్పుటఁ, దండ్రి గారు మనసొప్పి వచించుట నెంచి శ్రీశివుం
డప్పుడ రాజధాని కనువొనటు దాని రచించె నేర్పున॥ 372

సీ॥ # నలువైపుఁ గోట యొదల కెక్క రానియే
పున నిల్వు చెక్కించి నునుపుగొలిపి,
“వెలి నుండి కోటలోపలి కెవ్వఁ డెక్కి వ
చ్చిన గొప్ప బహుమాన” మనుచుఁ జాటి,
యొకడు మాత్రము రాఁగ నొగి వానిమెచ్చి, యా
తఁడు వచ్చుదారి భద్రముగ సలిపి,
రాజ్యాంగభవనముల్ రాచనగళ్ళు అ
చ్చలు రాచ బాటలు వెలయఁజేసి,

—"Raigad was made capital at this time, because it was in the centre of the Konkan and close to Janjira and Surat"

Chapter V. RAWLINSON.

"The precipices on the four sides looked as if scraped perpendicular and were one and a half fathoms in height ... The Raja said that this fort should be made the seat of his throne. ... He built palaces, state-rooms ... a separate Mansion for the eighteen departments, the seraglio for the Queens. ..."

Page 99 SABHASAD.

తే॥ 'రాయగడ' మను పేరున రాజధాని
నలిపి, రాజ్యాంగవిభవ మచ్చటను గొలిపి,
యొక్క శుభ ముహూర్తమున మహోత్సవమున
శ్రీ శివప్రభుఁ డద్దానఁ జేరికొనియె ॥

373

సీ॥ # అటులుండ నొక్కనాఁ డా కోటలో 'హీర
ఖని' పేరి గోపికాంగన యొకర్తు
నెఱసంజపొదుపునుండియుఁ బాలు పెరుఁ గమ్ము
కొనుచుండ రేయి జామునకు మించెఁ,
జెంగటితనపల్లెఁ జేరఁగా వెడల, న
ప్పుడె కోటతల్పులు మూయఁబడియె,
నొక మాటుదారి నేర్పొదవఁ గోటనుదాఁచి
యా కాంత తన కాంతు నండఁ జేరె,

తే॥ నదియెఱిగి శ్రీశివప్రభుఁ డట్టియెడలు
మూయఁగట్టించి, తగిన కాపుగడఁ బెంచి,
యప్రమత్తుడై తనదు రాజ్యాంగ మరసి
యేలుకొనుచుండె నన్నింటి మేలుకొనుచు ॥

374

పంచమాశ్వాసము - సమాప్తము.

When the building was over Shivaji offered a purse of gold to any one who would scale the walls without ladder and plant a flag on the summit. A certain hill-man found a pathway up and won the reward; whereupon Shivaji presented it to him and closed the path with a Bastion. (Another path was discovered by a milk-woman)

Chapter V. Rawlinson.

శ్రీ మత్పరదేవతాయై నమః

శ్రీ శివభారతము

(శివాజీ ప్రబంధము)

షష్ఠాశ్వాసము

ఉ॥ శ్రీ శివరాజు తండ్రి వివరించినయట్లు బిజాపురీంద్ర పూ
ర్ణాశయదత్త సంధినియమావళి కొప్పుచుఁ జెల్మిఁగూర్చి, యా
వేశముతో స్వరాజ్యమున వెంపరలాడుచు విక్రమించు డి
ల్లీశుని సైన్యనాయకుల యే పడఁపన్ జతనంబు గైకొనె॥ 1

శ్రీ శివాజీ పై మోగలు దండయాత్ర - శివాజీ సన్నాహము శ్రీ

చ॥ మొదట బిజాపురీంద్రుఁడు సముద్ధతి మార్కొనిన పై పాదుషా
గదియఁగఁబంపె సైన్యములఖండములిచ్చి సయిస్తఖాను: ను
న్మదగతి నాతఁ డుత్తరమునఁ బలుభూములు గెల్చుకొం, చహ
మ్మదునగరంబుతోవఁజని మార్కొనుచు 'బునహా'ను గైకొనె॥ 2

మ॥ పునహాజున్నరుతోవనుండియు బలంబుల్ యుద్ధసామగ్రి భో
జనవస్తుల్ దమ కందునప్పు నడుమ 'జాకణ్' గడంబందు శ
త్రునిరోధం బగుచుండ దానినడఁపఁ రూపించి, సైన్యంబుతోఁ
జని సేనాని సయిస్తఖాను నలువంచల్ ముట్టె నా దుర్గము॥ 3

చ॥ చాకణుదుర్గ నేత నరసాశ్వకులుండు ఫిరంగజీ పరా
నీకమునడ్డగింపుచు, గణింపక యేఁబది నాల్గునాళ్ళు పె
స్వీక రణంబు సేసి యరి వీరుల నొంపుచు, నింక నావఁగా
రాక సహాయమంప శివరాజునకున్ వినిపించె వార్తల॥ 4

సీ॥ అవుడు శివాజి పన్నాళాగడంబున
 బీజపూర్ సేనతోఁ బెనఁగుచుండి,
 “నీచేతనైనంత నెగ్గింపు; మటు కాని
 యెడ దుర్గమును వారి కిచ్చి వేయు”
 మని వార్త నంపె; నయ్యదన సయిస్తఖా
 నాకోట యీశాన్యమందుఁ గంద
 కముఁద్రవ్వి, పెనుమందుగట్టించి యుండించెఁ:
 గోటగోడయు నందు గూలిపడియె;

తే॥ నట మహారాష్ట్ర వీరభటాళి దూఁకి
 యరులమార్కొ నఁ దుముల సంగరము జరిగె,
 వేయిమోగలు వీరుల విరియ నఱికి
 తతమహారాష్ట్రభట శతద్వయము సమసె॥ 5

ఉ॥ * ఏఁబదియాఱు వాసరము లిట్లు పెనంగి ఫిరంగజీ భరం
 బై బవరంబు, సాయ మిసుమంతయు రాక, విరోధిసేన సం
 ఖ్యా బహుళంబుగాఁ దొడరుటారసి దుర్గము నప్పగించె: బా
 హోబలశాలియౌ నతనిత్యాగముఁ దేఁకువ మెచ్చి రెల్లరు॥ 6

తే॥ * మొగలు సేనాని బహుమానముల నొసంగి
 తన్నుఁ జేరఁగా నతనితోఁ దడవిసెప్పె;
 మనసుతిరుగని యాత్మాభిమాన శాలి
 యతఁడు శివరాజు దర్శింప నపుడ చనియె॥ 7

* For nearly two months Firangji had defended his post with tireless energy ... had disputed every inch of the ground (and) capitulated with honour Shaista Khan greatly admired the gallant qiladar and pressed him to enter the imperial service on high pay. But Firangi refused to prove false to his salt and was allowed to go back to Shivaji with his army.

శ్రీ శివభారతము

ఉ॥ చాలినయంతవట్టు పెలుచు రణతాండవమాడి, యోరువ
జాలనియప్పుగూడఁ బ్రభుసమ్మతి దుర్గమువీడి, శాత్రుల్
మేలిమిఁ జూపుచున్నను జలింపక వచ్చిన దుర్గనాథు “భూ
పాలగడంబు నేలు” మని పంపె శివప్రభుఁ డాదరింపుచు॥ 8

సీ॥ అట సయిస్తాఖానుఁ నా చాకణుగడంబు
నరిగొని తనబలం బందు నిలిపి,
యొక దుర్గమును బట్టుటకు వేయిమందిశూ
రుల బలియిచ్చినందులకుఁ దలఁకి,
“యలఁతిగా దీ మరాటుల దుర్గములఁ బట్టు,
టధిక సైన్యముల - సైన్యాధిపతుల
బలియురఁ బంపు” డం చలపాదుషా గారి
కంపె విన్నపః మతఁ డది యెఱింగి

తే॥ విపుల సైన్యము లిచ్చి, యోధపురనాథు
బలియు జస్వంతసింగును బనుపు వెట్టి
“యామరాటులఁ దలలెత్తనీక యణఁపుఁ”
డనుచు శాసింప జస్వంతుఁ డపుడ వచ్చె॥ 9

శా॥ ఆజి ప్రక్రమ దుర్విషహ్యమగు సైన్యాటోప మేపారువాఁ
డై జస్వంతుఁడు తన్నెదుర్చు శివసైన్యవ్యూహము దోలి, నే
తాజీపాల్కరు నోడఁగొట్టుచు, సయిస్తాఖానుఁడున్నట్టి పూ
నాఁ జేరంజని వారితోఁ గలిసి సన్నాహంబుఁ బెంచె వడి॥ 10

ఉ॥ మోగలు సైన్య మిట్లు చలము గొని దేశముఁ బట్టుచుండఁ, బూ
ర్వాగతమౌ బిజాపుర మహాహవము ముగియించుదాఁకఁగా
లాఁగి, శివప్రభుం డిపు దుపాగతిసంధిబలీయుడై తదు
ద్యోగ మడంప నాప్తతతితోఁ గరణీయము వల్కె నీగతి॥ 11

సీ॥ # “మును తండ్రి చెఱబావుననువున పాజహా
 నుని చెల్మి గోరంగా ననుమతించి
 యంతలో నన్వస్థుడయ్యె నాతం: దంత
 నౌరంగ జేబున కట్లె వార్త
 పంపితి: ‘నౌంగాక’ యని యప్పటికి నొప్పు
 కొని, సార్వభౌముడౌ వెనుక నతఁడు
 మే మీ బిజాపురం బీమెయిఁబోరుచోఁ -
 దఱివేచి మాపైకి దండుఁబపె;

తే॥ నతఁడె మాటను దప్పినాఁ డనెడుదాఁకఁ
 దలఁగియుండఁగా మన ప్రాంతములను బట్టెఁ;
 దానుదానుగాఁ బైపడి తఱుమునప్పు
 డెంతవఱకని సైరింతు మిట్లు మనము॥

12

మ॥ బలవంతుండగు వానితోఁ బగ యాసంభావ్యంబుగా నెంచి సం
 ధిల నే నుంటయుఁ జేతగానితనమౌ తీరయ్యె : నీ రీతి నా
 కలఘుశ్రేయము గూర్చునెంచి విధియౌ యౌరంగజేబో నను
 బలవంతంబుగఁ బోరలాఁగిరనియే భావించు నిప్పట్టునన్ ॥

13

శా॥ ఊర్నుబేరును లేనినాటఁ బ్రబల ప్రోద్యన్మహారాష్ట్ర రా
 జ్యారంభంబును జేసి పెంచు జగదేకారాధ్య శ్రీదేవి హుం
 కారధ్వస్త సమస్త శాత్రవ మదోగ్రవ్యగ్రతః బేర్చి తా
 నై రక్షారతినుండ, నా కొకయసాధ్యంబంచు రా నేర్చు నే॥

14

ఉ॥ కావున దైవశాసనముగా నిజధర్మముగా విపన్న లో
 కావన దీక్షగాఁ దలఁచి, హైందవభూమి నుదూఢ కంటకా
 భావముఁ జేయనెంచితి; నభంగతరంగ విహార వీరపూ
 జావిధి నిందు నాకుఁగల సర్వబలంబుల ధారవోసేదన్॥

15

శ్రీ శివభారతము

ఉ॥ చేయఁగరాని సాహసముఁ జేయుచు మోయఁగలేని భారముఁ
మోయుట కూడదైన, నిటుపూన్చి భవానియే మమ్ము ముందుకుఁ ద్రో
యుచునుండ, మాకుఁగొలఁదుల్ గొలువఁ బనియేమి? యిందునఁ
నాయక భూమిక్ గొనుట నావిధి: రాఁగలయంత వచ్చెడి॥ 16

ఉ॥ వచ్చెడు దానిలో గెలుపువచ్చుట దైవముకార్య:మోటమి
ద్రచ్చుటోవిచ్చుటో వెలికిఁదార్చుటో మార్చుటోనాప్రయత్న: మీ
వచ్చేడు వైరులఁ దఱిమి వ్రచ్చుచు, బచ్చెనపూత్ర బొమ్మలై
తీచ్చవడఁ గలంప కదరింపక యూరక తీతిపోదు రే? ॥ 17

ఉ॥ మన తెదురెక్కి యడ్డుపడి మార్కొ నువాఁ డొకసార్వభౌముఁ, డే
పున భరతోర్వియెల్ల నొకపుక్కిట మ్రింగఁ దలంచువాఁడు, వం
చనయు బలంబు తెంపు పెనుసాధనము ల్వఱగించి కార్యముఁ
గొను హఠవాది : వాని మఱుఁగుల్ గొనఁ జాలునే సాధుమార్గముల్॥ 18

ఉ॥ కడచినపోరులఁ దొడరు కైవడి గా దవురంగజేబు పై
కడరుట: యైంద్రజాలికు నుపాయములఁ గొని వానియెత్తులఁ
బడలువడంగ నెట్టి, కనుపాపలఁదీసెడు నేర్పు నోర్పుఁ దెం
పుదుగక మించి, యీకరుల నోదమునఁ గుదియింపఁగావలె॥ 19

ఉ॥ విమతులతీరు లిట్లు వినిపించితి నైన జయంబుగాంచు ట
శ్రమ : మవురంగజేబు సడిసన్నల గద్దియమీఁదనుండి తం
త్రముఁగొనుఁ గాని, వానిసరదారుఁడు వార్వము కత్తి గూడ రొ
క్కమునకు దక్కుఁ : దక్కిచనుఁగా కవి ప్రాణము కోరువెట్టునే? ॥ 20

ఉ॥ చేవలుదీతి వైరులను జీల్చుబలంబులు పెక్కులుండ, నే
నై వెడలింపకున్నఁ దమకై రణతాండవమాడు వీర సే
నావిభు లిందఱుండఁ, గలనఁ గెలిపింప భవానియుండ నీ
యావను లెంత! నిర్భయులమై వెడలింతము దండయాత్రలఁ॥ 21

చ॥ అని శివరాజు మోగలుల యాగడము బల ముగ్గడించి, దా
ని నడవకున్న రాంగలుగు నేటివి పర్యయము వచించి, మా
క్కానునెడ జేయనైన తెఱంగుల్ మణుంగుల్ వివరించి, ధీరత్వ
జనెఁ బరివారముల్ గొలువఁ జయ్యన సింహగడంబుఁ జేరఁగన్॥ 22

శ్రీ సయిస్తాఖానుపై శివాజీ విజృంభణము శ్రీ

ఉ॥ అచ్చటఁ గొంతయాఁగి, పునహాపురమందు సయిస్తా ఖాను శ్రీ
రచ్చముగా నెఱుంగుటకునై తగుచారులఁ బంపి, యొందుచోఁ
బుచ్చిన వీరయోధులఁ జమూపతులఁ బిలిపించి, యందఱు
వచ్చినమీదఁ జేయగలవైఖరి శ్రీశివుఁ డిట్లు వాకొనె॥ 23

మ॥ “మనపైకిఁ బలమెత్తి వచ్చిన మహామాయావి యౌరంగజే
బునకుఁ నెయ్యపు మేనమామ, బలితంపుందొడ్డసేనాని, ద
క్కనుకు నేత, సయిస్తా ఖానుఁ : డతఁ డుగ్రస్ఫూర్తిఁ బోరాడ కా
పునహాపట్టణ ‘దత్త పుత్రుఁ’ డయి, కాఁపుఁ మేపుఁ గైసేసెడిన్॥ 24

తే॥ లక్షబలఁ గంబు దన కంగరక్షగాఁగ
వెడలిన సయిస్తాఖా నొక్క యడుగు దాఁట,
కంతిపురి దాఁగికొనియుండెఁ నతనితీరు
కడువిచిత్రమై హృదయగద్గదికఁ దెలుపు॥ 25

సీ॥ సర్వతో భద్ర రక్షా దీక్షఁ బురములో
నన్యులు చొరకుండ నాజ్ఞపెట్టి,
‘ప్రజల నెవ్వండైన బయటికిఁబోఁగూడ,
దాయుధం బంటరా’ దనుచుఁ జాటి,
తన లక్ష సేన చుట్టును గాచియుండంగ
వెలి గుడారమ్ముల విడియఁజేసి,
పది వేలబలము తోడ్పడ శివాపురి త్రోవ
జన్వంత సింగు రక్షకునిఁ జేసి,

తా॥ ఖానుఁ డిటు వానకాలంబుఁ గడుపుకొనుచు
నుండెఁ బునహోపురంబునః నులికి యిట్లు
కాపుగడఁ బెట్టు నవ్వాని కడుపులోనఁ
దెరలుచున్నది కొండంత పిఠికితనము॥

26

చ॥ ఇది యిటులుండ, వాని కెదురెక్కు చు నాలముసేతకంటే నా
బెదరిన వాని నొక్క జడిపింపున డీల్పడఁ జేయు టొప్పు; నీ
కుదిరిక సేయరాని దనుకోఁ బని లేదు: నిసర్గధీరతా
స్పద హృదయంబు లందుకోనఁజాలని భౌతిక సిద్ధి యున్నదే॥ 27

ఉ॥ అద్దమ రేయిఁ జొచ్చి, పునహోపురి ఖాను ని మేడ తల్పులఁ
బ్రద్దలు సేసి, మైమఱుపువట్టిన యాతని వెన్ను దట్టుచు
నిద్దుర లేపి, వీర గణనీయ పథంబున హత్తికొండ : మీ
సద్గుణ లక్ష సైన్యములఁ జంపక యంతటిసిద్ధి చేకుఱు॥ 28

ఉ॥ బె - నిది యొక్క సాహసమయైనను, గొందఱు మెచ్చుతీరు కా
దైన, భవానియాజ్ఞ యిటులైనది: ఖానుని సర్వశక్తి సం
ధానముగూడ నొక్క యడిదంబునఁ గోసి యపూర్వసాహస
శ్రీ నెసఁగింత: మిట్టు లొనరింతము చేయఁగలట్టి కార్యము॥ 29

క॥ మన కొక యామడదూరము
పునహోపుర - మందుఁ జేరఁబోవఁగఁ గాత్రజ్ఞ
కనుమలదారి, శివాపుర
మునఁ జనుదారియును రెండు ముఖ్యము; లందు॥ 30

ఉ॥ పూని శివాపురమ్ముపయిఁ బోవుపథంబున నొక్క రాత్రియం
దే నటు తానజీవ్రభుతు విర్యదియేవురఁ గొంచునేగి, యా
ఖానుని మేడలెక్కి యెసకంబున నాతని నిద్రలేపి సం
ధానముఁ దీర్తు : నప్పు పయిడారుల మీ రిటు తోడ్పడవలె॥ 31

సీ। * కాత్రజ కనుమమార్గమున నేతాడి సే
నలతోడ'గొండగుట్టలను డాఁగి,
కొమ్మల కాఁబోతుకొమ్మల కందందు
మెలపుమై నూనె గుడ్డలను జుట్టి,
యటఁ బొంచియుండి, యిచ్చటఁ 'బునాపురి' నేము
వినుచు శృంగరవంబు విన్న వెంట,
నన్ని గుడ్డల కొక్క యదన నిప్పండించి
పెనుతూర్యములు మ్రోయ వెడలవలయు;

తే। మ మృనుసరింపుచు, శివాపురమ్ముత్రోవ
నొక్క మైలుదూరంబునందుండి పొంచి,
పింగళేపంతు మాజాడ వేగు దెలిసి
సమయహితభంగిఁ దోడ్పాటు సలుపవలయు ॥

32

చ। తక్కిన నాటకాంగముల దందడియెల్లను మేము భానుతో
నక్కడఁ జూచికొందు" మనియాడుచు, దత్పునహాపురంబునం
దొక్కని కాప్తమిత్రున కెదోయొక రీతి రహస్యమంపుచు
రొక్కములిచ్చి, కార్య మనురూపము సేయఁగ వాని లోఁ గొనెన్ ॥

33

ఉ। * వాఁడును బెండ్లికార్యము నెపమ్మున బంధులఁ గూడి మెర్వడి
వాడలవెంటఁబోవు నలవాటున కుత్తరువీయ భానుని
వేఁడుచు సమ్మతి గొనుచు, వేగ రహస్యములంపె "నిట్టు లీ
నాఁ డగుఁ గార్య" మంచు శివనాథున : కంత నతండు పొంగుచున్ ॥

34

ఉ। మున్ను వచించినట్టు లెటుపోఁదగువారల నట్టులంపి, తా
నన్నిట జాగరూకుఁడయి, యర్హ విధంబున మాటు వేసముల్
గొన్న నిజానుయోధులను గొంచు నెకాయకివచ్చి, చీకటుల్
కన్నులుగుట్టు వేళ సరిగాఁ దఱిసెన్ మొగలాయి పాశెమున్ ॥

35

* పుట 131, 132 "శ్రీ శ్రీ వారి చరిత్రము" వి. లక్ష్మణరావు.

తే॥ భటులు దానును మోగలుభటులయట్లు
వేసములుమార్చి, జంకును వెఱపులేక
వైరిసంకేత మెఱిగినవాఁడువోలె
నడిచెఁ ద న్ని వేశముల వెంబడి శివుండు ॥ 36

ఉ॥ 'మీ రెవ' రన్న - 'మీరెవరో' మే మలవారె' యటంచు, 'నెందు కీ
దారుల వత్తు' రన్న - 'సరదారుల యుత్తరు' వంచు, నిద్దుర
గూరినవారిఁ దట్టి 'యిటుకూడునె మేల్కొనుఁ' డంచు, ధీరుఁడై
వైరుల హెచ్చరింపుచు శివప్రభుఁ డేగెఁ బురమ్ములోనికి॥ 37

ఉ॥ చిన్న తనంబునుండి పరిశీలన సేసినయూర సందులు
గన్నపుదారులు దెలియుఁగాన శివప్రభుఁడు భటాళితో
నన్నియు దాఁచి, యొక్కట మహావిభవంబున సాగు మెర్వడి
బన్నుగఁజొచ్చి, 'యచ్చముగ బందుగుఁడై' చనె వారివెంబడి॥ 38

సీ॥ వివిధ వాద్యములఁ బాటవముఁ జూపెడివారి
'నా - సెబా' సని మెచ్చలాడియాడి,
చతుర నాట్యకళా ప్రసక్తి వొల్చెడు చోట
నుప్పొంగినటు తలయూచియూచి,
పనివాండ్ర గదిమి 'యాపని - యాపని' యటంచు
దన పెత్తనము వెంటఁ జొనిపి చొనిపి,
యిరువైపు చుట్టంబు లెవరైన వారితో
ననువుగా మేలంబు లాడియాడి,

తే॥ వారిచుట్టముగా వీరు - వీరిచుట్ట
మనుచు వారును దగిన మర్యాద సలుప,
నన్ని కార్యముల్ దనవిగా నరసికొనుచు
నడిచె మెఱవడి శివుండు ఘంటాపథముల ॥ 39

ఉ॥ ఇంతటిలో ఘనాఘనము లేచి వర్షి బెను వాన మూసె; ను
ద్రాంతి జనంబు లెవ్వరికి వారుగఁ బోయిరి; దీపపంక్తి వో
ధ్వంతము నిండె; ద్వారపరిపాలకు లాజడి నిల్వలేక స్థా
నాంతర మేగి; రంత ముదమంది శివాజి భటాళిఁ గూడుచు॥ 40

సీ॥ # తన తొండి భవనమందున ఖాను వసియించు
టరసి తన్నిర్మాణ మెఱుంగుఁగాన
వెనువైపు వంటయింటినిఁ జేరు దారి గో
డలు దూఁకి పాకమంటపముఁ జేరె;
నపుడు 'రంజా' పండుగౌట నానడు రేయి
వండుచు బానసీం ద్రుండి రచట,
నొకని కిర్వరుగాఁగ నొడిసి యవ్వారలఁ
గిక్కురుమనకుండఁ గ్రుక్కి చంపి,

తే॥ ఖాను మేడకుఁ బోవు మార్గమున కడ్డు
గోడ యిటుకలు మెల్లఁగా నూడఁదీసి,
లోని పటకుడ్యములఁ జీల్చి, ఖానుపడక
గదిని భటులతో శివుఁడు సాక్షాత్కరించె॥ 41

ఉ॥ “ఖానుమహాపభూ! యెదియొగట్టిగఁ జప్పుడు, దొంగ లేమొ, మీ
యాన” యటంచు నొక్కభటుఁడాడఁగ, ఖానుఁడు కోపగించి, “పో
రా! నెఱనిద్దురం జెఱచి అచ్చయొనర్పకు” మన్న, నింతలో
ఖానుని రాణివాసము గకావిక లేచి శివాజిఁ గన్గొనె॥ 42

It was Ramzan. Some cooks were despatched by the Marathas without the least noise being made. The wall dividing the outer kitchen had a small door in it, but the opening had been closed with brick and mud ... The Marathas began to take out the bricks and make an opening there. Hacking a way through them (screen-wall after screen-wall in the harem). Shivaji reached the very bed-room of the Khan.

చ॥ “ఇక దడఁబాటు కూడ” దని యెంచి శివాజి భవానిభర్త మించుక జళిపించి “లెమ్ము, కనుసోగల విప్పుము, భానుజీ! భయానకమగు రాత్రి - దొమ్మిగ రణమ్మగు రంగము - మేడలెక్కి హరితకు లిదెవచ్చి, రింకనయిన్ నయనమ్ముల విప్పఁగూడదో? ॥ 43

చ॥ ఘనుఁడవురంగజేబు మొనగాఁడవటంచు బలమ్ములిచ్చి నిన్ననిపె శివాజి నొంపఁ: బునహాపురిమేడల నాఁడు వాండ్రతోఁ బెనగుచుఁ బ్రొద్దుపుత్తువు, వివేక మొకో యిది? యిట్టివానికిఁ బనుపడునే శివప్రభునిఁబట్టఁగఁ, బ్రాణముఁబట్టి నిల్వఁగ ॥ 44

ఉ॥ వ్రాసితి వుత్తరంబును శివప్రభుఁ ‘గోఁతియుఁ’ ‘గొండయెల్ల’ గాఁజేసి, ప్రగల్భముల్వదరి చేతను వాతను గాని కోఁతలఁ గోసితి; వన్నిటిఁ దడవి, గుత్తపుటుత్తర మీయ నిందు వేంచేసితి; రోసమున్న దయసేయు, మొకొక్క టి యప్పగించెద ॥ 45

ఉ॥ ఓ యవి వేకుఁడా! యెఱుఁగవో? యిది కొంకణపీఠభూమి - సహ్యాయత కూట కానన గుహ సుదురాసద; మిందు మావళే బోయ - మరాట సింగముల పొత్తున శూరతమేసి, రిట్టి సేనాయుతుఁడౌ శివప్రభుఁ గొన్ జనఁ గుత్తుక గాలమంటదే? ॥ 46

ఉ॥ కూటికి గుడ్డకై పరుల కొల్వునఁ బ్రాణములమ్ము నీ చమూకోటుల శత్రుభిడ్గములకుఁ బలివెట్టుచు, మీరు మేడల బోటుల ప్రక్కలంటి గెలుపుఁగొన నెంచెద; రిట్లనాథ హృత్కోటర రక్త పూరములఁ గొల్పు విభుత్వము నోర్వవచ్చు నే? ॥ 47

చ॥ బదుగుబలంబు నాపదకుఁ బొపుచు, బన్న సరంబుకొల్కి గుండెదపినభంగి నిన్నుఁ బొలియింపఁగ నీనిశి నిట్లు వచ్చి పైఁ బడితి; నిజాంగనాజనముఁ బాసి, కటారును గేలఁబట్టి వెల్వదు; మిటు సేయ నీబలములక్షయు హాయిగ నిద్రవోయెడు ॥ 48

ఉ॥ ఇప్పుటి నిన్ను - నన్ను - రణ -మింతయుఁ బాదుషహా యెఱింగి, తా
నెప్పుటికైన మాపయికి నిట్టిరుఁ బంపకయుండుఁగాక; లే
కప్పుటి కంపెఁ బో కదియు నాతఁడె మమ్ము నెఱుంగుఁ గాక, రా
వప్ప! భవాని పేరఁ బునహాపురికిఁ బొలిఁజల్లిపోయెదన్"॥ 49

చ॥ అను శివరాజు వేఁడి నుడులట్ల తళత్తళలీను కత్తులన్
గని భయమంది : # భానుకులకాంతలు చప్పున దీప మార్చి; రం
గనలమఱుంగున్ జూడిగె భానుఁడు; కార్యము దప్పునంచుఁ బై
కొని, శివయోధు లా శయనకూటము నెల్ల సడించి రేపున్ ॥ 50

ఉ॥ చీకటికొట్టులోఁ, బదరు చేతులఁ గాకులఁ గీల గొంతులన్
గేకలు వెట్టి మూఁగుచుఁ దెగించి పెనంగెడు నాఁడువాండ్రలో
నాకులచాటుపండు తెఱఁగొ మనభానుని వెల్వరింపఁ, బె
ల్లాకులమయ్యే మేడగదియంతయుఁ దేనియఁబట్టు చందమై ॥ 51

చ॥ “అతివలజోలిఁ బోకుఁ, డెటులైనను భానునిఁ బట్టు” డంచు భూ
పతి యనఁ, దద్భటుల్ గదియఁబట్టిరి; ‘డాఁగురుమూఁతలాడిన్
గతిచెడు’ నంచుఁ దెంపుఁ గొని, భాను గవాక్షమునెక్కి దూఁకె; వాఁ
డు తొలఁగునంతలోనే# శివుఁడు గరవాలము వైచె వానిపై ॥ 52

ఉ॥ ఆ కరవాలు వ్రేటు పడునంత కె భాను గవాక్షమున్ దిగ్గ
దూఁకుటఁ # జేతివ్రేళ్ళు తెగి తున్నలుగాఁ బడె; నంతఁ బ్రాణర
క్షాకృతి నేడనో సురిగె భానుఁడు; వాని సడింప నల్గదన్
బ్రాఁకిరి శైవయోధులు; విపన్నత గొల్లున నేడ్చి రంగనల్ ॥ 53

The Nawab utterly panic-stricken put out the candles and lights
and remained concealed among the women. The Raja (Shivaji)
dealt a blow ... three fingers were struck off.

శ్రీ శివభారతము

సీ॥ భానుకుమారుఁ డక్కడఁబ్రక్క గదినుండి
 దిగ్రాంతిచే నేగుదెంచె నటకు;
 నతఁ డడ్డమౌట గార్యవిఘాతమని రేఁగి
 తానాజి వానిమస్తకముఁ దునిమెఁ;
 ద్రాటిపై దిగెడు సర్దారునొక్కని భానుఁ
 డంచు నేసాజి ఖండించివై చె;
 వారు వీ ర్భావలివారు సర్దారులు
 గుంపులై, పెను గండ్రగోళమయ్యె;

తే॥ # నంత శివభూపుఁ దుచిత కార్యజ్ఞుఁడౌచు,
 నాపదనుదెల్పు యుద్ధవాద్యముల గదికి
 నేఁగి భటులచే వాని మ్రోయింపఁ జేయఁ,
 గిఱ్రునఁ బురంబు బహుజనాకీర్ణమయ్యె ॥ 54

ఉ॥ * “దొంగలు! శాత్రవుల్ ! నగరుదోపిడి! హత్యలు! వారె! వీరె! యీ
 భంగినిఁబోయి” రం చఱచి పర్విడు వారలఁగూడి, తామును
 “దొంగలు! శాత్రవుల్! నగరుదోపిడి! హత్యలు! రండు! పట్టుఁ! డీ
 భంగినిఁ జూతు రే?” మనుచుఁ బర్విడి రాశివుఁడు శివానుగుల్॥ 55

మ॥ తన సంకేతమురీతిగా శివుఁడు తర్ద గొమ్ము లూఁదింపుచు,
 దన కై వేచిన పింగిళే సచివుతోఁ దా సింహదుర్గమ్ముకు
 జనె; నేతాజియు నూనెగుడ్డలసుడిఁ జాల్చివ్వచీలెత్తి, బో
 రవ వాద్యములఁ గొల్చి, శ్రీశివుని దాయ బోయె సైన్యమ్ముతో॥ 56

They (the Marathas) entered the bandroom and ordered the
 bandsmen, as if from the Khan, to play.

Page 101 J. N. SARKAR

* The guardsmen cried enquiring, "Where is the enemy?". With them
 he (Shivaji) also ran forth shouting like them. "Where is the enemy?"

Page 42 SABHASAD

సీ॥ కాత్రజుకనుమమార్గమున వెల్గెడు దివ్య
 దీల - మ్రోగెడు నగారాలఁ గాంచి,
 వైరు లం దేగుచున్నారని తలఁచి, మో
 గలుసైన్యనాథు లఖండబలముఁ
 గొని వారి వెన్నాడి, కొండగుట్టలఁ జిమ్ము
 చీకటి బిట్టు చీకాకుఁ గఱచి,
 యది పెద్దమోసమౌటరసి, చప్పిడి మొగ
 మ్ముల సయిస్తాఖానుఁ గలిసి; రంత

తే॥ నతఁడు రెట్టింపుటలు కచి చ్చలముకొనఁగ
 “శివపతిని బొగ్గు బూదిగాఁ జేసిగాక
 విడువరా” దం చపుడ సింహగడము పైకిఁ
 బ్రబల చతురంగవాహినిఁ బనుపు సేసె॥ 57

చ॥ ‘ఇది యిటు లౌ’ నటంచు మునుపే తలపోసి, రణార్థ వస్తుసం
 పద సకలమ్ము కోటపయి భద్రముగానిడి, మొగ్గరమ్ముల
 బదిలము సేసి డీకొని శివప్రభుఁ డుండెబీ మొగల్బలంబు లే
 పుదనర దూఁకి, సింహగడముం దరియంచులఁ దాఁకి పైకొనె ॥ 58

ఉ॥ మచ్చరమెక్కి కాపుగడమార్గము లెంచక వైరు లండకుఁ
 వచ్చెడుదాఁకఁ బొంచియు, శివప్రభుఁ డున్నటులే హఠాత్తుగా
 నచ్చటికోట లెక్కి, నిశితాంబక వృష్టి పిరంగిగుండ్లకా
 ర్చిచ్చునుఁ గ్రాఁగునూనిలచిత్తడియుఁ గురియించె వారిపై ॥ 59

శా॥ చక్కదాయుచు బాణముల్ మెయిసహస్రచ్చిద్రముల్ సేయ, నం
 దుక్తై సీసపు గుండ్లు చిచ్చుమిసి యాయుర్వాయువుల్ దీయ, నే
 ప్రక్క నూనియ మంటలఁ గమలి బొబ్బల్ బుగ్గలై యంగముల్
 స్రుక్క, మొగలు సేన లిట్లుచెడి యచ్చేవిచ్చే నల్యైపుల॥ 60

శ్రీ శివభారతము

శా॥ అంతః బ్రాంతములందుఁ బొంచుకొని సైన్యాధీశ్వరుల్, పింగళే
పంతుం దొక్కటఁ - బాల్కరుండొకట నిర్వైపుం బలం బెత్తి యు
ద్ధ్రాంత శ్రాంతుల వైరులం దఱిమి నొంపఁ జంప దిక్కేది ప్రా
ణాంతాపత్పరభూతమై మొగలు సైన్యం బేఁగఁ బూనాఁ జొరఁ ॥ 61

మ॥ తన సైన్యంబు పరాస్తమై, తన ప్రయత్నం బిట్లు విధ్వస్తమై,
తనయుండుఁ బనికత్తెలు సతులు సర్దారుండునుం గూలి, కూ
లిన వ్రేళ్ళు దలకూలినట్లుపగత క్లేశుండునౌ భాను దా
పునఁ గొల్వై యుపచారముల్ వలికి రాపుల్ బంధు లుద్యోగులు॥ 62

తే॥ అందఁ టేతెంచి యుచిత వాక్యముల నూఱ
డించుచున్నను, జస్వంతుఁ డించుకంత
యాలసించుటఁ దలఁచి, మున్నంటియున్న
యాసు ముడివైచె నిటుల సయిస్త భాను ॥ 63

సీ॥ 'తఱి వేచి కొలిచి యందఱు విచారింప నా
తఁడు కొంతతడ వేలతడసె' ననుచు,
'శివరాజుఁ దఱిమి శిక్షింపఁ దానేగక
తనబలంబే యేల పనిచె' ననుచు,
'బదివేలబలముతోఁ బొదివి తానుండుత్రో
వనె వైరి యెటు దాఁచివచ్చె' ననుచు,
'దమ హైందవాభిమానముఁ జూపి యొకవిచ్చి
శివు రేఁపి మనల భంజించె' ననుచు,

తే॥ సాదీసరదారుఁడైన జస్వంతసింగుఁ
దప్పుదలఁచి, యాతని పైనఁ దప్పుమోపి,
యెల్లసంగతు లపుడు సయిస్త భాను
ప్రాదుషాగారి కటు విన్న పమును బంపె ॥ 64

ఉ॥ “ఈ పునహాపుర్ని నిలుతుమే నికమీంద శివప్రభుండు ప్రా
ణాపద సేయకే విడువఁ” డం చడలెత్తి, సయస్త భాను పూ
నాపురినిల్చి కార్యముగొనఁ జసవంతు వచించి, యాత్మర
క్షాపరుఁడౌచు నేగెఁ దన సైన్యముతో నవురంగ బాదుర్తు ॥ 65

చ॥ జరిగిన కార్యమందు శివు సాహస నిర్భర ధైర్య శౌర్య ధీ
పరిణతిఁ గాంచి, “దైవబలపాకము తో నవతీర్చుదౌ మహా
పురుషుఁడితం “డటంచు జనముల్ హృదయమ్ములు విచ్చు; రొందిపా
టరసి ప్రతిక్రియా రహితుఁడై జసవంతుఁడు నిల్చె నచ్చట ॥ 66

శ్రీ సూరతు ముట్టడి శ్రీ

చ॥ * తన యదలింపునఁ మొగలుదండులును సరదార్లు భీతులై
మినుకుట - లోకమెల్లఁ దను మెచ్చుటఁ జూచి, శివప్రభుండు చే
సిన పనికంటె నొండొక విచిత్రము సాహసముం బొనర్చి లోఁ
గిన యరులఁ మఱింత యణఁగింపఁ దలంచి, హితాశ్రిఁ గూడుచు ॥ 67

మ॥ * కొలువై యిట్లువచించె, “శత్రులిపుడే కోల్పోంచురాఁజాల రిం
దుల, కేతెంచినఁగూడఁ దొంటివలెఁ జిందుల్ ద్రొక్కలే; రింతలో
బలము దెంపు వెలుంగ నొండొక రసాభాసంబు గావంతః మీ
మెలపుంజూపి బలాఘ్యులొరిపులకల్మిన్ గొంత కొన్నట్లగున్ ॥ 68

* He had gained an immense moral advantage by his nocturnal assault on Shaistakhan's residence ... and he intended to pursue it with unrelenting resolution ... the financial prospects of such an enterprise, no doubt, proved a great inducement, but money was not the only incentive under which Shivaji acted. He wanted to strike terror into the heart of the enemy subjects.

తే॥ ఎదురెదురుయుద్ధముల మాని, యిందునందు
నిండ్రజిత్తుపోరాటలే యెత్త వలయు;
దీన మనపైనిఁ బ్రజ లభిమాన మెంచి
యరులతర మెంచి వారిపైఁ దిరుగవలయు ॥ 69

ఉ॥ దక్షిణ పీఠ భూమి మన తావు, జనుల్ మన వారు; వీరి ని
ష్పాక్షిక సానుభూతి మనపై సహజమ్ముగ నుండు 'బీజపూర్'
దక్షిణ నాఁగియున్న మనదర్పము దేశహితానురక్తి ప్ర
త్యక్షమ వారి కౌట మన యత్నముఁ దప్పఁ దలంప రీజనుల్ ॥ 70

చ॥ ప్రజలకునై ప్రజాబలముపట్టుగ సాగు విభుత్వ మెప్పుడు
విజయముఁ గాంచు; స్వార్థపరవృత్తి జలంబు బలంబు చూపు భూ
భుజుఁ డతి చార దుష్ఫలితముల్ గను, నేఁ డవురంగ జేబు ది
గ్విజయములట్టివై యుడుకుఁ బెంచి, ప్రజాహృదయమ్ము నేర్చెడు ॥ 71

ఉ॥ నొచ్చియు దక్షిణావనిజనుల్ బలవత్ప్రభు నాఁగలేక, తో
డిచ్చెడువాఁడు లేకణఁగి యీగతి నుండిరి: వారి రేపుచు
జిచ్చు గదల్చి శాత్రవులఁ జెండితిమేని జనుల్ దమంతఁ బై
పెచ్చు పరాక్రమింతుబీ రిటు వీఁగి యరాతిబలంబు పెంపఱు ॥

ఉ॥ మోగలురాజ్య మిందు సడిముట్టి కలంచుచు, నస్మదుద్యమం
బాఁగెడు వైరులఁ దఱుములాడి తెమల్చుద: మిట్టి మా మహా
ద్యోగ మెదుర్చలేని - తమునోమఁగఁజాలని పాదుషాహిపై
నోగు మదిఁ దలంచి, మనయున్నతి కౌఁదలవంతు రీ ప్రజల్ ॥ 73

చ॥ ఇటు బలహీనుఁడౌచు యవనేంద్రుఁడు నివ్వెఱ నిల్చు; గాని యు
ద్భటుఁడగువీని కై ప్రజల దందడి గొల్పుట తప్ప; దిట్లునే
యుట యొక రాజనీతి: యిదియు యవ నేంద్రులు నేర్చి; రైనఁ బై
కటుతయు లోనిమార్గవముగా జలిపింతము చంద్రహాసముల్ ॥ 74

ఉ॥ ఇంతకుఁ గంటిలో నలుసు నీఁగఁ దలంచినఁ దప్ప వొత్తిడుల్ గాంతకుఁగొంతయైనఁ గనుగ్రుడ్డున; కూరకయున్న నోర్మి ని
ద్రింతుమె? శస్త్రముఁ జొనిపితిసిన - నూఁదిన - నెట్టులైనఁ గా
ర్యాంతమునందు నిండుకనులౌ నగుమోములఁ గన్నఁజాలదే! ॥ 75

ఉ॥ కావున దండయాత్ర లెసగఁ, దొలి సూరతుఁ గొల్లకొట్టి యా
పై వెడలింత; మాపుర మపార ధనమ్ముల కాటపట్టు, డి
ల్లీ విభు రాజ్యలక్ష్మికిఁ జలింపని యాయువు పట్టు: దూరపుం
దీవులవారు నాకవిదేశవణిక్కు ల అచ్చ పట్టగుఁ ॥ 76

ఉ॥ పూనిక మీఱ మోగలు విభుత్వపు రక్షణ యున్న, దుర్బలం
బైనదిబీ వర్తకుల్ పలువురై - యెవరంతకువార లాత్మ ర
క్షా మో నిరర్తి మెలంగుదురుగాన సుసాధము కార్య; మందు సు
శ్రీ సరిగొంచు, మించినయరి ప్రభుత్వ జడిపించినట్లగుఁ ॥ 77

చ॥ అనుటయుఁ బింగళేశచివుఁ “ఁడౌ, నిదియుఁ దగు రాజనీతి, హె
చ్చినరిపుకోటికో పణఁగఁ జేయఁగ వేఱొకదారి లేదు; లే
దని వెనుకాడుచో బ్రదికినంతకు బంధవిముక్తి లేదు: కా
వున మనధర్మ మేమటక పోరుట మే” లన, సంతసింపుచుఁ ॥ 78

తే॥ అల పరాసుల - నబిసీనియనుల గెల్వ
ననుచు నిరువైపు సేనల ననుపుసేసి,
సురధపట్టణమర్మమ్ము లరయ, నాప్త
వరు “బహిస్సాయకుం” డనువానిఁ బంపి ॥ 79

చ॥ శివపతి కొంత సైన్యమును సింహగడమ్మునుగావ నిల్చి, శా
త్రవులను వేచియుండ సరదారులఁ గొందఱ కాజ్ఞవెట్టి, యు
క్తివులు చమూపతుల్ - యముని గెల్చిన నాలుగువేలసేన వెం
దవులఁగ, క్షేత్రరాజమగు ‘నాసికఁ’ జూచునెపమ్మునఁ జనెన్ ॥ 80

శ్రీ శివభారతము

చ॥ దినములు రెండుమూఁడ చట దేవునిఁ గొల్చినయట్లు - కార్యముఁ గొనినటు లుండి, మున్ననుపుగూఢచరుం డరుదెంచి సంగతుల్ వినిచిన సంతసించి, యతివేలజవంబునఁ బోయె సైన్యముల్ గొని శివరాజు తత్పురము క్రోశయుగ మ్మను మేర డాయఁగఁగ ॥ 81

చ॥ సురభపురమ్మునఁ జనులు సూచనగా శివరాజువచ్చుతీ రరసి భయమ్మునఁ బదరి, యచ్చట రక్షణలేమి నెంచి, కొందఱు ధనవస్తు వాహనసదార్థము లబ్బినయంతగొంచు, వే పఱచిరి వేఱువేఱుగ; శివప్రభుఁ డంతన దానిఁ దత్పురి ॥ 82

తే॥ 'బర్హణపురమ్ము' త్రోవనవచ్చి, యూరి బయల నొండొక యుద్ధాన వనమునందుఁ బటగృహమ్మున విడిసి, తత్పట్టణంబు నాల్గుగవఁకులఁ దనదు సైన్యముల నిలిపె ॥ 83

ఉ॥ * అంత శివప్రభుండు పురమందలి కొందఱు పెద్దలఁ - యశో వంతుల - దాంతులఁ ద్రవిణవంతుల నండకుఁ బిల్వఁ బంచి, యే కాంత మృదు ప్రియోచిత హితానునయొక్తుల భూతభావి సిద్ధాంతము దేశకాలవిహితమ్ముగఁ జూపుచు నిట్లు వాకొనె ॥ 84

ఉ॥ "సోదరులార! నేఁడు పరిశుద్ధము భారతభూమి ధర్మరక్షాదరశూన్యులు బలియురౌ పరరాజుల పాలనమ్మునఁ జేఁదును మేసి, లేవడిఁ గృశించి, యతంత్రత కట్టుసాంచి, మర్యాదకు దూరమై, పెను చెఱంబడి ప్రేలుట మీ రెఱుంగ రే! ॥ 85

* Shivaji had publicly announced that he had not come to do any personal harm to any of the native or foreign merchants in the city (Surat) ... He had invited the foremost citizens to attend his camp outside the city gates and settle the ransom there.

Page 241, N. S. Tarakhav.

ఉ॥ ఓర్చితి మింతకాల మిదియు బలహీనత యయ్యె; నీవెతల్
దీర్చుట కెవ్వడైన నొక తెంపరి ముందుకురాడు; వచ్చెఁబో
కూర్చియుఁ దేర్చియు బలముకొల్పదు లోకము - ప్రక్క పోటుల
మార్పు టెకాని; యిట్టిక సుమాలమదెంతని యోర్వనయ్యెడు ॥ 86

ఉ॥ కావున నేఁ దెగించి బలగంబులఁ బెంచి యెదుర్చుచుంటి బీ
త్రోవల; బీజపూర్విభుల తుందుడు కెపఱెఁ, దత్సహాయులు
జేవఁదొఱంగి, రిప్పు డిబిసీనియనుల్ - మఱి పోర్చుగీసులు
లావణిపోయి; రొక్క మొగిలాయి విభుత్వము హుంకరించెడు ॥ 87

చ॥ ప్రబలతరంబు మోగలుల ప్రాభవ మిప్పుడు; దాని నాఁగ న
ల్పబలము చాల, దాఁగక తొలంగిన శ్రేయము లేదు గాన ని
ప్పు బహుళ సైన్యముల్ విపులముల్ ధనముల్ పటు సాధనంబులు
నిబిడము సేయుచుంటి; గమనింపుచు మీరును దోడ్పడ వలె ॥ 88

చ॥ కలదు బలంబు మిక్కుటముగా - రిపుల బులివేఁటలాడుచు
గెలుపుఁ గొనంగ ; నెట్టిపనికిన్ ధనలక్ష్మి ప్రధానశక్తి; మీ
రలు సమయమ్మునెంచి, బవరమ్మునఁ గత్తినిఁబట్టకున్న దో
యిలి మునిగించి కల్మిగురియించిన సర్వము జేసినట్లగున్ ॥ 89

ఉ॥ మీ రిడునాణె మొక్కొకఁ డమేయబలమ్ముగు విష్ణుచక్రమై
వైరుల రూపుమాపు, మన పక్షమునం దమృతమ్మువోయు; గే
దారమునందుఁ జల్లు బలితమ్ముగు విత్తనమ ట్లాకొక్కడున్
నూలులు వేలు పండు; నిది నూల్కొన నే హలికుండ నయ్యెద ॥ 90

ఉ॥ దున్నెదఁ, బావనంబు వడిఁ దోలెద, విత్తెదఁ, గల్పుఁ బాపెదన్,
బన్నెదఁ గంచె, మ్రుచ్చుపసిఁ బట్టెదఁ బైరుల మేయకుండఁగాఁ,
దన్నెదఁ జోరుల, ఫలముఁ దప్పక కోసెద; నిందుఁ బాపము
బున్నె మదేదియైన నెడఁవోవక పూనిక నిర్వహించెద ॥ 91

శ్రీ శివభారతము

తే॥ నాప్రయత్నము సర్వ హైందవ హితమ్ము
గా నెఱిగి తోడుపడువారిఁ గలసి కొందుఁ
గాని వారల నెటులైనఁ గలిపికొందు -
నయభయమ్ములు కార్యవృంతములు చూవె! ॥ 92

ఉ॥ కావున మీరు సేయఁగల కార్యమునఁ హృదయమ్ములట్ల భాం
దావసధమ్ములఁ దెలిచి, యట్టులె మీ పలు కాదరించు స
ద్భావులఁ బ్రోత్సహింపుఁ; డటు తప్పిన వారలఁ దీర్చిదిద్ద సై
న్యావళి యున్న; దా కొలిమియం దొగి సాగెడు నెట్టిలోహముల్" ॥ 93

సీ॥ * అనుచు, ధీరోద్ధతులైన సైన్యాధీశు
లను బిల్చి శివవిభుం డనియె నిట్లు,
“చనుఁడు మీ రీసాధుజనుల వెంబడి, వీర
లిప్పించుధనముల నిందుఁ జేర్పుఁ;
డటు పోనివారి కియ్యదనుఁ గార్యముఁ దెల్చి
నయభయసరణి ధనమ్ము గొనుఁడు;
ప్రతిఘటించెడు నెట్టిబలవంతు విడువకుఁ,
డతిలోభి దుశ్శీలు నడచి వేయుఁ;

తే॥ డనదలను బీదలను సాధుజనుల బహుకు
టుంబులను ధర్మపరుల దండుగకుఁ బాపుఁ;
డన్ని జాతుల పూలు కాయలును బండ్లు
పత్తి రియుఁ గోయుఁ; డిది మాతృ భాగ్యపూజ! ॥ 94

* The richest plunder never made him deviate from the rules he had laid down for its appropriation."

Page 238 JAMES GRANT DUFF

మ॥ అని యవ్వారలఁ బంపి, మోగలు విభుత్వాజ్ఞఁ బురాధ్యక్షుఁడఁ
‘నినయత్థాను’ న కంపె వార్త లిటు “లోయీ! మేము నిఁ జూడవ
చ్చిన నీ వింతుక తొంగిచూడఁ జనదో? # చీకట్లు గోరాడు కొ
ట్టునఁ గూర్చుంటివి కోటమూసికొని, తిట్టుం గొట్టు దూరమ్ముగఁ॥ 95

మ॥ \$ హోయ సైన్యంబులఁ బాదుషాకొఱకు మే మార్థించియున్నాము; త
ద్యయముల్ దానె భరింప మున్నతఁడు వాగ్దానంబుఁ గావించె; సుం
తయు దానిఁ వినిపించుకోఁ డిపుడు, నీ దాక్షిణ్య మిట్లుండె; ని
ట్టియెడఁ మాపని మేము చూచుకొనుకంటె మార్గ మొందున్నదే?॥ 96

ఉ॥ కావున నిట్లు వచ్చితిమి, ‘కా’ దన కీ విపుడైన మాకు రాఁ
బోవుధనమ్ము గుప్తముగ మోయుచు నప్పనసేయు; మట్లుకా
దా! విడదీసి నీపురమునంతయు దండుగుపట్టుకొందు, సై
న్యావళిఁ బంపి కోశగృహమంతయుఁ బెల్లుగఁ గొల్లగొట్టెదఁ॥ 97

తే॥ * అయిదువందలభటుల నీ కప్పగింపఁ,
దఱిమి వారల, వారిజీతములఁ దినుచు,
వారినోటను - బాదుషాగారికంట
దుమ్ముగొట్టితి; విపు డెందుఁ దూఱి చనెదు? ॥ 98

The Governor... .. retired into the fort with what he had of the greatest value.

P 178, "Life of the celebrated Sevagy" Cosme-da-Guarda

\$ The Mughal Emperor had forced him (Shivaji) to keep a large army and he would force the Emperor to become its pay-master.

Page 241. N. S. TAKAKHAV.

* He used to draw from the Treasury the pay of 500 soldiers, but had so long appropriated the money without maintaining a proper force.

Page 107. J. N. SARKAR,

శ్రీ శివభారతము

చ॥ దొరలమటంచు మాధరణిఁ ద్రొక్కి యకార్యము లిట్లు సేయు మీ పరువము నిల్వఁ దీప్రజలు పాదుషహా నెదిరింతుఁ రేము కా పరివలె వెంటనంటి తెగఁబట్టుచు దక్షిణ పీఠభూమి మీ చరణము మోయనీఁ మిది నిజమ్మని తెల్పుము పాదుషాహికి" ॥ 99

చ॥ అని తగుదూతలుఁ బనిచి, యంతకుమున్న పురమ్ములోనికి జనినభటాళి సేయఁగల సాధకముల్ గనుచుండె; నింతలో ధన కనకాంబరాదులు నుదారమణీ రమణీయభూషణుల గొని చనుదెంచి రాభటులు గుంపులు గట్టుచు వేఱు వేఱుగ ॥ 100

సీ॥ తాము వచ్చిన వస్తతతి యొండొకండుగా
నర్పించి వివరమ్ములాకునప్పు -
“మముఁజూచి సమ్మానించి యీ యమూ
ల్యధనంబు లర్పించి” రనుచుఁ గొంద,
“ఱిలుదూరి బెదరించి బలవంతపఱచి, యీ
ధనము రాఁబట్టినా” మనుచుఁ గొంద,
“ఱిటునటు పాఱి పోయెడువారిఁ బట్టి, క
ట్టినమూటలను గొంటి” మనుచుఁ గొంద,

తే॥ తొకట వాగ్వాద, మొకట నాయుధముఁగొనుట,
పాఠతఱలఁ బెల్లగించుట, బందిగొనుట,
యాదిగా నందుజరుగు కార్యక్రమంబు
వేఱువేఱు కొందఱుభటుల్ వినిచి రంత ॥ 101

మ॥ “పరదేశీయ వణిగ్వరాలాయము లీ ప్రాంతాన లేకున్మి నె
వ్వరు వార్లు మన కడ్డరాకునికి, స్వస్వస్థానముల్ గాచుచు
బరివారమ్ముల నిల్పుకొంటఁ గని తద్వైరంబున బోక, మి
మ్మరయ వచ్చి నాజ్జి వేచి” యని సైన్యాధీశుఁడొక్కండనె ॥ 102

మ॥ “ఇనయత్థానుఁడు కోటలో జుడిఁగె, నెంతేఁ గోట దుస్సాధ; ము
దున దానిఁ బెకలింపఁబోక, పురమందుఁ రాజకార్యాలయం
బని యెందున్నను దాని లోఁగొనుచు, నానానూన సామగ్రులు
ధనముల్ దెచ్చితి” మంచుఁ బల్కె నొక సర్దారుండు సన్నాహియై॥ 103

మ॥ “జనులెల్ల గుములొచు ఖానునినివేశ స్థానము జేరి ‘యో
యిన యత్థానుఁడ! రమ్ము; మాకు దరిలేదే! పాదుషా గారి పా
లన మిట్లున్నదే! మిమ్ము నమ్ముకొని కొల్లం బోతిమే!’ యంచు నా
తనినో నాడి” రటంచుఁ బల్కెనొక సర్దారుండు సంతోషియై ॥ 104

తే॥ “యవనులమసీదు - లచటి క్రైస్తవులమంది
రములు - హైందవ దేవాలయములు చొరక,
పేదసాదుల నంటక వెడలునట్లు
నడిపితి బలంబు” లనె సైన్యనాథుఁ డొకఁడు ॥ 105

చ॥ జరిగిన కార్యమందుఁ దన సైన్యపతుల్ నడిపించుతీరు ని
బ్బరముగ నాలకింపుచు, శివప్రభుఁ డర్థ విధంబుసేత కా
దర ముఖముద్ర సూపి, బెడిదమ్ములు సేతకు ధిక్కరింపుచు
సురధపురంబు ప్రాగ్విభవశూన్యముగా ముగియించె ముట్టడి ॥ 106

చ॥ అయిదుదినమ్ము లిట్లు పురమంతయు దండుగుఁబట్టి, కోట్లకుం
బయిగ ధనమ్ముఁ గొట్టి, యరి పక్షములోఁకువ నారఁబట్టి, ని
ర్భయముగ సంచరించి శివరాజు బలమ్ము మరల్చి వీటికి
బయనముదీర్చె-నాధనము బండ్లు కరుల్ హరు లెడ్లు మోయఁగ ॥ 107

ఉ॥ “ఇంతటఁ దీఱిపోయెనని యెంచకు, డీ మొగలాయిపొత్తు మీ
కెంతకుఁబాయ దంతవఱ కీయడియాలము తప్పదౌట, వి
క్రాంతినిఁజూపి వీరియధికారముఁ బాపుఁ” డటంచు నూరిలో
నంతటఁ జాటఁబంచి, చనె నాతఁడు రాయగడమ్ము జేరఁగ ॥ 108

శ్రీ శివభారతము

అ॥ మనసు చిన్నవోయి మఱుగుచు, నపురంగ
బాదులోన నులికిపడు సయిస్త
భానుఁ డింత యెఱింగి సేనలఁ బంపె శా
త్రవులు తెఱచియున్న తలుపు మూయ ॥ 109

ఉ॥ చారులు దెల్పఁగా జరుగుసంగతులెల్ల నెఱింగి, పాదుషా
గారు \$ “సయిస్త భానుఁడధికారము చాలని వాఁ” డటంచు ని
ర్ధారణ సేసి, ధీరు యువరాజుఁ గుమారు ‘ముజంప్రభు’ సుబే
దారునిఁజేసి పంపెఁ ద్వరితమ్ముగ దక్షిణ పీఠభూమికి ॥ 110

తే॥ ప్రబలతరుఁడౌ శివాజి ధూర్త త నడంపఁ
జాలని సయిస్తభాను బెంగాలు సీమఁ
జేరఁగాఁ బంపి, జస్వంతసింగు నందె
నిలిపి, యువరాజునకుఁ దోడు సలుపుకొఱకు ॥ 111

ఉ॥ “దక్కను రాజ్యము మనకు దక్కగనీని శివాజి నెట్లు లేఁ
ద్రొక్కు” మటంచుఁ దండ్రితనతో ననియుండ, ముజంప్రభుండు దా
నక్కడఁ జేరి వేడుకల నాటలఁ బాటల వేటల గడు
జొక్కుచునుండె; భోగవివశుల్ నిజధర్మము నిర్వహింతురే! ॥ 112

శ్రీ షాజీ మరణము - శివాజీ విచారము శ్రీ

చ॥ సురధపురంబు కొల్లగొని శూరుఁడు శ్రీశివరాజు వేగ రా
యరిగడ' మందుఁ జేరుసమయమ్మున కొండొకవార్త వచ్చె “భూ
వరుఁడు షహాజి వేటనడుపన్ జని వచ్చుచుఁ ద్రోవఁ బేదనూర్’
పురికడఁ దేజినుండిపడిపోయి గతించె” నటంచుఁ దీవ్ర మై ॥ 113

\$ The Emperor heard of the disaster ... and ascribed it to the
Viceroy's negligence and incapacity, P. 104. J. N. SARKAR

చ॥ పిదుగునుబోని యీనుడి చెవి బడఁగా శివరాజు ఖన్నుండై
తొడిఁబడుమేన నెవ్వగలఁదూలుమనంబున వాడుమోమున
నడిచి, విషాదపూరిత జనమ్ముల మోము గనంగ లేక, చె
ల్వడిగిన మేడకు జనె నయోమయ గాఢతమో విలీనుండై ॥ 114

సీ॥ తనుఁ గనుటాది చూపినవత్సలత తలం
పులఁ బాటఁ గరఁగు తెప్పలను దుడిచి,
తనకోసమయి భరించిన తీవ్ర వేదనల్
తలపోయు గుండెతత్త అముఁ గుడిచి,
తన దేశ మత జాతి ధర్మరక్షణ గోరి
పడినపాటున గాఢభక్తి గఱచి,
కడసారి తనుఁ జేరి కనుఁజేఁపి యమృతంబు
గురియుమాటలఁ జల్వపొరలు తెఱచి,

తే॥ యాక సమువోలెఁ దన్నెందు నావరించి
యున్న పెనుప్రాపు విరియఁ - దా నొంటిపాట
నిలిచి నట్లెంచి, మనసంటి తెలియరాని
మరులుపొంగున శివరాజు కరఁగిపోయె ॥ 115

చ॥ కదలినగాలి తండ్రిదరిగా సగపాలగు తల్లివైపున
గదియఁగ, నామెరూపు - తడికన్నులతో, విడఁ బాటువేణితోఁ,
గుదిలిన బుగ్గతోఁ బసుపుఁ గుంకుముఁ బాసిన ఫాలరేఖతో -
మదిఁ గనిపింప నెవ్వగలవ్రుగ్గి శివప్రభుఁ డొల్లఁబోవుచు ॥ 116

ఉ॥ “ఇంతలు సేయునే విధి! యొకింత కొఱంతయులేక శాంతియు
దాంతియు దైవభక్తి జననవ్రతమై మను పుణ్యమూర్తికి
వంతలు రాక యొప్పునె! తపంబు పతివ్రత కిట్టిదంచు దృ
ష్టాంతముసేయు సాధ్య కిది యగ్ని పరీక్షకుఁ దక్కి పోవునే॥ 117

శ్రీ శివభారతము

సీ॥ ఏ నీడ చల్వలో నెద నూఱడించి, నా
 తలిరుఁ బ్రాయపు వసంతములు గడపె,
 నే ప్రేమపొత్తులో నింతసాపడి, మదు
 ద్యమ బీజకృతి వానతలులు గడపె
 నే ప్రాపుమంచియ లెక్కి నేఁ బెంచుపై
 రులకాపుగడ శరత్తులను గడపె,
 నే ధర్మపీఠిఁ జోటెనసి, పండినపంట
 సిరి చవిఁగొంచు శైశిరముఁ గడపె,

తే॥ ఆ మహాభాగ్య మొకఁడులే - కన్నియుండి
 యన్నియును లేనిదై, మరణైకశరణ
 మెంచి శోకసమాధి సాధించు తల్లి
 మొగము నెటుసూతుఁ! జూడ కేపగిది నిలుతు!" ॥ 118

చ॥ అను తలపోతల శయనమంటె శివప్రభుఁ డా విషణ్ణమూ
 ర్తినిఁ గననోడి, యోడినమర్ది బుర మెల్లఁ దపించె; నంత నొ
 య్యనఁజని పింగళేసచివుఁ డౌచితియుఁ దగ వోర్మిగూర్చి, నే
 ర్చిన హితసూక్తు లీగతివచించే శివప్రభు నూఱడించుచు॥ 119

చ॥ “అవును, మహాప్రభూ! విధినియంత్రణ యట్టిది; యెట్టివారికిఁ
 భువనములందు నిట్టివిధముల్ మఱికొత్త లె? తీరమాఁగుపం
 డవు షహజీవిభుండు సుకృతాత్ముఁడు: ధూర్వహ మిమ్ముఁగాంచుటే
 యవిరళ తత్త పఃఫలము : లంతటివారికిఁ జింతసేతురే! ॥ 120

చ॥ జరిగిన దెల్ల లోక సహజమ్ము; నిజమ్మున కాయదృష్టముల్
 జరిగిన వారు లేరు; మన చక్కటి దిద్దఁగ నెల్లకాలము
 గురువులు నిల్తురయ్య! తమకు వినిపించెడు సాటివార లె
 వ్వ! రిదియటుండ-నొండొకటివచ్చుటఁ గూడఁ దలంపుఁడియ్యెడ॥ 121

చ॥ మునిగిన జీవయాత్ర గదమున్న ముగింపఁ దెగించు జీజియా
జననిఁ దలంపుఁ; డాపరమసాధ్యమతంబు మఱి మూకుమా
కనువగునే - త్వదీయ వినయానునయ ప్రణయానురోధముల్
దనిపిన ప్రార్థనాంజలికిఁ దప్పఁ? బ్రభూ! యిపు డొల్లఁబోదు రే॥ 122

చ॥ ఎదిగెడు రాజ్యలక్ష్మి నొకయెత్తు - నిరాశకుఁ బ్రాణవృంతముల్
చిదిమెడు మాతృదైవతము సేవ యొకెత్తుగ నుద్ధరింప, నీ
యద నొక తె పుపాటయిన నాఁగఁగరానిది; దైవమిట్లు మీ
హృదయపరీక్ష సేయుననియెంతుఁ, బ్రభూ! కనుఁ దుత్త రక్రియన్॥ 123

చ॥ అని వినిపించు పల్కుల గృతాదరుఁడై, శివరాజు మంచువా
సిన విరిదమ్మి-మబ్బు తెరఁజిమ్మిన చందురునట్లు తెల్విజొం
దిన మొగమెత్తి, ముందు గమనించి విధేయములఁ విధింప నూ
ల్కొనియె; వివేకవిశ్రుతులకుఁ క్షణికమ్ములు మోహమూర్ఛనల్ ॥ 124

చ॥ తరఁగలు దారసిల్లు రుదితమ్ములఁ జుమ్ములువాలు తల్లి డ
గ్గఱి, శివరాజు శాంతి చులుకమ్మున లోమరులంటు పల్కులఁ
దరికొను వేఁడి నార్చి, యెడఁదఁ నెనరెత్తు కడింది పూనికఁ
మరణవినిశ్చయం బుడిపి, మైకొలిపెన్ మమతాను బంధముల్ ॥ 125

చ॥ చలచలఁ గ్రాఁగు పాలు - నలుచక్కియసాగిన గాలిపోకులఁ
గలఁకలుదేఱి మీఁగడలు గట్టుచునుండఁగఁ - గన్నబిడ్డకొఁ
గిలియగు చేమిరిన్ గొని సుఖింపుచుఁ, బ్రాగ్గుణ నామరూప వృ
త్తుల విడి తన్మయంబయగుఁ; దోరములొఁ జుమి కన్న కూరుముల్॥ 126

తే॥ పతిమరణ శోకవహ్ని తప్తమగుమనసు
పుత్రవాత్సల్య పీయూషమున శమింపఁ
గనుచు, జీజియా జీవిత కాళరాత్రి
గలుగు హైందవోదయరక్తిఁ గనులు దెఱచె ॥ 127

ఉ॥ తీతినతంద్రికై ఋణముదీఱగ నుత్తరలోక సత్త్రియల్
దీతించి, శాశ్వతంపుసుగతిగ గన నుత్తమ దానధర్మముల్
గూరిచి, తద్వియోగమునకు మదిఁ గుందెడువారి కూటబల్
గూరిచి, రాజకార్యములకు గొలువిచ్చె శివప్రభుండొగి॥ 128

తీ॥ పితృధనము పేరుగా రాజబిరుదమూని,
నాఁడు మొదలుగాఁ దన పేర నాణెములను
వెలయఁగాఁజేసి, మోగలు విభుత పైనఁ
దొంటివలె దండయాత్రలఁ దోలనెంచి ॥ 129

శ్రీ దండయాత్రా విజయములు - సముద్ర ప్రయాణము శ్రీ

మ॥ తనసర్దారులతో వచించె, “మనపై దండెత్తి రాకుండె లోక
గిన యీమోగలు సేన; భానుఁ డిపు డేగెఁ దూరదేశము; వ
చ్చినవాఁ డాయువరాజు బాలుఁ - డతులశ్రీ లాలనోన్మత్తుఁ డా
తనిజస్వంతుఁడు వానిమీఱఁ, డగుటఁ దర్పంబు చూపందగు॥ 130

సీ॥ గుఱ్ఱపుదళముఁ బైకొలిపి, నేతాజి మో
గలురాజ్య మొకవైపు గలఁచవలయుఁ,
గడఁగి మోరోపంతు కాల్బలములఁ గ్రమ్ము
కొని వేటొకటఁ గొల్లగొట్టవలయుఁ,
గడతాజి సేనతోఁ గదలి, మక్కా యాత్ర
కులనుండి పన్నుగైకొనఁగవలయు,
నౌరంగబాదుతో నహమదునగరు ప్రాం
తమునెల్ల నే దండు తుఱుమవలయు,

తే॥ సింహగడమాది మనదుర్గసీమ లేలు
చున్నవారికి మీర లొక్కొక్కడుగూడ
నెప్పుడువలసిన నపుడు తోడుపడవలయు;
జనుడుమీరు, మీ పనులందు జయముగొనుడు!" ॥ 131

మ॥ అని యవ్వారల నందఱు బనిచి, సైన్యాటోప మేపారంగా
జని, యౌరంగపురమ్ముదాక రిపురాజ్యంబెల్ల గారించె నెం
దును దానై శివరాజు; సైన్యపతులు దుర్వాములై గెల్చి రా
త్మనిదేశంబుల; దద్విజృంభణము తర్ద మిందె నల్వైపుల ॥ 132

మ॥ జసవంతుం డొకసారి సింహగడము సాధింపగా నెంచి, సై
న్య సమూహమ్ముల గోటజుట్టుకొని సన్నాహంబున బోరె; సై
న్య సమేతంబుగ నింతలో శివవిభుం డచ్చోటి కేతెంచి, వె
క్కుసపుంబోరున వానిందోరె నపురంగాబాదులో దూఱగ ॥ 133

ఉ॥ ఈ గతి రేచబవట్లు చరియించి, శివప్రభుం డొక్క యెత్తున
మోగలు సేనల దఱిమి పోరుచునుండ, బిజాపురీంద్రుం డ
త్రొంగుచు దొంటిసంధి విడనాడి, శివాజి కొసంగియున్న భూ
భాగము లోగొనందలంచి పైకొని, కైకొనె గొన్ని దుర్గముల్ ॥ 133

చ॥ జరిగిన కార్యము విని వెస శివరాజు బలమ్ముతో బిజా
పురపతి సేన దాకి, పులివోరె బయి బడి ఖడ్గధారల
నఱకుచు దాటుమార్కొలిపి నల్లడ బాటంగ దోరె; నాచి సం
గరమున నాటువేలబలగంబు బిజాపురివైపు రూపఱె ॥ 135

అ॥వె॥ అంతబోక వారి ప్రాంతరాజ్యము కొల్ల
గొనె బిజాపురంబు కోటదాక,
నతని ధాటి కోడి యణగి, బిజాపురీ
శ్వరుడు తొందిపొత్తు సవదరించె ॥ 136

చ॥ ఇటులు బిజాపురంపుదుడు కేపఱఁజేసి, శివప్రభుండు - ము
నృటివలెరాక మోగలు లఱంగుట నెన్నుచు - వారినాఁగ న
చ్చట బలమింతవెట్టి, పెలుచు 'బసనూరు' పురమ్ము గన్పొ
ట్టుట కెదనెంచి యేగె సుభటుల్ దనుఁగొల్పఁగ నోడలెక్కు చు॥ 137

చ॥ * సురథ పురంబువోలె బహుశో ధనశోభి యశో వశంబుఁ ద
త్పురమును ముట్టి, యందుఁ బరిపూర్ణ ధనంబులఁ బట్టి, 'కారువార్'
పురమునుగూడఁ గొట్టి ఘనముల్ ధనముల్ గొనె; నందు నెమ్మదిఁ
గఱచిన యాంగ్లవర్త కులు కానుక వెట్టిరి వేయిరూప్యముల్ ॥ 138

ఉ॥ * పూర్ణజయంబుతోడ గుణపూర్ణుఁ డతండు బలమ్ము ద్రిప్పి 'గో
కర్ణము' జేరి శర్వుఁ బురఘస్మరుఁ గొల్చుచు దానధర్మముల్
కర్ణుఁడువోలె సల్పి, బలఁగమ్ములఁ గాల్పడఁ బోవఁబంచి, తా
నర్ణవయాత్ర సేయ మనసై చనెఁ దోడిభటాళిఁ గూడుచు ॥ 139

* (శివాజీ) బసనూర్ పట్టణము పై బడెను. సురథ్ పట్టణమువలెనే
యాపట్టణమును కొల్లగొట్టి యసంఖ్యధనము సంపాదించి శివాజీ గోకర్ణమునకుఁ
బోయెను.... కారువార్ పట్టణము వారును కప్ప మీయవలసినవారైరి.
ఇంగ్లీషువారు శివాజీకి వేయి రూపాయ లప్పనమిచ్చిరి. అక్కడనుండి
భూమార్గమున సైన్యమును బంపి తాను జలమార్గమున రాయగడమునకు
బయలుదేరెను.

పుట 138 కె.వి. లక్ష్మణరావు.

శ్రీ భరంగజేబు శివాజిపైకి జయసింగును బంపుట శ్రీ

చ॥ శివపతి దండయాత్ర లిటుసేయుచు దక్షిణ పీఠభూమిలో
నెవనిని మోయనీక బలుపెక్కుటయు, జనవంతుఁడాది యో
ధవరులు తాళఁ జాలక యథాయథలౌట యెఱింగి పాదుషా
రవులుచు, నెట్లులైన శివరాజునడంపు మదిఁ దలంచుచు ॥ 140

సీ॥ తన రెండు వేల సర్దారుల మేల్బుంతి,
ఘన రణ శతము గెల్చిన వలంతి,
మును జహంగీరుకొల్వెనయు మేధావి, బా
ల్యము నుండి 'కఠిన శస్త్రైక జీవి,
రాజపుత్రకులాంబరజ్యోతి, 'కచ్ఛహ'
క్షత్రియ వీరవంశ ప్రభూతి,
మానసింహుని మన్మఁడౌ నీతివేది, 'యం
బరు' దేశ రాజ్యరమా వినోది,

తే॥ యైన జయసింహు సర్వనేనాధినాథుఁ
సలిపి, యేఁబది వేలసేనల - దిలేరు
ఖానుఁడాది సర్దార్లఁ బెక్కుండ్ర నిచ్చి
కొలుపులోఁ బెద్ద సేయుచుఁ బలి కె నిట్లు ॥ 141

ఉ॥ "ఓ యసమాన పౌరుష గుణోజ్జ్వలుఁడా! శివరాజు దక్షిణా
శా యజమానుఁడై ప్రబలి సర్వము లోఁ గొనుచుంటాగాక, య
త్యాయతమైన మాప్రభుత నాఁచికొనఁ జెలరేఁగియుండె; నా
మాయమరాటవీరు వడిమాన్పనిచోఁ బరువంబు నిల్చునే! ॥ 142

ఉ॥ పంపిన యోధు లా కుఱుచపాటిమరాటకు నోహటింపుచు
గంపితులై యడంగిరి; మగంటిమిఁ గాఁకలు దీఱి, వైరిఁ బా
టింపనిమేటి వీవయిన డీకొని వాని నడంగఁద్రొక్కు : మా
తెంపరియింద్రజాలము మదిఁ గమనించి పరాక్రమించుమీ॥ 143

తే॥ నీబలము నీతిచాతురి నగడఁజేసి,
యతఁడు గతిలేక 'మీ చిత్త' మనెడుదాఁక
నడుగు మఱింపకుము, విజయమ్ముగొ" మ్మ
టంచుఁ బాదుషా జయసింహు ననుపు సేసె ॥ 144

ఉ॥ అంతటికొల్పులోఁ బదుగురాపులలో మనసిచ్చి పాదుషా
యంతటివాఁడు మెచ్చుకొని యాజ్ఞయిడఁ జయసింగు పొంగి, "దు
ర్దాంతు శివాజి నెట్లయిన దర్పమడంచి జయింతు; నెట్టి వి
క్రాంతినిఁ జూపెనైనఁ దొలఁగఁ జననీ" నని పంతమాడుచు ॥ 145

చ॥ సెలవును బొంది, సొంతమగుసేనల నిర్వదివేలఁ, బాదుషా
సెలవున వెంటవచ్చు పటుసేనల నేబదివేలఁ దోడుగా
నలము ది లేరుఖాను మొదలౌ సరదారులఁ, బెక్కులౌ పిరం
గుల రణసాధనమ్మలను గొంచు వడిఁ నడిపించెఁ బైనము ॥ 146

సీ॥ చతురంగబలము లుత్సవమొప్పు నడిపించి,
ప్రాంతసీమల నొక్కగంతువైచి,
వింధ్యాటవీ కూటవీధుల డిగఁబాటి,
నర్మదా పులినసంతతుల దాఁటి,
యౌరంగబాదు డాయఁగఁబోయి, యువరాజు
నకు బాదుషాహి యానతి వచించి,
పునహాపురమ్ముదాపున కేగి, యటనున్న
జనవంతు డిల్లీకి సాగనంపి,

తే ॥ అల శివప్రభుఁ డతని సైన్యాధిపతులు
దండయాత్రల కేగి రాకుండు టెఱిగి,
ఘనుఁడు జయసింగు తనబలఁగములఁ దోలి
యన్ని వైపుల శివురాజ్య మాక్రమించె ॥ 147

సీ ॥ 'కుతుబుద్దీన్' సైన్యసంతతు లేడు వేలతో
'జున్నరు' ప్రాంతముల్ చుట్టుకొనగ,
నాలుగు వేల సైన్యముతోడ 'నితిషాము
ఖాన్' 'పునా' ప్రాంతముల్ గాచికొనఁగ,
'సయ్యదబ్బలు' సహస్రత్రయ సేనతో
'షిర్వాలు' ప్రాంతముల్ చేకొనంగ,
'దావూదుఖానుఁడు' దళ మైదువేలతో
'రాయరీ' ప్రాంతముల్ అచ్చగొలుప

తే ॥ గుఱ్ఱములదండు - పెనుతుపాకులబలంబు
కడఁగి యందందు శృంగాటకములు గావ,
నాజ్జయిడి, కార్యశూరుఁ డయ్యంబరీశుఁ
డన్ని వైపుల శివురాజ్య మాక్ర మించె ॥ 148

సీ ॥ తమకు సాయముఁ జేయఁదగు నంచు బీజపూర్
ప్రభునితో రాయబారములు సలిపి,
శివరాజునకు శత్రులవు వారి దరిఁజేర్చి
బలమిచ్చి తమకుఁ దోడ్పడఁగఁజేసి,
కులబంధులకు సైనికుల కసూయ రగిల్చి
క్రుద్ధులై శివుని మార్కొనఁగ రేఁపి,
యాంగ్లేయులను - జింజిరాధిపులను - బోర్చు
గీసుల నుసికొల్చి యీసుఁ బెంచి,

శ్రీ శివభారతము

తే॥ ప్రబలతర దుర్గముల నెల్లఁ బట్టుకొనుచుఁ
దక్కినవి దక్కినట్లు విధ్వంసపఱచి,
యంబరీశ్వరుఁ డెందుఁ దానై తెగించి
యన్ని వైపుల శివ్రరాజ్య మాక్రమించె ॥ 149

మ॥ పటు సైన్యంబులతోడఁ జన్న శివభూపాలుండు రాండయ్యెఁ ని
చ్చటి 'నేతాజీ' బలంబుతోడఁ బర రాజ్య ప్రాంతముల్ కొల్లగొ
ట్టుట కేగెఁ : 'గడ తాజి' యొక్కఁడు పరాటోపమ్మున దూరె : ని
ల్లటమైనట్లు. మొగల్బలంబు నలుమూలల్ ముట్టె నా రాజ్యము॥ 150

మ॥ జయసింహుండు స్వకార్య మింతసులువై సాధింపఁగానౌట కు
త్స్నయము బొంది, పురందరమ్మను జయింపఁ మేటి సైన్యంబుతో
జయశీలుండు దిలేరుఖాను మొదలౌ సర్దారుల బంపి, ని
ర్భయుడై తా నరికట్టె సింహగడము బాహుబలోత్సాహియై॥ 151

ఉ॥ నాలుగు వైపులఁ గిరిగణములతో బలుపెక్కి యాకసం
బేలఁగ నాల్గువేలడుగు లెత్తున శృంగముపైఁ జెలంగుచుఁ,
నాలుగుమైళ్ల వర్తులమునఁ దిగువఁ బెనుకోట - పైన ను
ద్వేలపు దుర్గ రాజ్యమయి, వెల్గుఁ బురందర మ ప్రధృష్ఠమై ॥ 152

ఉ॥ అన్యులు చేరరా కొరసి యన్నకుఁ దమ్ముఁడువోలెఁ జెంత నీ
శాన్యమునఁ 'వజీర్' గడ మసాధ్యము తోడయి నిల్వఁగా, నసా
మాన్యమెయౌ పురందర మమంద జవమ్మున లగ్గవట్టఁగా
సైన్యములెల్ల డీ కొలిపి, చయ్యనఁ దాకె దిలేరు ఖానుఁడు॥ 153

ఉ॥ కోటకుఁబై శివజియనుగుల్ - దిగువ మొగలాయినేన బా
హుటముగా నెదిర్చి రణమాడుచునుండఁగ రెండు మాసముల్
దాఁటెఁ, దెగించి కందకముఁద్రవ్వచు మందు రగిల్చి, మొగలుల్
కోట నొకంట సంధువడఁగూల్చి చొరంబడి రక్తసింపుచు॥ 154

చ॥ యవనవిజృంభణమ్ము నెఱుపారిన తెప్పల నప్పళించి, రెండు
డవ యభి మన్యుడోయనఁ గటారి తటాలునదూసి, వాహినీ
ధవుఁడు 'మురారి' దుర్గపతి దర్పమునఁ బులివోలెదూఁకి, య
య్యవనులఁ దాఁకెఁ, దాఁకి రసమార మరాటులు మావళా భటుల్॥ 155

చ॥ తుముల మహాహవమ్మున గుదుల్గుదులై పడ వైరి కంఠనా
ళములను ద్రుంచి, క్రోవికొసలఁ వెలిజిమ్ము కవోష్ఠ రక్తపూ
రముల వినంతమాడి, శివరాజచమూపతీయుఁ భటాళియుఁ
గమిగొని శత్రు సైన్యముఁ గకావికఁ దోలిరి కోట వెల్పడఁ ॥ 156

ఉ॥ పర్వతపంక్తి నుండి దిగువఁ బడ దూఁకు మహాప్రవాహమ
ట్లోర్వని ధాటిఁ జొచ్చుకొనియుఁ గవియుఁ బఱతెంచు వైరులఁ
బర్వతమట్లు నిల్చి తెగఁబట్టుచు వెన్నకు పెట్టుచు, సమి
ద్ధూర్వహుఁడౌ మురారి తనతోయమువారల నిట్లు పేర్కొనె॥ 157

ఉ॥ "పోరులఁ బచ్చి నెత్తురుల బుగ్గలు కన్నులఁజూచి, మావళే
వీరులును మరాటు లెదఁ బేర్చిన చిచ్చున మచ్చరింపుచు
గోతలఁ గండలఁ జిదిమి కుప్పలువోయక, నజ్జగుజ్జగా
వైరులయంగముల్ దఱిగివైన, కలంతులఁ గాలుమార్తు రే? ॥ 158

చ॥ రథసపుదండయాత్ర శివరా జొనరించిన వార్త ముందు వా
గ్విభవమువోసి చారణులు గేయములఁ బదరించు వేళ, మా
ప్రభుకుల వీర యోధులును వారియనుంగులు చంద్రతారలై
నభమునఁ దేజరిల్లఁ, బ్రధనంబున మీ వడిఁజూపి గెల్వఁడీ! ॥ 159

చ॥ కదలినకాలు త్రిపుకుండు, కట్టలుకఁ బయికెత్తు ఖడ్గము
జెదరఁగనీకుఁ, డెవ్వఁ డెడ సేసిన దూసిన జారనీకుఁ, డీ
పొదివిన శత్రు సైన్యములఁ బుల్కుచు 'హు' ప్పని యూఁదుదాఁక మీ
పద నుడివోవనీకుఁ, డెడఁబాయ కపాయముఁ బాయఁదట్టుఁడీ! ॥ 160

ఉ॥ మించెడు దేనినైన సుతిమించఁగనీ కడఁగించి, తొమ్మునఁ
దించెడు నీఁటినైన నలఁతఁ దొలఁగించి, రణోర్వి నెందు న
ర్తించి, సమగ్ర రక్షణ విధించి, మదించిన వైరిగాత్రముల్
చించి కలంచ నేఁగల నజేయుండ; లెం డరిసేనఁ గూల్పుఁడీ॥ 161

చ॥ అనుచు మురారి సైనిక హృదంతరముల్ పులకింప నాడి, పై
కొను నరివీరహుంకృతులకుఁ గనలంటి కటారిదూసి, చెం
గున రిపుసేనపైఁ గవినె; గొట్టునఁ దద్గుటులెల్లఁ బెల్లు మా
ర్యాని: రిటు రెందుపక్షములకుఁ బెనునంగరమయ్యె నయ్యెడఁ ॥ 162

ఉ॥ క్రిందునుమీఁదుఁ జూడక తెగించి పయింబడి, యీఁట పోటులఁ
గొందులు ద్రవ్వె, బల్లెములఁగుచ్చి, కటారులవ్రచ్చి, బాకులఁ
జందెపువ్రేటునఁ దిగిచి, శౌర్యధనుల్ శివరాజ సైనికుల్
చిందులు ద్రొక్కి రాద్ర వివశీకృతులై విహరించి రయ్యనిఁ ॥ 163

చ॥ వీరుదమగంటిమిఁ మొగలు వీరులు బారులు దీరి వైరులఁ
దటుముచు, వారు పైఁబడినఁ ద్రచ్చుచు, లోఁగిన వారియంగముల్
నఱకుచుఁ దారసిల్లి; రయినఁ దెగి పోరు మురారి కోల్తలఁ
భరవడి, మూఁదుమా ర్లాదిఁగి, పైకొని రెప్పటికప్పు డీనునఁ ॥ 164

చ॥ # భరవడియుఁ జమూవతుల బల్బున ముందుకుసాగి, శాత్రవుల్
దఱిమినఁ బర్వలెత్తు మొగలాయ బలంబున రెండు వేల పో
టరులు గతాసులౌచు నిబిడమ్ముగు స్వామిహితమ్ముఁ జూపి, రి
త్రతీఁ దనదందుఁ బైకొలిపి తాకె మురారి యరాతివీరులఁ ॥ 165

వాంఛ (మోగలులు) పారిపోవునప్పుడు వార వెంటఁదగిలి దుర్గాధీశుడు రెండువేల
మోగలు సైనికుల నఱకెను ... దిలేరుభానుడు ఏనుగు మీఁదఁ మాఁడఁ గూర్చుండి,
యుద్ధమంతయుఁ జూచుచుండెను. తన సైనికులు పాఠిపోవుట చూచి.... సూదీగా బాణము
వేసి దుర్గాధిపతుడైన మురార్ బాణిని పడవైచెను, పుట 141, కె.వి. లక్ష్మణరావు.

చ॥ ఒదిగ గెడు నాత్మ సైనికుల - నుద్ధవిధి బయికొన్న శాత్రవా
భ్యుదయము - సద్విధియుండయిపోరు మురారి భుజామహత్వము
మదగజమెక్కి దూరమగుమాటునఁ జూచి, దిలేరుభానుఁ డి
య్యదనున సుంతయేనిఁ దడవైనఁ గడుఁ జెడు నంచు నెంచుచు॥ 166

చ॥ పరులకుఁ జూడరాని యొక పట్టున నెట్టన నిల్చి, నూటిగా
గుఠిఁగొని వింట సాయకముఁగూర్చి, దురమ్మున వైరిసేనలఁ
దఱుము మురారిపై విడువఁ, దత్క్షణ మాతఁడు కృత్రకంతుడై
ధరఁబడె - స్వామికార్య సుకృతమ్మున కాయువు నప్పగించుచు॥ 167

చ॥ పడినమురారిఁ జూచి, చలపట్టుచు మోగలుసేన బిట్టు పైఁ
బడి వివిధాస్త్రశస్త్రములఁ బ్రబ్ధికొనఁ శివరాజసేన చే
దృఢి, కడునల్పమౌటఁ దెగఁబట్టఁగఁజాలమిఁ గోటలోనికి
బడి, పయికోట కెక్కి, శివబాణ శిలాతల వృష్టి మార్కొనె॥ 168

ఉ॥ మోగలుసేన శత్రు బలమున్ వెనుముట్టి పురందరమ్ము పై
భాగవుగోట కెక్కి నెగఁ బ్రాఁకకగ, వారు శతఘ్నిగోళముల్
గ్రాఁగెడునూనియల్ పలుశరమ్ములు గండశిలల్ జడిగోనం
గాగురియించి, శాత్ర వనికాయము నెట్టిరి విచ్చిపాఱుగఁ ॥ 169

ఉ॥ ఇంతలు సేయు వారి నలయింపఁగఁ జాలక, కోటఁగూల్చి నా
వంతయుఁ దీరులేక, బహుశానలవర్షము సైఁపలేక, వి
భ్రాంతమనస్సులై మొగలుపాళెమువారు పురందర మ్ముపా
యాంతర మెంచి పట్టఁదగునం, చపుడా జతనమ్ము మానుచు॥ 170

చ॥ “మొదట వజీర్ గడ మ్మూరియు ముట్టి జయింపుచు, దానిపైనఁ బెం
పొదవుపిరంగులెత్తి, యటనుండి పురందర దుర్గ సాలముల్
గుదుపునఁ దూలి కూలిపడఁ గొట్టుద” మంచుఁ దలంచి, దానిపైఁ
గదిసి జయించి, మోగలులు గాఢశతఘ్నుల నెత్తి రచ్చట ॥ 171

శ్రీ శివభారతము

చ॥ శివపతి సైనికుల్ దెగువ సేయుచు, నాయకుడౌ మురారి యా
హవమునఁ గూలిన్ వెఱపునందక, వేలకు వేలు మించి శా
త్రవు లెదిరించి పైఁబడిన దారియొసంగక, జీవితాశలఁ
దవులక పోరుచుండి, రెడఁదఁ శివభూపతిరాకఁ గోరుచు ॥ 172

శివాజీ పీఠ ప్రయాణము - జయసింగుతో సంభి ప్రయత్నము

చ॥ ఇటు తన రాజ్య మెల్ల యవనేంద్రుని సైన్యము లాక్ర మించున
ప్పటికి, శివప్రభుండట నభంగ తరంగ ఘుమంఘుమార్భటి
నటపములొప్పు నోడపయనమ్ముల నుయ్యెలలూఁగుచుండియుఁ
దటుకున నాత్మభూమిఁజొరఁ దత్పరుడై నడిపించెఁ బైనము ॥ 173

చ॥ కడువడి నోడ వారినిధిగర్భమునఁ బడి వచ్చుచుండ, వెం
బడిఁ బ్రతికూలకాల మశుభంకర హుంకృతి నార్చునట్లు దం
దడినిఁ దుపాను రేఁగె; లయతాండవమాడెఁ బయోధి; గాడ్పులఁ
బడు నొగుడాకులై చెదరి పాతెఁ బడెఁ జెడె నోడలత్తఱి ॥ 174

ఉ॥ నావికు లీడఁబోనిజతనంబున నా బలుగాలివానలన్
ద్రోవలుదప్పునోడ సరితూనికలఁ నిలఁగట్టి, రాజర
క్షావిధి ముట్టి, సుళ్లకు మొసళ్లకుఁ బాయఁగ నెట్టి, ప్రాణముల్
దైవము చేతఁ బెట్టి, పదఁప గడముట్టిరి సాహసంబున ॥ 175

చ॥ నిలిచెఁ దుపా, నపాయములనిండిన యెల్లరప్రాణ - మోడయుఁ
నిలిచె; విదేశమార్గముల నిల్చిన యోడ మరల్చి నావికుల్
చలనరయంబునఁ నడుపసాగిరి: ప్రొద్దులు కొన్ని పోవుతో
పల శివరాజు సేరెఁ బరివారముతోఁ దన రాజ్యసీమల ॥ 176

తీ॥ ఉసురుపందెముగా మహావ్యసన వేళ
గడపి, నిరపాయముగఁదమ్ము గట్టుఁ జేర్చు
నావికుల మెచ్చి, యుచితసన్మాన మిచ్చి
సెలవొసఁగి, రాయగడమును జేరె విభుఁడు॥

177

చ॥ జరిగిన యోడయాత్ర - యిటసాగిన మోగలుదండయాత్ర - దు
ర్భరముగ సాగుతున్న నిజరాష్ట్ర జనమ్ముల జీవయాత్ర ని
బ్బరముగ నాకళించి, యటుపైఁ గరణీయము లెంచి, యాపులం
దఱుఁ బిలిపించి, యోలగమున్ శివరాజు వచించె నీగతి॥ 178

ఉ॥ “చేసిన దండయాత్ర జయసిద్ధియును ధనలాభ మెంతయు
జేసినయట్లు తృప్తిఁగనఁజేసి, తుదిఁ బ్రతికూలపాకమున్
జేసిన దైవనిర్ణయము చేతులఁ ద్రోయఁగరాని; దైన సం
తోసమ నేఁడు ప్రాణములతో మనమందఱ మిందుఁ జేరుటన్ ॥ 179

ఉ॥ మోగలు సేన దేశమునుముట్టుచు దుర్గచయంబుఁ గొంటకున్
లోఁగుటలేదు; గాని యొకలో టెసఁగె - నిజధర్మ రక్షణో
ద్యోగమునన్ దెగించి యనిదూఁకి, పురందరదుర్గమం దను
త్యాగముఁ జేసి కన్నుమఱుఁగైన మురారినిఁ దెచ్చికొందుమే! ॥ 180

ఉ॥ నే దరిలేనియప్పుడు - గణింప కరుల్ పయిదూఁకినప్పు - డం
దేదియుఁ దోడురానియపు డించుకయున్ వెఱుఁబోక, దుర్గర
క్షాదర ధీరుఁడై యుసురు లర్పణసేసిన వీరవిక్రమో
న్మాది మురారి! వానియభిమాన మదెంతని తూచనయ్యెడున్! ॥ 181

మ॥ మన బాజీప్రభుకాలిజాడ లవిగో! మందాకినీ వాలుకా
యన వీధిన్ దెరమాయకున్న; వపుడే యవ్వాని వెన్నంటుచున్
జనె వీరుండు మురారి; యీ ‘ప్రభు’ మహాసంతాన మిట్లంతరిం
చిన చోఁ, గంబము లేని మేడ భరతశ్రీ యెట్లు రాణించెడున్! ॥ 182

శ్రీ శివభారతము

చ॥ కడచిన దానికై వగచి కార్యములే, దలవారి నెత్తుట
దడిసిన వీరభూమికి స్వతంత్రత నీ సమకట్టు : డిప్పు డె
క్కుడు రిపు సేనతో నెదిరి కుత్తుక బంటి రణమ్మున భరం
పడు మన వీర యోధులకు బాసటగా నరిసేనఁ దోలుఁడీ" ॥ 183

చ॥ అనుచు, బురందరమ్ముమొదలౌ నిజదుర్గములందు శత్రువా
హిని నెదిరించి తోడ్పడ న నేక బలంబుల - సైన్యనాథుల
బనుపుచు, మంతనంబుసలుప మనసై రఘునాథపండితు
ఘనుఁడగు పింగళేశచివుఁ గన్గొనుచు, శివభూపుఁ డిట్లనె ॥ 184

చ॥ “ఇది ప్రతికూలకాలః మిపు డెట్లు తెగించుటకైన జంకుచు
న్నదిమది - యేవిపర్యయమున బడునో యని; యిందు హైందవా
భ్యుదయము కుంతితంబగుట యొప్పుదు, ‘తొందరవోయి’ రన్నమా
టదగదు; కార్యము బుడిసిట గొని చూతము, చూతమావల! ॥ 185

సీ॥ * మన మెంత మెలఁకువ గొనియున్న దైవ మి
య్యెడ నేమఱియిచ్చి యిట్లెడము సేసె;
నది కారణమ్ముగా నభియాతి సముదీర్లు
డయి, ముందుపడి దేశ మాక్రమించె;
మన సైన్య మెంతయున్నను నిరంతరయుద్ధ
ముల డస్సె, సాధనమ్ములును దఱిఁగె;
జయసింహుఁ డధిక తేజశ్శాలి, యతనిసై
న్యము లక్ష, సాధన మక్షయంబు;

అ॥ వె॥ కదిసి, నాల్గుమొనలఁ గట్టుదిట్టము సేసి
బలిసి, దూకుచున్న వాఁ డతండు,
మూలఁబడిన శస్త్రములను - ధూరము చన్న
భటుల వెదకి తేరపలసె మనకు ॥ 186

మ॥ * మన యుద్యోగులు జాతి బంధువులు సామంతాధిపుల్ గొంద టా
తనికి దోడయినట్లు తోడుపడు సంధానమ్ము లున్నట్లు సూ
చన లేతెంచుచునున్న: వీ యుడుకులో సామంబునన్ వీరి లోఁ
గొన వీలున్నదే? యందఱు గలిపి మార్కొనైన మే లున్న దే? ॥ 187

ఉ॥ * ఇంతలుగా బిజాపురనరేశ్వరు - లీ యబిసీనియా ధరా
కాంతులు - పోర్చుగీసులు మొగల్ సరదారుని ప్రోద్బలమ్మునన్
బ్రాంతము లాక్రమించెడు నెపమ్మునన్ బైకొని వేచియుండి, రే
కాంతవిరోధ సాధన సహాయముగా సమయమ్ముగ గోరుచు ॥ 188

ఉ॥ ఈవిధి నెందుగన్న సుడియెత్తులతోఁ బ్రతికూల నీల వా
తావరణంబు రేఁగి విలయకరణార్థటి నార్చుచుండ, రో
షావిలత బలాఢ్య నభియాతి నెదుర్కొ నురీతికంటే-శాం
త్యావహమైన సంధి నిరపాయ పథమ్మని చూడఁగూడదో! ॥ 189

చ॥ 'తిమిరము లూడ్చి బాల రవి దీధితుల్ వెలయింప, నెండువేఁ
డిమి యెడలించి వెన్నెలజడి గురియింప, లయాంతవేళ న
వ్య మధురస్పృష్టి నింప సముపాస్యము సంధి యవశ్య' మందు రు
త్తము; లది లేక యీభువనధాత్రి కి రక్తపిపాస తీటునే! ॥ 190

చ॥ § కావున, సంధి నేఁ దుచితకార్యముగా మది నెంతు; దీన రాఁ
బోవు జనక్షయం బడఁగు, ముట్టినవైరులు పట్టుఁ బాయుచున్
బోవుదు, రింతలొవఱకు ముం దెడమిచ్చిన తప్పు వాయు; ఆ
పై విహితంబు లప్పటిశుభమ్మల కొప్పుగఁ జూచికోదర్గు ॥ 191

* Pages 125-130, J. N. Sarkar.

§ With his usual foresight he (Shivaji) resolved to interview Jai Singh."

Page 149, J. N. Sarkar.

"This resolution was not suddenly adopted in a moment of despondency There must have been some deep-laid scheme of policy which justified to him and his councillors the course he pursued."

P. 104. M. G. Ranade,

ఉ॥ కొంత రణంబు సేసి మనకు బరువౌతెరువైన, 'సంధిగా
వెంట' మటన్నరీతియు వివేకముగాదు; పురందరమ్ము సా
ధింతురు, కొండనాగడము తీరకపో, దటుపైని సంధి మ
న్నింతురె? వారుగూడ గమనింపరె శత్రు బలాబలమ్ముల?॥ 192

చ॥ మనమును మోగలుల్ పెనంగిమార్కొనుచో జయమైనగాక పో
యిన నది వేటుదారి: తఱియెంచి బిజాపురమాదివైరు లి
య్యని మొన నిల్తు, రఘు భరమౌగడ యుద్ధము సంధిగూడఁ గా
వున మొద లిందు సంధి వెరవు గొని, వారి నడంత మవ్వల॥ 193

చ॥ అమితముగా బలంబును సహాయము సాధన మొప్పు, మున్నె దు
వర్గములను బట్టి పై బడు మొగల్ సరదారుడు నేడు సంధికా
ర్యమునకు వచ్చునే యనుట యర్హము; రాడనుకొంచు నీతితం
త్రము నడిపింత; మాపయి దురమ్ము తిర; మృది రేపుమా పగు॥ 194

చ॥ అనుటయుఁ బింగళే సచివుఁ డాడె, "నిజమ్ము, మహాప్రభు! సనా
తనమగు రాజధర్మమిది : తాను బలాధికుడయ్యు లోక శాం
తిని మదిఁగోరి సంధిపరిణిష్ఠితుడై, రిపునైనఁ బొందుకొ
ల్పిన ధరణీధవుం డెనయు విశ్రుతకీర్తిఁ బ్రజాను మోదమున్॥ 195

చ॥ చివరకు సంధి కా దయిన 'జేయుట త' పునరాదు : దీన శా
త్రవుల విధానము బలము తంత్రము గుట్టు నెఱుంగవచ్చు: వె
న్నపులుచు వానికిఁ బ్రతివిధానముల నడిపింపవచ్చు: నా
హవమున కైనవెల్ల మన మారసి కూర్చంగవచ్చు నింతలో॥ 196

మ॥ సృయమే వారల కుండుగాక, మనమే సంధింప రాకుందురే
జయసింహుండు దిలేరుఖాను? మనతో సంగ్రామము జేయుటల్
జయకాంక్ష గద? యూర కయ్యది లభించన్ వారు సంధింప సం
శయ మేమున్నది? 'కాదు కూడ' దనుచున్ స్వర్గంబు సాధింతురే?॥ 197

సీ॥ మొన మొన్న జనవంతుఁ డనదయై పాఠి యా
రంగ బాదునఁ దూఱు భంగమెఱింగి,
తమతోడి మేఱిసర్దారుఁడైన సాయిస్త
భానుని వ్రేళ్ళతున్నలను జూచి,
యబ్బలుభానుతో నగు పోరఁ బులిగోళ్ల
నలియైన వాని ప్రేవులఁ దలంచి,
జన విద్రోహమున్ జలుపు బాజీ ఘోర
పటుశిర మీటెఁ గుచ్చుటను దడవి,

తే॥ ప్రాణవాయువు లోక చేతఁ బట్టకొనుచుఁ,
గొలుపుఖడ్గ మొండకచేతఁ గునుకుచుండ,
మొగలు సరదారు లెటులైన మొగియుసంధిఁ
గా చెదరుగాక చావుకై వేచినారె॥

198

మ॥ మనకన్న మునుమున్న సంధి యొనరింప వారు సంసిద్ధు లం
చని యేనెంతు: నుదారబుద్ధిఁ దమ రీయాగంబు సాగింపఁ బూ
నినదే యెక్కువ: యిందు మీ మతముకంటె వారు గోరంత మిం
చినటుల్ గోరిననైన, వారిమతము జెల్లించుటే మేలగు! ॥

199

చ॥ ఇటుకునఁబడ్డ కార్య మొక యెత్తున నెత్తుట నీతి: యందుపై
జరిగినలోటుపాటు లొక చక్కటికి గొని తేరవచ్చు: మీ
యెఱుంగని దున్నదే, తరుణమెంచి విధింపుఁడు సంధి; దీనియం
తరములు సంతరింప నుచితజ్ఞునిగా రఘునాథు నెంచెదఁ॥

200

చ॥ అనఁగ, శివప్రభుం డుపగతాదరుఁడై రఘునాథపండితుఁ
గని, “చను మీవు: సేయఁగల కార్యమునం ‘దిది యిట్లు’ లంచు వా
కొనఁ బనిలేదు - నీ వఖిల కోవిదమూర్తి వి: మాట నేర్పునఁ
మనసులుముట్టి, యెట్టి యనుమానము లేదనఁ బొందు సేయుమీ॥

201

శ్రీ శివభారతము

శ్రీ॥ వారిబలమును, బాదుషా గారిచలము,
మనకుఁగల చిక్కు సంధిలో మఱచిపోకు:
మచటి జయసింగు హైందవుండగుటఁ గఱచి,
కలిపికొని రమ్ము మనవైపు కార్యసిద్ధి ॥ 202

ఉ॥ చేయఁగలంత పొందుపడఁ జేయుము కార్యము నీవు, నీకును
జేయఁగరాని దే మనువు సేయఁగ దారులు తీసిరమ్ము, వేం
చేయు" మటంచు వీడ్కొలిపి, శ్రీశివభూపుఁ డవశ్యకార్యముల్
సేయఁగఁ బింగళే సచివుఁ జేకొని యేగెనిజోద్యమంబునన్ ॥ 203

చ॥ అనుపమ రాజనీతి విదుఁడౌ రఘునాథుఁడు సత్వరమ్ముగాఁ
జని, జయసింహు మైకొలిపి, సంధి విధానము సంప్రతించి, యా
తని ననుకూలపర్యవసితంబులకుఁ మఱలించి, యందు వం
చనయు నపాయముఁ గలుగఁజాలమి నెమ్మది నిశ్చయింపుచున్ ॥ 204

చ॥ శివపతిఁ జేరి యిట్లని వచించెఁ, "బ్రభూ! మొగలాయి పాశేముఁ
దవులుచు నందునందుఁగల తత్త్వమెఱింగితి: నిశ్చితాహవో
త్సవమునఁ ద్రుళ్లు సైన్యములు సాధనముల్ బలుపెక్కి పెక్కులు
న్నవి: జయలక్ష్మి యావయిపునఁ ములుమ్రొగ్గెడు పెంపు గన్నడున్ ॥ 205

ఉ॥ అగుట, దిలేరుఖాను మొదలౌ సరదారులు గొంధ అందుఁ బొం
దగుతెఱఁగెంచ: రైన సకలాధికుఁడౌ జయసింగుమాట దీ
టగు: నతని గదల్చి విహితాహితముల్ వివరించి సంధికిన్
దిగునటు సంతరించితి; గణించితి వాని మనఃప్రవృత్తులన్ ॥ 206

ఉ॥ అతఁడు కార్యవేది, సమయజ్ఞుఁడు, సంగరరంగ ఫల్గున
భ్యాతుఁడు, జాతి నీతి మత గౌరవముల్ మది మెచ్చువాఁడు: మీ
సేఁతకు నిందుప్రీతిఁ గనఁ జేసి, సమక్షమునందుఁ బొం దను
ద్భూత పరస్పరప్రియముగా సమకూర్చఁగ, మిమ్ము రమ్మనెన్! ॥ 207

ఉ॥ 'మాకడ నేయపాయ మనుమానపడఁ బనిలేదు మీ : కటుల్
మీకడ మాకు, నిట్లుభయ మిత్రతమే' లని మూదలించె; మా
యా కవచంబు లేదని యథార్థ మెఱింగితి వానిమాటల
బోకడల; బ్రభూ! సమయమునయముజయమున్ గ్రహింపుండీ॥ 208

చ॥ అన విని సావధానముగ నందలి పొందిక లేర్చి కూర్చి గై
కొని, జయసింహుఁ జూచుకొఱకున్ జననెంచి శివప్రభుండు ముం
దనుపులు మీఁదిరక్షణము లారయుచున్, రఘునాథు ముందుగా
ననిపి, భటాళితోఁజనె స్వయమ్ముగ సింహగడమ్ముఁ జేరఁగఁ॥ 209

చ॥ # శివపతి వచ్చు టెంచి, జయసిం గతని గొనితేర నాత్మ నై
న్యవిభుల రాజపుత్రకుల నంపి, స్వయమ్ముగ ద్వారసీమ చే
రువ కెదురేగి, నెయ్య మనురూపముగాఁ గరమండి తెచ్చి, గౌ
రవము హితానులాప మొనరఁ గుడివైపునఁ జేర్చె బీరము॥ 210

శ్రీ శివాజీ జయసింగుల సమావేశము - సంధి శ్రీ

ఉ॥ ఆదర మేదురంగపు మేదురంపు - లభేద సహోదరోచితా
స్వాదములౌ తదుక్తులు శివప్రభుఁ డారసికొంచు, భావికా
ర్యోదయ దోహదమ్ములుగ నూఁకొనుచు, గుశలానుయోగ సం
వాదము పూర్వరంగమగు వైఖరిగా వచియించె నీగతి॥ 211

Jai Singh immediately sent his secretary Udairaj and Ugrasen Kachhwa to meet him on the way ... At the door of the tent he was welcomed by Jai Singh's pay master and ushered in. The Raja advanced a few steps, embraced Shiva and seated him by his side.

చ॥ “ఇది సుదినమ్ము: మిమ్ముగను టెంతయు వేడుక గాక, సూచితా
భ్యుదయముగా మది మెదలుచున్న; దొకానొక రాజకార్యపుం
గుదిరిక సేతకై యొకటఁ గూడిన యట్టులు గాక బాంధవం
బొదిగినయింట విందుకుడు పొందుటగా మది యూఱడిల్లెడు॥ 212

మ॥ కఱకుంగత్తుల నృతముల్ మెఱపులై గర్వాధ్వనుల్ మించి, ము
మ్మరమై యెందుఁ బిరంగిగుండ్లపిడుగుల్ మాఝ్రోయఁగాఁ, బచ్చినె
త్తురు టేఱుల్ ప్రవహింపనున్న యదనండు ముందుకుందూఁకి, నీ
యఱచే యెత్తితి వానినాఁప, జయసింహ! ధీర శాంతిప్రియా! ॥ 213

చ॥ అరిజన కంఠలుంఠన విహారముల బదనెక్కి యున్న యి
ర్వరకరవాలముల్ నిదురవుచ్చి, మనంబును విచ్చి, బుగ్గల
నెరసిన పండుమీసములనీటున సంధివచః ప్రసంగముల్
జరుపఁగనున్న నీకనులశాంతిఁ గనఁ మది చల్లనయ్యెడు॥ 214

ఉ॥ పుట్టిననాఁటఁ గోలె రసపుత్రకులోచిత వీరలక్ష్మికి
బట్టముఁగట్టి, శాత్రవ కపాలముల నులివెచ్చనెత్తురుల్
వట్టుచుఁ, బాదుషా విజయలక్ష్మికి దాహము దీర్చు నీవు నేఁ
డిట్టి ప్రసన్నమూర్తి వగు టెంతయు భావిశుభమ్ము వలెడు॥ 215

చ॥ కడచిన కాల మిట్టిదనఁ గాఁ బనిలే: దొకయిందివారమై
యడిదముఁ బట్టి హైందవధరాభ్యుదయమ్మున కొక్క మున్నున
బడఁదగువార: మిందుఁ బ్రతిపక్షులమై యొక జాతిరక్తముల్
మడుఁగుల నింపువేళ బుజుమార్గము దైవము చూపె నీ గతిన్॥ 216

ఉ॥ ఆ యవరంగజేబు సమయజ్ఞత మీఱఁగ నిన్ను వాహినీ
నాయకుఁజేసి పంపె, నిది నాకుఁ బ్రియంబ; రణంబుగల్గుచో
జేయఁగలట్టి సాహసము చేతులనిందుగ నున్న దైన, జా
తీయహితంబు పెద్దలు విధింతురుగా' కని మిమ్ముగోరెదఁ ॥ 217

చ॥ ఒక యధికారివంచు - నొక యోధుడవం - చిది రాజ్యతంత్ర వా
టికయని వేసము గొని నటించుటగాదు: పురోభివృద్ధి చిం
తకుండగు నాత్మబంధువను నమ్మిక నెమ్మదిఁ బెద్దసేసి, తా
వక ముపదేశము గొనఁగవచ్చితి; మేలు దలంపు మియ్యెడ॥ 218

ఉ॥ సంధి ఘటించువేళ 'నిటుసల్పిన మే' లను కోర్కె లేదు, ని
ర్బంధము లే, దదెట్లయిన బాధయు లే; దొక లేనిపోని సం
బంధముఁ గొఁగిలించుకొని, భారత భూ మత జాతి ధర్మ గా
ధాంధతమంబుఁ బొపుకొఱకై పలుపోకలఁ బ్రాఁకులాడెడ॥ 219

ఉ॥ # నా యుదరైకమాత్ర భరణమ్మున కింతలు సేయనేల రా
ధేయుడనైనఁ జాలు: నది తీయముగాదని యెంచికొన్న గా
ధేయుడనైనఁ జాలు: నొకతెంపున రెంటికిఁబోక, మాతృదా
స్యాయతిఁబాపు తారుక్ష్వఁడనయై బయలెక్కుట నిక్కె నీతొదల్ ॥ 220

ఉ॥ 'ఇంత - ఇదెంత లె' మృనెడు నెన్నికలఁ దలమీఱుపోకడ
బంతము సూపి, చిక్కువడు పట్టున నె ట్టఁగఁజాలనేమో! నీ
వంతదీనుండి యింతవఱ కైహిక జీవిత సర్వసార సి
ద్ధాంతముఁగొంటి; వ య్యనుభవాతిశయం బొక వ్రేలఁ జూపుమీ!॥ 221

చ॥ ఒకట బిజాపురీంద్రులు, మఱొక్కట మోగలుసార్వభౌము, లొం
దొకట మరాటవీరులు, మఱొక్క యెడ రసపుత్రశూరు, లి
ట్లాకరి కొకళ్ళు సాయపడియు - వికటించియుఁ దారసిల్లు టెం
దుకు? మత భేద వాదములఁ దుందుడు కెందు కటంచు నెంచెడ॥ 222

ఉ॥ మానవు లంద తెందును సమానులెయ్యును, బరస్పర మ్ముపా
దానము వేఱుగాఁ బలు మతమ్ములవా రయి, సంప్రదాయ శి
క్షా నుభవమ్ముల బహువిధాంతర సంఘములై, స్వతంత్రతా
మానములేక స్వస్వమతమాధురిఁ గ్రోలుట యుక్త మేయగున్ ॥ 223

ఉ॥ ఒక్కట గుంపుగూడి, తమకొప్పినరీతి స్వతంత్ర వృత్తిఁ ది
ర్యక్కులు నుండు: నైన నితర ప్రతిరోధము సేసి తాము లా
వెక్కడలంచి పోరు, నిదియే పశువృత్తి; వృథాభిమాను లొ
క్కొక్కపు డిట్లు రేఁగి, మతయుద్ధములన్ బలియిత్తు రాత్మలన్ ॥ 224

ఉ॥ హైందవభూమి నొక్క మతమౌచు నవాంతరశాఖ లున్న, 'మే
మందఱ మొక్క హైందవుల' మన్న మమత్వము సోదరత్వము
బొందికక బాయ:దయ్యరఁచి మొగ్గ తుదిఁ గొలనిక్కి పూతయున్
బిందెయుఁ గాయ పండు గుదివ్రేలెడు పొందిక విందు గొల్పదే! ॥ 225

చ॥ వివిధములైన పుష్పఫల వృక్షము లొక్కవనమ్మునందుఁ బెం
పవు: నగునప్పు వాని కనువౌ విడిపాదులఁ బ్రోదిగన్నచో
నవి యవి యన్నియున్ బెరుంగు: నట్టులుగా కొకపాదినన్నియున్
గవిసిన, గాలితీవియల కాకకుఁ బెంపుడు మొక్క లెక్కు నే? ॥ 226

చ॥ # మనవత మిప్పు డీ గతిఁ గ్రమంబుగఁ బెంపఱుచున్న; దల్ల యా
వను లిటఁ జేరి, సంఘబలవంతులు - రాజులు-శస్త్ర ధారులై
మునుకొని సర్వమున్ స్వమతముద్రకు మార్పఁదొడంగి : రిట్లు పై
కొనుదుడు కేల? స్వార్థ మనుకొంచుఁ బరార్థముఁ బాపవచ్చునే? ॥ 227

Islam spread among the people owing to a variety of inducements
and was often enforced besides at the point of the sword

Page 113. 'Muhammadan India by

C. S. Srinivasachari & M. S. Ramaswami Aiyangar.

చ॥ ఇది మనభూమి; యార్యమతమే వితతంబుగ నిండు వెల్లుచు
న్నది; మనదేశవాసు లగునప్పు మతాంతరమయ్యు వారు సౌ
హృదమున మల్లికాలత యొకెత్తు - గులాబి యొకెత్తు గాఁగ నె
మ్మదిఁ గనఁబోలదే! దురభిమాన పరాక్ర మణంబు గూడునే॥ 228

ఉ॥ \$ తాతలనాదీనుండియు నుదాత్త గుణోత్తరులైన రామమాం
ధాతలనాదీనుండి భరత క్షితిఁ బూజితమౌ మతంబు చే
యూతకుఁబాసి, చేడ్వడుచునుండఁగఁ జూచి సహింపలేక నే
నీ తెఱఁ గుద్యమంబు వెలయించితి మించిన సాహసంబున॥ 229

చ॥ తలఁచినదానికంటే వితతంబుగ విఘ్నము లేచి పైబ్రడఁ
గలిగినఁగూడ ముందిడిన కాలు మఱియొక పోరుచుండిఁ గాఁ
గలయది కాకమాన: దగుఁగా, కనిలో ననుఁదాఁకువారు నేఁ
డలఘులు హైందవప్రవరులా! పరులా! యని సంశయించెదఁ ॥ 230

చ॥ ఎవరిమతమ్ము దేశమని యింతలు అంతులు గొంటి, మట్టి హైం
దవులిపు డెందుఁ దోడ్పడుటధర్మము, తప్పినఁ దప్పనిమ్ము: శా
త్రవజన పక్షమై యెదురుతాఁకుట కేమనవచ్చు! నిందునఁ
శివపతి కేమిలె, మ్మిట నశించునదేదో వచింపరానిదే! ॥ 231

ఉ॥ అంబరునాయకా! విరసమాడినయట్లు తలంపఁబ్రోకు; న
త్యంబును ధర్మము మనుష నాయుధమెత్తిన క్షత్ర వీర వం
శంభున మేటి వీ విపుడు శస్త్రముతో నెదురెక్కి శత్రుప
క్షం బగుట మదుద్యమమె కానిదొకో యనునట్లు తోచెదుఁ ॥ 232

\$ It may be conceded at once that the abasement of The Hindu religion at the hands of the Muslims led Shivaji to prepare himself for its defence,

శ్రీ శివభారతము

- ఉ॥ ఉత్తర హైందవంబున బలోన్నతులౌ రసపుత్ర వీర రా
జోత్తములెల్ల హైందవధరోన్నతికై తెగిపోర, మేము మా
యెత్తున నిందుఁబోరుచు జయించెద; మీగతి వారె మాపయ్య
గత్తినిదూయ హైందవ మింక బలహీనతఁ గ్రుంగిపోవదే? ॥ 233
- ఉ॥ ఇంతకు మీరు తోడ్పడిన నే నొకభూపతిని సుఖింప నా
వంతయు లేదు: యుద్ధమగుపట్టున లావణి వీఁగిపోదు న
జింతయు లేదు: యావనుల చేటు దలంచుట లేదు: హైందవై
కాంత హితమ్ముకై పెనఁగులాడెద, యుక్త పథమ్ముఁ జూపుమీ! ॥ 234
- మ॥ హితమైతోచిన నాకుఁ దోడుపడు టెంతే లెస్స: కాదేని యా
ప్త తమీయ నను నీదు వెంటఁ గొనుసంధానంబె కావచ్చు: నా
చితి యైనఁ జెడి యొక్క దారిఁ జనుటే చింతింపుఁ: డింతేల యం
చితమౌ నొండొక క్రొత్త దారిఁగను సాచివ్యంబు మీ కబ్రమే! ॥ 235
- ఉ॥ నన్ను గుఱించి, కాఁదగురణంబుగుఱించియు, సంధిసేతలో
నన్నియమించు సీమల ధనమ్ముల దుర్గములఁ గుఱించి మీ
రెన్నిక సేయు వేళ యవనేంద్రు - నను - మిముఁబోలె హైందవా
భ్యున్నతిఁ జూడుఁ ; డిందుఁ దమపోకడయే శిరసావహించెదఁ" ॥ 236
- చ॥ అని శివరాజు ధీరవినయానునయంబుగ విన్నవింపఁగా
విని, జయసింహు డాతని వివేక ధురీణత పల్కు పొందునె
మ్మనమును విచ్చిలో మత మమత్వము నిద్దురలేప, దాని నే
ర్పున నొదిఁగించి, వాతెఱములుంగులు నవ్వున నిట్లు వాకొనె॥ 237
- మ॥ "శివరాజా! కదు యుక్త మాడితివి; నీ శీలంబు మేలైన నీ
యవనాధీశ్వరు సైన్యనాథుఁ డిది యోగ్యంబంచు భావించునే?
యవుగా కేకమతాసురక్తి, యిపు డత్యాసన్నమై నిల్చె సం
ధి వివేకంబొ రణంబొ, దాని విడి మైత్రీయోగ మిందేటికి? ॥ 238

మ॥ అనిభావించెద, నైన నీ విటు రహస్యజ్ఞాన విద్యార్థివై
 వినయంబు వెలయించి, ఖడ్గ మొఱకున్ వీడ్కొల్పి, చిత్తంబునిం
 డిన విశ్వాసముఁ జెంచి, వచావులతనెల్ గొంచు వేంచేయ, వ
 చ్చినయభ్యాగతు నాదరింపమి యనౌచిత్యంబుగా నెంచెద॥ 239

చ॥ వినుము శివప్రభూ! మతవివేకమున గడుమేటి: వీ వొన
 ర్చిన సువిమర్శనం బెడముసేయఁగ రాని; దెవండు హైందవుం
 డనఁదగు వాని కెల్ల వృద్ధయ స్థిరభక్తి మతాభివృద్ధి సే
 యన తగు: నందు నీజతన మప్రతిమంబన వింతయున్నదే! ॥ 240

ఉ॥ ఒంటరివాఁడవయ్యుఁ జటులోద్భటమౌ బలఁగంబుఁ జెంచి: తే
 పంటలు లేకపోయిన నపారధనమ్ముల సేకరించి : తెం
 దుంటకు లేనియప్పు వితతోన్నత దుర్గచయంబుఁ గొంటి : వీ
 దంటతనం బనన్యముగదా యొక నూతన రాజ్య సిద్ధికి॥ 241

చ॥ మతమునకుఁ బ్రభుత్వమహిమంబునకుఁ గల తోడెఱింగి య
 ద్భృతముగఁ బోరుసల్పితి: వెదుర్కొనుచున్న బిజాపురీంద్రు, లు
 ధృతు లబిసీనియానృపులు, దర్పసమగ్రులు పోర్చుగీసు లం
 కితు లగుటేమి! నిల్వ పులకింపఁడె యావనసార్వభౌముఁడను? 242

ఉ॥ ఇంతలు సాహసంబు వెలయించిన నిన్ను మహానుభావుఁగా
 నెంతురు, నిండుభక్తి భజియింతురు హైందవు; లేప్పు డేయుపా
 యాంతర మందియైన స్వమతాభ్యుదయంబున నాఱువోయ య
 త్నింతురు, నీరువోయ గమనింతురు, గా కెడవోఁ దలంతురే? ॥ 243

ఉ॥ ఉండఁగవచ్చు నీమది “మదుద్యమ సిద్ధికిఁ దోడుసూపలే
 కుండిరి, శత్రుపక్షమగుచుండిరి, హైందవు లొత్త రాహులి
 ట్లుండఁగ నేటి” కంచు, నిదియుక్త మ; యిందలి దారితీరులు
 నిండగు శక్తి రక్తి యొక నేతయుఁ ద్రాతయు నందుఁ గల్గెనే! ॥ 244

శ్రీ శివభారతము

మ॥ 'ఇది ధర్మం - బిది జాతినీతిమత సాహిత్యాదికం' బంచు నే
 ర్పదవ జూడఁగనీక హైందవమునం దొప్పారు చీకట్లలో
 నుదయార్కారుణ తేజమిందొద వె : యోగ్యుల్ దాక్షిణాత్యుల్ ముదం
 బొదవన్ మేల్కొని : రుత్ర రాయణము రాదోమీఁదఁగొన్నాళ్లకు! ॥245

చ॥ ఇది సహజంబు చూడు : జగమెల్ల నొకప్పుడ ప్రొద్దు తోఁప, ద
 య్యదనున కందునందు వివిధావరణంబుల నీడ లుండు; నె
 మ్మడిఁగను; కాలచక్రముక్రమం బిది; యెండయు గాలి వానయు
 ముదిరిన మీఁదఁ బంటపొలముల్ దలవంచు ఫలించు వెన్నుల॥246

ఉ॥ కావునఁ దాల్మిఁ బొందు; మిదిగాక మఱొక్కటి హెచ్చరింతు; నీ
 భావమునందు యావనుల పై నొకయొల్లమి దోఁచు - వారు ధ
 ర్మావరణంబు దాఁచిరని; యో ననుకొ, మ్మటులైన భిన్న ధ
 ర్మావసధంబు లోకముసమస్తము నీవలె నేను జూతు నే?॥ 247

చ॥ మన కహితమ్ముగా నెదుటిమార్గము తోఁచిన వారి కంటికి
 మన గమనంబు మేలగునె? మంచియుఁ జెడ్డ జగంబు తేల్చు: దా
 నిని మెయికొల్పునట్లు చను నేర్పరి యందఱలోని మేలుఁ గై
 కొను: నిటు లాత్మశక్తి పెరుఁగు, విఱుగు బ్రతికూలపక్షముల్॥248

ఉ॥ యావనులంచు హైందవజనావళియంచును భేదవాద సం
 భాననయేల? యందఱు సమానముగా హితులై విరోధులై
 దైవవిధానము నడుపు తంత్రపుబొమ్మలుగా నడింతు, దు
 ర్భావులువో లె - నుండ్రు సమభావులు నుత్తము లన్ని జాతుల॥249

చ॥ మనము మహమ్మదీయులు సమష్టి కుటుంబమువోలె హైందవం
 బునఁ జిరకాల ముంటి-మిటఁ బూర్వుల పూర్వు లటం చెఱుంగఁజా
 లనియటు; దాన జీవితముల మతనైతిక సాంఘికాది వ
 ర్తనముల మార్పు లిర్వురకుఁ దప్పవు, కూడిక తప్పకున్నటుల్॥ 250

ఉ॥ ఒక్క కుటుంబమందు సుత సోదరు లాదిగఁ బిన్న పెద్దలం
దొక్కొకరీతి, బెక్కు లధ మోత్త మవృత్తులు గల్గకుండ; వా
చిక్కులఁ దీర్చి పెత్తనము చెందుటయే కడుగొప్పు; సొమ్మ స
మృక్కుతి వొందఁజాలని సమష్టి కుటుంబము అచ్చ కెక్కడే?॥ 251

ఉ॥ అందఱు యోగ్యులౌ టరిది, మంద అయోగ్యులు గూడఁ గారు; నీ
వందఱలోని మేలు గొనునట్లు లె కీడును మార్చివేయు; మీ
మందులపాకమే యొక యమానుషశక్తి: విసమ్ము లన్నియు
మందులె: యోషధామయ సమన్వయమం దనుభూతికావలె॥ 252

ఉ॥ కావున, భేదబుద్ధివెలిగా మన దేశ చరిత్రఁ జూడు, మే
ధావులు పెద్ద లేగిన విధమ్ములఁ జూడుము: భారతోర్విలో
యావను లార్య హైందవు లనాహతవృత్తిఁ బరస్పరంబు స
ద్భావముతోఁ బరస్పరమతమ్ముల నాదృతిఁగొంట కన్పడు॥ 253

ఉ॥ * హైందవులౌ ఘోరీరు - లటు యావనులౌ హరిభక్తులు, మసీ
దందున దేవతాసదన - మందు మసీదును; వాని వాని కై
పొందుగ వారువారిడిన పూజలు మాన్యము, లొం దొకళ్లపే
రందుట, వావియున్ వరుసలాడుట హైందవమందుఁ గన్పడు॥ 254

* "The Hindus began to worship Muslim saints and the Muslims began to show respect for Hindu gods"

Page 278 'Muslim Rule In India' ISHWARI PRASAD.

"The Mahomedan Kings gave inam land to Hindu
"temple endowments."

Page 32. M. G. RANADE.

"Hindus ... were prepared to admit Muslims into their faith and did admit them as a matter of fact."

Page 322 March 1934 MODERN REVIEW

శ్రీ శివభారతము

చ॥ 'మతము మనమ్ములో దురభిమాన మడంచి పవిత్ర భావముల్
పితుకుచు, దైవభక్తియును విశ్వజనప్రణయంబుఁ బెంచి స
ద్గతి నిడు' నంచు, భేద మిటఁ గాంచరు పెద్దలు జాతులెంచి; యీ
గతి మత మంటుఁదీవియల కైవడి సత్ఫలసిద్ధిఁ గూర్చెడి॥ 255

మ॥ + కలతత్వం బెటులున్నఁ, దోచినటు వ్యాఖ్యానంబుఁ గావించుచు
'బలవంతంబుగ యావనుల్ స్వమతముఁ బట్టించినా' రండ్రు; పూ
ర్వులలోఁ బూజ్యులు గొంద తాయవనభూపుల్ హైందవాచార మ
ర్మిలిఁ బాలించినగాథ లెల్ల భరతోర్వి బూచెఁ బూఁదోటలై॥ 256

సీ॥ # అదిలో దక్షిణయవన రాజ్యము 'భామి
నీరాజ్య' మనుపేర నెగడుటేమి,
'గోల్కొండ' సులతాను కొల్వులో విప్రు 'ల
క్ష్మన మాదనలు' మంత్రులగుటయేమి,
'భద్రాచలము' రామభద్రుని తలఁజ్రాల
ముత్తైముల్ సులతాను మోయుటేమి,
'యిబ్రహీ' మిభ రామనృపతియై కవిరాజ
పండితాదరణంబుఁ బట్టుటేమి,

తే॥ మహామదాదిలు శాహి నీమాటమెచ్చి
గోవధలు మాన్పఁగా నాజ్ఞఁగొలుపుటేమి,
గాథలిటు దక్షిణోర్వరఁ గలవు పెక్కు
హైందవ మతాభిమాన దృష్టాంతములుగ! ॥ 257

+ Page 110. A History of India, Part II

CS SRINIVASACHARI & M. S. RAMASWAMI IYANGAR

Page 186, History of India.

MEADOWS TAYLOR

- సీ॥ 1 'బాబరు' గోవధ పాతకంబని 'హుమ
యూను" న కొసంగు ధర్మోపదేశ,
2 మల హుమయూను శత్రులందోలి, 'కర్ణావ
తీదేవి' యెడఁ జూపు సోదరతయు,
3 మత రాజకీయ సంగతి హైందువులఁ గుడి
కంటఁ గన్గొన్న 'యక్చరు' చరిత్ర
4 షాజహాన్ సుతుఁడు 'దారా' జగన్నాథపం
డితునొద్ద నార్యసాహితీనిఁ గొనుట,

తే॥ పూజ్యుఁడు 'కబీరు' మొదలుగాఁ బుణ్యమూర్తు
లెందఱో రామభక్తులై యెసఁగియుంట,
యంద తెఱుఁగుదు రుత్తర హైందవమున
యవననృపతు లస్మన్మతోత్సవముఁ గనుట॥ 258

ఉ॥ కొంద అసూయఁ బెంచి ప్రతికూలత సల్పినమాట వాస్తవం -
బందున నిందుఁగూడ; నిదియంతయు వ్యక్తులలోని లోపమై
కుందు ఘటించు; స్వార్థమునకుం దిగువా రిది సాధనంబుగా
నంది, మతప్రయోజన మపార్థముసేయుట యిందుఁ గన్పడు॥ 259

-
1. 'Baber's Will - Page 96,
"A Source Book of Indian History." K. S. KINI.
 2. Pages 262-263, Annals of Rajasthan. Volume 1,
Col JAMES TOD
 3. P 247. History of the Great Mughals Vol I.
Kennedy
 4. Page 616. Muslim Rule in India.
ISHWARI PRASAD

శ్రీ శివభారతము

ఉ॥ కావున వారివారి ననఁగాఁ బని లేదు; మతాభివృద్ధికిఁ
ద్రోవలు సేయుచోఁ బరులదోసము లెంచుటకంటె, వారు స
ద్భావము నందునట్లు స్వమతంబున విశ్వజనీనతా విశా
లావరణంబుఁ బెంచుట యుదాత్త పథంబని విశ్వసించెదఁ॥ 260

ఉ॥ కోటలు సేన లస్త్రములు గూర్చి ప్రభుత్వముఁ బేర్చి, పెచ్చు పో
రాటల రక్త సిక్త హృదయములతో మతరక్ష సేతు, రిం
తేటికి? నాత్మ రాజ్యమున నెల్లరకున్ మతధర్మభూమి పూఁ
దోటగతిఁ దనర్చిన మధువ్రతముల్ దమయంత మూఁగెడుఁ॥ 261

చ॥ ఉదుటుగ సంఘశక్తి బలుపొందిన చోఁ బటు సంధిబంధమై
యెదిగిన మేను రోగముల కెం దెడమీయక హాయిఁగూర్చు; ని
య్యది నిజ, మైన మేని కపుడప్పు తెవుళ్ళవి యంటకుండ, వ
య్యదనుల నన్యసేవఁగొను జెషధమందుట కాని కార్యమే? ॥ 262

ఉ॥ కాదని తెంపుసేసి, కొఱగాదని అంపులుసేసి, సాహసో
న్మాదము రేపుచోఁ దెవులు మానదు, సత్తువరాదు: కావునఁ
జేఁదులు మేసి కోర్కు లెడసేసి, క్రమక్రమపుష్టి నందుటే
నాదుమతమ్ము; సాహసమునఁ బ్రతికూలత హెచ్చు కన్పడుఁ॥ 263

ఉ॥ పో రొనరించినారు రసపుత్ర నరేంద్రులుకూడ దేశర
క్షారతి : రక్త వాహినులచాలునఁ దద్బలవీర్య సంపదల్
దీతెనెకాక నెవ్వగలుదీతెనె? దైవబలంబు లేని యీ
పౌరుష మాతృహానిఁ గొనివచ్చునకాక శుభమ్ము దెచ్చు నే? ॥ 264

ఉ॥ చేటును బాటు నిట్లు పరిశీలన సేయుచు నొత్త రాహు లా
రాటము మ్రింగి, రిత్త బవరమ్ములఁ గుత్తుకలీయలేక, నా
బోఁటులె యొచు యావనవిభుత్వము మోయ బుజమ్ములోడ్డి రే
నాఁదికినైన శోభనదినమ్ముల హైందవభూమిఁ గోరుచుఁ॥ 265

చ॥ మతమని దేశమంచు నభిమానము లేదనుకోకు మాకు : నీ
జతనముఁ దప్పుగాఁదలంచి శస్త్రము నెత్తుట గూడ గాదు: ని
శ్చితమగు వీరధర్మమున జీవిత మీ యవసేంద్రు సేవ కం
కితమగుచు గతానుగతికీకృతమై నినుఁదాఁకు బేర్పడె ॥ 266

ఉ॥ తాఁకుటమాత్ర గాదు, సరదారులు పెద్దయైనర్చి నన్నసం
ఖ్యాక బలంబుతో ననుపునప్పుడు నా పయిఁ బాదుషా మది
బ్రాంకిన నమ్మకం - బతని ప్రాపున మా పరువంబు వమ్ముగా
నీక మెలంగనయ్యె; నద నెంచి కృతజ్ఞత మ్రింగవచ్చునే! ॥ 267

ఉ॥ పాపములందు మానవున పాత్ర తలందుఁ గృతఘ్న వృత్తి నిం
దాపణమైన, దాతృహతియందును గైకొనరాని: దక్రమా
టోపముగా సుయోధను కటుత్వ మెఱింగియు వాని పక్షమే
చాపము నెత్తి నారుగద సంగరమందు గురుండు భీష్ముఁడు! ॥ 268

సీ॥ తనకు నచ్చిన మన్మలనుచు భీష్ముఁడు తన్ను
గెలుచునుపాయంబుఁ దెలిపినట్లు,
తన శిష్యులని గురూత్తముఁడు సైంధవ వధో
ద్యోగంబులో దారి యొసంగినట్లు,
తనతల్లి ప్రార్థించెననుచుఁ గర్ణుఁడు చేతఁ
బడు పాండవులఁ జంప కుడుగునట్లు,
తన మేనయల్లుండ్ర కనుచు శల్యుఁడు కర్ణ
సారథియై యెగ్గు సలిపినట్లు,

తే॥ లనువు గలదంచు స్వామి కార్యమున కెడము
నడువఁజాల, నాధర్మంబు విడువఁజాల;
వినుము శివరాజ! నామాట వెలితిగాని
యట్లు - నీమేలు కొఱవోనియట్లు నడుతు॥ 269

చ॥ # ఇతరులు యావనేంద్రులటు లెంచక, యీ యపురంగజేబు నీ
జతనము పూరికి గొనడు; సాధనముల్ ధనముల్ చమూపతి
ప్రతతులు సైన్యముల్ గల వపారములై పరదుర్గమంబులై
యతనికి, నీతితంత్ర మున నద్యయుండై జగమెల మ్రింగెడు॥ 270

చ॥ # అనిమొన దూకి తద్బల మహార్థవర్ము దరిజేరనీడ రు
ద్రునకు దరంబుగా, దొకట రూపతీ సర్వబలంబు లందులో
మునుంగున కాని: నీదుహితము గొని పల్కెద, సార్వభౌము చె
ల్మిని మది నిచ్చగింపు - మిదిమే; లిటుపైఁ బదిమేళ్లు సేకుఱు॥ 271

ఉ॥ మంచితనంబు తాలకును మార్దవము గలిగించు, వేడి సూ
పించినఁ బెట్లి పైఁబడు; నభిన్న మతి నృపు లెల్ల వాని సే
వించరె నేడు? వారిపయిఁ బేరిమి నీ పయిఁ జూపడే? సమీ
పించిన, నిన్ను వంటి రణవీరు నతం డెడవోవనిచ్చు నే? ॥ 272

ఉ॥ ఆతనిఁ జేరుచో మతమహత్త్వము కొంత కొంతవోవున
భీతిని మాను; మా కొలువు పెద్దలలో మన హైందవప్రజా
నేతలు పెక్కు రాన్యపుల నెయ్యముఁ జేకొనవచ్చు దద్బల
స్థితము సంఘ శక్తి మత వృద్ధి కుసాంత వసంత మయ్యెడు॥ 273

ఉ॥ # కావునఁ బాదుషా చెలిమిఁ గాంచుము: కాదగు తీరు లన్నియ
నే వెలయింతు, నిర్వరకు నెమ్మదిగా నొక సంధి గూర్తు; స
ద్భావముతోడ నన్ను హితపద్ధతి గోరితి, విట్లు సేయుటే
భావిశుభమ్ముగాఁ దలఁతుఁ, బై తగవు దలపోసి పల్కుమీ!" ॥ 274

"He should somehow be saved and that at the same time the
Badsha's interests also should be served." thought he (Jai Singh) and
(said), "Aurangzeb is the mighty ruler of the Earth; you should make
friendship with him. The ultimate result of hostility will not be good ...
... I am, therefore, favourably disposed towards you"

చ॥ అన, శివరాజు కార్యగతులన్నియు నెమ్మది నాకళించి యి
ట్లనె, “మనసిచ్చి మీ యనుభవతిశయ మ్ముపదేశమిచ్చు మే
లునకుఁ గడున్ గృతజ్ఞుఁడను; ‘లోకమువా రొకధర్మతత్త్వము
గనునపు డందు భిన్నరుచి గాంతు’ రటం చిపు డే నెఱింగితి” ॥ 275

చ॥ మతము సమన్వయంబు సుకుమారముగా విపులార్థ భావ గ
ర్భితముగనున్న; దిందు వివరించినయట్లు చరింపఁగా నశి
క్షితుఁడగు నన్నుఁబోటి కొకజీవితకాలము చాల: దైన మీ
పితకినపాలు కాంచుకొని, పేరిన మీఁగడఁ గొందు నేఁటికి” ॥ 276

చ॥ మనసునఁ ‘బాదుషా చెలిమి మంచిదిగా’ దని తోచుచున్న మీ
యనుమతివెంటఁ బోవు బీపు డాత్మహితంబుగ నియ్యకొంటి; నిం
దునఁగల మేలుఁ గీడు తమదొడ్డతనంబున నిల్చియుండు; యా
వనపతికొల్వులో శిరము వంచుట దక్కఁగఁ బొందుసేయుమీ!” ॥ 277

చ॥ అన, జయసింగు లేతనగ వానుచు సంధివచః ప్రసంగముల్
గొని, యుభయానుకూలములు గూర్చి కొలందులు సంప్రతించి, యొ
ల్లనియెడఁ గార్యకారణముల వివరించియు మేలుసూపి, త
న్మన మెసకొల్చి, సంధినియమంబులఁ దీరు ఘటించె నీగతి” ॥ 278

సీ॥ * “శివరాజు, తాను గెల్చిన రాజ్యమున సింహ
గడమాది యిర్వదిగడము లిచ్చి,
తక్కినరాజ్యమంతయుఁ బాదుషాహిగా
రిడిన రాజ్యము గాఁగ నేలికొనుచు,
సాలుకు మూడులక్షలహోను లర్పించు
వరుస నల్వదిలక్ష లరి యొసంగి,
తనపుత్రు సాంభాజి దళవాయిపదవి రం
జిలఁ బాదుషాగారి కొలువుఁ జేర్చి,

శ్రీ శివభారతము

తే॥ దక్షిణంబున జరుగు యుద్ధములయందు
స్వయముగా సేనఁ గొనుచుఁ దోడ్పాటు సూపి,
యొండొరుల మేలు సేత కొండొరులు దొడఁగి
తెఱపివోరయని చెలిమి సంధిపవలయు ॥ 279

సీ॥ # పాదుషా గారు, సాంభాజినిఁ బంచన
హస్త తురంగ సైన్యాధికారి
నలిపి మన్నన సూపవలయు: దక్షిణ రాజ్య
ములఁ 'చౌతు' 'సర్దేశముఖి' యటన్న
పన్నులు శివరాజు స్వయముగా రాఁబట్టు
కొను హక్కు లీవలెఁ : గొంకణమ్ము
దక్షిణోత్తరభాగ ధణియంతయు గెల్పు
కొను శివరాజును జెనకఁగూడ:

తే॥ దన్య సామంతరాజ మర్యాద లిచ్చి,
కొలువు తేతెంచు నియమంబు తొలఁగఁజేసి,
నెరసు లరయని చెలిమిపొందికలు వెలయ
నాత్మహితునిఁగా శివరాజు నరయవలయు" ॥ 280

చ॥ అని పయిరీతి సంధినియమాళి శివప్రభుఁ డామతింపఁ గై
కొనుచు, 'దిలేరుఖానుఁ డనుకూల పడఁ దగుమాటలాడి ర'
మ్మని శివరాజు మైకొలిపి, యాతనితోఁ దనమేనమామఁ దో
డనుపుచు, యుద్ధమాఁపుటకునై జయసింహుఁడు పంపె వార్తల్ ॥ 281

ఉ॥ త న్నొక పెద్ద నేసి, వివిధమ్ములు కానుకలిచ్చి సంధికై
విన్నను వాడు వారి నుడివిందుకు మెచ్చి దిలేరుఖానుఁడుఁ
మన్ననఁ గాన్మలిచ్చి యభిమానము పెద్దయొనర్చి, వారితోఁ
గ్రన్నన యేఁగుదెంచె నెసకంబున సింహగడంబుఁ జేరఁగ ॥ 282

mention only 20 forts and Chouth & Sardeshmukhi.

ఉ॥ అందఱుగూడి సంధినియమావళి కొప్పుగ సమ్మతింప, “నీ
చందము పాదుషా కెఱుక సల్పంగఁ జారులనంపి తన్మతం
బంది తిరమ్ముసేత” మనియాడుచు, నంబరునేత సంధిలోఁ
బొందిక లెల్ల వ్రాసి, తవపోల్చినతీరు లిఖించె నీగతి ॥

283

మ॥ “అమితోత్సాహముతో శివప్రభుని రాజ్యప్రాంతముల్ ముట్టి దు
ర్గములఁ బట్టితి: మందునందుఁ బటుసంగ్రామంబులై, కూలె సై
న్యము లిర్వైపుల: నింతలో నతఁడె మ మ్మర్ధించె సంధింప: న
ర్హమటం చొప్పితి మాజ్ఞ వేచి తగవార్హ దీరు గావించుచు ॥

284

సీ॥ మనయేలుబడికి నెమ్మదిఁ గూర్చుగా దక్షి
ణమునందు ముఖ్యదుర్గములఁ గొనుట,
సరి నాల్గు పదులలక్షల హోనులై మించు
నమితధనంబు కప్పముగఁ గొనుట,
యల బిజాపురముతో, గలిసి మార్కొనకుండ
శివరాజు మనవైపు చేర్చికొనుట,
యతనిచే వారిపెం పడఁగించి, మన సేన
కొండగుట్టల స్రుక్క కుండఁ గనుట,

తే॥ పరమలాభముగాఁ దీరుపఱచి, సంధి
నియమములఁ బంపికొంటి, మీ నిర్ణయంబు
తడవు చర్చించితిమి: దీనఁ దగవు దలఁచి
తగిన యుత్త రువీయఁ బ్రార్థనముసేతు” ॥

285

మ॥ అనుచు గమ్మ లిఖించి యంబరువిభుం డద్దానిఁ బంపించి, వెం
టనె తామందిన యెల్లదుర్గములఁ పైనఁ ‘బాదుషా బావుటా’
దనరఁ జేసి, బిజాపురంబు గెలువఁ దండెత్తి, సైన్యంబుతోఁ
దనవెంటఁ శివరాజు ముందు నడువఁ దత్ప్రాంతముల్ గైకొనె ॥

286

శ్రీ శివాజీ జయసింగునకుఁ దోడై బిజాపుర రాజ్యముపై కేగుట శ్రీ

చ॥ ఇటు శివరాజుసాయమున నేచి బిజాపుర రాజ్య మెల్ల మ్రిం
గుట కిది వేళయంచు రణకోవిదుఁడౌ జయసింగు సాహసో
ద్భుటముగ రేఁగి దుర్గములఁబట్టి, బిజాపుర పట్టణంబు చెం
గటి కెగఁబ్రాఁకి దూఁకె, నొదుఁగఁబడ దేశము నాక్రమించుచు॥ 287

చ॥ జరిగిన సంధికై తనదుసమ్మతి - పోరునఁ దోడు సేఁతకై
పరువపు గాన్మర్లు బనిచె బాదుషహా; మొగలాయి దండు ల
త్తఱి శివరాజు రాజ్యమును దాఁటి బిజాపురి పైకి బోయె; నిం
తరసి శివప్రభుండు తదనంతర కార్యము నెంచె! నీగతి ॥ 288

చ॥ నెఱపిన సంధిలో స్వబలనిర్జితరాజ్యము కొంతవోయె; నీ
వెరవునఁ జుట్టుకొన్న యరివీరులముట్టడి తీఱి పోయె; నీ
తెఱఁ గుచితంబె యైన నొకతీరున నియ్యది ముందు కీడుగాఁ
దిరుగు నటంచుఁ దోఁచు; బనితీఱిన దుర్మతి మేల్దలంచునే! ॥ 289

ఉ॥ “సాహస మిట్లు సూపుచు బిజాపుర రాజ్యమునెల్లఁ బాదుషా
కాహుతి యీయవచ్చు, బయి నాఁకొనుచు మన పైకిరాఁడె ఘో
రాహికిఁ బాలుపోయువిధ మౌ గద చేసిన కార్యమెల్ల! స్వ
వ్యాహతిఁ దెచ్చికొంచు బలవంతున కాస్పద మీయవచ్చునే! ॥ 290

తే॥ ‘అసలు సంధియే కాఁగూడ’ దనియు, ‘నిన్ని
గడములిచ్చియు నిటుతోడుపడుచు, వారి
క్రిందఁ జనుబేల’ యని పంతగించు సైన్య
పతుల నేతాజిముఖులఁ గీడ్పఱుప నగునె! ॥ 291

ఉ॥ ఇన్నియు సంప్రతింప నొక యెత్తున వీరిఁ దొలంగిపోవుటే
విన్నను: విందు ముందునడిపించిన సంధికిఁ దప్పనట్లుగా
నన్నిటఁ దోడుసూపినటు లాడి, పయిబయిఁ బోరోనర్చి, యీ
చెన్నఁటి శత్రుకోటి నొక చిక్కునఁ ద్రోయుచు జాతీపోఁదగు ॥ 292

చ॥ అగునపుడు రహస్యముగ నాదిలుషా కొకలావు గూర్చి యీ
మొగలులఁ బాఱఁదోలునటు పూన్చినచో నిటఁ జిక్కు వాయు: నీ
జగడము లిట్లు తీతిన బిజాపుర మొంటిగనిల్పు: నందుపైఁ
దగవులు క్రొత్తగా; విపుడు తంత్రమునఁ బనిగొంట యొప్పుగు ॥ 293

ఉ॥ ఒప్పని తోఁచుచున్న, జగమొప్పు నొకో యను శంక - నీతికిఁ
దప్పుట యోనటంచు నను తాపము గల్గెడు ; నిట్లు పోయినఁ
దప్పుడు కార్యహాని : యది నాకయినఁ గొఱలేదు, దేశము
నిప్పులఁ ద్రోయటై దొసఁగు నిల్చు : జగం బపు డాడిపోయదే! ॥ 294

తే॥ రాజనీతిని వ్యక్తి ధర్మమునఁ దూచి
కలుష మెంచుట మదాంధికార దృష్టి :
రామదాసుని యుభయతారక పథంబు
నడిచి, యీ కాఱుచీకటుల్ తుడిచివైతు ॥ 295

ఉ॥ 'మాటను దప్పరా' దను క్రమంబది సాధువుఁ గూర్చి కాని క
రోటకుఁగూర్చి కాదు: పగకున్ బ్రతికారము సేయ లేని మో
మోటకు విల్వలేదు: వెరవొందుచు నీ యవనద్వయంబునఁ
నాటకమాడి, యిర్వుర ఫణాశిఖరంబులఁ దాండవించెదఁ" ॥ 296

చ॥ అని శివరాజు కార్యగతి యంతయు సూటిగ నిర్ణయించి, తో
డొనరిచినట్లే మోగలులయొద్దన యుండె; బిజాపూరింద్రుఁడు
దన బలఁగంబు బెంచి పటు దర్పము సూపుచు, గోలకొండతో
డెనసి పరాక్రమించి యలయించె మొగల్బుల మెందు డీల్పడన్ ॥ 297

చ॥ తన బలగంబు లిట్లు కలఁతన్బడు టెంచి దిలే రుఖానుఁ డీ
సున జయసింగుతో ననియెఁ “జుట్టమువోలె మెలంగి, పోరున
ష్టనుపులు తప్పఁదీసి, సమయంబున కొండొక చోటఁ దేలి, చి
క్కునఁబడు దారిచూపి మనకుఁ శివరా జపకార మెంచెడు” ॥ 298

ఉ॥ # ఆ కుటీలుండు తోడ్పడు టపాయ; ముపాయముఁ గొంచు వాని బం
దీకృతునైనఁ జేయుఁ, డొక తెంపునఁ గొంట మఱింతమేలగుఁ ;
మీ కిది కానిదైన నియమింపుఁడు న: న్నిటుసేయకున్న చోఁ
బాకముదప్పు సర్వ: మటుపై మన మేమియొనర్చి యేమగు!” ॥ 299

చ॥ అనెడు దిలేరుఖానుహృదయమ్ము నెఱుంగుచు నంబరీశుఁ “డా
తని సవరింతులె” మ్మని నిదానమువల్కె; శివప్రభుండు క
ల్గిన కలఁతల్ గణించి, కలిగించిన భేదము పండుటెంచి, క
ల్గనయిన కీడు వాసి చనఁగా మనసై జయసింగుతో ననె ॥ 300

చ॥ * “పగతురు గుంపుగట్టుకొని పైకొని : రందఱ మొక్క వైపున
దగిలినఁ బొత్తులేక - బహునాయకమై - క్రమశిక్ష లేని - సే
న గెలువఁజాల; దూరక మనంబుల భేదముపుట్టి దుర్బలం
బగు, మొగియింతు నే నొకట, నప్పు డతం డిరువైపు కీడ్పడు” ॥ 301

చ॥ * అని శివరాజుపల్కు- సమయజ్ఞతనెంచి, ది లేరుఖాను తే
ల్చిన పొరపొచ్చె మెంచి, జయసింగు స్వపక్ష విరోధముల్ పెనం
గిన నిజకార్యహాని పరికించి శివకుప్రభు ‘నొండువైపు మా
ర్కొను’ మనిపంప, నాతఁడనుఁ గుంబరివారము గొల్వ వెల్వడె ॥ 302

Diler Khan several times urged Jai Singh to take Shivaji's life, or at least to give him (Diler Khan) leave to do so. He would assume all responsibility and see the Raja was held blameless.

Page 164, J. N. Sarkar.

* Page 164, J. N. Sarkar.

సీ॥ ఇటు పటు సాహసం బెనయించి, శివరాజు
మొగలాయినిర్భంధమును దొలంగి,
త్రోవలో నేతాజితో మంతనమలాడి
కలహించినటు వానిం దొలంగజేసి,
యల బిజాపుర సైన్యములం దాకినట్లు ప
న్వాళాగడంబున నని యొనర్చి,
యట జయం బనుమాన మనిపించి, సైన్య ము
కృడవీడి భేల నాగడముం జేరె;

తే॥ # ఘనుండు నేతాజి శివునితోఁ గలహమాడి
వచ్చు టెఱిగి బిజాపురేశ్వరుండు నాల్గు
లక్షలధనంబు జాగిరుల్ లంచ మొసంగ,
నతండు చెలరేగి మొగలు సైన్యములం దఱిమె ॥ 303

ఉ॥ + "రెండవవాండు రుద్రున - కరిందవిక్రముండౌ శివాజికి" *
రెండవ వాండితం" డనఁ జరించు శివప్రభు సైన్య నాథుండుకెగిర
ద్దండముగా బిజాపురపు దండులు రేఁపి మొగల్బలంబు లెంగ
దుండంగనీక తోలె విషమోగ్ర వనీ గిరి కూట వీధులన్ ॥ 304

Neta accepted the Bijapuri bait of 4 lakhs of hun and deserting to Adil Shah, raided the Mughal territory with great vigour and effect.

Page 165. J. N SARKAR

+ "The Deccanis regard Netaji as a second Shivaji

Page 159, J. N. SARKAR

శ్రీశివాజీని దర్శారుకు, బలిపింప బాదుషాకు జయసింగు విన్నపము శ్రీ

మ॥ జయసిం గా సరదారు లోఁగొన యథేష్ఠ ద్రవ్యముల్ జాగిరుల్
పయి నుద్యోగము లాసగొల్పి విఫలప్రారంభుండై, వాఁడు తో
డయిరా దూఁకు బిజాపురీంద్రువడి ద్రోయ రాక సంఘూర్ణితా
శయుండై రేఁగు దిలేరుఖాను సవరించ లేక, దూపిల్లుచు ॥ 305

చ॥ ఇటుతలపోసె, “నేనొకటియెంచఁగ దా నొకఁడయ్యె; నీసున
బెటిలి దిలేరుఖానుఁ దొకభేదము పుట్టఁగఁ బల్కె : దాన నా
రటపడి వేటువోయె శివరాజు; బిజాపుర మిందు సందుగ
ల్గుటఁ గొనితోడుఁ బెంచి యుడుకు దుడుకు బలియించి పైకొనె॥ 306

చ॥ * ఇది యడఁగించుటెట్లు! హితమెన్నుచు నీశివరాజు రాఁడు తో
డెడుగ, నతండు రా కణఁగఁ డీ గిరి కానన దుర్గకోటి ప్రా
పెడుగు బిజాపురీంద్రుఁ : డతఁ డీ శివరాజును గూడ లాభముల్
పొడుగుచుఁబొందుకొన్న మన పూనిక యంతయుఁ దాఱుమాఱుగన్॥ 307

మ॥ మును నేతాజినిఁ గొన్నవాఁడు శివభూపు నేఁడు సాధింపఁబోఁ
డనుకోరాదు: శివాజి సంధినియమ వ్యాపారముల్ మీఠి పోఁ
డనుకోరా: డతఁ డంచితుండయిన రాజ్యాంగంబు లీపాటి: వా
తనిలోఁ దొల్లిదీసంధిలో నగు కొఱంతల్ గూడఁ గాన్పించెడిన్॥ 308

తే॥ ఆ కొఱంతలెల్లఁ దీఱఁగా ననువు పఱచి
శివపతినిఁ జేరఁదీయుచోఁ జిక్కు వాయు,
మనకు జయమబ్బు: నిదియెల్ల మనసుఁబట్టఁ
దెలిపి, పాదుషా యిటుసేయ సలుపవలయు”॥ 309

తే॥ అనుచు దలపోసి జయసింహుఁ డనువుమీఱు
బాదుషాగారి కిటు కమ్మవ్రాసి పంపెఁ :
“జిత్తగింపుఁడు, సందిలోఁ జెప్పినట్లే
సైన్యములతోడ శివరాజు సాయపడియె ॥ 310

సీ॥ అతనితోద్బాటుతో నాక్ర మించితిమి బి
జాపురీ వితతరాజ్యమునఁ గొంత,
గోల్కొండసాయంబు గొని బిజాపురము వి
జృంభింప నిటఁ బరిస్థితులు మాతె,
శివరాజునకు - మన సేనానులకును యు
ద్ధముఁ గూర్చి భావ భేదములు గలిగి,
“చెఱియొక వైపుగా నరులఁ దాఁకుద” మంచు
నరికట్టె నతఁడు పన్నాకగడము,

తే॥ నంతలోన శివాజి సైన్యపతి యతిని
తోవిరోధించి శత్రులతోడఁ గలిసె,
శత్రుపక్షము బలితమై సంగరమున
జయముగలుగుట సంశయాస్పదమ యయ్యె ॥ 311

ఉ॥ # ఈ గతి నేఁది పోరు విపరీతముగాఁ గనుపట్టెఁ : దెంపునఁ
మూఁగి శివ ప్రభుండు తన పూర్ణ బలంబునఁ దోడు సూపుచో
లోఁగు బిజాపురం : బతఁడు లోఁగుచు వైరులఁ జేరికొన్న ను
ద్యోగము భార : మన్ని వసతుల్ ప్రతికూలములై పెనంబుడు ॥ 312

Jai singh called on him (Shivaji) the Key of the Deccan and declared that without his accession to the imperial side the conquest of the Deccan would never be realized.

శ్రీ శివభారతము

చ॥ # శివపతి యెట్టులే మనము చేర్చికొనఁ దగుఁవాఁడు : బుద్ధివై
భవము బలంబు తెంపు గలవాఁడు : చమూపతు లుక్కుఁ దున్నలు
క్రివులగు పెక్కు రాబలియుకింకరు : లాతఁడు మాకు సాయ ము
తృవమునఁ జేయుచో మనకు దక్షిణరాజ్యము లెల్ల లోఁబడుదు॥ 313

ఉ॥ + కావున శ్రీ శివ ప్రభునిఁ గ్రచ్చఱుఁ గొల్వకుఁ బిల్వఁ బంచి, స
ద్భావముఁ జూపి తృప్తి పఱుపందగురీతుల నాదరించి, యు
దావని : కంపు : డాపయి జయంబు ధ్రువం : బిదియెల్ల భారత
శ్రీ వెలయించు మీకు వివరించెడుపాటియె! యాజ్ఞవేచితి॥ 314

తే॥ అనుచు లిఖియించి వేగరులైన భటుల
చేత: బుత్తెంచి, యట జయసింహ విభుఁడు
సంగరము భంగి వైరుల జాడ లరసి
శివపతిని భ్రోత్సహించి రంజించు చుండె॥ 315

షష్ఠాశ్వాసము - సమాప్తము

+ It is necessary to win Shiva's heart by all means and to send him to Northern India to have audience of Your Majesty".

Page 166, J. N. Sarkar.